

Betænkning

vedrørende

statsskatteadministrationen

Afgivet af
udvalget vedrørende statsskatte-
administrationen

ex. 2

BETÆNKNING NR. 651

1972

Indholdsfortegnelse.

	<i>Side</i>
I. <i>Indledning.</i>	
Kommissoriet og udvalgets sammensætning	5
II. <i>Sammenfatning og konklusioner.</i>	
A. Opgavefordelingen.....	9
B. Den organisatoriske opbygning	20
III. <i>Skattedepartementet.</i>	
1. Arbejdsopgaver.	22
2. Udlægning af arbejdsopgaver.	22
2.1. Overførelse af ministerkompetence til ligningsrådet.....	23
2.2. Udlægning ved delegation til underordnede myndigheder.	24
3. Departementets interne organisation.	24
IV. <i>Ligningsrådet.</i>	
A. Kompetence, herunder kompetenceafgrænsningen over for ministeren og statsskattedirektoratet (ligningsdirektoratet).	25
B. Funktioner efter gældende lov.	28
C. Udvidelse af rådets funktionsområde.	31
D. Rådets sammensætning og forretningsgang	32
V. <i>Statsskattedirektoratet.</i>	
A. Ligningsdirektoratets opgaver efter gældende lov og udvalgets kommentarer herom...	34
<i>Afd. I for indkomst- og formueansættelser.</i>	
1. Tilsynsfunktionen.	35
2. Revisionsfunktionen.	37
3. Virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling	38
4. Andre funktioner.	40
<i>Afd. II for vurdering af fast ejendom.</i>	
1. Tilsynsfunktionen.	42
2. Revisionsfunktionen.	42
3. Virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling	43
B. Kildeskattedirektoratets arbejdsopgaver.	43
C. Udlægning af direktoraternes arbejdsopgaver til amtsskatteinspektoraterne m.v.	48
D. Den organisatoriske opbygning af statsskattedirektoratet	50
Administrationsafdelingen	51
Forespørgselsaf delingen	52
Kontrolafdelingen	53
Regnskabs- og opkrævningsafdelingen.	54
Afdelingen for vurdering af fast ejendomm.	55
Kontoret for intern revision.	55

VI. Amtsskatteinspektorerne.	Side
1. Historisk udvikling	57
2. Opgaver efter gældende lov.	57
3. Udvalgets forslag angående inspektorerne arbejdsopgaver.	58
4. Landets administrative inddeling i amtsskatteinspektorer.	61
VII. Skatteråd og amtsskatteråd.	
1. Landets administrative inddeling i skatte kredse	65
2. Skatterådenes deltagelse i den foreløbige ligning	65
3. Prøvelsen af ligningen	65
4. Særlige opgaver som 1. instans ved ligningen	66
5. Opgavefordelingen mellem skatterådene og kommunerne	66
6. Skatterådssekretariatene	66
Amtsskatteråd.	66
VIII. Vurderingsrådene og Skyldrådene.	68
IX. Personaleforhold.	
1. Antal beskæftigede	70
2. Råd og Nævn	70
3. Personaleforvaltningen	71
4. Ansættelsesområder.	71
5. Uddannelsen.	72
6.-8. Personalespørgsmål vedrørende henholdsvis skattedepartementet, statsskattedirektoratet og amtsskatteinspektorerne	72

Bilag.

1. Udvalgets indstilling af 13. marts 1970 vedrørende sammenlægning af statens ligningsdirektorat og det midlertidige kildeskattedirektorat	75
2. Oversigt over beføjelser, der i skattelovgivningen er tillagt finansministeren, og som udvalget foreslår overført til ligningsrådet	85
3. Oversigt over finansministerens beføjelser i skattelovgivningen, der er udlagt ved delegation	88
4. Ligningsrådets beføjelser efter bestemmelser udenfor landsskatteretsloven	92
5. De statslige skattemyndigheders informations- og instruktionsvirksomhed	94
6. Statistisk undersøgelse vedrørende ligningsdirektoratets medvirken i klagesager.	99
7. Statistisk undersøgelse vedrørende sager, der behandles af ligningsdirektoratets forespørgselsafdeling	102
8. Forslag til en funktionsopdeling i et amtsskatteinspektorat	109
9. Oplysninger om de enkelte skattekrede indbyggerantal m.v.	110
10. Bekendtgørelse nr. 89 af 17. marts 1970 om inddeling af landet i skatte kredse	113
11. Bekendtgørelse nr. 109 af 20. marts 1970 om oprettelse af amtsskatteråd	116
12. Bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970 om landets inddeling i skyldkredse og vurderingskredse	117
13. Redegørelse fra det nedsatte underudvalg vedrørende skyld- og vurderingsrådenes medhjælpsforhold	125
14. Personaleoversigt vedrørende den centrale skatteforvaltning m.v.	130
15. Personalet ved amtsskatteinspektorerne og sømandsskattekontoret pr. 1. december 1971.. . . .	131

I.

Indledning.

Udvalget er nedsat af finansministeren den 9. september 1969. Kommissoriet har følgende ordlyd:

»I 1970 overgår Danmark til kildeskat, og som følge af kommunalreformen sker der samtidig gennemgribende ændringer i landets kommunale inddeling. Finansministeren har derfor fundet tiden inde til at nedsætte et udvalg af sagkyndige, som skal foretage en gennemgang af statens skatteadministration og på grundlag heraf foreslå foranstaltninger, der vil kunne tjene til at forenkle og effektivisere skatteadministrationen.

Overgangen til kildeskat indebærer en ændring af dansk indkomstbeskatningsstruktur, som på mange områder kommer til at påvirke skatteadministrationens arbejde. Skatte- og ligningsmyndighederne stilles overfor løsningen af talrige nye opgaver. Samtidig vil opgavefordelingen mellem stat og kommune, hvad angår skatteligning og skatteopkrævning og terminerne for ligningsarbejdet og for opkrævningen af skatterne, undergå væsentlige ændringer.

Den ændrede kommunestruktur som følge af kommunalreformen betyder at kommunernes antal formindskes stærkt, og at antallet af kommunale ligningsmyndigheder reduceres tilsvarende. Landets nuværende inddeling i skatte kredse, amtsskatte kredse samt vurderings- og skyldkredse, bygger på den hidtil bestående kommunale inddeling og må derfor tilpasses de ændrede kommune- og amtsgrænser. Udvalget anmodes om at undersøge dette spørgsmål og snarest fremkomme med forslag til de ændringer i kredsinddelingerne, der må anses for påkrævede.

Udvalgets gennemgang af skatteadministrationen skal gå ud på dels at undersøge den administrative opbygning af skattedepartementet, statens ligningsdirektorat, det midlertidige kildeskattedirektorat og den under skattedepartementet hørende lokale statslige skatteforvaltning, dels at undersøge

opgavefordelingen mellem disse styrelser og institutioner.

Undersøgelsen af skattedepartementet må i første række have det sigte at søge departementet aflastet for arbejdsopgaver, som ikke nødvendigvis må bestrides af departementet. Det bør i den forbindelse overvejes om de opgaver, som man mener skattedepartementet kan frigøres for, bedst vil kunne løses centralt på direktoratsplan, eller om opgaverne med fordel kan henlægges til den lokale skatteforvaltning, eventuelt således at anke kan ske til en skattemyndighed på direktoratsplan. Hvor afgørelsen af sager - som f. eks. sager om skattelempelse - allerede er henlagt til de lokale myndigheder som første instans med skattedepartementet som ankeinstans, bør det undersøges, om der kan opnås en arbejdsbesparelse for skattedepartementet ved at inddrage den centrale skatteforvaltning på direktoratsplan i behandlingen af sagerne som ankeinstans.

Med kildeskatten overtager staten opkrævningen af de personlige skatter til både stat og kommune. Hidtil har det været kommunerne, som har opkrævet både stats- og kommuneskatten. Under kildeskatten kommer det midlertidige kildeskattedirektorat indtil videre til at varetage skatteopkrævningen, men tilsynet med skatteligningen **vil** som hidtil ligge hos ligningsrådet og statens ligningsdirektorat. Det midlertidige kildeskattedirektorat har haft til opgave at planlægge og iværksætte kildeskatteordningen. Direktoratet er gjort midlertidigt, fordi man har næret tvivl om, at det på længere sigt vil være hensigtsmæssigt, at tilsynet med skatteligningen og skatteopkrævningen centralt varetages af to forskellige myndigheder. Dette spørgsmål bør derfor indgå i udvalgets overvejelse af, hvordan den centrale forvaltning til varetagelse af disse og andre direktoratsopgaver må opbygges for at gøre administrationen så enkel og effektiv som mulig.

Man anmoder udvalget om at fremskynde overvejelserne på dette punkt med henblik på snarest muligt at kunne afgive indstilling om, hvordan den centrale skatteforvaltning på direktoratsniveau bør organiseres.

Ifølge loven om amtsskatteråd og amtskatteinspektorater skal amtstuerne og amtsligningsinspektoraterne efterhånden sammenlægges og omdannes til amtsskatteinspektorater, som skal varetage både amtsligningsinspektoraternes opgaver og de resterende amtstueforretninger, som ikke er overgået eller i løbet af kortere tid kan påregnes at overgå til andre myndigheder.

Det må forventes, at kildeskattens gennemførelse vil stille amtsskatteinspektoraterne (eller så længe en sammenlægning ikke har fundet sted amtstuer og amtsligningsinspektorater) overfor en række nye arbejdsopgaver.

Det vil være ønskeligt, at udvalget ved gennemgangen af den lokale statslige skatteforvaltning undersøger de praktiske muligheder for at fremme amtstuernes og amtsligningsinspektoraternes sammenlægning og omdannelse til amtsskatteinspektorater.

Udvalget bør endvidere overveje den nærmere opgavefordeling mellem amtsskatteinspektoraterne og den centrale skatteforvaltning og fremkomme med forslag om inspektoraternes organisatoriske opbygning.

I denne forbindelse bør udvalget være opmærksom på det mellem skattemyndighederne og toldvæsenet allerede indledte samarbejde i kontrollen med henholdsvis indkomstbeskatningen og med merværdiafgiftsbeskatningen og undersøge det formålstjenlige i en videre udvikling af dette samarbejde.«

Udvalget fik følgende sammensætning:

Formand:

Departementschef *Hans P. Gøtrik*.

Medlemmer:

Ligningsdirektør *Aksel Begtrup*, statens ligningsdirektorat.

Kontorchef *Keld Brixtofte*, 1. revisionsdepartement.

Ekspeditionssekretær *Jytte Christensen*, personalet i statens ligningsdirektorat.

Afdelingschef *G. Djørup*, skattedepartementet.

Amtmand *Niels Elkær-Hansen*, administrativt råd.

Ekspeditionssekretær *P. Glahder*, personalet i skattedepartementet.

Ligningschef *Moritz Hansen*, statens ligningsdirektorat.

Kontorchef *C. E. Haumann*, skattedepartementet.

Amtsforvalter (nu amtsskatteinspektør) *O. Henriksen*, amtsforvalterforeningen.

Direktør *Knud Jensen*, kildeskattedirektoratet.

Fuldmægtig (nu ekspeditionssekretær) *K. E. Jensen*, amtstuetjenestemændenes organisation.

Borgmester *Peter Kjærgaard*, skatterådsforeningen.

Skyldrådsformand *Helge Larsen*, vurderingsformandsforeningen.

Amtsligningsinspektør (nu amtsskatteinspektør) *P. Pedersen*, amtsligningsinspektørforeningen.

Kontorchef *Johs. Pedersen*, indenrigsministeriet.

Kontorfuldmægtig (nu overrevisor) *G. /. Skoda*, handels- og kontorfunktionærernes forbund i Danmark.

I den forløbne tid er der sket følgende ændringer i udvalgets sammensætning:

Den 1. juli 1970 indtrådte ekspeditionssekretær *E. Frandsen* som repræsentant for kildeskattedirektoratets tjenestemandsförening.

Den 30. april 1970 indtrådte landsretssagfører *Hagen Hagensen*, skatterådsforeningen, som medlem i stedet for borgmester *Peter Kjærgaard*.

Den 7. december 1970 indtrådte kst. ligningsdirektør *Th. Hove*, statens ligningsdirektorat, som medlem i stedet for ligningsdirektør *A. Begtrup*.

Den 21. februar 1971 indtrådte fuldmægtig (nu departementschef) *Holger Lavesen*, administrationsdepartementet, som medlem i stedet for amtmand *N. Elkær-Hansen*.

Den 6. september 1971 indtrådte ekspeditionssekretær *Nils Hansen*, kildeskattedirektoratet, som medlem i stedet for ekspeditionssekretær *E. Frandsen*.

Den 10. maj 1972 indtrådte sekretær *Hans Würtzen*, administrationsdepartementet, som medlem i stedet for departementschef *Holger Lavesen*.

Udvalgets sekretariat har haft følgende sammensætning:

Kontorchef *C. E. Haumann*, skattedepartementet.

Kontorchef *B. G. Jensen*, statens ligningsdirektorat, (tiltrådt 15. september 1970).

Ekspeditionssekretær *Eigil Bak*, skattedepartementet, (fratrådt 15. september 1970).

Ekspeditionssekretær *H. B. Christiansen*, statens ligningsdirektorat, (fratrådt 15. september 1970).

Ekspeditionssekretær *Jørgen Sandgren*, statens ligningsdirektorat, (tiltrådt 15. september 1970).

Fuldmægtig *E. Schoustrup-Thomsen*, skattedepartementet.

Sekretær *N. Lauesen*, skattedepartementet, (tiltrådt 1. januar 1972).

Udvalget har nedsat følgende underudvalg:

1) Underudvalget vedrørende spørgsmålet om sammenlægning af statens ligningsdirektorat og kildeskattedirektoratet:

Departementschef *H. P. Gøtrik*.

Ligningsdirektør *A. Begtrup* indtil december 1970, derefter kst. ligningsdirektør *Th. Hove*.

Kontorchef *K. Brixtofte*.

Ekspeditionssekretær *Jytte Christensen*.

Afdelingschef *G. Djørup*.

Ekspeditionssekretær *P. Glahder*.

Kontorchef *C. E. Haumann*.

Direktør *Knud Jensen*.

Underudvalget afgav indstilling til hovedudvalget om en sammenlægning af de to direktorater til et statsskattedirektorat. Indstillingen, der tiltrådtes af hovedudvalget, blev den 13. marts 1970 forelagt for finansministeren, der i princippet tiltrådte indstillingen og anmodede udvalget om at fremkomme med forslag til den organisatoriske opbygning af det foreslåede statsskattedirektorat. Denne opgave blev taget op i underudvalget, hvis opgaver iøvrigt blev udvidet til at omfatte skattedepartementets og amtslignings-/amtsskatteinspektoraternes forhold. Som yderligere medlemmer af underudvalget indtrådte:

Ekspeditionssekretær *Nils Hansen*.

Amtsskatteinspektør *O. Henriksen*.

Ekspeditionssekretær *K. E. Jensen*.

Amtsskatteinspektør *P. Pedersen*.

Overrevisor *G. J. Skoda*.

Underudvalget nedsatte 2 arbejdsgrupper til at undersøge henholdsvis skattedeparte-

mentets og amtslignings-/amtsskatteinspektoraternes forholdt

Arbejdsgrupperne havde følgende sammensætning:

Vedrørende skattedepartementet:

Afdelingschef *G. Djørup*.

Ekspeditionssekretær *P. Glahder*.

Kontorchef *C. E. Haumann*.

Vedrørende amtslignings-/ amtsskatteinspektoraterne:

Kontorchef *C. E. Haumann*.

Amtsskatteinspektør *O. Henriksen*.

Kst. ligningsdirektør *Th. Hove*.

Amtsskatteinspektør *P. Pedersen* samt

ligningschef *H. Westerberg*, kildeskattedirektoratet som særlig tilforordnet.

2) Underudvalget vedrørende spørgsmålet om landets inddeling i amtsskatte- og skatte-kredse:

Departementschef *H. P. Gøtrik*.

Ligningschef *Moritz Hansen*.

Afdelingschef *G. Djørup*.

Amtmand *N. Elkær-Hansen*.

Kontorchef *C. E. Haumann*.

Borgmester *P. Kjærgaard*.

Amtsskatteinspektør *P. Pedersen*.

Underudvalgets indstilling, der tiltrådtes af hovedudvalget, blev den 11. december 1969 forelagt for finansministeren.

Ved finansministeriets bekendtgørelser nr. 89 af 17. marts 1970 og nr. 109 af 20. marts 1970 ændredes inddelingen i skattekrede og amtsskattekredse.

3) Underudvalget vedrørende spørgsmålet om landets inddeling i vurderings- og skyldkredse og om medhjælp til skyldrådene:

Afdelingschef *G. Djørup*.

Amtsskatteinspektør *O. Henriksen*.

Ekspeditionssekretær *K. E. Jensen*.

Skyldrådsformand *Helge Larsen*.

Kontorchef *Johs. Pedersen*.

Som særlige tilforordnede har medvirket ligningschef *S. Vang* og senere ligningschef *Hermann Pedersen*, begge ligningsdirektoratet.

Underudvalgets indstilling vedrørende kredsinddelingen blev tiltrådt af hovedudvalget og forelagt finansministeren den 6. november 1970.

Ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970 ændredes inddelingen i skyldkredse og vurderingskredse.

Der har endvidere i statens ligningsdirektorat været nedsat 2 interne arbejdsgrupper, som til brug for udvalgsarbejdet har udarbejdet redegørelser for direktoratets forespørgsels- og revisionsmæssige virksomhed.

Hovedudvalget har afholdt 11 møder.

Underudvalgene har afholdt 21 møder.

Udvalget har ikke overvejet forslag til ændringer af landsskatterettens organisation.

Man henviser herom til betænkning nr. 339/1963 afgivet af det af finansministeren den 2. oktober 1959 nedsatte udvalg med den opgave at foretage en gennemgang af landsskatterettens organisation og arbejdsform og eventuelt fremkomme med forslag til ændringer heri.

Til belysning af sømandsskattekontorets forhold er der uden for udvalget nedsat en arbejdsgruppe, som vil afgive redegørelse for sine overvejelser til skattedepartementet.

København, den 6. juli 1972.

Keld Brixtofte.	Jytte Christensen.	G. Djørup.	P. Glahder.
H. P. Gøtrik, Formand.	Hagen Hagensen.	Moritz Hansen.	Nils Hansen.
C. E. Haumann.	O. Henriksen.	Th. Hove.	K. E. Jensen.
Knud Jensen.	Helge Larsen.	Johs. Pedersen.	
P. Pedersen.	G. J. Skoda.	Hans Wiirtzen.	

C. E. Haumann.

II.

Sammenfatning og konklusioner.

A. Opgavefordelingen.

Udvalget har gennemgået de arbejdsopgaver, der under den gældende ordning påhviler hvert enkelt led i den statslige skatteadministration, og fremsætter på grundlag af denne kortlægning af arbejdsområderne forslag om ændringer i opgavefordelingen med henblik på den i udvalgskommissoriet efterspurgte forenkling og effektivisering af administrationen.

Det er udvalgets opfattelse, at udviklingen inden for skatteadministrationens arbejdsområde har nødvendiggjort en opgavefordeling, der gør det muligt for de centrale forvaltningsorganer i højere grad end hidtil at varetage planlægnings- og styringsopgaver, medens behandlingen af enkeltsager, som i stigende grad har belastet de centrale styrelser og institutioner, så vidt muligt bør udlægges til de regionale og lokale skattemyndigheder.

Principielt bør skattedepartementet og det foreslåede statsskattedirektorat efter udvalgets opfattelse kun udføre sagsbehandling i enkeltsager i det omfang, dette er nødvendigt for varetagelsen af deres overordnede planlægnings- og styringsopgaver. Denne opfattelse er videst muligt lagt til grund i udvalgets forslag angående opgavefordelingen mellem de statslige skatteforvaltningsorganer.

1. Skattedepartementet.

Ved afgrænsningen af skattedepartementets arbejdsområde har udvalget støttet sig til de synspunkter angående de centrale styrelser arbejdsopgaver, som er fremsat i betænkning nr. 301/1962, afgivet af Administrationsudvalget af 1960, samt i betænkning nr. 629/1971, afgivet af den af regeringen nedsatte arbejdsgruppe vedrørende centraladmi-

nistrationens organisation. Ud fra den opfattelse, at departementerne er ministrenes sekretariater, der behandler og forelægger sager til ministerens afgørelse eller træffer denne umiddelbart på hans vegne, kan udvalget tilslutte sig det i 1971-betænkningen indtagne standpunkt, at et departements arbejdsområde principielt bør begrænses til de arbejdsopgaver, der kræver ministerens medvirken som den politiske og administrative leder af forvaltningsområdet. I overensstemmelse hermed bliver det departementets hovedopgaver a) at bistå ministeren ved arbejdet med planlægnings- og udviklings-spørgsmål (»lovgivnings- og forvaltningspolitik«) samt b) at varetage de styrings- og administrationsopgaver, som har betydning for den bredere dirigering af forvaltningen.

Efter at have gennemgået skattedepartementets arbejdsopgaver under den gældende arbejdsdeling, har udvalget i betænkningens afsnit III, jfr. bilag 2, stillet konkrete forslag om en udlægning af sagsområder, som skulle gøre det muligt for departementet at indsatte mere arbejdskraft på de nævnte planlægnings- og styringsopgaver. Udlægningen foreslås gennemført dels ved lovbestemt overførelse af ministerkompetence til ligningsrådet, dels ved delegation af kompetence til underordnede skattemyndigheder, herunder særlig skatsskattedirektoratet.

1.1. Overførelse af ministerkompetence til ligningsrådet ved lovændringer, der tillægger rådet myndigheden som øverste administrative instans på området.

Overføres en ministerbeføjelse ved lovændring til rådet frigøres ministeren (departementet) principielt helt fra administrationen af det pågældende sagsområde - og vil ikke være rekursinstans for klager over afgørelser truffet af rådet eller af en eventuel underinstans på området.

Overførelse af kompetence til rådet er fortrukket i flertallet af udvalgets forslag til udlægning. Udlægningen vedrører overvejende sagstyper, der er artsbeslægtede med dem, rådet allerede behandler under den gældende opgavefordeling (tilladelser, dispensationer, godkendelser, bevillinger o. 1.). Eksempelvis foreslår udvalget ministerens beføjelse efter statsskattelovens § 37 til at eftergive eller nedsætte pålignede statsskatter overført til rådet - en beføjelse, der efter sin art svarer til ligningsrådets beføjelser vedrørende bevillingsmæssig nedsættelse af indkomstansættelser efter lovebekg. nr. 134 af 17. marts 1970 (landsskatteretsloven) § 3, stk. 3, jfr. § 11, stk. 2 i finansministeriets bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942 angående reglerne vedrørende ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed (»1942-bekendtgørelsen«).

Nogle beføjelser foreslås overført til rådet, fordi de knytter sig direkte til funktioner, der allerede efter den gældende ordning varetages af rådet. Det gælder således visse bemyndigelser om gennemførelse af kontrolforanstaltninger samt det meget omfattende område vedrørende blanketudformning m. v., hvor udvalget bl. a. foreslår, at rådet får det øverste ansvar for affattelsen af skemaerne til selvangivelsen samt forskudsskemaerne. Disse beføjelser er så nært knyttet til rådets funktioner som øverste lignings- og vurderingsmyndighed, at det forekommer naturligt, at beføjelserne og det øverste ansvar for de pågældende opgaver tillægges rådet.

Enkelte forslag tilsigter alene at bringe loven i overensstemmelse med gældende praksis — det gælder således udvalgets forslag om, at området vedrørende efterbetalings- og bødesager, der under den gældende ordning administreres af rådet efter bemyndigelse fra ministeren, ved lovændring lægges til rådets kompetenceområde.

En særlig kategori af forslagene vedrører kildeskatteordningen. Også disse forslag omfatter fortrinsvis sagstyper, som rådet allerede er bekendt med fra sit arbejde under den gældende ordning.

Man har ikke foreslået udlægning til rådet af sagsområder, som kræver videregående lovforklaring, idet afgørelsen i sådanne sager efter udvalgets opfattelse altid bør

kunne indbringes til administrativ prøvelse i departementet.

1.2. *Delegation af kompetence til underordnede myndigheder, herunder særlig statskattedirektoratet.*

Ved delegation bevarer ministeren (departementet) i almindelighed sine sædvanlige beføjelser og pligter som øverste instans på området - herunder stillingen som rekursmyndighed. Normalt medfører delegationsordningen uanset dette en aflastning af den delegerende myndighed, især når delegation sker til en central myndighed som et statskattedirektorat, der efter sin administrative placering må antages ikke at give anledning til, at der rejses rekursager, som kunne være undgået ved korrekt administration.

Udvalget stiller ikke konkrete delegationsforslag vedrørende skattedepartementets forretningsområde, men repræsentanter for udvalget har under en detaljeret gennemgang af departementets enkelte sagsområder i samarbejde med de pågældende kontorer chefer udpeget en række sagsgrupper, som må anses for velegnede til udlægning ved delegation.

Der er udarbejdet en omfattende redegørelse for undersøgelsen af departementets arbejdsområde. Redegørelsen, der efter sit omfang og detaljerede indhold ikke er fundet egnet som bilag til udvalgets betænkning, er tilstillet departementet til overvejelse med henblik på eventuel udlægning som foreslået.

2. Ligningsrådet.

Kompetence. Den traditionelle opbygning af statsforvaltningen med ministeren som øverste administrative myndighed er inden for den danske skatteforvaltning fraveget ved oprettelsen af forskellige råd og nævn. Ligningsrådet og landsskatteretten er de mest betydningsfulde af disse.

Efter dansk forvaltningsretlig praksis kan ministeren ikke uden særlig hjemmel i lov eller praksis give det kollegialt sammensatte ligningsråd tjenestebefalinger eller ændre rådets afgørelser inden for dets kompetenceområde. Rådet er principielt øverste instans inden for sit forretningsområde med uafhængighed af ministeren, hvor dette er foreneligt med loven og praksis iøvrigt.

En sådan kompetencefordeling på øverste plan i skatteadministrationen kan skabe

kompetencetvivl vedrørende forvaltningsakter, som loven ikke klart har placeret under den ene eller den anden øverste instans. Udvalget har påpeget, at der på flere områder hersker tvivl om kompetenceafgrænsningen mellem ministeren og rådet i deres forhold til direktoratet, ligesom der på nogle områder hersker tvivl om kompetenceafgrænsningen mellem rådet og direktoratet.

Det er indlysende uheldigt for borgerne og administrationen, at der kan være tvivl om, hvilken myndighed der er den efter loven kompetente til at træffe afgørelse i en given sag. Udvalget understreger derfor nødvendigheden af, at der i de relevante retsfor skrifter tilvejebringes fornøden klarhed over ministerens (departementets), ligningsrådets og direktoratets indbyrdes kompetencemæssige stilling.

Ligningsrådets arbejdsopgaver kan efter udvalgets forslag til en opgavefordeling inden for skatteforvaltningen, der forudsætter en sammenlægning af de to direktorater, opdeles i 3 hovedgrupper:

- 2.1. Funktioner, der i medfør af landsskatteretsloven varetages af rådet som øverste lignings- og vurderingsmyndighed.
- 2.2. Funktioner vedrørende kildeskatteordningen.
- 2.3. Andre funktioner.

2.1. Funktioner som øverste lignings- og vurderingsmyndighed. Ifølge 1942-bekendtgørelsen om ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed udgør rådet og direktoratet »i forening« den øverste lignings- og vurderingsmyndighed — således at forstå, at »ligningsdirektoratet udøver den daglige administration, medens ligningsrådet giver direktiver og fastlægger retningslinjer herfor, ligesom afgørelse og beslutninger af vigtigere karakter er henlagt til rådet«. Disse bestemmelser er i praksis forstået således, at rådet er øverste myndighed på lignings- og vurderingsområdet, hvor andet ikke fremgår af lovbestemmelser eller praksis, og at direktoratet inden for rådets kompetenceområde virker som rådets sekretariat, der behandler og forelægger sager til rådets afgørelse eller træffer denne umiddelbart på rådets vegne, hvor rådet har bemyndiget direktoratet her til. Denne opfattelse har udvalget lagt til

grund i sin funktionsplan, hvorefter rådets hovedfunktioner vedrørende lignings- og vurderingsområdet bliver

- a) at udøve besluttende myndighed og give direktiver angående statsskattedirektoratets styrings- og tilsynsopgaver vedrørende lignings- og vurderingsarbejdet, samt
- b) at udøve tilsvarende myndighed vedrørende direktoratets planlægning og styring af revisionen af foretagne ansættelser, herunder eventuelt ændre ansættelser, samt træffe endelig administrativ afgørelse i efterbetalings- samt bødesager m. v.

Efter de gældende forskrifter, som dog kun har kunnet efterleves mangelfuldt i praksis, skal ligningsdirektoratet hvert år forelægge rådet sine tilsynsplaner til godkendelse. Disse forskrifter foreslår udvalget erstattet med regler om, at rådet, når det ønsker det, kan afkræve statsskattedirektoratet en redegørelse for den tilsynsvirksomhed, direktoratet udøver og har planlagt at udøve, samt træffe beslutninger og give direktoratet pålæg vedrørende denne virksomhed.

Det er foran under 1.1. nævnt, at udvalget foreslår det øverste ansvar for affattelsen af selvangivelsen og andre væsentlige blanketter vedrørende ligningen m. v. overført fra ministeren til rådet, hvor det vil indgå som et naturligt led i rådets styringsfunktioner vedrørende ligningen og vurderingerne samt revisionen af ansættelserne. Det er i samme afsnit nævnt, at udvalget foreslår administrationen af efterbetalings- og bødesager, der nu varetages af ligningsrådet alene efter ministerens bemyndigelse, overført til rådets forretningsområde ved lov, således at der ikke kan herske tvivl om, at rådet har den endelige administrative afgørelse på dette for styringen af skatterevisionen så væsentlige sagsområde.

Til de under b) nævnte opgaver vedrørende de foretagne skatteansættelser kan også regnes rådets stillingtagen efter landskatteretslovens § 3, stk. 3, til spørgsmål om bevillingsmæssig nedsættelse af indkomstan sættelser, hvor særlige forhold (sygdom m. v.) taler derfor, jfr. 1942-bekendtgørelsens § 11, stk. 2, hvorefter rådet kan opheve eller begrænse et skatteråds tilsvarende nedsættelser efter statsskattelovens §

28, stk. 4, jfr. § 23, næstsidsste stk. Da det er udvalgets opfattelse, at der efter indførelsen af kildeskatten kun er ringe behov for en adgang til bevillingsmæssig nedsættelse af den skattepligtige indkomst, foreslår udvalget, at det nærmere undersøges, om forudsætningen for de nævnte lovbestemmelser m. v. er ændret så væsentligt, at bestemmelserne bør revideres eller måske helt bortfalde.

2.2. *Funktioner vedrørende kildeskatteordningen.* Efter en sammenlægning af de 2 direktorater synes det naturligt at inddrage også ligningsrådet i administrationen af kildeskatteordningen. Udvalget har drøftet muligheden af, at ligningsrådet fik kompetence som øverste opkrævningsmyndighed i tilsyneladende harmoni med dets stilling som øverste lignings- og vurderingsmyndighed. Man har dog fundet, at udøvelsen af den øverste opkrævningsmyndighed indeholder sådanne fiskale aspekter, som efter dansk forvaltningspraksis placerer denne myndighed på minister- og departementsplan.

Dette er ikke uforeneligt med, at rådet kan gøres til øverste administrative instans på særlige områder inden for opkrævningsadministrationen. Til aflastning af departementet og fordi man finder, at visse opgaver vedrørende opkrævningen efter deres art må anses for velegnede som rådsopgaver, har udvalget - som nævnt foran under 1.1. - stillet forslag om overførelse af en række konkrete kildeskatteopgaver til rådet. Man har eksempelvis foreslået, at rådet overtager ministerens rekursmyndighed efter kildeskatteovens § 45, stk. 3, i sager, hvor der har hersket tvivl om, hvorvidt en indkomst skal anses for A-indkomst eller B-indkomst.

Udvalget har også (i afsnit IV, C.1.) fremhævet nogle mere *generelle* opgaver vedrørende kildeskatteordningen som velegnede til rådsbeslutning. Det drejer sig overvejende om godkendelse af statsskattedirektoratets generelle anvisninger angående forskudsregistreringen eller ændringer af denne.

2.3. *Andre funktioner.* Ved siden af sine under 2.1. og 2.2. omtalte hovedopgaver vedrørende lignings- og vurderingsarbejdet, skatterevisionen og kildeskatteordningen vil det påhvile rådet at varetage en række mere specielle opgaver, som dels allerede påhviler

det efter gældende lov (se oversigten i bilag 4 over ligningsrådets beføjelser efter gældende lov), dels vil tilgå det som nye opgaver efter udvalgets foran under 1.1. omtalte forslag om overførelse af kompetence fra ministeren til rådet.

2.4. *Rådets arbejdsbyrde.* Efter 1942-bekendtgørelsens § 30 behandler ligningsrådet dels sager, hvori rådet selv skal træffe afgørelse eller beslutning - altså sager hvori forelæggelse for rådet principielt er påbudt - dels sager, hvori ligningsdirektoratet alene ønsker vejledning fra rådet.

En statistisk undersøgelse af de sager, som blev optaget i ligningsdirektoratets afdeling for indkomst- og formueansættelser i 1968, viste, at ca. 1000 sager eller 25 pct. af de ca. 4000 sager, der blev optaget uden for revisionsområdet (d. v. s. udover efterbetalings- og bødesagerne) skulle forelægges rådet ifølge lovforskrifter m. v. Af disse 1000 sager blev imidlertid kun ca. 10 pct. forelagt rådet, medens de resterende 90 pct. i henhold til stående bemyndigelser fra ligningsrådet blev afgjort af direktoratet »på ligningsrådets vegne« uden forelæggelse.

Forslag til afgørelser af efterbetalings- og bødesager skal alle forelægges ligningsrådet til approbation. Kun få af sagerne fremdrages dog til særskilt drøftelse i rådet, men godkendes ved tiltrædelse af den liste, der forelægges rådets medlemmer til hvert råds-møde, og som viser de pågældende skattepligtiges navne samt størrelsen af de beløb, der skal betales.

I 1968 godkendte rådet således 2.787 tilbud i efterbetalingssager m. v., men kun 264 af disse sager blev drøftet særskilt på råds-møderne.

Rådet afholdt i 1968 i alt 16 møder. Når bortses fra de ca. 2.500 efterbetalingssager m. v., der alene blev behandlet som »listesager« uden særskilt forelæggelse, forelagdes i årets løb ialt 689 sager af enhver art. Af disse var forelæggelse lovpligtig i 397 tilfælde eller knapt 58 pct. I en væsentlig del af de resterende sager var forelæggelse for rådet pligtig efter praksis - det gælder således 45 sager vedrørende eventuel beskatning efter statsskatteovens § 5 a (spekulation m. v.) af forventet avance (tab) ved påtænkt salg af fast ejendom.

2.5. *Aflastning af rådet.* Den af udvalget foreslåede udvidelse af rådets virksomhedsområde vil alt andet lige betyde en meget væsentlig forøgelse af rådets arbejdsbyrde, der allerede under den gældende ordning er stor. Udvalget peger derfor på forskellige foranstaltninger, som kan tjene til aflastning af rådet:

- a) En klar afgrænsning af rådets kompetenceområde, der fastslår, at rådet kun skal behandle sager på områder, hvor rådet har afgørelses- eller beslutningsmyndighed.
- b) En udvidet benyttelse af den foran under 2.4. omtalte fremgangsmåde, hvorefter direktoratet med bemyndigelse fra rådet afslutter sagerne »på ligningsrådets vegne« uden forelæggelse for rådet. Flere af de sagsområder, som udvalget foreslår overført fra departementet til rådet, synes efter deres art at egne sig hertil.
- c) Overførelse ved lovændring af visse af de bemyndigelser, der er tillagt rådet i loven - eksempelvis bemyndigelserne i selskabsskattelovens § 10, stk. 1 og 3, samt stk. 4, angående fastlæggelse eller ændring af indkomstår for selskaber m. v. - til de regionale eller lokale skattemyndigheder eventuelt således, at ligningsrådet gøres til rekursmyndighed for klager over de pågældende myndigheders afgørelser på området.
- d) Ændringer i ligningsrådets struktur og forretningsgang. Udvalget har overvejet, om de foreslåede ændringer i opgavefordelingen tilsiger en *udvidelse og ændret sammensætning af rådet*, men har fundet, at der først bør tages stilling hertil, når der i praksis er indhøstet tilstrækkelige erfaringer til bedømmelse af behovet for sådanne ændringer.

Man har videre drøftet, om det var hensigtsmæssigt at *opdele rådet i flere afdelinger* end de nu foreskrevne, og har vedtaget at foreslå, at de nugældende regler om rådets opdeling i 2 afdelinger ophæves til fordel for mere smidige regler, der åbner adgang for rådet til selv at opdele sig i afdelinger, udvalg og underudvalg efter det behov, der efter rådets skøn på det givne tidspunkt er derfor.

2.6. I naturlig sammenhæng med overvejelserne om en opdeling af rådet i flere afdelinger har man overvejet at stille forslag om gennemførelse af regler, der foreskriver deltagelse af et mindstetal af rådsmedlemmer i rådets møder (afstemninger) som betingelse for gyldigheden af de ved mødet (afstemningen) truffne beslutninger og afgørelser. Et sådant *quorumskrav* er givet i landsskatteretslovens § 3, stk. 7, hvorefter ligningsrådet ikke kan træffe beslutning angående ændringer i ansættelser (vurderinger), med mindre 2 medlemmer foruden formanden deltager i afgørelsen. Udvalget har vedtaget at henstille, at man ved den gennemgang af rådets forretningsorden (i 1942-bekendtgørelsen), der under alle omstændigheder må anses for påkrævet, tager under overvejelse at optage et generelt quorumskrav til rådsafgørelser - f. eks. svarende til det nævnte i landsskatteretslovens § 3, stk. 7.

3. Statsskattedirektoratet.

I marts 1970 afgav udvalget indstilling til finansministeren om sammenlægning af ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet til et statsskattedirektorat under en fælles ledelse (bilag 1). I indstillingen, der i princippet blev tiltrådt af finansministeren, er anført, at et statsskattedirektorat må varetage de forvaltningsopgaver, som for tiden påhviler ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet, idet der dog kan blive tale om at overføre en del af disse opgaver til den lokale forvaltning. Det er endvidere anført, at statsskattedirektoratet må påregnes at skulle overtage opgaver, som ikke tidligere har været varetaget på direktoratsplan, men som overføres til statsskattedirektoratet i forbindelse med den udlægning af arbejdsopgaver fra skattedepartementet, som udvalgs-kommissoriet pålægger udvalget at overveje.

I overensstemmelse hermed er der i betænkningen redegjort for de to direktoraters arbejdsopgaver under den gældende ordning (afsnit V, A og B) og for de ændringer, udvalget foreslår i forbindelse med den foreslåede sammenlægning af direktoraterne - dels ved overførelse af opgaver fra departementets til direktoratets arbejdsområde (afsnit III, jfr. bilag 2), dels ved overførelse af opgaver, som i dag varetages på direktorats-

plan, til de regionale eller lokale skattemyndigheder (afsnit V, C).

Nogle arbejdsopgaver - specielt opgaverne vedrørende ligningsarbejdet og revisionen af skatteansættelserne - vil påhvile direktoratet som sekretariat for ligningsrådet under rådets øverste ledelse. Andre opgaver vil påhvile direktoratet som led i hierarkiet under ministeren. Statsskattedirektoratet vil - som de to direktorater i dag - ikke selv på noget område have kompetence som øverste administrative myndighed, men vil dog have en væsentlig selvstændighed i visse tilsynsopgaver og i dets virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling. Statsskattedirektoratets arbejdsopgaver vil kunne opdeles i følgende hovedgrupper:

- 3.1 den bredere tilrettelæggelse og styring af lignings- og vurderingsarbejdet (»tilsynsfunktionen«) ,
- 3.2 planlægning og styring af revisionen af foretagne ansættelser samt konkret sagsbehandling af særligt komplicerede sager (»revisionsfunktionen«),
- 3.3 erklæringsvirksomhed i visse af landsskatterettens klagesager,
- 3.4 den løbende administration af kildekatteordningen, samt
- 3.5 andre funktioner - d. v. s. de arbejdsopgaver inden for ligningsrådets kompetenceområde, som ikke er omfattet af punkt 3.1-3.4. samt de opgaver, direktoratet varetager inden for ministerens (departementets) forretningsområde, og som ikke vedrører administrationen af kildekatteordningen.

3.1. *Tilsynsfunktionen.* Efter landsskatteretsloven skal ligningsdirektoratet efter planer, der skal godkendes af ligningsrådet, føre tilsyn med, at indkomst- og formueansættelsen samt vurderingen af fast ejendom sker på behørig og ensartet måde over hele landet. Denne tilsynspligt har mistet noget af sin oprindelige karakter af en kontrolopgave, efter at amtsskatteinspektorerne har overtaget det direkte tilsyn med ansættelsen. Selv om der fortsat må påhvile direktoratet visse kontrolopgaver vedrørende inspektorerne og de lokale ligningsmyndigheders arbejde, bliver indholdet af tilsynspligten nu overvejende pligten til en overordnet tilrettelæggelse og styring af ligningsarbejdet med

det formål at tilvejebringe så korrekt en ansættelse som mulig. Tilsynsfunktionen bliver herved først og fremmest en *informations- og instruktionsfunktion*. Informations- og instruktionsvirksomheden må udøves såvel over for offentligheden - for at gøre det muligt for de skattepligtige at undgå utilsigtede fejl i selvangivelsen - som over for lignings- og vurderingsmyndighederne, der dels skal forsynes med konkrete kontrolplysninger til brug ved prøvelsen af deklARATIONERNE, dels generelt skal informeres om lov og praksis og dygtiggøres i lignings- og revisionsteknik.

Under den herskende opgavefordeling har de centrale skattemyndigheders informations- og instruktionsvirksomhed kun kunnet være af beskedent omfang, hvilket har haft til følge, at informationen af offentligheden i skattespørgsmål i dag overvejende sker på privat initiativ, og at også de lokale statslige skattemyndigheder ikke sjældent støtter sig til private publikationer i deres ligningsarbejde. Dette finder udvalget i princippet uheldigt. Man finder, at informationen og instruktionen af offentligheden og af myndighederne i videst muligt omfang bør gives af de ansvarlige centrale skattemyndigheder, og at det er nødvendigt, at den statslige informationsvirksomhed snarest muligt udbygges i overensstemmelse med den centrale placering, denne virksomhed bør have i forenkling- og effektiviseringsbestrebelse inden for skatteadministrationen. I bilag 5 fremlægges skitse til en informations- og instruktionsplan for statsskattedirektoratet, som kan tiltrædes af udvalget.

3.2. *Revisionsfunktionen.* Medens revisionen af vurderingerne tænkes fortsat uændret efter de hidtil fulgte retningslinjer, foreslås revisionsarbejdet vedrørende indkomst- og formueansættelserne m. v. fordelt mellem statsskattedirektoratet og amtsskatteinspektorerne således, at direktoratet (ligningsrådet) fortrinsvis varetager planlægningen og den bredere styring af revisionen, medens inspektorerne varetager den konkrete sagsbehandling. Direktoratet behandler dog selv de sager, hvis art, størrelse eller sværhedsgrad tilsiger central sagsbehandling.

Planlægningsopgaven vil dels bestå i, at direktoratet gennem mangeartede undersøgel-

ser af indkomst- og formueforholdene søger at finde frem til emner for skatterevisionen (enkelte skattepligtige eller grupper af skattepligtige), dels omfatte planlægning af revisionsarbejdet i det hele og af konkrete revisionskampagner.

Styringsopgaverne vil bl. a. omfatte generel instruktion i mere avanceret revisionsteknik eller konkret instruktion i den revisionsteknik, der skal benyttes i en planlagt revisionsopgave, hvor der forventes regnskabsproblemer af særlig art.

Sagsbehandling. Direktoratet bør selv overtage de særligt krævende revisionsopgaver - f. eks. revisionen af større økonomiske sammenslutninger og koncerner samt større aktieselskaber.

Direktoratets konkrete sagsbehandling bør ikke begrænses til dets egne sager. Det vil være en vigtig opgave for direktoratet at bistå inspektoraterne i deres revisionsarbejde, hvor bistand findes fornøden eller hensigtsmæssig.

De revisionsopgaver, statsskattedirektoratet skal varetage efter udvalgets forslag, vil stille store krav til personalets faglige indsigt på revisionsområdet. Det er derfor en betingelse for gennemførelsen af den foreslåede arbejdsdeling på revisionsområdet, at direktoratet kan råde over den fornødne arbejdskraft med højt kvalificeret revisionsuddannelse.

3.3. Medvirken i landsskatteretssager. Der kan efter de i landsskatteretsloven og i 1942-bekendtgørelsen givne forskrifter siges at være to hovedstadier i ligningsdirektoratets medvirken i landsskatterettens klagesager vedrørende indkomst- og formueansættelser: et »*høringsstadium*«, hvor direktoratet normalt kun optræder som mellemlid mellem landsskatteretten og ligningsmyndighederne ved rettens indkrævning af diverse akter tillige med en udtalelse over sagen fra ansættelsesmyndighederne (skatterådet eller amtsskatterådet), samt et »*erklæringsstadium*« hvor direktoratet, efter at landsskatteretskontoret har realitetsbehandlet sagen og har tilsendt direktoratet denne til udtalelse, selv erklærer sig over sagen til landskatteretten.

En af udvalget foranlediget statistisk undersøgelse vedrørende ligningsdirektoratets medvirken i klagesager (omtalt i afsnit V, A 3, jfr. bilag 6) har med hensyn til klagebehandlingen på »*høringsstadiet*« givet udvalget anledning til at foreslå, at landsskatterettens høring af ansættelsesmyndighederne og indkrævningen af de fornødne akter fra de lokale ligningsmyndigheder sker ved direkte brevveksling mellem retten og de pågældende myndigheder uden direktoratets medvirken.

Med hensyn til direktoratets medvirken på »*erklæringsstadiet*« viser den statistiske undersøgelse, at direktoratets medvirken højst er fornøden i 5 pct. af klagesagerne. Udvalget foreslår derfor direktoratets medvirken begrænset til de klagesager, hvori direktoratets medvirken efter udvalgets opfattelse må anses for påkrævet, og angiver nærmere, efter hvilke kriterier disse sager bør udskilles. De resterende ca. 95 pct. af klagesagerne foreslås varetaget af ansættelsesmyndigheden selv uden direktoratets medvirken overhovedet.

Det understreges, at forslaget kun omfatter klager over indkomst- og formueansættelserne, og at klager over vurderingerne af fast ejendom forudsættes behandlet som hidtil.

3.4. Kildeskatteadministrationen. Med hensyn til statsskattedirektoratets kildeskatteopgaver har udvalget været opmærksomt på, at kildeskatteordningen er under overvejelse i flere nedsatte udvalg og arbejdsgrupper med henblik på systemændringer, ændringer af opgavefordelingen mellem stat og kommune etc. Udvalget har derfor begrænset sine drøftelser angående kildeskatteopgaverne til de foran under 2.2 omtalte forslag om overførelse af kompetence til ligningsrådet og til kildeskatteopgavernes placering ved den interne organisatoriske opbygning af statsskattedirektoratet (afsnit B), medens man ikke har drøftet ændringer i den herskende opgavefordeling på området mellem direktoratet og de regionale og lokale skattemyndigheder.

3.5. Andre opgaver. Ved siden af de centrale planlægnings- og styringsopgaver vedrørende ligningen og vurderingerne samt kontrollen af ansættelserne m. v., der skal varetages af statsskattedirektoratet som se-

ekretariatsopgave for ligningsrådet, vil det påhvile direktoratet *som sekretariat for rådet* at bistå dette ved administrationen af de opgaver, skattelovgivningen i øvrigt har pålagt rådet. Som det fremgår af oversigterne i bilag 4, jfr. bilag 2, over rådets beføjelser efter gældende ret, samt de beføjelser, udvalget foreslår overført fra ministeren til rådet, vil det med få undtagelser dreje sig om opgaver, der kræver behandling af enkeltsager med henblik på forelæggelse for rådet eller evt. på afslutning ved direktoratet selv »på rådets vegne« uden forudgående rådsforelæggelse, (jfr. redegørelsen foran under 2.4 og 2.5).

Uden for ligningsrådets kompetenceområde vil statsskattedirektoratet, som tidligere nævnt, være undergivet ministeren. Direktoratets arbejdsopgaver inden for ministerens forretningsområde kan være pålagt ved generelle eller konkrete tjenestebefalinger eller ved delegation eller blot påhvile direktoratet efter praksis som led i hierarkiet under ministeren. De fleste af opgaverne kræver konkret sagsbehandling i direktoratet.

Som en væsentlig og arbejdskrævende opgave har ligningsdirektoratet - ligesom kildeskattedirektoratet - i de senere år dog også været inddraget i departementets mere generelle overvejelser og forarbejder vedrørende lovforslag og bekendtgørelser samt cirkulærer og vejledninger m. v. angående nye lovbestemmelser og styringsopgaver.

På enkelte mindre områder er *afgørelses- eller beslutningsmyndigheden tillagt ligningsdirektoratet direkte i loven*. Det gælder således bemyndigelsen til at tillade forskudt regnskabsår og ekstraordinær lagernedskrivning. Også varetagelsen af disse opgaver kræver behandling af enkeltsager i direktoratet, selv om en del af arbejdet er lagt ud til amtsskatteinspektorerne. Uanset at direktoratets kompetence i disse sager er lovbestemt, må dets afgørelser efter sædvanlig forvaltningsmæssig praksis kunne prøves administrativt ved påklage til ministeren. Det må derimod antages, at sagerne ikke kan forelægges rådet til beslutning eller afgørelse efter påklage.

3.6. *Udlægning af enkeltsager til de regionale og lokale skattemyndigheder*. Udvalget har i sine drøftelser om afgrænsningen af

statsskattedirektoratets arbejdsområde lagt vægt på, at direktoratet skal have mulighed for fyldestgørende at varetage de centrale styrings- og planlægningsopgaver vedrørende lignings- og vurderingsarbejdet samt revisionen af de foretagne ansættelser. Man finder det med henblik herpå nødvendigt, at der gennemføres en udlægning - særlig til amtsskatteinspektorerne - af arbejdsopgaver, som ikke nødvendigvis behøver at bestrides på direktoratsplan.

Forenklingen af lovgivningen vedrørende *ejendomsbeskatningen* har gjort det muligt for ligningsdirektoratets afdeling for vurdering af fast ejendom inden for sit område at koncentrere sin indsats om disse centrale direktoratsopgaver, og udvalget stiller ikke forslag om en ændret opgavefordeling på vurderingsområdet.

For ligningsdirektoratets afdeling for *indkomst- og formueansættelser* har den stadige acceleration i skattelovgivningen, sammenholdt med de til den seneste tid begrænsede muligheder for at pålægge amtsskatteinspektorerne og skatterådene nye arbejdsopgaver, tvunget afdelingen til i stigende grad at varetage den almindelige sagsbehandling i enkeltsager på bekostning af arbejdet med afdelingens planlægnings- og styringsopgaver. Den af udvalget foreslåede overførelse af arbejdsopgaver fra skattedepartementet (ministeren) til statsskattedirektoratet (rådet) vil alt andet lige forstærke denne tendens og dermed accentuere behovet for udlægning af opgaver fra direktoratet.

Det er foran nævnt, at udvalget foreslår reglerne for statsskattedirektoratets virksomhed ændret således i forhold til de gældende regler vedr. ligningsdirektoratets virksomhed, at ca. 95 pct. af *klagesagerne* - der under den gældende ordning alle sendes til erklæring i ligningsdirektoratet - kan færdigbehandles af retten uden direktoratets medvirken. Det er med hensyn til *revisionen af foretagne ansættelser* nævnt, at udvalget i princippet foreslår de enkelte revisions-sager behandlet i amtsskatteinspektorerne, medens direktoratet udover planlægningen og styringen af skatterevisionen alene selv skal behandle de mest krævende og mest betydningsfulde revisionssager.

Med henblik på en belysning af mulighederne og behovet for udlægning af sager uden for klageområdet og revisionsområdet

er der på foranledning af udvalget gennemført en statistisk undersøgelse af de af ligningsdirektoratet i 1968 optagne sager vedrørende disse sagsgrupper, (bilag 7). Undersøgelsen viste, at direktoratet fra private såvel som fra underordnede skattemyndigheder fik forelagt og selv færdigbehandlede et væsentligt antal sager, som under de gældende kompetenceregler burde være indsendt til og færdigbehandlet hos inspektoraterne eller de lokale skattemyndigheder. Yderligere viste undersøgelsen, at en væsentlig del af de sager, som blev indsendt til direktoratet og rådet, fordi kompetencen lå centralt, efter deres art og den faste praksis på området kunne udlægges ved ændring af kompetencereglerne.

Sagstyperne er noget ændret siden 1968, men der kan næppe være tvivl om, at der er tilstrækkeligt grundlag for udlægning i væsentligt omfang af enkeltsager fra direktoratet. En ekspertgruppe, sammensat af repræsentanter for udvalget og for hvert af ligningsdirektoratets 4 forespørgselskontorer (der behandler de af undersøgelsen omfattede sagsområder) har efter en vurdering af hvert enkelt sagsgruppe skønnet, at 25-30 pct. af sagerne ville kunne udlægges til behandling hos amtsskatteinspektoraterne og skatterådene, såfremt man forudgående gennemførte den fornødne generelle og specielle information og instruktion af de pågældende myndigheder. Udvalget har formuleret sine forslag om udlægning herefter og efter den principielle opfattelse, at sagsbehandlingen på direktoratsplan så vidt muligt bør begrænses til de mere principielle og vanskelige sager.

4. Amtsskatterådene.

Udvalget stiller ikke konkrete forslag om ændringer vedrørende amtsskatterådenes arbejdsområde, men ønsker dog at pege på den mulighed, at udviklingen inden for funktioner, som varetages af ligningsrådet, vil kunne gøre det forsvarligt ved lov at overføre ligningsrådets kompetence på området til amtsskatterådene til aflastning såvel af ligningsrådet som af dets sekretariat, statsskattedirektoratet. Man bør hos de centrale og regionale myndigheder til stadighed være

opmærksom på sådanne muligheder for udlægning til amtsskatterådene.

Udvalget har også ønsket at pege på det ønskelige i, at der fra centralt hold udarbejdes en forretningsorden for amtsskatterådene, der uddyber amtsskatterådslovens bestemmelser om rådernes funktioner og giver nærmere retningslinjer for, hvorledes disse funktioner skal varetages.

5. Amtsskatteinspektoraterne.

Under redegørelsen i afsnit VI.3. for amtsskatteinspektoraternes arbejde under den gældende opgavefordeling peges der på, at inspektoraternes opgaver kun på få områder er præciseret i instrukser fra de centrale myndigheder, hvorfor det i betydeligt omfang har været overladt til den enkelte inspektør selv at tilrettelægge arbejdet inden for amtsskattekredsen. Ved denne tilrettelægelse, der bl. a. har måttet foretages med hensyn tagen til inspektoratets bæreevne under de givne personalemæssige vilkår, har mange inspektører måttet tage i betragtning, at det lokale ligningsapparat, såvel det kommunale som det statslige, ikke har været tilstrækkeligt udbygget til at løse ligningsopgaven. Mange inspektorater har måttet medvirke ved løsning af ligningsopgaver, der efter loven påhviler kommunerne og skatterådene.

Efter at der i forbindelse med kommunalreformen er skabt mulighed for en udbygning af de nu større kommuners ligningsadministration, og efter at der i forbindelse med reduktion af skattekredsene fra 87 til 65 er etableret sekretariater for alle skatteråd, er der skabt mulighed for en sådan styrkelse af ligningsmyndighederne, at amtsskatteinspektoraterne i væsentligt omfang skulle kunne frigøres for fremmøde under ligningen, således at der kan overføres personale til inspektoraternes øvrige ligningskontrol og skatterevisionen m.v. i overensstemmelse med udvalgets forslag til den fremtidige afgrænsning af inspektoraternes arbejdsområde.

Foran er omtalt udvalgets forslag om en arbejdsdeling mellem statsskattedirektoratet og amtsskatteinspektoraterne på revisionsområdet, hvorved den overvejende del af det konkrete revisionsarbejde tænkes udført af

inspektoraterne. Endvidere er omtalt udvalgets forslag om udlægning til amtsskatteinspektoraterne af enkeltsager og sagsområder uden for revisionsområdet.

Efter udvalgets plan for opgavefordelingen inden for statens skatteadministration vil inspektoraternes arbejdsområde kunne opdeles i følgende hovedgrupper

- 5.1. Kontrol- og revisionsopgaver.
- 5.2. Ligningsopgaver m. v.
- 5.3. Andre opgaver, herunder administration.

5.1. *Kontrol- og revisionsopgaverne* omfatter behandlingen af konkrete revisionssager, beregning og indhentning af tilbud om erlæggelse af for lidt erlagt skat i efterbetalingssager m. v., stillingtagen til, om der i efterbetalingssager m. v. foreligger strafansvar samt bistand til anklagemyndigheden i sager om overtrædelse af skattekontrollovens strafbestemmelser, hvor statsskattedirektoratet finder, at assistancen kan ydes fra lokalt hold.

Udvalget henleder opmærksomheden på, at der er behov for instrukser til amtsskatteinspektoraterne om, hvornår en forhøjelse af et skattetilsvær bør ske ved gennemførelse af en efterbetalingssag uden egentlig ændring af ansættelsen, og hvornår der i stedet bør gennemføres en regulering af skatteansættelsen - i praksis forholdes der forskelligt fra inspektorat til inspektorat på dette felt. Man peger ligeledes på, at der bør udfærdiges instrukser for den fremgangsmåde, inspektoraterne skal følge i sager, hvor skattekontrollovens § 20 om administrativ ikendelse af bøder for overtrædelse af skattekontrolloven eventuelt kommer til anvendelse.

5.2. *Ligningsopgaver m. v.* Amtsskatteinspektoraternes tilsyn med ligningen må bl. a. udøves som *direkte kontrol*, hvorved inspektoratet må danne sig et indtryk af ligningsarbejdets kvalitet og påse, at der administreres i overensstemmelse med gældende lov. Amtsskatteinspektoraterne må indrapportere om deres tilsynsvirksomhed til direktoratet efter retningslinjer, der godkendes af ligningsrådet.

Videre må inspektoraterne udøve *informations- og instruktionsvirksomhed* over for de lokale myndigheder efter nærmere aftale med disse om behovet herfor, og inspektora-

terne må besvare forespørgsler fra private og myndigheder — jfr. det foran anførte om behovet for en aflastning af administrationen på direktoratsplan særlig for en del af byrden ved responderende virksomhed.

Inspektoraterne skal yde *sekretariatsbistand til en række skatteråd* og føre *tilsyn med de kommunale skatterådssekretariater* hos de øvrige skatteråd. Udvalget peger på nødvendigheden af, at de centrale myndigheder udarbejder instrukser til amtsskatteinspektoraterne for denne sekretariats- eller tilsynsvirksomhed.

Arbejdsgiverkontrollen udøves af kommunerne, og statsskattedirektoratet udøver tilsyn med kontrollen bistået af amtsskatteinspektoraterne efter nærmere instruks fra direktoratet. Udvalget har ikke fundet anledning til at stille forslag angående amtsskatteinspektoraternes medvirken i arbejdsgiverkontrollen, idet man forudsætter, at der tilgår amtsskatteinspektoraterne nye instrukser i takt med systemudviklingen på området.

5.3. *Andre opgaver.* Ved siden af de nævnte hovedopgaver vedrørende skatterevisionen og ligningen samt kildeskatteordningen varetager amtsskatteinspektoraterne en række særlige opgaver, som er pålagt dem i loven, ved delegation fra ministeren (departementet) eller rådet (statsskattedirektoratet), eller ved almindelig tjenestebefaling fra overordnede myndigheder.

Vedrørende disse opgaver, som er nærmere omtalt i afsnit VI, 3.2.2. og 3.2.3., fremhæves her afgiftssagerne, der hidtil har henhørt under amtsstuerne (lotteri-, totalisator- og gaveafgift), og som nu foreslås varetaget af amtsskatteinspektoraterne. Udvalget foreslår, at man i forbindelse med udflytningen af sagsområdet fra departementet bemyndiger amtsskatteinspektoraterne til *at fritage for forhøjelse af gave- og lotteriafgift som følge af for sen indgivelse af anmeldelse, at give henstand med afgiftens erlæggelse samt at tillade afdragsvis betaling efter retningslinjer, der fastsættes af de centrale myndigheder.*

Udvalgets forslag angående landets administrative inddeling i amtsskatteinspektorater omhandles nedenfor i afsnit B.

6. Skatterådene.

6.1. Efter statsskattelovens regler skal skatteansættelsen af personers indkomst og formue ske i to tempi inden for nærmere angivne frister for hvert led i proceduren: **den** foreløbige ansættelse ved de kommunale ligningsmyndigheder, og prøvelsen af den foreløbige ansættelse samt endelig ansættelse ved skatterådene. For selskaber, foreninger m. v. samt dødsboer sker ligningen direkte ved skatterådene, hvis ansættelser kan påklages til landsskatteretten - her er der altså tale om 1-ledsligning. Der gælder særlige regler for ligningen i Københavns og Frederiksberg kommuner.

De stadigt stigende krav til ligningsarbejdet har medført, at statsskattelovens krav om 2-ledsligningen for personer ikke har kunnet opfyldes fuldt ud i praksis. I en række store og mellemstore kommuner og særlig i kommuner, hvor den kommunale ligningsadministration tillige virker som sekretariat for skatterådet, gennemføres ligningsarbejdet over størstedelen af skatteåret i snævert samarbejde mellem ligningskommission og skatteråd. Oftest er ligningsarbejdet i disse kommuner tilrettelagt således, at den kritiske gennemgang af ligningsmaterialet vedrørende skattepligtige med mere komplicerede indkomst- og formueforhold undlades under den foreløbige ligning og henskydes til skatterådsbehandlingen, således at der i en vis forstand praktiseres 1-ledsligning af disse skattepligtige.

Det falder uden for udvalgets kommissorium at fremsætte forslag angående opgavefordelingen mellem de statslige og kommunale ligningsmyndigheder. Udvalget peger for så vidt angår skatterådernes arbejdsopgaver alene på nødvendigheden af, at der i tilslutning til de overvejelser, der pågår om en ændring af arbejdsdelingen mellem de kommunale og statslige myndigheder på kilde-skatteområdet, udfærdiges en ny forretningsorden for skatterådernes virksomhed i det hele.

6.2. Skatterådernes gennem årene stadigt stigende arbejdsbyrde har medført et øget behov for bistand til rådene. Med hjemmel i amtsskatterådsloven er der nu etableret sekretariatsbistand til samtlige skatteråd - 37 skatteråd modtager bistand fra amtsskatteinspektoraterne, 28 fra kommunerne i henhold til særlige overenskomster herom.

Udvalget tager ikke stilling til, om den bestående ordning med både statslige og kommunale skatterådssekretariater kan anses for hensigtsmæssig på længere sigt, men udvalget har ønsket at pege på nødvendigheden af, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at bistanden til skatterådene ydes efter ensartede retningslinjer.

Udvalget foreslår, at der i en kommende forretningsorden for skatterådene og i de aftaler, der træffes mellem staten og kommunerne om sekretariatsbistand, optages bestemmelser, som kan medvirke til at sikre en sådan ensartethed.

7. Skyldrådene og vurderingsrådene.

Udvalget stiller ikke forslag vedrørende skyldrådenes og vurderingsrådenes arbejdsopgaver.

8. Personaleforvaltningen.

Personaleforvaltningen i den statslige skatteadministration varetages under den gældende ordning overvejende af skattedepartementet.

Udvalget foreslår, at skattedepartementet i videst muligt omfang frigøres for den konkrete sagsbehandling og alene varetager den overordnede styring af personaleadministrationen, herunder sager der kræver finansministerens medvirken samt sager, der skal forelægges for økonomi- og budgetministeriet.

Statsskattedirektoratet bør efter udvalgets opfattelse dels forestå administrationen af sit eget personale i det omfang, denne efter de foran angivne retningslinjer ikke varetages af departementet, dels tillige - med en tilsvarende kompetenceafgrænsning over for departementet - forestå inspektoraternes personaleadministration.

Udvalget peger på, at den traditionelle bemanning af ligningsdirektoratets revisionskontorer med overvejende akademisk uddannet mandskab ikke svarer til de arbejdsopgaver, som er foreslået tillagt statsskattedirektoratets kontrolafdeling. Det vil være nødvendigt i højere grad at bemane afdelingen med revisionsuddannet personale, der tillige har skatteteknisk indsigt. De almindelige revisionsopgaver i direktoratet og amtsskatteinspektoraterne kan varetages af per-

sonale, der uddannes af staten selv dels gennem den almindelige etatsuddannelse, dels ved en af staten iværksat supplerende uddannelse. De mere krævende revisionsopgaver vil kun kunne løses af statsautoriserede revisorer eller personer med tilsvarende kvalifikationer. Det har ikke hidtil været muligt under de givne lønningsmæssige vilkår at ansætte et tilstrækkeligt antal revisorer med sådanne kvalifikationer. Udvalget anbefaler, at der fortsat udfoldes bestræbelser for, at der sikres direktoratet en tilstrækkelig stab af statsautoriserede revisorer.

Udvalget peger i øvrigt på den mulighed, der måtte være for i det enkelte tilfælde at få løst revisionsopgaver af private revisionsfirmaer.

En væsentlig del af statsskattedirektoratets funktioner også udenfor revisionsområdet skal varetages af personale med en etatsuddannelse eller en anden uddannelse svarende hertil. Udvalget peger derfor på nødvendigheden af, at der snarest muligt fastlægges retningslinjer for rekrutteringen af dette personale, og at uddannelsen af personalet tilrettelægges således, at den dækker samtlige de funktioner, de pågældende kan forventes at skulle varetage i direktoratet.

Den foreslåede udvidelse af amtsskatteinspektoraternes arbejdsområde nødvendiggør en styrkelse af inspektoraternes personale. Udvalget peger i afsnit IX 8.5. på en række foranstaltninger, der vil kunne tjene hertil.

Udvalget peger endvidere på, at den af udvalget foreslåede ændring af opgavefordelingen inden for den statslige skatteadministration nødvendiggør en omfattende uddannelse og instruktion af personalet. Udvalget er bekendt med betænkning nr. 554/1970 om uddannelsen inden for skatteadministrationen og med den undervisningsvirksomhed, der allerede er iværksat inden for skatteadministrationen, og som er nærmere omtalt i afsnit IX 5. .

B. Den organisatoriske opbygning.

1. Skattedepartementet.

Departementets arbejdsopgaver kan tænkes fordelt på afdelinger og kontorer efter sagsområder f. eks. med en budget- og personaleadministrationsafdeling, en afdeling for indkomst- og formueskat og en afdeling for arve- og stempelafgifter m. v.

Udvalget finder imidlertid, at det bør overvejes, om det vil være mere hensigtsmæssigt med en organisatorisk opbygning af departementet efter funktionsområder, hvorved man kunne sigte mod en intern arbejdsdeling, der - i overensstemmelse med de tanker der er fremført af arbejdsgruppen vedrørende centraladministrationens organisation i betænkning nr. 629/1971 - fulgte en opdeling af arbejdsopgaverne i administrations- og styringsopgaver, planlægnings- og udviklingsopgaver samt sekretariatsopgaver.

2. Ligningsrådet.

Udvalget har drøftet nødvendigheden af en udvidelse eller ændret sammensætning af ligningsrådet i forbindelse med den af udvalget foreslåede udvidelse af rådets kompetenceområde, men har fundet, at der ikke bør tages stilling til spørgsmålet, før der efter den i øvrigt foreslåede strukturændring er indhøstet et tilstrækkeligt erfaringsmateriale til bedømmelse af behovet i praksis for sådanne ændringer.

Man har også overvejet forslag om oprettelse af *nye råd eller nævn* på linje med ligningsrådet til varetagelse af nogle af de opgaver, som foreslås udlagt fra departementet (ministeren), men har fundet, at der ikke er behov for oprettelse af nye kollegiale forvaltningsorganer til at bestride de omhandlede opgaver, og at udlægning af opgaver fra ministeren ved overførelse af den øverste administrative afgørelsesmyndighed til et andet statsligt skatteforvaltningsorgan alene bør ske til ligningsrådet.

3. Statsskattedirektoratet.

Udvalget afgav den 13. marts 1970 en indstilling til finansministeren om sammenlægning af statens ligningsdirektorat og det midlertidige kildeskattedirektorat til et statens skattedirektorat under en fælles direktør. Finansministeren tiltrådte i princippet indstillingen og anmodede udvalget om at fremkomme med forslag til den organisatoriske opbygning af det foreslåede direktorat. Udvalget har herefter udarbejdet et forslag til »statsskattedirektoratet« s interne opbygning og opgavefordeling (afsnit V, D).

Direktoratet foreslås opdelt i 6 sektioner:

1. Administrationsafdelingen.
2. Forespørgselsafdelingen.

3. Kontrolafdelingen.
4. Regnskabs- og opkrævningsafdelingen.
5. Afdelingen for vurdering af fast ejendom.
6. Kontoret for intern revision.

Direktoratet tænkes ledet af en direktør. Under hensyn til direktoratets meget omfattende arbejdsområde foreslår udvalget, at der endvidere udnævnes 1 eller 2 vicedirektører, som skal bistå direktøren efter dennes nærmere anvisning.

De ovenfor under 1-5 nævnte afdelinger tænkes ledet af chefer svarende til ligningscheferne under den gældende ordning. Chefen for kontoret for intern revision er i dag lønmæssigt placeret som kontorchef i centraladministrationen med direkte referat til kildeskattedirektøren. Det er udvalget bekendt, at hans kompetencemæssige placering er under overvejelse i en uden for udvalget nedsat arbejdsgruppe. Revisionschefens endelige placering må afhænge af resultatet af disse overvejelser.

4. Amtsskatteinspektoraterne.

Udvalget foreslår, at den interne organisation i det enkelte inspektorat baseres på en funktionel opdeling af inspektoraternes arbejdsopgaver i følgende hovedgrupper:

- a) kontrol- og revisionsopgaver,
- b) ligningsopgaver m. v. samt
- c) administrations- og sekretariatsopgaver.

I udvalget er der enighed såvel om afgrænsningen af inspektoraternes arbejdsopgaver som om forslaget til en intern organisationsplan for det enkelte inspektorat. Der er tillige enighed om, at amtsskatteinspektoraterne for at kunne løse deres opgaver må udrustes med et tilstrækkeligt stort og kvalificeret personale. Derimod har der ikke kunnet opnås enighed om *antallet* af inspektorater.

Et flertal i udvalget finder, at den foreslåede betydelige udvidelse af inspektoraternes arbejdsopgaver tilsiger, at der i takt med de personalemæssige muligheder oprettes i alt 29 inspektorater fordelt over landet som nærmere angivet i afsnit VI, 4., idet man forudsætter, at der udfoldes bestræbelser for i de nærmeste år at tilvejebringe det for 29 inspektorater fornødne personale.

Et mindretal (P. Pedersen og H.

Würtzen) mener, at der ikke bør oprettes flere inspektorater end de eksisterende 23. Mindretallet begrundet sin indstilling dels med, at man ikke foreløbig kan forvente at have personaleressourcer til rådighed til bemanning af flere end de 23 inspektorater, der svarer til det samlede antal af de eksisterende amtsskatte- og amtsligningsinspektorater, dels med den usikkerhed, der endnu hersker om, hvilket antal der på længere sigt giver den bedste kapacitetsudnyttelse af amtsskatteinspektoraterne.

Mindretallets indstilling er i sin helhed gengivet side 62-64.

5. Inddelingen af den regionale og lokale skatteadministration.

Kommissoriet pålægger udvalget at fremkomme med forslag om en ændret inddeling af landet i skatte kredse, amtsskatte kredse samt vurderings- og skyldkredse i forbindelse med den ændrede kommunestruktur som følge af kommunalreformen. Indstillinger herom er afgivet til finansministeren, og en ændret kredsinddeling på grundlag af disse indstillinger er gennemført.

6. Amtsskatte rådene og skatte rådene.

Udvalget fremkommer ikke med forslag om strukturændringer vedrørende amtsskatte rådene og skatte rådene.

Overvejelser vedrørende skatte rådenes organisation og kompetence måtte omfatte overvejelser af ligningsproceduren i det hele, herunder også den del af ligningen, som varetages af kommunerne, og sådanne overvejelser efterspørges ikke i udvalgets kommissorium.

7. Skyldråd og vurderingsråd.

Udover de under 5 nævnte forslag til en ny inddeling af landet i skyld- og vurderingskredse har udvalget overvejet skyld- og vurderingsrådenes medhjælpsforhold og har fundet, at der i videre omfang end hidtil bør ydes skyldrådene kontormæssig bistand enten i form af selvstændige skyldrådskontorer eller ved oprettelsen af skyldrådskontorer, der er tilknyttet amtsskatteinspektoratet. Den kontormæssige bistand til *vurderingsrådene* foreslås ydet af de enkelte kommuner.

III.

Skattedepartementet.

1. I sine overvejelser angående funktionsdelingen inden for statens skatteadministration har udvalget været opmærksom på de betragtninger, der er fremsat om centraladministrationens organisatoriske problemer i betænkning nr. 301/1962 afgivet af administrationsudvalget af 1960, samt i betænkning nr. 629/1971 afgivet af arbejdsgruppen vedrørende centraladministrationens organisation. Udvalget har herefter ved afgrænsningen af skattedepartementets funktionsområde taget udgangspunkt i den opfattelse, at departementet er sekretariat for ministeren og fortrinsvis skal varetage de opgaver, som kræver ministerens medvirken. Departementets hovedopgaver er da at bistå ministeren i planlægningen vedrørende lovgivningen og forvaltningen samt den bredere styring af forvaltningen efter de fastlagte retningslinjer.

Skattedepartementet har hidtil i væsentlig grad medvirket i administrationen af skatteområdet ved behandling af konkrete enkeltsager. I hvert af årene 1969 og 1970 behandlede skattedepartementet således 17.000 enkeltsager, hvoraf ca. halvdelen vedrørte skatte- og afgiftslempelse samt bevilinger og tilladelser. Det drejede sig i øvrigt for en stor del om sager, som ministeren i realiteten kun var formelt ansvarlig for, i den forstand at de i praksis kun sjældent krævede hans medvirken.

Udvalget er af den opfattelse, at der bør ske en omfattende udlægning af konkret sagsbehandling fra departementet for at frigøre arbejdskraft til varetagelsen af departementets forannævnte hovedopgaver. Med henblik herpå har man i samarbejde med skattedepartementet foretaget en omfattende undersøgelse af samtlige sagsområder i departementet. På grundlag heraf stiller udvalget forslag om udlægning til ligningsrådet af de i bilag 2 anførte sagsområder. Herudover har udvalget i en redegørelse for den nævnte

undersøgelse peget på en række sagstyper, som er egnet til udlægning fra departementet ved delegation. Redegørelsen og det dertil knyttede materiale er tilstillet departementet.

Den direkte kontakt med praksis, som departementet efter sagsudlægningen vil miste, tænkes erstattet af et nært samarbejde med de myndigheder, der varetager den løbende administration, således at disse myndigheder - herunder særlig statsskattedirektoratet - inddrages i departementets arbejde med ny lovgivning og ændring af gældende lovbestemmelser samt i den overordnede styring af administrationen.

2. Ved udlægningen af arbejdsopgaver fra departementet kan man vælge mellem flere fremgangsmåder. Valget af fremgangsmåde kan være bestemmende for, i hvilken grad ministeren (departementet) forvaltningsretligt frigøres for det pågældende sagsområde.

Overfører man ved lov ministerens afgørelsesmyndighed til et kollegialt sammensat råd som ligningsrådet, vil dette med sin særlige uafhængighed i forholdet til ministeren blive øverste administrative instans på området, med mindre andet bestemmes i loven eller er hjemlet i praksis.

Ønsker man departementet helt frigjort for administrationen af et sagsområde, kan dette altså i almindelighed opnås ved lovbestemt overførelse af ministerkompetencen på området til ligningsrådet.

Overføres ministerens afgørelsesmyndighed ved lovbestemmelse eller ved delegation til et direktorat eller et andet forvaltningsorgan, der inden for det sædvanlige hierarki er underordnet ministeren, vil ministeren (departementet) efter dansk forvaltningsretlig praksis fortsat være øverste administrative myndighed på området, herunder være indehaver af rekursmyndigheden, med mindre andet bestemmes i loven f. eks. gennem regler om en særlig rekursordning, hvorved en

anden myndighed end ministeren (departementet) får rekursmyndigheden, eller ved endelighedsbestemmelser vedrørende den underordnede myndigheds afgørelser.

Almindelig delegation foretrækkes, hvor man vel ønsker at udlægge den konkrete sagsbehandling i første instans, men hvor ministeren fortsat ønsker at præge udviklingen på området gennem tjenestebefalinger og afgørelser i rekursager.

2.1. Udvalget finder, at udlægning fra skat-departementet (ministeren) for visse opgavers vedkommende bør ske ved *fuldstændig overførelse af ministerkompetencen til ligningsrådet*, og at man i øvrigt kun bør udlægge afgørelsesmyndighed til underordnede instanser, herunder fortrinsvis statsskattedirektoratet, ved almindelig delegation, således at ministeren på disse områder fortsat udøver den øverste administrative myndighed. Man finder ikke, at der på noget arbejdsområde, som kan komme på tale ved udlægning fra departementet, bør etableres ordninger, der tillægger andre forvaltningsorganer end ministeren eller ligningsrådet den øverste administrative myndighed på området.

Udvalget er opmærksom på, at lovgiveren ved overførelse af gældende ministerbemyndigelser til ligningsrådet, kan begrænse rådets kompetence i det omfang, lovgiveren måtte finde dette hensigtsmæssigt. Eksempelvis vil eventuelle ønsker om, at ministeren på visse af de udlagte områder fortsat skal kunne fastlægge generelle retningslinjer for administrationen, kunne imødekommes i udtrykkelige lovbestemmelser herom.

I bilag 2 er anført de bemyndigelser, udvalget foreslår overført fra ministeren til rådet. Det drejer sig overvejende om arbejdsopgaver, som - når henses til rådets arbejdsopgaver under den gældende opgavefordeling - efter deres art ikke er fremmede for rådet.

En stor del af forslagene omfatter således tilladelses-, godkendelses-, bevillings- eller lempelsessager. Man foreslår eksempelvis ministerens beføjelser efter statsskattelovens § 37, til at eftergive eller nedsætte påligende statsskatter overført til rådet. Ministeren har tidligere bemyndiget amtsskatte/amt-ligningsinspektørerne til at træffe første-in-

stansafgørelser i disse sager, og denne bemyndigelse forudsættes opretholdt. Ligningsrådet foreslås indsat som øverste instans, bl. a. fordi rådet efter gældende ret i visse tilfælde kan bevilge nedsættelse af den skattepligtige indkomst under tilsvarende forhold som dem, der efter statsskattelovens § 37 kan begrunde nedsættelse af skatterne.

En anden gruppe af forslagene vedrører bemyndigelser til at gennemføre kontrolforanstaltninger og visse sanktioner, som efter udvalgets opfattelse har en så nær tilknytning til rådets funktioner som øverste lignings- og vurderingsmyndighed, at det kan forekomme hensigtsmæssigt, at de pågældende bemyndigelser henlægges til rådet.

En tredje gruppe vedrører blanketforvaltningen, herunder ansvaret for udarbejdelsen af skemaer til selvangivelsen. Det er udvalgets opfattelse, at ligningsrådet bør stå som den endeligt ansvarlige for de skemaer og vejledninger hertil, som udarbejdes centralt til brug for ligning og opkrævning m. v. Udvalget er opmærksom på, at den helt overvejende del af blanketforvaltningen vil kunne udføres af direktoratet uden rådsforelæggelse. Når man alligevel foreslår opgaven henlagt under rådets kompetenceområde, skyldes det, at en væsentlig del af blanket-materialet direkte er bestemt for borgerne, og det derfor findes rimeligt, at disse gennem repræsentanter i rådet får mulighed for at øve indflydelse på affattelsen af de vigtigere blanketter.

En særlig gruppe af arbejdsopgaver, som foreslås overført til rådet, vedrører kilde-skatteordningen. Ligningsrådet var som øverste ligningsmyndighed ikke inde i billedet under tilrettelæggelsen af den nye opkrævningsordning. Sammenlægges ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet til een styrelse som foreslået af udvalget, vil det være naturligt at tillægge rådet opgaver også vedrørende opkrævningen. I bilag 2 fremsætter udvalget konkrete forslag herom. **Det** gælder stort set for disse forslag som for de foran nævnte forslag om overførelse til rådet af arbejdsopgaver vedrørende anden lovgivning, at opgaverne efter deres art er beslægtede med de opgaver, rådet varetager under den gældende opgavefordeling.

I nogle tilfælde har man ikke fundet det hensigtsmæssigt at foreslå ministerens bemyndigelse efter kildeskatteloven overført til

rådet, men mener, at rådet bør have indstillingsret, hvorfor forslagene går ud på, at ministerens beslutning eller afgørelse træffes »efter indstilling fra rådet«, jfr. tilsvarende bestemmelser i skattekontrollovens §§ 2, 3 og 8.

En enkelt bemyndigelse synes at kræve lovfortolkning af kompetenceindehaveren, idet den vedrører afgørelse i tvivlstilfælde af spørgsmålet om, hvorvidt en indkomst skal anses for A-indkomst eller B-indkomst (kildeskattelovens § 45, stk. 3). Finansministeren er ifølge bestemmelsen rekursmyndighed ved påklage af skattemyndighedens afgørelse. Da den nævnte tvivl efter forarbejderne til loven bl. a. skal afgøres ved en bedømmelse af, om den pågældende indkomst ville berettigede til lønmotagerfradrag efter de herom tidligere gældende regler, og da dette spørgsmål i sin tid var et ofte prøvet ligningsspørgsmål, finder udvalget, at der ikke er tale om egentlig lovfortolkning, og at rekursmyndigheden med fordel kan overføres til rådet.

Udvalget har ikke i øvrigt foreslået overførelse til rådets kompetenceområde af opgaver, som kræver videregående lovfortolkning, idet departementet efter udvalgets opfattelse forvaltningsretligt bør have mulighed for at træffe den endelige administrative afgørelse i fortolkningssager, hvor der ikke - som for klagesager vedrørende skatteansættelsen - allerede er fastlagt en anden rekursadgang i loven.

2.2. Udlægningen fra skattedepartementet ved almindelig *delegation* er, som det fremgår af bilag 3, en allerede i væsentligt omfang benyttet fremgangsmåde ved aflastning af departementet. Delegation er sket til ligningsdirektoratet, kildeskattedirektoratet, amtsskatteinspektorerne og enkelte større kommuner samt til amtstuerne. Det kan også nævnes, at størstedelen af finansministerens beføjelser vedrørende efterbetalings- og bødesager i en årrække har været tillagt ligningsrådet ved delegation fra ministeren.

Bestemmende for, hvilke arbejdsopgaver

der bør udlægges ved delegation, er dels de kriterier, der generelt følges ved afgrænsninger af skattedepartementets arbejdsområde, dels en vurdering af, hvorvidt de opgaver der efter disse kriterier kan udskilles til udlægning, fortsat bør varetages under ministerens øverste ledelse under en delegationsordning og ikke overføres til øverste ledelse af et i forholdet til ministeren frit stillet forvaltningsorgan som ligningsrådet.

En vidtgående udlægning fra departementet ved delegation er nødvendig, hvis departementet skal kunne koncentrere sin virksomhed om at varetage de egentlige departementsopgaver: at bistå ministeren ved arbejdet med planlægnings- og udviklingsspørgsmål vedrørende lovgivningen og forvaltningen samt at varetage de styrings- og administrationsopgaver, som har betydning for den bredere dirigering af forvaltningen.

3. Skattedepartementets arbejdsopgaver kan efter sagsemner opdeles i følgende hovedområder:

1. Den overordnede personaleorganisation, budget og bevillingskontrol.
2. Opgaver inden for indkomst- og formueskatten.
3. Opgaver vedrørende arve- og stempelafgifter m. v.

Disse opgaver kan tænkes løst af et departement med en opdeling i afdelinger og kontorer efter sagsområder, f. eks. med en budget- og personaleadministrationsafdeling, en afdeling for indkomst- og formueskat og en afdeling for arve- og stempelafgifter m. v.

Udvalget finder dog, at det bør overvejes, om en organisatorisk opdeling af departementet efter funktionsområder vil være mere hensigtsmæssig, således at departementets struktur indrettes på en arbejdsdeling mellem varetagelsen af administrations- og styringsopgaver, planlægnings- og udviklingsopgaver og sekretariatsopgaver, svarende til de tanker, der er fremført af arbejdsgruppen vedrørende centraladministrationens organisation i betænkning nr. 629/1971.

IV.

Ligningsrådet.

De mere generelle regler vedrørende ligningsrådets funktioner som øverste lignings- og vurderingsmyndighed er givet i lovbe- kendtgørelse nr. 134 af 17. marts 1970 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. («landsskatterets- loven») samt i finansministeriets bekendt- gørelse nr. 298 af 7. juli 1942 angående reg- lerne vedrørende ligningsdirektoratets og lig- ningsrådets virksomhed. Herudover er der i skattelovgivningen i øvrigt givet rådet sær- lige beføjelser og arbejdsopgaver. Endelig har der siden rådets oprettelse i 1938 i takt med udviklingen på skatteområdet dannet sig en vis praksis for rådets virksomhed, som ikke er direkte hjemlet i givne forskrifter.

A. Kompetence.

1. Dansk statsforvaltning er traditionelt hi- erarkisk opbygget med ministeren som øver- ste instans i en instansfølge mellem myndig- heder, som alle - hvor intet andet er bestemt i loven - står i et underordningsforhold til ministeren. Dette indebærer især, at mini- steren kan give de pågældende myndigheder generelle og konkrete tjenestebefalinger ved- rørende varetagelsen af deres funktioner og omgøre deres konkrete afgørelser efter på- klage eller på eget initiativ.

Denne traditionelle administrative opbyg- ning er dog i stigende grad fraveget efterhånd- en som væksten i de administrative opga- ver har nødvendiggjort en aflastning af mini- sterens. En sådan aflastning er bl. a. opnået ved oprettelsen af en række særlige forvalt- ningsorganer med en større eller mindre selvstændighed og uafhængighed i forholdet til ministeren.

2. Flere forvaltningsopgaver varetages af kollegialt sammensatte organer - hvori ofte repræsentanter for befolkningen har sæde - i en vis instansfølge. De almindelige instan-

ser vedrørende *vurderingen af fast ejendom* i beskatningsøjemed er således vurderingsrå- dene, skyldrådene samt ligningsrådet eller landsskatteretten, og vedrørende *påligningen af indkomst- og formueskat* de kommunale ligningsmyndigheder, skatterådene, amts- skatterådene samt ligningsrådet eller lands- skatteretten. Hvis der i kollegiale forvalt- ningsmyndigheder, der (i givet fald) træffer afgørelse ved afstemning, er repræsentanter for særlig sagkundskab eller for befolkning- en, antages det i dansk forvaltningsret, at de pågældende myndigheds beslutninger ikke uden særlig hjemmel kan omgøres af en højere myndighed, og at en sådan ej heller kan meddele dem tjenestebefalinger, herun- der særlig tjenestebefalinger vedrørende konkrete sager.

I overensstemmelse hermed må det anta- ges, at finansministeren ikke uden særlig hjemmel i lov eller praksis kan give lignings- rådet tjenestebefalinger eller ændre rådsaf- afgørelser - på eget initiativ eller efter klage til ministeren - vedrørende skattespørgsmål m. v., for hvilke rådet efter loven har afgø- relsesmyndigheden.

3. Landsskatteretsloven og 1942-bekendt- gørelsen har dog på enkelte områder givet fi- nansministeren en vis overordnet myndighed i forholdet til rådet:

3.1. Med virkning også for rådets adgang til sammen med ligningsdirektoratet at give almindelige vejledende anvisninger til lig- nings- og vurderingsmyndighederne efter landsskatteretslovens § 3, stk. 1, er det i 1942-bekendtgørelsens § 5, stk. 2, bestemt, at ligningsdirektoratet ikke kan vejlede lig- nings- og vurderingsmyndighederne om for- ståelsen af bestemmelser i love og bekendt- gørelser eller i cirkulærer og andre tilkende- givelser, som ikke er udgået fra direktoratet selv, før spørgsmålet om forståelsen af de pågældende bestemmelser i tvivlstilfælde

har været forelagt skattedepartementet (ministeren). Tilsvarende bestemmes det i § 5, stk. 3, at hvis ligningsdirektoratet og ligningsrådet måtte finde, at en praksis, som hviler på tidligere resolution eller godkendelse af finansministeren eller skattedepartementet, på kendelse af landsskatteretten eller på domstolsafgørelse, bør søges ændret, uden at dette motiveres med forandrede forhold, skal spørgsmålet om ændring af den pågældende praksis forelægges skattedepartementet, forinden der gives lignings- eller vurderingsmyndighederne instruktion i så henseende.

3.2. Der er også ved bestemmelser i landsskatteretsloven givet ministeren mulighed for under særlige omstændigheder at *omgøre* konkrete afgørelser eller beslutninger truffet af ligningsrådet. Efter lovens § 7 påkender landsskatteretten klager over de af ligningsrådet (selv) i henhold til lovens § 3, stk. 2, foretagne ansættelser (vurderinger), ligesom retten påkender klager over skatterådenes, amtsskatterådenes og skyldrådenes tilsvarende afgørelser. Landsskatterettens afgørelser er administrativt endelige, men kan indbringes for domstolene, hvor det drejer sig om skattespørgsmål, der efter deres art kan påkendes af disse.

Ved landsskatterettens klagebehandling repræsenteres lignings- og vurderingsmyndighederne og ligningsrådet ifølge 1942-bekendtgørelsens § 16, stk. 1, af ligningsdirektoratet. Kan der efter direktoratets foræning være spørgsmål om indbringelse af en landsskatteretskendelse for domstolene, skal direktoratet ifølge bekendtgørelsens § 22 tilstille departementet en genpart af kendelsen tillige med direktoratets udtalelse vedrørende en eventuel domstolsprøvelse. Finansministeren (departementet) træffer da afgørelse om, hvorvidt kendelsen skal indbringes for domstolene, hvilket ifølge landsskatteretslovens § 15, stk. 3, kan ske under en ved ministeriets foranstaltning mod vedkommende skatteyder anlagt sag.

Ministerens (departementets) stillingtagen til spørgsmålet, om en landsskatteretskendelse skal prøves for domstolene eller ej, indebærer - særligt klart i de tilfælde, hvor kendelsen vedrører en af ligningsrådet selv foretaget ansættelse - en prøvelse af rådets afgørelse. Det samme gælder, hvor det

er skatteyderen, der ønsker en landsskatteretsafgørelse prøvet ved domstolene, og derfor efter de gældende procedureregler udtager stævning mod finansministeriet, der derved bliver part i retssagen - ved at tage bekræftende til genmæle eller forlige sagen på andet grundlag uden dom, kan ministeren i realiteten underkende rådet (og landsskatteretten).

Ministeren udøver i disse tilfælde reelt en prøvelsesret over for rådets afgørelser eller beslutninger, som svarer til den, han udøver som øverste instans over for de ham underordnede skatteforvaltningsorganer.

Udvalget har ikke fundet grundlag for at fremsætte forslag om en ændring af de nævnte regler, der - i erfaringsmæssigt kun få tilfælde - giver ministeren anledning til at omgøre rådets afgørelser. Udvalget er herved gået ud fra, at ministeren ikke i praksis underkender ligningsrådet (ligningsdirektoratet), med mindre ganske særlige forhold taler derfor, og rådet (direktoratet) forinden er hørt i sagen, således som det hidtil er sket i ethvert af disse tilfælde.

4. Kompetencetvivil vedrørende ligningsdirektoratet.

Formuleringen af 1942-bekendtgørelsens generelle regler om rådets og direktoratets virksomhedsområde kan have medvirket til at skabe usikkerhed om, hvorledes direktoratet i forskellige af dets lovbestemte funktioner kompetencemæssigt er placeret - specielt om direktoratet ved udøvelsen af de pågældende arbejdsopgaver er underlagt ministeren eller ligningsrådet som øverste administrative myndighed.

4.1. Bekendtgørelsens indledende afsnit A bærer overskriften »ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhedsområde« og omfatter 2 paragraffer. I § 1 bestemmes følgende:

»Ligningsdirektoratet og ligningsrådet udgør i forening den øverste ligningsmyndighed. De varetager tilsammen de funktioner, som forinden loven af 31. marts 1938 blev varetaget af landsoverskatterrådet og overskyldrådet med undtagelse af klagepåkendelsen . . . foruden de funktioner, som lovgivningen yderligere måtte have henlagt til dem.«

Det er uklart, hvad udtalelsen om råd og direktorat som øverste ligningsmyndighed »i forening« indebærer med hensyn til rådets og direktoratets indbyrdes kompetenceforhold - og det er uklart, hvor langt ordet »tilsammen« rækker, specielt om det også omfatter de sidst i bestemmelsen nævnte særlige funktioner.

Udtalelsen i § 1 synes at måtte opfattes som mere end en ren programudtalelse, når den ses i sammenhæng med bekendtgørelsens § 2, der giver forskrifter for arbejdsdelingen mellem direktorat og råd ved at bestemme følgende:

»Ligningsdirektoratet udøver den daglige administration, medens ligningsrådet giver direktiver og fastlægger retningslinjer herfor, ligesom afgørelser og beslutninger af vigtigere karakter er henlagt til rådet.«

Om samarbejdet mellem direktoratet og råd et bestemmes nærmere i bekendtgørelsens § 30: »Sagerne, der skal behandles i ligningsrådet, er de, hvori rådet skal træffe afgørelse eller tage beslutning, eller hvori ligningsdirektoratet ønsker vejledning fra rådet. De tilrettelægges af direktoratet.«

Selv om bestemmelsen i § 2, jfr. § 30, ikke klart fastlægger kompetenceforholdet mellem råd og direktorat - f. eks. ikke med hensyn til spørgsmålet om, hvem der har den endelige afgørelsesmyndighed i sager, der skønnes (af hvem?) ikke at være »af vigtigere karakter« - instituerer bestemmelsen utvivlsomt et over- og underordningsforhold mellem råd og direktorat med direktoratet som den underordnede. Der er imidlertid ikke ved de citerede bestemmelser skabt tilstrækkelig klarhed over, hvor vidt dette over- og underordningsforhold rækker, herunder om det omfatter funktioner, hvor afgørelsesmyndigheden i første instans er tillagt direktoratet i en lovbestemmelse, uden at der i loven er givet bestemmelser om rekursmyndigheden m. v.

4.2.. Såvel landsskatteretsloven og 1942-bekendtgørelsen som senere lovgivning tillægger direktoratet forvaltningsopgaver, der kræver egentlige, selvstændige førstestans-afgørelser og ikke blot kan karakteriseres som sekretariatsopgaver for rådet efter bekendtgørelsens § 30.

Eksempelvis traf direktoratet (som tidli-

gere landsoverskatterådet) ifølge 1942-bekendtgørelsens § 27 afgørelse i spørgsmål om tilladelse til omlægning af regnskabsår. Denne bemyndigelse er nu tillagt ligningsdirektoratet i *kildeskattelovens* § 22, stk. 2 og 3, angående tilladelse til »afvigende« indkomstår for skattepligtige personer og dødsboer - (for selskaber m. v. har ligningsrådet en tilsvarende beføjelse ifølge selskabsskattelovens § 10). I *varelagerlovens* § 4, stk. 2, er direktoratet bemyndiget til at tillade større lagernedskrivninger end tilladt efter loven iøvrigt. Sager fra begge sagsområder har i praksis været forelagt ligningsrådet til afgørelse, ligesom rådet har angivet visse retningslinjer for administrationen af de pågældende forvaltningsopgaver.

Ud fra almindelige forvaltningsretlige principper kan der rejses tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at rådet og ikke ministeren (skattedepartementet) er anset for øverste myndighed på de nævnte sagsområder med adgang til at give konkrete og generelle tjenestebefalinger til direktoratet vedrørende de pågældende forvaltningsopgaver, og - hvor den klageberettigede måtte klage over direktoratets eventuelt for skatteyderen negative afgørelse - optage afgørelsen til prøvelse og eventuel omgørelse i den skattepligtiges favør.

4.3. Som tidligere nævnt repræsenteres lignings- og vurderingsmyndighederne samt ligningsrådet ifølge 1942-bekendtgørelsens § 16, stk. 1, af ligningsdirektoratet ved *landsskatterettens klagebehandling*. I overensstemmelse hermed bestemmer landsskatteretslovens § 12, stk. 3, at landsskatteretten skal indhente en udtalelse fra ligningsdirektoratet vedrørende indkomne klager, og at ligningsdirektøren efter begæring i den enkelte sag har adgang til selv eller ved en dertil befuldmægtiget at udtale sig mundtligt for retten, ligesom han er pligtig at give møde for retten efter dennes begæring i den enkelte sag.

Det er hverken i lov eller bekendtgørelse klart præciseret, med hvilken kompetence direktoratet optræder i disse tilfælde. Den nævnte bestemmelse i bekendtgørelsens § 16, stk. 1, kunne måske tages til indtægt for den påstand, at direktoratet alene handler som den øverste ligningsmyndighed, d. v. s. på *ligningsrådets vegne*, men bestemmelsen

forekommer for ubestemt til klart at løse kompetencetvivlen. Påstanden kan dog uden væsentlig betænkelighed lægges til grund, hvor den påklagede afgørelse vedrører skønsspørgsmål eller forståelsen af ligningsdirektoratets og ligningsrådets almindelige vejledende anvisninger, og især hvis klagen gælder en ansættelse (vurdering), der er foretaget af rådet selv.

Drejer sagen sig derimod om fortolkningen af en lov, en ministeriel bekendtgørelse eller et cirkulære fra skattedepartementet, kunne man snarere - med støtte i den foran under 3.1. omtalte bestemmelse i bekendtgørelsens § 5, stk. 2 - hævde, at ligningsdirektoratet i tvivlstilfælde, før det afgiver udtalelse til landsskatteretten, bør forelægge spørgsmålet for *skattedepartementet*. En sådan fremgangsmåde er imidlertid tidskrævende og er i praksis kun benyttet i ganske særlige tilfælde - også ud fra den opfattelse, at § 5, stk. 2, jfr. § 26 angående pligt til forelæggelse for departementet, kun giver forskrifter vedrørende ligningsdirektoratets (ligningsrådets) skriftlige eller mundtlige vejledninger, herunder besvarelsen af forespørgsler fra såvel lignings- og vurderingsmyndighederne som private.

Udvalget har ikke fundet det fornødent med det givne kommissorium nærmere at undersøge omfanget og virkningerne i praksis af den usikkerhed, der synes at herske om den rette kompetenceafgrænsning dels mellem ministeren og ligningsrådet med hensyn til de funktioner, som efter loven varetages af ligningsdirektoratet som første instans, dels mellem rådet og direktoratet i visse funktioner, der varetages af råd og direktorat »i forening«, jfr. bekendtgørelsens §§ 1, 2 og 30.

Man mener i den foran påpegede kompetencetvivl at have fundet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå, at den lovgivning, der fastlægger ligningsrådets og ligningsdirektoratets virksomhedsområde, affattes således, at det klart fremgår, hvilke funktioner ligningsdirektoratet (statsskattedirektoratet) varetager som forvaltningsorgan inden for det almindelige forvaltningsmæssige hierarki med ministeren som øverste administrative myndighed, og hvilke funktioner direktoratet varetager som underinstans under det selvstændige ligningsråd eller alene som sekretariat for rådet.

5. Som omtalt foran under afsnit 4.1. skal ligningsrådet efter 1942-bekendtgørelsens § 30 behandle dels de sager, hvori rådet skal træffe afgørelse eller tage beslutning, dels de sager, hvori *ligningsdirektoratet ønsker vejledning af rådet*. Bestemmelsen er i praksis forstået således, at ligningsdirektoratet har adgang til at drøfte sager af enhver art med ligningsrådet, uanset om sagerne henhører under rådets kompetenceområde eller ej.

Udvalget har forståelse for den saglige støtte, direktoratet kan få i sin sagsbehandling ved drøftelse af en sag med rådet, men udvalget finder det betænkeligt, at rådet efter en sådan vejledende drøftelse kan tages til indtægt f. eks. for en indstilling fra ligningsdirektoratet til skattedepartementet i sager, som henhører under ministerens forretningsområde.

Udvalget finder det principielt uheldigt, at et uafhængigt kollegium som ligningsrådet rådspørges i direktoratsager, hvori ministeren skal træffe den endelige afgørelse, og foreslår derfor, at man i forbindelse med den foran efterspurgte afklaring af kompetenceforholdene i den centrale skatteadministration ændrer reglerne for rådets virksomhed således, at rådet alene kan behandle sager, hvori det efter loven selv skal træffe afgørelse (eller tage beslutning.)

B. Ligningsrådets funktioner efter gældende ret.

1. Funktioner efter landsskatteretsloven og 1942-bekendtgørelsen.

1.1. Ligningsdirektoratet og ligningsrådet blev oprettet ved bestemmelsen i § 1 i lov nr. 108 af 31. marts 1938 (»landsskatteretsloven« - jfr. nu lov bekendtgørelse nr. 134 af 17. marts 1970), hvorefter de landsoverskatterådet og overskyldrådet i lovgivningen til lagte funktioner overgår til et ligningsdirektorat og et ligningsråd samt en landsskatteret, således at tilsynet med ansættelsen af indkomst og formue til skatteberegning og med vurdering af fast ejendom samt revisionen af de foretagne ansættelser (vurderinger) henlægges til ligningsdirektoratet og ligningsrådet, medens klagepåkendelsen henlægges til landsskatteretten.

Om rådets enkelte funktioner bestemmer

laiddsskatteretsloven og finansministeriets tidligere nævnte bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942:

at rådet før hver almindelig ligning og vurdering skal have forelagt en af ligningsdirektoratet udarbejdet plan vedrørende direktoratets tilsynsvirksomhed til godkendelse,

at rådets godkendelse skal indhentes af almindelige vejledende anvisninger, som af direktoratet udarbejdes til brug for lignings- og vurderingsmyndighederne, og som disse er pligtige at følge,

at rådet efter hver almindelig ligning eller vurdering skal godkende nærmere af direktoratet fastsatte regler for undersøgelsen af rigtigheden af de foretagne ansættelser (vurderinger) såvel for den løbende ligning, som for de tidligere ligninger,

at rådet er berettiget til selv at ændre ansættelser efter de herom iøvrigt gældende regler eller pålægge skatteråd eller skyldråd at foretage de fornødne ændringer,

at rådet kan pålægge skatteråd og vurderingsråd at foretage nye ansættelser, hvor disse tidligere med urette ikke er foretaget - for vurderingernes vedkommende eventuelt alene med fremtidig skattemæssig virkning,

at rådet i sager om ændring af indkomstan-sættelser, hvor særlige forhold som sygdom og lignende taler derfor, kan bevilge en nedsættelse af den skattepligtige indkomst,

at rådet, hvor der ikke er tale om egentlig ændring af skatteansættelsen, men alene om efterbetaling og bødeansvar efter bestemmelserne herom i lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten, afgiver indstilling om sagens afgørelse til finansministeren, samt

at rådet afgiver indstilling til finansministeren angående affattelsen af skemaerne til selvangivelse.

1.2. Om de anførte funktioner bemærker udvalget:

1.2.1. Man finder det ikke hensigtsmæssigt, at direktoratet hvert år skal forelægge rådet sine planer for tilsyns- og revisionsvirksomheden. Man finder det rigtigt, at rådet **som** øverste lignings- og vurderingsmyndighed tillægges myndighed til, når rådet måtte ønske det, at afkræve direktoratet en redegørelse for dets tilsyns- og revisionsplaner og til at

træffe beslutninger og give direktoratet pålæg vedrørende tilsyns- og revisionsvirksomheden, men finder ikke, at der er behov for regler som de i loven og bekendtgørelsen givne om forelæggelse til bestemte terminer.

Man er herved opmærksom på, at det direkte tilsyn med ansættelsen af indkomst og formue efter amtsskatterådslovens § 3 påhviler amtsskatteinspektorerne.

1.2.2. Efter landsskatteretslovens § 3, stk. 3, kan rådet i sager om ændring af indkomstansættelser bevilge nedsættelse af den skattepligtige indkomst, hvor særlige forhold (sygdom o. lign.) taler derfor. Omvendt kan rådet efter 1942-bekendtgørelsens § 11, stk. 2, ophæve eller begrænse et skatteråds tilsvarende nedsættelser efter statsskattelovens § 28, stk. 4, jfr. § 23, næstsidste stk., når ligningsdirektoratet på foranledning af den kommunale ligningsmyndighed eller af andre særlige grunde har optaget spørgsmålet om forsvarligheden af en sådan nedsættelse til undersøgelse.

Det er udvalgets opfattelse, at der under kildeskatteordningen kun er ringe behov for en adgang til bevillingsmæssig nedsættelse af den skattepligtige indkomst. Man foreslår derfor, at det nærmere undersøges, om forudsætningerne for de her omhandlede bestemmelser i statsskatteloven, landsskatteretsloven og 1942-bekendtgørelsen er ændret så væsentligt, at bestemmelserne bør revideres eller måske helt bortfalde.

Finansministerens bemyndigelse efter statsskattelovens § 37 til at eftergive eller nedsætte pålignede statsskatter er i bilag 2 foreslået overført til ligningsrådet. Der er nærmere redegjort herfor foran i afsnit III, 2.1.

1.2.3. Ligningsrådets indstillingsret vedrørende afgørelsen af efterbetalings- og bødesager er ved bemyndigelser fra finansministeren i 1951 og 1960 afløst af en ret for rådet til selv at træffe afgørelse i alle sager angående forligsmæssig afgørelse om efterbetaling af skat og bøde samt til ligeledes at afgøre, hvilke sager der skal indbringes for domstolene - dog således, at de sager, hvori der ikke inden for rådets afdeling for indkomst- og formueskat er enighed om afgørelsen, fortsat skal forelægges skattedepartementet.

Uanset at ligningsrådet i medfør af den nævnte delegation til rådet reelt virker som øverste administrative myndighed i sager med efterbetaling og strafansvar, finder udvalget, at kompetencen bør tillægges rådet ved lovændring, herunder ændring af skattekontrollovens § 20, som denne er affattet i ændringsloven af 17. december 1971, og hvorefter finansministeren endeligt afgør, om en kontrollovssag kan afgøres uden retslig forfølgning.

1.2.4. Med hensyn til rådets pligt til at afgive indstilling til finansministeren om affattelsen af skemaerne til selvangivelsen finder udvalget, at hele det blanketmateriale, som nu henhører under ligningsdirektoratets og kildeskattedirektoratets forretningsområde, bør udarbejdes af direktoraterne (statsskattedirektoratet) med rådet som den endeligt ansvarlige i stedet for ministeren.

Hvad angår specielt selvangivelsesskemaerne, udarbejdes rådets skemaforslag efter den gældende ordning under en procedure med snævert samarbejde mellem de to direktorater, med høring af repræsentanter for samtlige lokale ligningsinstanser, med intens behandling af detaljerne på de kontorer i ligningsdirektoratet, under hvis sagsområde de pågældende emner henhører, med drøftelse af direktoratets forslag i et af rådet nedsat særligt selvangivelsesudvalg og med forelæggelse for det samlede råd af særlige spørgsmål, hvor det nævnte udvalg og direktoratet finder dette fornødent. Denne procedure sikrer en så grundig og kvalificeret behandling af skemaforslagene, at yderligere kontrol i skattedepartementet skulle være uforholdsmæssig.

2. Funktioner efter anden lovgivning.

Ved siden af de foran under 1 omhandlede funktioner, der er det egentlige indhold i ligningsrådets hovedfunktion som øverste lignings- og vurderingsmyndighed, varetager rådet en række særlige opgaver, som er pålagt det i lovbestemmelser m. v. uden for landsskatteretsloven.

2.1. I bilag 4 er givet en oversigt over disse bestemmelser. Som det fremgår af oversigten giver den helt overvejende del af bestemmelserne rådet en *tilladelses-* eller *bevillingsmyndighed*, herunder især beføjelse til at til-

lade begunstigende afvigelser fra de på området normalt gældende regler. Herudover er visse *skøn*sprægede afgørelser såsom fastsættelse af værdien af søfolks fri kost ombord og fastsættelse af den procent af en skovbrugsejendoms normalværdi, som grundværdien skal beregnes efter, henlagt til rådet. Endvidere er der tillagt rådet visse *ændringsbeføjelser* - f. eks. med hensyn til amtsskatterådenes afgørelser om hel eller delvis fritagelse for visse kontrollovstillæg (skatteforhøjelser). Det kan også nævnes, at rådet i vurderingsloven er indsat som den endelige *rekursinstans* vedrørende klager over bøder pålagt for for sent indgivet vurderingsskema.

2.2. I lovbestemmelser i skattekontrolloven er der givet finansministeren bemyndigelser til at gennemføre en række kontrolforanstaltninger »*efter indstilling fra ligningsrådet*«. Disse bemyndigelser foreslås, som det fremgår af bilag 2, alle overført til ligningsrådet, således at rådets indstillingsret afløses af en ret for rådet til at træffe beslutning angående de pågældende spørgsmål.

2.3. Af interesse for vurderingen af rådets administrative placering er også de særlige opgaver vedrørende henholdsvis ligningslovens § 8 A, stk. 2, og skattekontrollovens § 6, stk. 4, som er nævnt sidst i oversigten i bilag 4. De pågældende opgaver er alene pålagt rådet efter bestemmelser truffet af folketingsudvalget under behandlingen af de respektive lovforslag og omtales ikke i loven. Med hensyn til ligningslovens § 8 A har ministeren således over for udvalget givet tilsagn om, at rådet vil blive hørt angående spørgsmålet om godkendelse af foreninger med almennyttige formål som foreninger, der kan modtage fradragsberettigede gaver. Tilsvarende har ministeren med hensyn til skattekontrollovens § 6, stk. 4, givet udvalget tilsagn om at lade rådet træffe bestemmelse om, hvorvidt politiets bistand skal søges til uanmeldt kontrolbesøg på stedet.

3. Rådets arbejdsbyrde under den gældende opgavefordeling.

Som tidligere nævnt behandler ligningsrådet efter 1942-bekendtgørelsens § 30 dels sager, hvori rådet selv skal træffe afgørelse eller

beslutning - altså sager, hvori der principielt er pligtig forelæggelse for rådet - dels sager, hvori ligningsdirektoratet ønsker vejledning fra rådet, men hvor rådsforelæggelse ikke er foreskrevet i loven.

3.1. Når bortses fra efterbetalings- og bødesager, var antallet af de i ligningsdirektoratet i 1968 optagne sager med pligtig forelæggelse for rådet ifølge en af udvalget iværksat statistisk undersøgelse ca. 1.000 eller knapt 25 pct. af samtlige de i direktoratet optagne sager uden for revisionsområdet. Af disse 1.000 sager blev dog kun ca. 10 pct. forelagt rådet. De resterende 90 pct. - eller ca. 900 sager - blev i henhold til stående bemyndigelser fra rådet afgjort af direktoratet »på ligningsrådets vegne« uden forelæggelse.

En sådan bemyndigelse har rådet - bl. a. tvunget af den stadige vækst i sagsantallet - givet direktoratet for så vidt angår en del sagstyper, som ofte har været behandlet i rådsmøderne, og for hvis afgørelse rådet har skabt en fast praksis. Rådet har dog pålagt ligningsdirektoratet at forelægge også sager af disse typer, hvor der måtte være tvivl om afgørelsen, eller hvor ligningsdirektøren skønner, at sagen efter sin art, størrelse eller principielle betydning bør afgøres af rådet selv.

Tilsvarende bemyndigelse er givet vedrørende sagsområder, for hvilke rådet generelt har fastlagt de retningslinjer, der skal følges ved afgørelserne. Disse sager kan dog ikke afsluttes med direktoratsafgørelse, men skal forelægges rådet, når der opstår problemer, som ikke er forudset i de af rådet givne instrukser.

3.2. Alle efterbetalings- og bødesager skal forelægges rådet til approbation. I praksis sker dette ved, at rådets medlemmer får udleveret lister med de pågældende skattepligtiges navne og med angivelse af de beløb, skattekysterne er indgået på at efterbetale. En række vigtigere sagsgrupper udskilles til særskilt forelæggelse efter nærmere af rådet vedtagne retningslinjer.

I 1968 godkendte rådet i alt 2.787 tilbud i efterbetalings- og bødesager. Heraf blev 264 sager forelagt særskilt i rådet.

3.3. I 1968 afholdt rådet 16 møder (normalt møde hver tredje uge). Når bortses fra

de efterbetalingssager ($2.787 \div 264 = 2.523$), der ifølge det foran under 3.2. oplyste kun blev forelagt på liste, forelagdes i årets løb i alt 689 sager af enhver art.

Disse sager fordelte sig således:

1. Sager med lovpligtig forelæggelse 397
 2. Andre sager: 292
- I alt forelagt i 1968 689

Af de 292 »Andre sager« var 63 referater m. v. vedrørende domme i kontrollovssager, 45 sager vedrørte spørgsmålet, om en avance ved salg af fast ejendom skulle beskattes som almindelig skattepligtig indkomst efter statsskattelovens § 5 a (spekulation m. v.) og 58 sager vedrørte skattefradragsspørgsmål (tilbageførsel - successivt skattefradrag m. v.).

I den helt overvejende del af gruppen »Andre sager« var forelæggelse for rådet pligtig efter praksis.

C. Udvidelse af rådets funktionsområde.

1. Forslag om nye arbejdsopgaver til rådet.

Foran i afsnit III er redegjort for forslag, som udvalget stiller om overførelse af en række konkrete ministerbeføjelser til ligningsrådet og om nogle centrale forvaltningsretlige aspekter ved en sådan overførelse af arbejdsopgaver til rådet. De enkelte forslag er anført i bilag 2 og skal ikke yderligere kommenteres her.

De stillede forslag omfatter fortrinsvis konkrete forvaltningsopgaver vedrørende afgrænsede sagsområder. Dette gælder også forslagene om overførelse til rådet af arbejdsopgaver vedrørende kildeskatteordningen. Udvalgets forslag angående rådets medvirken i opkrævningsproceduren er dog ikke begrænset til de nævnte konkrete og emnemæssigt begrænsede arbejdsopgaver. Af mere generelle opgaver vedrørende kildeskatteordningen har udvalget således fundet de nedenfor nævnte centrale styringsopgaver velegnede som rådsopgaver. Man foreslår, at det pålægges statsskattedirektoratet at forelægge rådet følgende generelle anvisninger til godkendelse:

- a) Generelle anvisninger vedrørende grundlaget for fastsættelse af forventet indkomst og forventede fradrag ved for-

skudsregistrering og ændring heraf, herunder især regler for skøn over erhvervsmæssige og andre vanskeligt forudsigelige indkomster samt regler vedrørende hensyntagen til planlagte eller forventede dispositioner.

- b) Anvisninger vedrørende forskudsregistrering og ændring heraf for større grupper af skatteydere med mere ensartede forhold (folke- og invalidepensionister, studerende, værnepligtige m. fl.), samt anvisninger vedrørende forskudsregistrering af indkomster af særlig karakter (understøttelse, efterløn, pension m. v.).
- c) Vejledninger og anvisninger vedrørende andre - eventuelt mere specielle - forhold i forbindelse med forskudsregistrering og ændring heraf, herunder f. eks. regler om godkendelse af bruttotrækprocent, godkendelse af status som medhjælpende hustru og behandling af skatteydere med forskudt regnskabsår.
- d) Fastsættelse af mere generelle kriterier vedrørende ændring af forskudsregistrering.

2. Aflastning af rådet.

Den foreslåede udvidelse af rådets virksomhedsområde indebærer alt andet lige en væsentlig forøgelse af rådets arbejdsbyrde. Man bør derfor tilstræbe en aflastning af rådet. Udvalget peger på følgende foranstaltninger, der kan medvirke hertil:

- a) En klarere afgrænsning af rådets kompetenceområde ledsaget af bestemmelser, der begrænser de sager, rådet kan drøfte, til kun at omfatte sagsområder m. v., hvor rådet har afgørelses- eller beslutningsmyndighed, herunder indstillingsret til ministeren.
- b) En udvidet benyttelse af institutionsafgørelser som nævnt foran i afsnit B 3.1., hvor direktoratet efter rådets bemyndigelse afslutter sagerne »på ligningsrådets vegne«. Flere af de sagsområder, som udvalget foreslår overført fra departementet til rådet, synes efter deres art at egne sig hertil.
- c) Overførelse af visse af de bemyndigelser, der er tillagt rådet i loven - eksempelvis bemyndigelserne i selskabsskattelovens §

10, stk. 1 og 3, samt stk. 4, angående fastlæggelse eller ændring af indkomstår for selskaber m. v. - til de regionale eller lokale skattemyndigheder, eventuelt således, at ligningsrådet bliver rekursmyndighed for klager over de pågældende myndigheds afgørelser.

- d) Ændring af rådets struktur og forretningsgang. Forslag herom drøftes nærmere i det følgende afsnit **D**.

D. Rådets sammensætning og forretningsgang.

1. Forskrifter.

Som foreskrevet i landsskatteretslovens § 2, stk. 2, består ligningsrådet foruden af formanden (ligningsdirektøren) af 14 medlemmer, hvoraf 6 vælges af folketinget og 8 af finansministeren. Af de medlemmer, der vælges af finansministeren skal 4 være repræsentanter for landbruget, industrien eller håndværket, handelen og arbejderne.

Efter 1942-bekendtgørelsens § 29 deler rådet sig i 2 afdelinger: en afdeling for indkomst- og formueansættelser (afdeling I) og en afdeling for vurderinger af fast ejendom (afdeling II). Ligningsdirektøren er formand såvel for det samlede råd som for hver af afdelingerne, der foruden direktøren skal bestå af mindst 5 medlemmer.

Det samlede råd og hver af afdelingerne kan nedsætte *udvalg* til at afgive indstilling om sagernes afgørelse.

Når en sag er færdigdrøftet i rådet, formulerer direktøren de spørgsmål, om hvilke der eventuelt skal stemmes. I tilfælde af stemmelighed er direktørens stemme afgørende.

Rådet kan efter landsskatteretslovens § 3, stk. 7, ikke træffe afgørelse angående ændringer i ansættelser (vurderinger), med mindre 2 medlemmer foruden formanden deltager i afgørelsen. Herudover er der ikke givet forskrifter om, at et vist antal medlemmer skal deltage i rådets møder eller afstemninger, for at rådet kan være beslutningsdygtigt (quorum).

2. Ordningen i praksis.

Rådet har for tiden delt sig således, at der principielt er 7 medlemmer i hver afdeling,

men at et af de 7 medlemmer af rådets afdeling II også er medlem af afdeling I, således at denne afdeling under hensyn til sin større arbejdsbyrde reelt har 8 medlemmer.

Med hensyn til de særlige af finansministeren valgte 4 erhvervsrepræsentanter er landbrugets repræsentant ved den gældende fordeling af de valgte medlemmer tildelt rådets II afdeling, medens de 3 repræsentanter for henholdsvis industri/håndværk, handelen og arbejderne er tildelt rådets afdeling I.

Rådets afgørelser og beslutninger træffes normalt uden afstemning. Rådsafgørelse eller -beslutning ved afstemning er kun forekommet i meget få tilfælde siden rådets oprettelse. Hjemmelen til at nedsætte *særlige udvalg* har af rådets afdeling I bl. a. været benyttet til nedsættelse af et særligt »selvangivelsesudvalg«, som medvirker ved udarbejdelsen af det årlige forslag til selvangivelsen, inden dettes forelæggelse for det samlede afdelingsråd.

Udover deltagelse i rådsmøderne påhviler det i et vist omfang medlemmerne at deltage i ligningsdirektoratets forhandlinger med skattemyndighederne og skatteyderne. Begge afdelinger har et ikke ubetydeligt antal tjenesterejser for rådsmedlemmerne.

3. Ændring af de gældende regler.

Udvalget har overvejet, om de krav, der kvantitativt og kvalitativt vil blive stillet til rådet efter den foreslåede strukturændring og ændrede opgavefordeling inden for skatteadministrationen, vil nødvendiggøre ændringer af rådets sammensætning og forretningsgang.

Man har drøftet, om rådets nye arbejdsop-

gaver, herunder særlig kildeskatteopgaverne, tilsiger, at rådet suppleres med specialister eller repræsentanter for interessegrupper, som ikke efter de gældende regler er repræsenteret i rådet, om antallet af rådsmedlemmer bør forøges, og om der forskriftsmæssigt bør ske en opdeling af rådet i flere afdelinger end de nu foreskrevne.

Udvalget har fundet, at der ikke bør tages stilling til spørgsmålene om ændring af rådets sammensætning og medlemstal, før der er høstet tilstrækkelige erfaringer om behovet herfor i praksis under den ændrede opgavefordeling.

Med hensyn til spørgsmålet om en forskriftsmæssig opdeling af rådet i flere afdelinger end de nu foreskrevne finder udvalget, at det i forbindelse med den fornødne gennemgang og ajourføring af rådets forretningsorden og 1942-bekendtgørelsen i det hele bør overvejes at afløse de gældende regler om opdeling af rådet i 2 afdelinger med mere smidige regler. Man kunne f. eks. tillade rådet selv at opdele sig i afdelinger og underudvalg efter det behov, der efter rådets eget skøn er derfor på det givne tidspunkt.

I naturlig sammenhæng med overvejelserne om en friere opdeling af rådet, der kan medføre oprettelse af beslutningsdygtige enheder med kun få medlemmer, bør man ved gennemgangen af forretningsordenen også overveje gennemførelsen af et generelt quorumskrav. Man kunne f. eks. gøre det nævnte quorumskrav i landsskatteretslovens § 3, stk. 7, generelt, og opstille det som en betingelse for rådets beslutningsdygtighed overhovedet, at mindst 2 medlemmer samt formanden deltager i rådsafgørelsen eller -beslutningen.

V.

Statsskattedirektoratet.

Den 13. marts 1970 afgav udvalget den som betænkningens bilag 1 optagne indstilling til finansministeren om sammenlægning af statens ligningsdirektorat og det midlertidige kildeskattedirektorat til et statens skattedirektorat (»statsskattedirektoratet«) under en fælles direktør.

I indstillingen er anført, at et statsskattedirektorat må varetage de forvaltningsopgaver, som for tiden påhviler ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet, idet der dog kan blive tale om at overføre en del af disse opgaver til den lokale forvaltning. Det er endvidere anført, at statsskattedirektoratet må påregnes at skulle overtage opgaver, som ikke tidligere har været varetaget på direktoratsplan, men som overføres til statsskattedirektoratet i forbindelse med den udlægning af arbejdsopgaver fra skattedepartementet, som udvalgskommissoriet pålægger udvalget at overveje.

Finansministeren tiltrådte i princippet indstillingen og anmodede udvalget om at fremkomme med forslag til den organisatoriske opbygning af det foreslåede direktorat.

Med henblik på den dertil fornødne kortlægning og afgrænsning af statsskattedirektoratets arbejdsopgaver og hele virksomhedsområde har udvalget herefter - i overensstemmelse med udvalgskommissoriet iøvrigt - analyseret de to direktoraters arbejdsområder og kritisk vurderet de enkelte funktioner. Denne undersøgelse redegøres der for i de følgende afsnit A og B.

Under gennemgangen af ligningsdirektoratets arbejdsopgaver er der i afsnit A, 3 redegjort for forslag, som udvalget stiller om udlægning af direktoratets partsvirksomhed i nærmere angivne klagesager (landsskatteretssager) til de ligningsmyndigheder hvis ansættelser er genstand for påklage.

I afsnit C redegøres der for forslag om yderligere udlægning af arbejdsopgaver, som under den gældende ordning varetages af

ligningsdirektoratet, men som efter udvalgets opfattelse ikke nødvendigvis må bestrides på direktoratsplan.

Udvalgets forslag om udlægning af arbejdsopgaver fra departementet, som helt overvejende er forslag om en overflytning af opgaver til statsskattedirektoratets arbejdsområde, er der redegjort for foran i afsnit III.

Gennem analysen af de to direktoraters arbejdsområder og sine forslag om ændringer af arbejdsgangen ved udøvelsen af visse direktoratsfunktioner samt om ændringer i opgavefordelingen med virkning for skatteadministrationen på direktoratsplan er udvalget nået frem til den afgrænsning af statsskattedirektoratets hele arbejdsområde og enkelte arbejdsopgaver, som er lagt til grund i udvalgets forslag til direktoratets organisatoriske opbygning. Dette forslag fremlægges i afsnit D.

A. Ligningsdirektoratets arbejdsopgaver.

Ligningsdirektoratets arbejdsopgaver er dels afledt af dets hovedfunktion efter landsskatteretsloven som sekretariat for ligningsrådet, dels af dets placering uden for rådets kompetenceområde som led i det almindelige administrative hierarki under finansministerens øverste ledelse.

Enhver af direktoratets funktioner kan i sidste instans henføres til rådets eller ministerens forretningsområder, men der er dog i landsskatteretsloven tillagt direktoratet en væsentlig selvstændighed i visse tilsynsopgaver og i dets virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling.

Ligningsdirektoratets opgaver kan opdeles i følgende hovedgrupper:

1. en *tilsynsfunktion* vedrørende ligningen og vurderingerne, hvorved ligningsdirektoratet under ligningsrådets øverste le-

delse reelt forestår den bredere tilrettelæggelse og styring af lignings- og vurderingsarbejdet,

2. en *revisionsfunktion*, der omfatter såvel planlægning og styring af skattemyndighedernes revisionsarbejde i det hele som sagsbehandling af konkrete revisions- og bødesager m. v.,
3. *virksomhed vedrørende landsskatterettens klagebehandling*, samt
4. *andre funktioner* - d. v. s. de arbejdsopgaver inden for ligningsrådets kompetenceområde, som ikke er omfattet af punkt 1-3, samt de opgaver, direktoratet varetager inden for ministerens (departementets) forretningsområde.

Det er fundet hensigtsmæssigt først at redegøre for udvalgets gennemgang af de funktioner, der varetages af direktoratets afdeling for indkomst- og formueansættelse (afd. I) og dernæst kort at redegøre for de opgaver, som påhviler direktoratets afdeling for vurdering af fast ejendom (afd. II).

Afdelingen for indkomst- og formueansættelser:

1. Tilsynsfunktionen.

Efter landsskatteretslovens § 3, stk. 1, påhviler det ligningsdirektoratet at varetage tilsynet med, at ansættelsen af indkomst og formue sker på behørig og ensartet måde over hele landet, samt at skatteberegningen sker på behørig måde.

Ligningsdirektoratets tilsyn med *skatteberegningen* er bortfaldet i takt med indførelsen af den maskinelle beregning af skatterne, som nu udføres af kildeskattedirektoratet. Direktoratet kontrollerer ikke skatteberegningen vedrørende indkomståret 1970 og senere indkomstår. Landsskatteretslovens kontrolbestemmelse vedrørende beregningen bør derfor afløses af kontrolbestemmelser, som er tilpasset den ny beregningsteknik og -procedure. Udvalget er bekendt med, at en ændring af reglerne for beregningskontrollen er under overvejelse i skattedepartementet i samråd med revisionsdepartementet og de to direktorater, og skal for sit vedkommende kun henvise hertil.

Tilsynet med *ansættelserne* udøves efter 1942-bekendtgørelsen dels ved direkte kontrol af det konkrete ligningsarbejde, dels -

og især - gennem informations- og instruktionsvirksomhed.

1.1. *Den direkte kontrol med ligningen* påhviler efter amtskatterådsloven nu amtskatteinspektorerne og er for direktoratets vedkommende i det væsentlige begrænset til et overordnet tilsyn med amtskatteinspektorerne virksomhed. I særlige tilfælde har direktoratet dog selv - mest som led i sin instruktionsvirksomhed - udøvet direkte kontrol af ligningsmyndighedernes arbejde, f. eks. i tilfælde, hvor direktoratet har ønsket at prøve gennemførelsen i praksis af nye vanskelige og betydningsfulde lovbestemmelser. En sådan begrænset direkte kontrol har ligningsdirektoratet således gennemført med hensyn til skatterådenes praktisering af de nye dødsbøbeskatningsregler - med udbytte ikke mindst for skatterådene selv.

Det vil efter udvalgets opfattelse være af betydning for ligningsrådets og statsskattedirektoratets overordnede styringsopgaver vedrørende ligningen, at direktoratet fortsat gennem kontrolforanstaltninger af forskellig art over for vedkommende skattemyndigheder bevarer muligheden for en selvstændig vurdering af det praktiske ligningsarbejde og dets problemer.

1.2. Informations- og instruktionsfunktionen:

I bilag 5 er nærmere redegjort for de statslige skattemyndigheders og herunder ligningsdirektoratets informations- og instruktionsvirksomhed. Der er tillige skitseret planer for statsskattedirektoratets informations- og instruktionsaktiviteter.

Det er efter udvalgets opfattelse af stor betydning for en effektivisering af ligningen, at der fra centralt hold etableres en intens informations- og instruktionsvirksomhed såvel over for offentligheden, for at sætte de skattepligtige i stand til at undgå utilsigtede fejl i selvangivelsen, som over for ligningsmyndighederne, der dels skal forsynes med konkrete kontroloplysninger til brug ved prøvelsen af deklARATIONERNE dels generelt skal informeres om lov og praksis og dygtiggøres i lignings- og revisionsteknik.

Under den gældende opgavefordeling inden for skatteadministrationen har det ikke været muligt for de centrale lignings-

myndigheder at varetage denne centrale opgave med fornøden intensitet. Derfor er informationen af offentligheden i dag ganske overvejende etableret af private, og derfor er det officielle informationsmateriale på mange områder så beskedent, at lokale statslige og kommunale skattemyndigheder ikke sjældent støtter sig til private publikationer i deres ligningsarbejde. Udvalget finder dette uholdbart og ønsker at påpege nødvendigheden af, at der snarest muligt på direktoratsplan etableres en autoritativ og ansvarlig informations- og instruktionsvirksomhed over for offentligheden og iværksættes en dybtgående rationalisering og udbygning af den tilsvarende virksomhed over for de regionale og lokale skattemyndigheder.

Udvalget skal også pege på, at kun en hurtig og gennemgribende effektivisering af instruktions- og informationsindsatsen over for de nævnte skattemyndigheder kan tilvejebringe den kvalitative styrkelse af skatteadministrationen på regionalt og lokalt plan, som er forudsat i udvalgets forslag i det hele til en effektivisering og forenkling af administrationen.

1.3. Som led i den overordnede styring af ligningsarbejdet udarbejder ligningsdirektoratet *generelle vejledende anvisninger* til brug for ligningsmyndighederne. Anvisningerne skal forelægges ligningsrådet til godkendelse, og ligningsmyndighederne er pligtede at følge de således givne anvisninger.

Man har i udvalget rejst spørgsmålet, om man burde overveje forslag om en ordning i dansk skattelovgivning med adgang for skattepligtige til at afkræve rådet (direktoratet) *bindende forhåndsbesked* vedrørende konkrete skattespørgsmål - f. eks. om avance ved et konkret påtænkt salg af fast ejendom vil blive beskattet som Spekulationsavance. Forhåndsbeskeden skulle ligesom de almindelige vejledende anvisninger være bindende for skattemyndighederne, men ikke for de skattepligtige, der jo i hvert fald måtte bevare adgangen til prøvelse for domstolene af administrative afgørelser, som disse kan påkende. Der er ganske vist i de nye regler om dødsbopbeskatning m. v. hjemlet dødsboer ret til at indhente bindende forhåndsbesked fra skatterådet om nærmere i kildeskattelovens § 33 A, stk. 4 nævnte forhold, men udvalget har ikke fundet, at det var dets opgave at

overveje, om der er trang til at udvide ordningen med bindende forhåndsbesked til at omfatte andre områder inden for skattelovgivningen end dødsbopbeskatningen.

1.4. Responder ende virksomhed.

Som en særlig informationsopgave påhviler det efter 1942-bekendtgørelsens § 26 ligningsdirektoratet at besvare forespørgsler fra private eller myndigheder angående ligningsspørgsmål.

Den foran i afsnit IV, 3.1. omtalte begrænsning efter landsskatteretslovens § 5, stk. 1 og stk. 2, i ligningsdirektoratets og ligningsrådets adgang til at give vejledende anvisninger til ligningsmyndighederne uden at spørgsmålet forinden har været forelagt skattedepartementet, finder tilsvarende anvendelse på direktoratets besvarelse af forespørgsler.

Der har været tvivl om, hvorvidt alle fortolkningsspørgsmål efter de nævnte bestemmelser i § 5 skal forelægges skattedepartementet. Man har dog - formentlig med rette - i praksis ladet afvejningen af, hvilke sager, der bør forelægges departementet, bero på en konkret vurdering i direktoratet under direktørens tjenstlige ansvar, og udvalget har ikke for sit vedkommende fundet anledning til at fremsætte forslag om gennemførelse af bestemmelser til nærmere afklaring af kompetenceforholdene i disse spørgsmål.

I praksis besvarer direktoratet ikke forespørgsler fra private angående forhold, som vedrører den løbende ligning eller som er påklaget til prøvelse ved landsskatteretten. Uanset dette er ligningsdirektoratets responderende virksomhed, der omfatter besvarelser af såvel telefoniske som skriftlige forespørgsler og forespørgsler, der stilles ved forespørgerens personlige fremmøde i direktoratet, administrativt meget belastende for direktoratet. Alene de telefoniske forespørgsler og forespørgsler ved personligt fremmøde skønnes i direktoratet at beslaglægge 5-6 akademikers fulde arbejdskraft året rundt. I afsnit C er omtalt en af udvalget iværksat statistisk undersøgelse af de af ligningsdirektoratets forespørgselskontorer behandlede sager, hvoraf det fremgår, at en væsentlig del af direktoratets responderende virksomhed vil kunne varetages på regionalt eller lokalt plan.

2. Revisionsfunktionen

Efter landsskatteretslovens § 3, stk. 2, skal ligningsdirektoratet undersøge rigtigheden af de foretagne ansættelser af indkomst og formue såvel for den løbende ligning som for de tidligere ligninger.

2.1. Anser ligningsdirektoratet en ansættelse for urigtig, kan direktoratet udvirke berigtigelse ved i medfør af lovens § 3, stk. 4, at bemyndige et skatteråd til at ændre ansættelsen. Såfremt et skatteråd ikke mener, at der er grundlag for at ændre ansættelsen, kan direktoratet forelægge ansættelsen for ligningsrådet, der er berettiget til at ændre denne, ligesom rådet kan pålægge skatterådet at foretage de fornødne ændringer.

2.2. Ved amtsskatterådslovens § 5, stk. 1 er der skabt hjemmel for finansministeren til at bemyndige ligningsrådet til at afgøre sager vedrørende efterbetaling af skat uden egentlig ændring af selve skatteansættelsen. Sådan bemyndigelse, der forudsætter, at der opnås enighed med skatteyderen om efterbetalingens størrelse, er meddelt ligningsrådet ved skattedepartementets skrivelse af 4. oktober 1960.

2.3. I tilfælde, hvor der ikke opnås forlig med skatteyderen, og hvor der ikke foretages ændring af ansættelsen, må størrelsen af det skattebeløb, der skal efterbetales, fastsættes ved de almindelige domstole.

2.4. De strafferetlige følger - bøde, hæfte eller fængsel - af, at der i selvangivelsen er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, findes i skattekontrollovens afsnit III og i borgerlig straffelov § 289.

Der er i skattekontrolloven hjemlet adgang til for finansministeren under visse nærmere betingelser, herunder skatteydere tiltræden, at afgøre bødesager administrativt.

Finansministeren har i ovennævnte skrivelse af 4. oktober 1960 bemyndiget ligningsrådet til at afgøre, hvilke sager, der skal overgives til anklagemyndigheden med henblik på retsforfølgning ved domstolene, og til i de sager, der kan afsluttes administrativt, at træffe den endelige afgørelse.

Den langt overvejende del af bødesagerne afgøres administrativt.

2.5. Har en person, der er afgået ved døden, overtrådt borgerlig straffelovs § 289 eller skattekontrollovens §§ 13, 15 eller 16, påhviler det dødsboet eller arvingerne at erlægge en tillægsskat svarende til skatten af den udeholdte indtægt eller formue. Ligningsrådet kan, når særlige grunde taler derfor, helt eller delvis fritage for tillægsskat.

2.6. Korrektionerne af selvangivelserne er i skattelovgivningen tilrettelagt således, at et meget stort antal ændringer i de selvangivne beløb finder sted uden direktoratets medvirken som led i kommunernes foreløbige ansættelser og skatte- og amtsskatterådernes prøvelse af disse ansættelser.

I de tilfælde hvor der ikke bliver tale om at ændre ansættelserne, har direktoratet med ligningsrådets samtykke bemyndiget amtslignings-/amtsskatteinspektorerne til at stille forslag til forligsmæssig afgørelse i nærmere bestemte sager og til at indhente tilbud fra skatteyderen i overensstemmelse hermed.

Københavns skattevæsen og Frederiksberg skattedirektorat har af historisk betingede grunde adgang til under forbehold af ligningsrådets godkendelse af afslutte efterbetalings- og bødesager uden egentlig ændring af ansættelsen.

2.7. Som sekretariat for rådet har direktoratet haft til opgave, dels at bearbejde og forelægge konkrete sager for rådet, dels at føre rådets direktiver og retningslinjer ud i livet.

Direktoratets koordinerende virksomhed på revisionsområdet er overvejende sket gennem orientering om afgørelser i enkeltsager med henblik på at nå frem til en ensartet behandling af sager, som rejses på lokalt hold.

Som et led i en effektivisering af revisionsarbejdet er der gennem de sidste år indledt samarbejde med toldvæsenet, hvilket samarbejde formidles gennem tolddirektoratet og ligningsdirektoratet.

2.8. De sager, der indgår til behandling i direktoratet vedrørende korrektion af skatte-tilsvaret og eventuelle straffølger heraf, kan opdeles i følgende grupper:

- a) Medvirken til ændring i ansættelserne ved forelæggelse for rådet eller ved at meddele et skatteråd bemyndigelse.
- b) Behandling af efterbetalings- og bødesager uden ændring i ansættelsen. Herunder falder:

1. sager som direktoratet rejser på egen foranledning som led i tilsynet med kontrollen med ligningen eller efter finansministerens ordre,
2. sager indsendt af inspektoraterne hvor disse ikke er bemyndiget til at indhente forligstilbud, eller hvor inspektoraterne ikke har kunnet opnå forlig med en skatteyder, og sagen ikke har været forelagt amtsskatterådet med henblik på afsigelse af kendelse, samt sager hvori København, Frederiksberg, Århus og Ålborg skattevæsener ikke har kunnet opnå forlig.
3. indstilling til ligningsrådet i sager hvor de lokale myndigheder har indhentet og fremsendt forligstilbud om efterbetaling,
4. indstilling til ligningsrådet i alle sager hvori straf skønnes forskyldt, herunder indstilling om administrativ afgørelse eller sagens oversendelse til anklagemyndigheden,
5. afgivelse af indtægtsordre samt i et vist omfang meddelelse af afdragsordninger.

c) Bistand til anklagemyndigheden i straffesager.

2.9. Der foreligger ikke oplysninger, som med sikkerhed angiver størrelsen af de beløb skatteyderne årligt udeholder fra beskatning. Det foreliggende statistiske materiale gør det heller ikke muligt med sikkerhed at udarbejde opgørelser, der viser betydningen af ligningsmyndighedernes virksomhed på revisionsområdet.

Udvalget er bekendt med, at den helt overvejende del af berigtigelserne af selvangivne indkomster finder sted som led i ligningsproceduren. Det er oplyst for udvalget at foreningen af skatteinspektører har foranlediget udarbejdet et med mange forbehold behæftet skøn, hvorefter de selvangivne indkomster ved de kommunale ligningsmyndigheders virksomhed i skatteåret 1968-69 er forhøjet med ca. 800 mill. kr. eller godt 1 pct. af den selvangivne indkomstmasse. Det er endvidere i »Meddelelser fra Statens ligningsdirektorat og Ligningsrådet« januar 1972 anført, at ligningsdirektoratet i 1971 har behandlet og afsluttet ca. 1400 efterbetalings-sager med et samlet beløb i efterbetaling og

bøde til staten på ca. 20 mill. kr. Ligningsrådet har endvidere i 1971 godkendt ca. 600 tilbud om efterbetaling og bøde indsendt fra inspektorater og af København, Frederiksberg, Århus og Ålborg kommuner til et beløb af ca. 8 mill. kr.

I tidsrummet fra 1. oktober 1970 til 30. september 1971 har amtsligningsinspektoraterne foranlediget godt 7.000 ansættelser forhøjet med et efterbetalingsbeløb på ca. 48 mill. kr.

Ved domstolene er i 1971 afsluttet 70 sager med et samlet beløb i efterbetaling og bøde på ca. 3 mill. kr.

3. Virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling.

3.1. Efter landsskatteretslovens § 12, stk. 3, jfr. § 14, stk. 3 indhenter landsskatteretten en udtalelse fra ligningsdirektoratet vedrørende de til retten indkomne klager. Ligningsdirektøren har tillige efter begæring i den enkelte sag adgang til selv eller ved en dertil befuldmægtiget at udtale sig mundtligt for retten, ligesom han er pligtig at give møde for retten efter dennes begæring i den enkelte sag.

I 1942-bekendtgørelsens § 16, stk. 1, fastslås det i overensstemmelse hermed, at lignings- og vurderingsmyndighederne og ligningsrådet repræsenteres af ligningsdirektoratet ved landsskatterettens klagebehandling. Bekendtgørelsen fastlægger i øvrigt de nærmere regler for direktoratets medvirken i klagebehandlingen.

I nær ved 100 pct. af klagesagerne foregår direktoratets medvirken efter den i 1942-bekendtgørelsens § 17, stk. 4, foreskrevne fremgangsmåde med følgende 2 hovedstadier:

1. Høringsstadiet.

Landsskatteretten sender klagen til direktoratet og anmoder dette om at indkræve udtalelse og diverse akter fra de lokale ligningsmyndigheder (skatteråd eller amtsskatteråd). Efter modtagelsen retur fra ligningsmyndighederne tilbage-sender direktoratet sagen til landsskatteretten, hvis sagen ikke - eventuelt ved direktoratets mellemkomst - er forligt forinden og klagen tilbagekaldt.

2. Erklæringsstadiet.

Når landsskatterettens kontorer har realitetsbehandlet sagen, tilstilles den med alle akter samt kontorets referat og motiverede forslag til sagens afgørelse på myndigheden til udtalelse. Direktoratet realitetsbehandler først da sagen og returnerer den til landsskatteretten, forsynet med direktoratets forslag til sagens afgørelse (»erklæringen«).

Når direktoratet har afgivet sin erklæring, færdigbehandles sagen af landsskatterettens kontor og forelægges retten til afgørelse efter de herom givne regler. Hvor sagen, inden kendelse afsiges, procederes i retsmøde med klageren, jfr. landsskatteretslovens § 12, stk. 1-3, giver ligningsdirektoratet møde for retten og redegør her for ligningsmyndighedernes synspunkter og deltager i øvrigt i proceduren efter reglerne herom.

3.2. Udvalget har iværksat den i bilag 6 omhandlede statistiske undersøgelse til belysning af det arbejde, der er forbundet med direktoratets medvirken ved landsskatterettens klagebehandling og af den reelle betydning af denne medvirken.

På grundlag af denne undersøgelse er udvalget nået til den opfattelse, at direktoratets medvirken på *høringsstadiet* må anses for overflødig. Formålet med at lade direktoratet være mellemlid mellem landsskatteretten og ligningsmyndigheden ved rettens indkrævning af ligningsmaterialet m. v. samt ansættelsesmyndighedens erklæring til sagen fremgår af 1942-bekendtgørelsens § 20, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal direktoratet, såfremt det inden sagens første tilbagesendelse til landsskatteretten kan se, at der må gives klageren medhold, eller der på andet grundlag opnås enighed med klageren om en anden ansættelse end den påklagede, foranledige ansættelsen ændret i overensstemmelse hermed. Klagesagen kan således i disse tilfælde afsluttes uden realitetsbehandling i landsskatteretten.

Det fremgår imidlertid af den statistiske undersøgelse, at klagefrafald på *høringsstadiet* kun sker i 3 pct. af klagesagerne. Disse 3 pct. omfatter såvel de klagefrafald, hvor skatteyderen - oftest over for ansættelsesmyndigheden - har erkendt, at ansættelsen er rigtig, som de klagefrafald, der skyldes

en ændring af ansættelsen ved ligningsdirektoratets foranstaltning. De af ligningsdirektoratet foranledigede ændringer af ansættelserne i forbindelse med klagefrafald er kun sjældent resultat af undersøgelser foretaget af direktoratet selv. Normalt foretages ændringerne alene på grundlag af indstillinger fra ligningsmyndighederne.

Med støtte i det således oplyste, og fordi man ikke i øvrigt har fundet tilstrækkelig begrundelse for at opretholde den bestående høringsordning, foreslår udvalget, at landsskatterettens høring af ansættelsesmyndighederne og indkrævningen af de fornødne akter fra de lokale ligningsmyndigheder sker ved direkte brevveksling mellem retten og de pågældende myndigheder - uden om direktoratet.

Med hensyn til *direktoratets egen erklæring* fremgår det af den statistiske undersøgelse, at direktoratet uden kommentarer tiltrådte landsskatteretskontorets forslag til sageres afgørelse i 90 pct. af klagesagerne, og at der i godt 80 pct. af de resterende 10 pct. af sagerne, som blev gjort til genstand for nøjere overvejelser og referatbehandling i ligningsdirektoratet, var overensstemmelse mellem direktoratets og landsskatteretskontorets indstillinger i forhold til kendelsen, således at man med rimelig sikkerhed kan fastslå, at der har været overensstemmelse mellem ligningsdirektoratets og landsskatteretskontorets indstillinger i ca. 98 pct. af de sager, hvori der blev afsagt kendelse.

Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at 95 pct. af de afsagte kendelser var i overensstemmelse med såvel ligningsdirektoratets som landsskatteretskontorets indstillinger i sagen.

På grundlag af disse resultater og af undersøgelsens resultater i øvrigt finder udvalget, at direktoratets medvirken højst er af betydning i 5 pct. af samtlige årets klagesager - eller i ca. 400 sager af et samlet antal på godt 8.000. Da behandlingen af klagesager i direktoratet beslaglægger 8-10 akademikers arbejdskraft hele året, finder udvalget det ud fra såvel effektiviserings- som foranklingshensyn påkrævet, at man så vidt muligt begrænser direktoratets omhandlede erklæringsvirksomhed til de klagesager, hvori en erklæring fra direktoratet vil kunne være af betydning.

3.3. Udvalget har drøftet forskellige kriterier, der kunne lægges til grund ved udskillelse af de sager, hvori direktoratet bør høres.

Man har bl. a. overvejet et forslag om, at direktoratet ikke skulle afgive erklæring i skønssager, men i alle andre sagstyper. Udvalget har dog ikke fundet en udskillelse efter dette kriterium hensigtsmæssigt, dels fordi man ville få for mange erklæringssager (ca. 33 pct. af samtlige klagesager imod de fornødne højst 5 pct.), dels fordi der kan være væsentlige og principielle skønssager, hvor det vil findes rimeligt og nødvendigt med en erklæring fra den øverste ligningsmyndigheds repræsentant, og endelig fordi begrebet »skønssager« ikke er entydigt, hvorfor anvendelsen af dette kriterium i praksis ville kunne skabe vanskeligheder ved afgrænsningen af de sager, hvori direktoratet skulle høres.

Udvalget foreslår, at man begrænser direktoratets erklæringsvirksomhed til følgende sager:

1. Sager, hvori klageren har krævet mundtlig procedure for retten.
Hidtil har der været procederet ca. 120 sager årligt. Selvom det må antages, at visse sagstyper procederes bedst af de lokale ligningsmyndigheder med deres særlige lokale indsigt, må det formentlig gælde, at mundtlig procedure for retten fortsat bør ske ved den centrale myndigheds specialuddannede akademikere - af hensyn såvel til landsskatteretten som til ligningsmyndighederne selv og vel også klageren.
2. Sager, hvori ansættelsen er foretaget af ligningsrådet, eller af skatterådet (amtskatterådet) efter bemyndigelse eller udtalelse fra statsskattedirektoratet.
3. Sager, hvori landsskatteretten ønsker erklæring afgivet af den centrale myndighed.
4. Sager, hvori statsskattedirektoratet eller den lokale myndighed (efter aftale med direktoratet) over for landsskatteretten udtrykker ønske om, at sagen tilstilles også direktoratet til erklæring.

I disse 4 grupper af sager skulle den hidtidige praksis da opretholdes - dog således at landsskatteretten selv sender sagen (direkte) til høring hos ligningsmyndigheden.

I den resterende del af klagesagerne skulle landsskatteretten kun høre den myndighed, hvis ansættelse påklages (»ansættelsesmyndigheden«). Denne myndighed skulle samtidig med indsendelsen af det indkrævede materiale afgive erklæring i sagen.

Udvalgets formand har underhånden orienteret *retspræsident P. Herler*, landsskatteretten, om udvalgets forslag. Retspræsidenten gav over for formanden udtryk for, at han var opmærksom på, at forslaget i princippet indebærer, at partsvirksomheden henlægges til ansættelsesmyndigheden, og han bemærkede i den anledning, at den nugældende lovbestemmelse, hvorefter ligningsdirektoratet altid skal afgive erklæring inden afgørelsen af en klagesag, i princippet må anses for at medvirke til at sikre, at der foreligger et holdbart grundlag for afgørelsen, og for så vidt må anses for en fordel både for ligningen og for klagebehandlingen.

Retspræsidenten henledte også opmærksomheden på, at der i betænkning nr. 339/1963 om landsskatteretten, afgivet af det af finansministeren den 2. oktober 1959 nedsatte udvalg, udtrykkes reformønsker i retning af øget partsvirksomhed for ligningsdirektoratet, og at de af strukturudvalget nu foreslåede ændringer for så vidt betegner et tilbageskridt i forhold til disse ønsker. Han fandt dog, at man ud fra den praktiske administrations synspunkter nok måtte erkende, at partsvirksomheden i et antal sager kan udøves af de ligningsmyndigheder, hvis ansættelser er genstand for påklage. Forudsat at der gives passende regler for denne partsvirksomhed, fandt retspræsidenten, at udvalgets forslag betyder en hensigtsmæssig rationalisering af administrationen af klagebehandlingen.

Retspræsidenten var indforstået med, at forslaget kun omfatter klager over indkomst- og formueansættelserne, således at klager over vurderingerne af fast ejendom behandles som hidtil.

4. Andre funktioner.

4.1. *Rådsopgaver.* Direktoratets under 1 og 2 omhandlede tilsyns- og revisionsopgaver vedrører de i afsnit IV, B, 1, omhandlede funktioner, der i *landsskatteretsloven* er tillagt ligningsrådet som øverste lignings- og vurderingsmyndighed. Det samme gælder direktoratets administration vedrørende lem-

pelsessager efter landsskatteretslovens § 3, stk. 3, jfr. 1942-bekendtgørelsens § 11, og dets årlige oplæg vedrørende selvangivelsen.

Som sekretariat for ligningsrådet må direktoratet herudover under rådets ledelse varetage administrationen af de i afsnit IV, B, 2, jfr. bilag 4, omtalte opgaver, der i *anden lovgivning* er henlagt til rådet. Det drejer sig med få undtagelser om opgaver, der kræver konkret sagsbehandling enten med henblik på forelæggelse for rådet til resolution eller med henblik på afslutning ved direktoratet selv »på ligningsrådets vegne« - uden forudgående forelæggelse for rådet, se redegørelsen i afsnit IV, B, 3.1, hvoraf det fremgår, at den ganske overvejende del også af disse rådssager sluttes af direktoratet på rådets vegne.

4.2. *Uden for ligningsrådets kompetenceområde* er ligningsdirektoratet, som tidligere nævnt, undergivet ministeren. Der bortses her fra direktoratets virksomhed vedrørende landsskatterettens klagesager, som bl. a. er omtalt i afsnit IV, A, 4.3., hvor udvalget har påpeget den tvivl, der kan være om direktoratets kompetencemæssige placering under udøvelsen af denne virksomhed.

En del af direktoratets arbejdsopgaver vedrørende ministerens forretningsområde er pålagt det ved generelle eller konkrete *tjenestebefalinger* - jfr. f. eks. finansministeriets bekendtgørelse nr. 182 af 18. december 1958 om investeringsfonds, der i afsnit II, nr. 16 og 17, pålægger direktoratet opgaver i forbindelse med efterbeskatning af ikke benyttede investeringsfonds ved død, konkurs og erhvervsophør m. v. samt i tilfælde af en skattepligtigs ikke lov hjemlede dispositioner over henlæggelser.

Departementet tilstiller også direktoratet adskillige af sine konkrete sager til videre foranstaltning eller blot til undersøgelse af nærmere angivne forhold.

Som en væsentlig arbejdsopgave har direktoratet særlig i de senere år - ligesom kil-deskattedirektoratet - været inddraget i departementets overvejelser og forarbejder vedrørende lovforslag og bekendtgørelser samt cirkulærer og vejledninger m. v. angående nye lovbestemmelser eller styringsopgaver.

På nogle områder har ministeren, som det fremgår af oversigten i bilag 3 *delegeret*

sin afgørelsesmyndighed efter loven til ligningsdirektoratet. Denne fremgangsmåde er ikke mindst benyttet inden for selskabsskatelovens og fusionslovens sagsområder. Som der er redegjort for i afsnit III, 2, indebærer en sådan delegation dog ikke, at direktoratet overtager den endelige afgørelsesmyndighed på området. Denne kan ministeren ikke afgive ved delegation - han vil bl. a. fortsat være rekursmyndighed i de pågældende sager.

På enkelte mindre områder er afgørelses- eller beslutningsmyndigheden *direkte i loven henlagt til ligningsdirektoratet*. Det gælder således de tidligere omtalte bemyndigelser til at tillade forskudt regnskabsår og ekstraordinær lagernedskrivning. Efter sædvanlig forvaltningsmæssig praksis antages ministeren som øverste led i hierarkiet dog også at kunne omgøre direktoratets afgørelse i disse sager efter påklage fra den skattepligtige.

Det skal sluttelig nævnes, at den ligningsdirektoratet i 1942-bekendtgørelsens § 26 pålagte responderende virksomhed efter praksis også omfatter forespørgsler om skatte spørgsmål uden for ligningsrådets kompetenceområde.

Afdelingen for vurdering af fast ejendom.

Vurderingsafdelingens opgaver består i administration af ejendomsvurderingen i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme, love bekendtgørelse nr. 356 af 29. juli 1970 (vurderingsloven), hvorved grundlaget skabes for ejendomsbeskatningen i henhold til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om ejendoms-skyld til staten.

Efter landsskatteretslovens § 3, stk. 1, påhviler det ligningsdirektoratet at føre tilsyn med, at vurderingerne af fast ejendom sker på behørig og ensartet måde over hele landet og efter § 3, stk. 2, skal direktoratet efter regler, der godkendes af ligningsrådet undersøge rigtigheden af de foretagne vurderinger.

Den tilsyns- og revisionsfunktion direktoratet udøver vedrørende vurderingerne er i såvel landsskatteretsloven som 1942-bekendtgørelsen stort set fastlagt på samme måde som for direktoratets tilsyns- og revisionsvirksomhed med ansættelserne til indkomst og formue, således som denne virk-

somhed er beskrevet foran. Dette gælder også direktoratets kompetence i forhold til de lokale vurderingsmyndigheder.

1. Tilsynsfunktionen.

Direktoratets tilsyn med vurderingsarbejdet består hovedsagelig i vejledning af vurderingsmyndighederne såvel med hensyn til den formelle fremgangsmåde som med hensyn til foretagelsen af selve vurderingen, herunder fremskaffelse af oplysninger til brug for vurderingen og ved afholdelse af instruktionsmøder med vurderingsmyndighederne.

Som led i dette arbejde har direktoratet udarbejdet en generel vurderingsvejledning (>den grønne bog« 1968).

1 forbindelse med såvel de almindelige vurderinger som årsomvurderingerne udarbejdes der cirkulærer til vurderingsmyndighederne.

Blandt de oplysninger direktoratet stiller til rådighed for vurderingsmyndighederne kan nævnes opgørelser vedrørende salg af fast ejendom, salgsstatistikker og oplysninger om, hvorledes udnyttelsen af faste ejendomme får betydning for vurderingsresultatet - eksempelvis rådighedsindskrænkninger.

Direktoratet udarbejder endvidere oversigter, opdelt på geografiske områder, over vurderingen på grundlag af optællinger af vurderingsresultatet. Dette materiale anvendes såvel i den kritiske gennemgang af en foretagen vurdering som ved forberedelsen af en kommende vurdering.

Direktoratet udøver en omfattende reviderende virksomhed såvel vedrørende generelle vurderingsproblemer som vedrørende vurderingen af enkelte ejendomme. Denne virksomhed kan opdeles i følgende hovedgrupper:

1.1. Besvarelse af forespørgsler fra finansministeriet, skifteretter, revisionsdepartementet, indkomstlignende myndigheder, ligningsdirektoratets afdeling for indkomst og formue og landsskatterettens afdeling for indkomst og formue om handelsværdien af fast ejendom til brug for arve- og gaveafgiftssager, sager vedrørende afskrivning på bygninger m. v., herunder spørgsmål om afgrænsningen mellem fast ejendom og inventar. Endvidere sager vedrørende værdien af

fast ejendom med henblik på særlig indkomstskat m. v.

1.2. Afgivelse af erklæringer i henhold til § 2 A, stk. 1, nr. 3, i lov om særlig indkomstskat m. v. (lovbekendtgørelse af 30. september 1971) vedrørende betydningen af en udstykning for værdien af restarealet eller den bestående bebyggelse.

1.3. Besvarelse af forespørgsler fra ministerier, direktorater, styrelser m. v. om værdien af fast ejendom, der agtes købt, solgt, lejet eller udlejet af den pågældende myndighed, eller hvortil den pågældende statsmyndighed skal yde lån, tilskud eller udrede erstatninger.

1.4. Fastsættelse af købesum ved overdragelse af fast ejendom fra en statsinstitution til en anden.

1.5. Afgivelse af oplysninger om værdien af fast ejendom i øvrigt til brug for lovgivnings-, kommissions- og andet arbejde, andre statsstyreiser o. lign.

2. Revisionsfunktionen.

Denne funktion udøves på følgende områder:

2.1. Undersøgelse i almindelighed af rigtigheden af foretagne vurderinger i vurderingsperioden og - undtagelsesvis - den foregående vurderingsperiode (landsskatteretslovens § 3, stk. 2, bekendtgørelsens § 7).

2.2. Undersøgelse af foretagne vurderinger på begæring af skattedepartementet, en kommunalbestyrelse eller et medlem af et skylodråd (landsskatteretslovens § 4, stk. 2 og 3, bekendtgørelsens § 8).

2.3. Afgivelse af bemyndigelse til skylodråd til ændring af vurderinger og fastsættelse af tidspunkt for skattevirkning af sådanne ændringer (landsskatteretslovens § 3, stk. 4, bekendtgørelsens § 10), såfremt skylodrådet er enig i ændringen.

2.4. Afgivelse af indstilling til ligningsrådet om ændring af vurderinger, hvorom der ikke har kunnet opnås enighed med skylodrådet, og om foretagelse af berigtigelser af vurde-

ringer (bekendtgørelsens § 10, stk. 1, 3 og 4).

2.5. Bemyndigelse til vurderingsråd til at berigtige fejl i vurderingerne med hensyn til selve vurderingsgrundlaget samt til at foretage nye ansættelser i tilfælde, hvor disse tidligere med urette ikke er foretaget (landsskatteretslovens § 3, stk. 4, bekendtgørelsens § 10, stk. 3 og 4).

2.6. Kontrol med vurderingsmyndighedernes gennemførelse af ændringer og berigtigelser (bekendtgørelsens § 10, stk. 5).

3. Virksomhed i anledning af landsskatterettens klagebehandling.

I tilslutning **til**, hvad der er anført foran om direktoratets medvirken i klagesager indenfor indkomst- og formueområdet gives nedenstående skematiske oversigt over direktoratets medvirken i klagesager vedrørende vurdering af fast ejendom:

3.1. Afgivelse af erklæring til landsskatteretten i klagesager efter ligningsdirektoratets forudgående høring af skyldrådet (landsskatteretslovens § 12, stk. 3, bekendtgørelsens § 16, stk. 1 og 2, og § 18).

I forbindelse med behandlingen af klagesager foretager ligningsdirektoratet i praktisk taget alle sager besigtigelse af de af klagen omfattede ejendomme og eventuelle til sammenligning fremdragne ejendomme (bekendtgørelsens § 17, stk. 3, og § 36, stk. 2). Klagebehandlingen støttes af de som led i revisionsarbejdet foretagne undersøgelser af salgspriser og vurderinger.

3.2. Afslutning af forlig i klagesager i hvilke enighed kan opnås med klageren (bekendtgørelsens § 20, stk. 1, 3 og 4).

3.3. Indbringelse for landsskatteretten af andre ansættelser af samme ejendom end den påklagede (landsskatteretslovens § 12, stk. 4, bekendtgørelsens § 21, stk. 1).

3.4. Adgang for ligningsdirektøren eller en dertil befuldmægtiget til at give møde i landsskatteretten for at udtale sig mundtligt i en foreliggende sag såfremt retten begærer

det, pligt til sådant fremmøde (landsskatteretslovens § 12, stk. 3, bekendtgørelsens §§ 16 og 25).

3.5. Afgivelse af udtalelse til landsskatteretten i sager, hvor der under rettens behandling af sagen er opstået nye spørgsmål af almindelig eller principiel betydning (landsskatteretslovens § 14, stk. 3).

3.6. Forelæggelse for skattedepartementet af spørgsmålet om tilladelse til indbringelse af klage for landsskatteretten, uanset at betingelserne herfor ikke er til stede (landsskatteretslovens § 13, stk. 2, bekendtgørelsens § 17, stk. 2).

3.7. Afgivelse af udtalelse til skattedepartementet i tilfælde, hvor der efter direktoratets formening kan være tale om at indbringe en af landsskatteretten afsagt kendelse for domstolene (landsskatteretslovens § 15, stk. 3, bekendtgørelsens § 22).

Indenfor ejendomsbeskatningen er der sket en forenkling ved afskaffelsen af grundstigningsskylden, grundbeskatningen til staten og ved fiksering af ejendomsskylden til staten og kommunerne. Samtidig er der sket en meget betydelig udvidelse af afdelingens responderende virksomhed i forbindelse med statens køb og salg af fast ejendom og lovgivningen om frigørelsesafgift og særlig indkomstskat.

Udvalget stiller ikke forslag i forbindelse med vurderingsafdelingen.

B. Kildeskattedirektoratets arbejdsopgaver.

Kildeskattedirektoratets hovedfunktioner er fastsat i § 1 i finansministeriets bekendtgørelse nr. 556 af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m. v. efter kildeskatteloven, hvorefter skatter og renter m. v., der skal betales efter nævnte lov, opkræves ved kildeskattedirektoratets foranstaltning med bistand af kommunerne efter finansministerens nærmere bestemmelse. Videre er det i § 1 bestemt, at kildeskattedirektoratet drager omsorg for udbetaling af skatter m. v., der skal tilbagebetales efter kildeskattelovens bestemmelser, og afregner over for de enkelte kommuner de beløb, der efter

kildeskattelovens § 64 tilkommer kommunerne.

Som følge af kildeskattelovens målsætning om, at de foreløbige skattebeløb såvidt muligt skal svare til slutskatten, påhviler det kildeskattedirektoratet at tilrettelægge opkrævningen, herunder forskudsregistreringen, under hensyntagen til de til enhver tid gældende regler for slutligning og slutskatteberegning.

Kildeskatteadministrationen er først og fremmest en driftsmæssig opgave, hvor beregnings-, konterings- og kontrolopgaverne udføres centralt i kildeskattedirektoratet, medens den del af administrationen, der direkte berører skatteyderne, i vidt omfang er henlagt til kommunerne.

I henhold til aftale af 14. september 1967 mellem finansministeren og de kommunale organisationer udføres de centrale beregnings-, konterings- og kontrolopgaver med bistand af I/S Datacentralen af 1959, medens en række udskrivningsopgaver udføres af de regionale EDB-centraler for statens regning under kildeskattedirektoratets ledelse.

Den centrale kildeskatteadministration er opbygget omkring 3 centrale EDB-registre: et skatteyderregister (CSR), et register over de indeholdelsespligtige (CIR) samt et kommuneregister (CKR) til brug ved afregningen af skat mellem stat og kommune. Registrerne er i et vist omfang af tekniske/økonomiske grunde opdelt i selvstændige »underregistre«.

Kildeskattedirektoratets arbejdsopgaver er i hovedtræk:

- at beregne den automatiske forskudsregistrering på grundlag af den senest foretagne slutligning,
- at udskrive B-skatteopkrævninger, skattekort, forskudsopgørelser m. v.,
- at modtage, registrere og kontrollere arbejdsgivernes indeholdelse og indbetaling af A-skat,
- at opkræve B-skat og restskat,
- at administrere opkrævningen af udbytteskat,
- at kontere forskudsskattebeløbene for de enkelte skatteydere med henblik på modregning ved slutopgørelsen,
- at registrere slutskatteansættelserne (slutligningen) og beregne slutskatten samt forestå slutskatteopgørelsen ved udbetaling

af overskydende skat og opkrævning af restskat,

at forestå afregningen af kommunernes andel af skatterne, indbetalingerne til den sociale pensionsfond samt opkrævning henholdsvis udbetaling til kommunerne i medfør af lov om kommunal udlicensing.

Kildeskattedirektoratets opgaver indebærer følgende hovedfunktioner:

1. *Tilrettelæggelse og vedligeholdelse af kildeskattesystemet.*
2. *Styring af kildeskattesystemet.*
3. *Driftsfunktioner.*
4. *Regnskabsfunktioner.*
5. *Den interne revision.*

1. Tilrettelæggelse og vedligeholdelse af kildeskattesystemet.

1.1. *Planlægning.* Den centrale kildeskatteadministration er i væsentlig grad baseret på anvendelse af EDB. Vedligeholdelse af disse EDB-procedurer kræver, at de foreliggende programmeringsgrundlag for de enkelte hovedrutiner til stadighed gennemgås og justeres.

Herudover er det i vidt omfang nødvendigt at udarbejde nye programmeringsgrundlag dels som følge af egentlige systemændringer, dels med henblik på at harmonisere de eksisterende EDB-procedurer. Det kan her oplyses, at rationaliseringsfirmaet Asbjørn Habberstad A/S i en rapport af november 1970 om kildeskattedirektoratet har påpeget, at der - når kildeskattesystemet fungerer, og medens der arbejdes videre med en løbende justering af systemet - i løbet af 1972-73 bør påbegyndes en total revision af hele EDB-systemet.

Nye regler for forskudsregistrering, skatteatræk, opkrævning og slutopgørelse medfører automatisk EDB-planlægning. Endvidere vil nye opgaver, der pålægges kildeskattedirektoratet, kræve betydeligt planlægningsarbejde. Der kan f. eks. nævnes integration med andre skatte- eller opkrævningsordninger, med diverse sociale ydelsesordninger samt med refusioner og tilskud til kommuner og amtskommuner.

Overgang til andet teknisk EDB-udstyr kræver en omhyggelig planlægning og tilrettelæggelse. Det kan her nævnes, at man for

tiden overvejer anvendelse af dataskærme bl. a. ved konverteringen.

1.2. *Lovforarbejder.* Kildeskattedirektoratet udarbejder efter anmodning fra skattedepartementet indstillinger om nye lovregler på området. Herudover viser det sig som konsekvens af planlægningsarbejdet eller ud fra erfaringerne fra EDB-systemets drift ofte nødvendigt at overveje og udforme forslag til lovændringer eller ændringer i bekendtgørelser og cirkulærer.

1.3. *Administrative procedurer.* I forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af kildeskatteopkrævningen, hvor visse opgaver udføres centralt i direktoratet og andre af kommunerne, er det nødvendigt nøje at fastlægge, hvorledes den enkelte arbejdsopgave skal udføres. Endvidere skal de opgaver, som arbejdsgiverne skal udføre, tilrettelægges nøje.

Det har således været nødvendigt at tilrettelægge arbejds gange for et betydeligt antal arbejdsopgaver.

1.4. *Vejledninger og instrukser m.v.* For at sikre at opgaverne løses forskriftsmæssigt, har det været nødvendigt at udarbejde et stort antal vejledninger, instrukser, procedurebeskrivelser, indberetningsskemaer m. v. til arbejdsgivere, kommuner, amtsskatteinspektorer og øvrige skattemyndigheder.

Om direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed iøvrigt henvises til bilag 5.

2. Styring af kildeskattesystemet.

2.1. Styringen af kildeskatteordningen sker først og fremmest på grundlag af resultatmaterialet fra de månedlige EDB-kørsler, hvor bl. a. følgende oplysninger registreres:

- arbejdsgivernes redegørelse for og indbetaling af A-skat,
- indbetaling af B- og restskat,
- inkassosagernes antal og det samlede beløb, der er til tvangsinddrivelse.

Herudover sker styringen af kildeskatteadministrationen gennem instruktion og undervisning, tilsyn med de lokale myndigheder, arbejdsgiverkontrol samt konkret sagsbehandling og forespørgsler.

2.2. *Instruktion og undervisning.* Der henvises herom nærmere til bilag 5, hvor direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed er nøje beskrevet.

2.3. *Tilsyn med de lokale myndigheder og arbejdsgiverne.* Opkrævningen forestås af kildeskattedirektoratet. Når skatterne m. v. ikke indgår, sendes sagerne til tvangsinddrivelse i kommunerne.

Det påhviler amtsskatteinspektorerne at føre det lokale tilsyn med kommunernes restanceinddrivelse. Man har til brug herfor planlagt, at der automatisk udskrives meddelelse fra kildeskattedirektoratet til inspektorerne, når der på en inkassosag ikke er konteret nogen indbetaling inden for 6 måneder, og når en inkassosag bliver 1 år gammel. Disse procedurer er endnu ikke gennemført i praksis, fordi restancematerialet har været behæftet med visse mangler. Kontrollen af arbejdsgiverne udføres af kommunerne under tilsyn af amtsskatteinspektorerne.

Kildeskattedirektoratet følger på grundlag af resultaterne fra de månedlige EDB-kørsler de enkelte kommuners restanceinddrivelse, idet kommunerne hver måned foretager inkassoindberetninger med oplysning om indbetaling på den enkelte restant.

2.4. Konkret sagsbehandling og forespørgsler.

Direktoratets konkrete sagsbehandling falder hovedsagelig inden for følgende områder:

- a) sager vedrørende opkrævningen, herunder straffesager samt
- b) sager og forespørgsler om skattetræk i videste forstand, d. v. s. afgrænsningen af A- og B-indkomst, administration af frikortordningen, beregning af skattekortfradrag ved skattetræk i feriegodtgørelse, fastsættelse af trækgrundlaget m. v.

Straffesagerne rejses på grundlag af kommunernes indberetning til kildeskattedirektoratet. Der er givet nærmere retningslinier for, i hvilke tilfælde indberetning skal finde sted. Disse retningslinier, der er tilrådt af rigsadvokaten, begrænser indberetning til de mere alvorlige overtrædelser af kildeskatteovens straffebestemmelser (§§ 74-76) og de i tilknytning hertil udfærdigede bekendtgørelser.

Efter kildeskattelovens § 79 kan finansministeren, såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Det vil være naturligt - og i overensstemmelse med reglerne inden for skattekontrollovsområdet - at ligningsrådet bemyndiges til at give administrative bødeforlæg for overtrædelse af kildeskatteloven. Dette strider ikke imod princippet om, at selve opkrævningen sker under finansministerens øverste ledelse.

3. Driftsfunktioner.

Direktoratets mere rutineprægede driftsfunktioner er af betydeligt omfang og omfatter følgende driftsopgaver:

1. driftskontrol
2. drift af registre
3. opkrævning af udbytteskat
4. konvertering
5. postbehandling
6. fejlrettelse.

3.1. Driftskontrol. Det påhviler driftskontrollen - i samråd med datacentralen og de implicerede kontorer - at udarbejde en plan for samtlige EDB-hovedrutiners afvikling. Denne driftsplan er normalt gældende et halvt år ad gangen. Der føres kontrol med kørselsplanens overholdelse og det sikres, at det materiale, der i henhold til planen skal med, indgår til kørslerne.

Der føres løbende kontrol med al indgangs- og resultatmateriale til og fra EDB-kørslerne, der henholdsvis fremsendes til og modtages fra datacentralen. Således sikres det, at al systempost, som bundtnummereres (systemjournaliseres), indgår til EDB-mæssig behandling. Det drejer sig først og fremmest om de summariske redegørelser fra de indeholdelsespligtige samt de konverteringsbilag, som udfærdiges i direktoratet.

3.2. Drift af registre. *CIR-S* - det centrale register over indeholdelsespligtige (stamoplysninger). Driften af dette register består i behandling af indberetninger om til- og afmelding til CIR samt ændringer i registerop-

lysningerne. Ved tilmeldinger udsendes registreringsbevis og indbetalingskort m. v. Ved ændringer i registeroplysningerne udsendes nyt registreringsbevis. Registret opbevares på magnetbånd, men der forefindes desuden i afdelingen et kartotek med CIR-kort for samtlige arbejdsgivere med de aktuelle registeroplysninger.

CIR-K - det centrale register over indeholdelsespligtige (konteringsoplysninger). Driftsopgaverne i forbindelse med CIR-K omfatter en klargøring og forkontrol af de summariske redegørelser/indbetalinger fra arbejdsgiverne, forinden materialet indgår til EDB-mæssig behandling. Ved denne klargøring og forkontrol afluses materialet for åbenlyse fejl og mangler. Endvidere omfatter arbejdet en bedømmelse af resultatmaterialet - rykker- og restancemateriale m. v. til arbejdsgiverne og kommunerne - fra de månedlige EDB-kørsler.

CSR-P og L. - det centrale skatteyderregister (personregister og ligningsregister). Det centrale skatteyderregister ajourføres ugentlig med indberetning fra CPR og kommunerne. Oplysningerne fra CPR leveres på magnetbånd, medens oplysningerne fra kommunerne er indberetninger i blanketform. Rettelse af fejl i registeroplysningerne udføres i direktoratet.

Ligningsregistret er delt op i et register, der indeholder forskudsregistreringsoplysninger, herunder § 55-indberetninger om tilbagebetaling af for meget erlagt forskudsskat, og et register indeholdende slutligningsoplysningerne. Registret vedrørende forskudsregistreringsoplysningerne ajourføres månedligt.

Arbejdet omfatter endvidere tilrettelæggelse og styring af rettelse af fejl i registreringsoplysningerne. Selve fejlrettelsen udføres af kommunerne.

Slutopgørelsen. I juli 1971 påbegyndtes den første maskinelle beregning af slutskat med heraf følgende restskatte og overskydende skatter.

3.3. Udbytteskatten. Arbejdet omfatter en kontrol med, at samtlige aktieselskaber er registreret i direktoratet og med, at der modtages udbytteerklæringer fra selskaberne og sker rykning for manglende udbytteerklæring.

Endvidere behandles sager om tilbagebetaling af udbytteskat til ikke-skattepligtige foreninger, legater, fonds m. v., til ikke-skattepligtige dødsboer, til aktieselskaber i visse situationer samt til udenlandske aktionærer, der ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst har krav på tilbagebetaling.

Endelig udfærdiges en årlig fortegnelse over samtlige selskabers deklarerede udbytter.

3.4. Konvertering. I konverteringsafdelingen konverteres ved hjælp af magnetbånd-indkodere følgende materiale:

- indbetalinger,
- summariske redegørelser,
- bilag fra fejlrettelsen,
- bilag fra CIR, CSR-P og L samt
- diverse udtræksordrer m. v.

3.5. Postbehandling. Postafdelingens arbejde består i følgende:

- postmodtagelse,
- mikrofotografering,
- bundtnummerering,
- efterbehandling af resultatmateriale fra EDB-kørslerne samt
- postafsendelse.

3.6. Fejlrettelse. Behandling af reklamationer fra arbejdsgivere og skatteydere over det udsendte rykker- og restancemateriale, herunder behandling af udbetalingsager fra indeholdelsespligtige.

Rettelse af fejl på grundlag af de fejl- og meddelelseslister, der udskrives ved EDB-behandlingen, f. eks. CPR- og CIR-nummerfejl, fejl i øvrige identifikationsoplysninger og beløbssammentællingsfejl i redegørelses- og indbetalingsmaterialet.

Analyse af reklimations- og fejlmateriale med henblik på eventuelle ændringer i EDB- eller administrative procedurer.

4. Regnskabsfunktioner.

Det påhviler kildeskattedirektoratet at føre det samlede regnskab for kildeskatten. Dette omfatter statskat, kommuneskat, folkepen-sionsbidrag, særlig indkomstskat og amtskommunal skat.

Der registreres således i *skatteregnskabet* det samlede tilsvær for forskudsskatterne,

såvel A- som B-skat, samt alle indbetalinger - A-skat fra arbejdsgiverne, B- og restskatteindbetalinger, indbetaling af udbytteskat, frivillige indbetalinger af forskudsskat, inkassoindbetalinger fra kommunerne - og udbetalinger, hvilket hovedsagelig er til kommuner og amtskommuner, tilbagebetalinger i forbindelse med dødsfald, til arbejdsgivere, der ved en fejl har indbetalt for meget, udbetaling af overskydende skat samt tilbagebetaling af udbytteskat.

Regnskabsafdelingen udarbejder løbende diverse regnskabsoversigter til skattedepartementet, økonomi- og budgetministeriet og 2. revisionsdepartementet.

I *kommuneregnskabet* forestås afregningen af de kommunerne og amtskommunerne tilkommende beløb på grundlag af de enkelte kommuners og amtskommuners budgetter og skatteprocenter. Mellemregnskabet med kommunerne omfatter tillige et restanceregnskab for de sager, der er til tvangsinddrivelse i kommunerne.

Den regnskabsmæssige kontrol med det materiale, der er under fejlrettelse, varetages af et *fejlregnskab*.

Regnskabsafdelingen varetager ved siden af de ovenfor nævnte kildeskatteregnskaber direktoratets eget *drifts- og lønningsbogholderi* samt *kasseforretningerne*, som er af betydeligt omfang, idet der modtages 50.000-60.000 checkindbetalinger pr. måned.

5. Den interne revision.

Der påhviler direktoratets interne revision følgende opgaver:

Kontrol med, at der ved udarbejdelsen af samtlige EDB-hovedrutiner samt ved tilrettelæggelsen af administrative procedurer tages de nødvendige revisions- og kontrolmæssige hensyn.

Kontrol med og opbevaring af testmateriale til afprøvning af programmeringsgrundlagene.

Løbende afstemningskontrol mellem de forskellige hovedrutiner.

Kontrol med, at programmeringsgrundlagene ikke ændres uden kildeskattedirektoratets godkendelse.

Indtægts- og udgiftsrevision, samt kontrol af at reglerne i statsregnskabsloven og den al-

mindelige instruks om regnskabsaflæggelse m. v. overholdes.

Gennemførelse af uanmeldte kasse- og beholdningseftersyn.

Udarbejdelse af revisionsrapporter til 2. revisionsdepartement.

C. Udlægning af arbejdsopgaver fra administrationen på direktoratsplan til de regionale og lokale skattemyndigheder.

Det er i udvalgets kommissorium pålagt udvalget af undersøge opgavefordelingen mellem den statslige skatteadministrations styrelser og institutioner, herunder den under skattedepartementet hørende lokale statslige skatteforvaltning, og det er som en særlig opgave pålagt udvalget at overveje den nærmere opgavefordeling mellem den centrale skatteforvaltning og amtsskatteinspektorerne.

Den voldsomme udvikling i skatteadministrationens arbejdsopgaver gennem de seneste tiår har efter udvalgets opfattelse bl. a. nødvendiggjort en omlægning af administrationen af det arbejdsområde, som i dag varetages af ligningsdirektoratet, således at indsatsen på direktoratsplan mest muligt koncentrerer om planlægningen og styringen af lignings- og vurderingsarbejdet samt af skaterevisionen, medens behandlingen af enkeltsager videst muligt udlægges til andre skattemyndigheder, herunder især amtsskatteinspektorerne. En sådan udlægning, der kræver en væsentlig bæredygtighed hos amtsskatteinspektorerne, er påkrævet, uanset om den foreslåede sammenlægning af de to direktorater til et statsskattedirektorat realiseres eller ej, og er forudsat i udvalgets forslag til den organisatoriske opbygning af statsskattedirektoratet.

Med hensyn til kildeskatteadministrationen er opgavefordelingen mellem dens forskellige administrative instanser løbende genstand for overvejelser og drøftelser mellem de implicerede forvaltningsorganer med en stadig effektivisering og rationalisering af systemet for øje, og udvalget har for sit vedkommende ikke fundet anledning til at foreslå ændringer i den gældende ordning på området.

Under gennemgangen af ligningsdirektoratets opgaver foran i afsnit A har udvalget

foreslået en væsentlig begrænsning af direktoratets virksomhed i tilknytning til landskatterettens klagebehandling. I det følgende redegøres under 1, for udvalgets overvejelser om en ændret opgavefordeling vedrørende de sagsområder - uden for klagesagerne — som behandles i ligningsdirektoratets forespørgselsafdeling, og under 2, for udvalgets forslag om opgavefordelingen inden for revisionsområdet.

1. Forespørgselssager m. v.

Den statistiske undersøgelse.

1.1. Udvalget har statistisk søgt at belyse mulighederne og behovet for udlægning af ligningsdirektoratets »forespørgselssager m.v.«. Den statistiske undersøgelse, der er optaget i betænkningen som bilag 7, omfattede, foruden de egentlige forespørgselssager angående forståelsen af gældende skatteretlige bestemmelser i konkrete tilfælde, ændringer om visse nedsættelser og reguleringer af skatteansættelser, sager om tilladelse til at benytte forskudt regnskabsår, sager angående ekstraordinær lagernedskrivning, daterselskabslempelse, afsluttende skatteansættelser af ophørende selskaber og nogle andre, mindre sagsområder, der administreres af ligningsdirektoratets 4 forespørgselskontorer.

Da undersøgelsen blev foretaget ved gennemgang af sager, der er optaget i ligningsdirektoratet i 1968, omfatter den ikke sagstyper, der er opstået i medfør af senere lovgivning (f. eks. dødsbosager), medens den til gengæld omfatter sagstyper, der senere er bortfaldet ved lovændringer (f. eks. sager med tilknytning til skattefradragsretten).

Det fremgår af undersøgelsen:

at ca. 20 pct. af de i ligningsdirektoratet i 1968 i alt optagne ca. 4.000 forespørgselssager m. v. blev rejst af de skattepligtige selv eller af deres revisorer/advokater direkte overfor direktoratet uden om de lokale skattemyndigheder, og blev besvaret af direktoratet, uanset at de pågældende forespørgsler m. v., når alene henses til de gældende kompetenceregler, kunne være rejst over for de regionale eller lokale skattemyndigheder og afgjort (besvaret) af disse uden forelæggelse for direktoratet,

at de regionale og lokale skattemyndigheder

indsendte ca. 800 af dem selv rejste eller fra private modtagne forespørgselssager til ligningsdirektoratet, og at godt halvdelen af disse sager, eller ca. 10 pct. af de årligt optagne sager, kunne være afsluttet af de pågældende myndigheder selv, når alene henses til de gældende kompetenceregler,

at forelæggelse for direktoratet eller rådet var påbudt i forskrifter eller praksis i knapt 2.000 sager eller ca. 50 pct. af samtlige de årligt fra private eller myndigheder indsendte forespørgselssager m. v., samt

at de sager, hvor forelæggelse således var pligtig efter de gældende kompetenceregler, grupperer sig i kun få hovedgrupper efter den lovbestemmelse m. v., der begrundede forelæggelsen.

Udvalgets konklusioner af undersøgelsen:

1.2. Der sendes øjensynligt for mange forespørgsler m. v. uden om de lokale myndigheder direkte fra private forespørgere til direktoratet.

Dette forhold kan vel kun i begrænset omfang rettes gennem information af offentligheden om, hvilke myndigheder forespørgsler af forskellig art skal rettes til. Direktoratet synes at være henvist til at tilstille de pågældende myndigheder de sager »til videre foranstaltning«, som efter direktoratets skøn egner sig til behandling og afgørelse ved den pågældende myndighed, når henses til sagens art og sværhedsgrad og den instruktion m. v., der er givet eller - eventuelt samtidig med oversendelsen - kan gives myndigheden vedrørende sagsområdet eller den konkrete sag.

1.3. Mange sager, som nu indsendes til direktoratet fra de lokale myndigheder, kan afsluttes lokalt, hvis de lokale myndigheder får tilstrækkelig information og instruktion. En begrænsning af indsendelsen af de her omhandlede sager, der enten rejses af de regionale og lokale skattemyndigheder selv eller af private over for de pågældende myndigheder, vil kun være mulig ved en intensivering af direktoratets instruktions- og informationsvirksomhed over for skattemyndighederne, fulgt op af generelle tjenestebefalinger, der henlægger visse dertil egnede sagsområder helt eller delvis til de pågældende myndigheder - normalt amtsskatte-

inspektorerne - til beslutning eller førsteinstansafgørelse.

1.4. De under 1.2. og 1.3. omhandlede sager og sagsområder kan udlægges som foreslået uden ændring af gældende bemyndigelsesbestemmelser.

Den statistiske undersøgelse af de sager, hvor forelæggelse for rådet eller direktoratet er pligtig efter den gældende kompetencefordeling, synes at vise, at udlægningen bør søges udstrakt også til denne kategori af sager, hvilket kan ske ved en ændring af gældende bemyndigelsesbestemmelser.

Udvalget hæfter sig således ved, at ca. 52 pct. af de sager, hvor forelæggelse for direktoratet var foreskrevet i gældende lov og praksis, vedrørte afsluttende ansættelser m. v. efter selskabsskattelovens § 5, stk. 2, § 5 A, stk. 2 og § 7 (ca. 40 pct.) samt datterselskabslempelse og datterforeningslempelse efter samme lovs § 17, stk. 4 og § 18, stk. 4 (ca. 12 pct.).

De afsluttende ansættelser efter §§ 5, 5 A og 7 er pålagt ligningsdirektoratet direkte i loven, men er efter ligningsdirektoratets opfattelse rent ligningsarbejde, som for så vidt kunne varetages af skatterådene (eller amtskatterådene). Udvalget foreslår de nævnte lovbestemmelser ændret i overensstemmelse hermed.

Lempelse efter § 17, stk. 4 og § 18, stk. 4 administreres af ligningsdirektoratet efter bemyndigelse (delegation) fra ministeren, men vil efter direktoratets erfaringer om de krav, der stilles til administrationen af sagsområdet, fuldt forsvareligt kunne varetages af amtsskatteinspektorerne, hvorfor ministerens afgørelsesmyndighed foreslås overført til disse.

Med hensyn til de sager, der efter gældende kompetenceregler skal forelægges rådet (men som overvejende afsluttes af direktoratet »på rådets vegne«) viste undersøgelsen, at ca. 17 pct. af sagerne vedrørte rådets bemyndigelser efter selskabsskattelovens § 10 angående omlægning af regnskabsår for selskaber og foreninger m. v. Det er udvalgets opfattelse, at dette sagsområde vil kunne administreres af amtsskatterådene eller skatterådene, og udvalget foreslår derfor, at det optages til overvejelse ved lovændring at overføre afgørelsesmyndigheden på området til en af disse myndigheder - even-

tuet således, at der samtidig lovfæstes en rekursordning med ligningsrådet som rekursmyndighed.

Undersøgelsen viste tillige, at ca. 33 pct. af de sager, der skulle forelægges rådet (i praksis dog overvejende direktoratet), vedrørte ansættelse og beregningen af skattekurser. Udvalget foreslår, at det optages til nærmere overvejelse i direktoratet og rådet at finde frem til en arbejdsdeling med de lokale myndigheder, som kan aflaste direktoratet i det omfattende beregningsarbejde m. v., der påhviler direktoratet i administrationen af disse sagsgrupper.

1.5. En ekspertgruppe sammensat af medarbejdere fra hvert af ligningsdirektoratets 4 forespørgselskontorer har efter en vurdering af hver enkelt af de af undersøgelsen omfattede sagsområder skønnet, at direktoratet ved udlægning af enkeltsager og af sagsområder som foreslået, årligt ville blive aflastet for 25-30 pct. af de optagne sager.

Selv om der er kommet nye sagsgrupper til og faldet sagstyper ud ved ny lovgivning, vil den antagelige aflastning af direktoratet ved forslagenes gennemførelse mildne den forøgelse af direktoratets arbejdsbyrde, som vil følge af den foreslåede udlægning fra departementet af arbejdsopgaver fra ministeren til rådet eller (ved delegation) til direktoratet. I øvrigt finder udvalget, at man bør tilstræbe, at amtsskatteinspektoraterne på en række af de sagsområder, som efter udvalgets forslag eventuelt udlægges fra departementet til rådet og direktoratet, inddrages mest muligt i behandlingen også af disse sager, således at aflastningen af departementet ikke bliver gennemført til skade for direktoratets bestræbelser for i stigende grad at overføre arbejdskraft i direktoratet fra behandlingen af enkeltsager til varetagelsen af de for lignings- og revisionsarbejdet landet over så betydningsfulde planlægnings- og styringsopgaver.

2. Revisionssager m. v.

Udvalget finder, at en påkrævet effektivisering af statens skatterevisionsvirksomhed bør tilstræbes derved, at statsskattedirektoratet koncentrerer sin virksomhed om planlægning og koordinering af revisionsarbej-

det, medens behandlingen af de konkrete revisionsager m. v. fortrinsvis påhviler amtskatteinspektoraterne.

Der vil dog efter udvalgets opfattelse fortsat være konkrete revisionsopgaver af en sådan art, størrelse og sværhedsgrad, at sagsbehandlingen må foregå i direktoratet. Dette gælder således kontrol med større sammenlutninger og koncerner, ofte organiserede i selskabsform, samt kontrolopgaver, der strækker sig ud over et lokalt kompetenceområde. En brancherevision kan være af et så begrænset omfang, at det falder naturligt at løse opgaven fra centralt hold.

Udvalget finder det vigtigt, at der ydes støtte til amtsskatteinspektoraternes revisionsarbejde på den måde, at medarbejdere fra direktoratet efter nærmere aftale direkte samarbejder med inspektoraterne i konkrete sager, herunder sager, hvor der lokalt ikke har kunnet opnås enighed om forståelsen af gældende bestemmelser, eller hvor der er begrundet tvivl om praksis.

Udvalget forudsætter, at amtsskatteinspektoraterne udbygges, således at inspektoraterne bliver i stand til at udføre og afslutte revisionsarbejdet i sager indenfor inspektoratets lokale område, jfr. nedenfor under afsnit VI.

D. Den organisatoriske opbygning af statsskattedirektoratet.

Udvalgets forslag til statsskattedirektoratets interne opgavefordeling og organisation er skitseret i skematisk form side 56.

Som det fremgår af skitsen foreslås direktoratet opdelt i 6 sektioner:

1. Administrationsafdelingen.
2. Forespørgselsafdelingen.
3. Kontrolafdelingen.
4. Regnskabs- og opkrævningsafdelingen.
5. Afdelingen for vurdering af fast ejendom.
6. Kontoret for intern revision.

Direktoratet tænkes ledet af en direktør. Under hensyn til direktoratets meget omfattende arbejdsområde foreslår udvalget, at der endvidere udnævnes 1 eller 2 vicedirektører, som skal bistå direktøren efter dennes nærmere anvisning.

De ovenfor under 1-5 nævnte afdelinger tænkes ledet af chefer svarende til lignings-

cheferne under den gældende ordning. Chefen for kontoret for intern revision er i dag lønmæssigt placeret som kontorchef i centraladministrationen med direkte referat til kildeskattedirektøren. Det er udvalget bekendt, at hans kompetencemæssige placering er under overvejelse i en uden for udvalget nedsat arbejdsgruppe. Revisionschefens endelige placering må afhænge af resultatet af disse overvejelser.

Administrationsafdelingen

1. Planlægning og organisation.

En række af direktoratets planlægnings- og organisationsopgaver kan med fordel henlægges til administrationsafdelingen. Det drejer sig især om opgaver af mere tværgående karakter, der ikke naturligt omfattes af de andre afdelingers (fagsektorenes) mere specielle funktionsområder.

Opgaverne kan opdeles i følgende problemkomplekser:

1.1. Almindelige organisatoriske problemer.

Ændringer i lovgivning m. v. vil kunne rejse organisatoriske problemer og kræve justering af den fastlagte strukturelle organisation. Det vil være administrationsafdelingens opgave at forestå tilpasningen af direktoratets organisationsplan til sådanne udefra kommende påvirkninger.

Administrationsafdelingen må også selv i sin planlægning kunne lægge op til ændringer af opgavefordelingen mellem skatteadministrationens forskellige led.

Det vil være en naturlig opgave for administrationsafdelingen inden for den fastlagte organisatoriske opbygning at forestå tilrettelæggelsen af tekniske og administrative opgaver, der ikke er begrænset til en enkelt hovedsektors funktionsområde - eventuelt at medvirke ved tilrettelæggelsen af de enkelte sektors interne organisation og herunder medvirke til en harmonisering af arbejdsgangen i de forskellige sektorer.

1.2. Organisatoriske problemer i forbindelse med direktoratets eller de lokale skattemyndigheders samarbejde med andre myndigheder.

Generelle aftaler med andre myndigheder (toldvæsenet, politiet m. v.) om samarbejde,

herunder især om den formelle side af samarbejdet, bør i almindelighed træffes af administrationsafdelingen i samarbejde med den pågældende fagsektor.

Gennemførelsen af aftalen i praksis og den nærmere tilrettelæggelse af samarbejdet bør derimod ske som led i den enkelte fagsektors arbejde under vedkommende sektorleders ansvar.

1.3. EDB-planlægning m. v.

Det foreslås, at administrationsafdelingen tildeles medarbejdere, som kan forestå EDB-planlægningen vedrørende kildeskattesystemets EDB-hovedrutiner og løbende gennemføre fornødne ændringer og justeringer af systemet. Den pågældende EDB-sektor skal også overveje forslag fra andre hovedsektorer - og selv fremkomme med forslag - om anvendelse af EDB inden for andre områder af skatteadministrationen (f. eks. kontrollen og informationsvirksomheden).

Endelig skal EDB-sektoren overveje det ønskelige og efter forholdene mulige i anvendelse af ny EDB-teknik inden for direktoratets arbejdsområde (f. eks. anvendelse af dataskærme, øget brug af optisk læsning, telekommunikation, oplagring af data på pladslag o. s. v.).

1.4. Løbende rationalisering.

Direktoratet må løbende gennemføre de rationaliseringsarbejder af teknisk og administrativ art, der - med hensyntagen bl. a. til den tekniske udvikling, på grundlag af en løbende systematisk kortlægning og beskrivelse af de faktisk anvendte arbejds måder, arbejdsgange og arbejdsresultater - findes fornødne. Det må normalt være administrationsafdelingens opgave at forestå denne løbende rationalisering i nært samarbejde med personaleorganisationerne (samarbejdsudvalg - rationaliseringsudvalg).

Under sine overvejelser om afgrænsningen af administrationsafdelingens arbejdsopgaver har udvalget været opmærksomt på den meget væsentlige betydning, det har for ledelsen af direktoratet, at direktøren er i nær kontakt med tilrettelæggelsen og udøvelsen af direktoratets planlægnings- og udviklingsfunktioner.

Med den vidtstrakte anvendelse, elektronisk databehandling har i det nuværende kil-

deskattesystem og må ventes at få også i lignings- og revisionsarbejdet, gælder dette særligt den under 1.3. omtalte EDB-planlægning m. v., hvad der kan tale for, at disse funktioner varetages af en selvstændig sektor direkte under direktøren.

Ved opbygningen af direktoratet bør man være opmærksom på dette og eventuelt ændre strukturforslaget på dette punkt.

2. Personaleforvaltningen.

Herom henvises til, hvad der er anført nedenfor i afsnit IX.

3. Budget og bevillingskontrol.

Afdelingen udfærdiger for direktoratets og for amtsskatteinspektorerens område motiveret budgetforslag til skattedepartementet i overensstemmelse med retningslinjer, direktoratet modtager fra skattedepartementet. Afdelingen forestår bevillingskontrollen inden for budgetområdet.

4. Lokale-, materiel- og blanketforvaltning.

Afdelingen administrerer de lejemaal, der vedrører direktoratet og amtsskatteinspektorerne.

Afdelingen forestår anskaffelsen og fordelingen af inventar og materiel.

Det påhviler direktoratet at fremstille og distribuere et betydeligt blanketmateriale, således samtlige selvangivelsesblanketter med bilag og samtlige blanketter og formularer, der anvendes i kildeskatteordningen.

Afdelingen sørger — i samarbejde med statens trykningskontor - for papirindkøb, aftaler med trykkerier og leverandører m. v.

Afdelingen har ansvaret for den tekniske side af blanketfremstillingen, hvorimod den intet ansvar har for blanketternes materielle indhold.

5. Uddannelse og undervisning.

Når henses til, at erfaringsmaterialet vedrørende undervisningens form og indhold endnu ikke er tilstrækkeligt omfattende, at undervisningsmateriale ikke foreligger fuldt udarbejdet, og at form og indhold af videreuddannelsen ikke er færdigbehandlet i

skattedepartementet, finder man det mest praktisk, at spørgsmål vedrørende undervisningen i en overgangsperiode forbliver i departementet i samarbejde med direktoratet.

Den mere interne uddannelse af direktoratets eget personale, der nu finder sted i direktoraterne, berøres ikke af foranstående.

6. Direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed.

Udvalget har fundet, at administrationsafdelingen bør forestå den praktiske gennemførelse af direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed, men at udarbejdelsen af informationsmaterialet (redegørelser til pjecer, foredrag, undervisningsstof m. v.) bør finde sted i de pågældende fagsektorer i de tilfælde, hvor informationen m. v. kræver fagsektorens særlige ekspertise.

I bilag 5 er nærmere redegjort for de informations- og instruktionsopgaver, som direktoratet efter udvalgets skøn bør varetage.

Forespørgselsafdelingen.

1. Det overordnede tilsyn med ligningsarbejdet.

Tilsynsfunktionen udøves af direktoratet under rådets øverste ansvar og omfatter en række arbejdsopgaver, som under ét kan karakteriseres som overordnede styringsfunktioner vedrørende ligningen. Disse funktioner, som er nærmere beskrevet foran i afsnit A om ligningsdirektoratets arbejdsopgaver, er følgende:

1.1. Den direkte kontrol med ligningsarbejdet. Den direkte kontrol må af direktoratet fortrinsvis udøves som en kontrol med amtsskatteinspektorerens tilsyn med ligningen.

Direktoratet bør dog - bl. a. af hensyn til kontakten med det lokale ligningsarbejde - stikprøvevis, samt når det er specielt motiveret f. eks. med et ønske om at prøve myndighedernes praktisering af nye lovbestemmelser, gennemføre en begrænset direkte kontrol med det konkrete ligningsarbejde.

1.2. Informations- og instruktions virksomhed over for såvel offentligheden som de regionale og lokale skattemyndigheder. Udval-

get har i bilag 5 skitseret planer for denne virksomhed.

1.3. Udarbejdelse af vejledende anvisninger til brug for ligningsmyndighederne, jfr. landsskatteretslovens § 3, stk. 1

1.4. Responderende virksomhed ved besvarelse af forespørgsler fra private eller myndigheder angående ligningsspørgsmål m. v.

1.5. Udarbejdelse af selvangivelsen og andre blanketter af væsentlig betydning for ligningen.

2. Medvirken i visse klagesager.

De i landsskatteretsloven og 1942-bekendtgørelsen givne forskrifter for ligningsdirektoratets medvirken i klagesagerne er i afsnit A, 3. foreslået afløst af nye regler, der begrænser direktoratets virksomhed på området til få nærmere angivne sagsgrupper.

3. Sekretariatsvirksomhed for rådet.

Afdelingen varetager sekretariatsvirksomheden vedrørende de opgaver, som er pålagt rådet i andre love end landsskatteretsloven (jfr. afsnit IV, B.2.) eller ved delegation fra ministeren (jfr. bilag 3 samt forslagene i bilag 2), og som ikke kan henføres til de andre sektors arbejdsområde.

Afdelingen må træffe afgørelse i en række af disse sager »på rådets vegne« - efter bemyndigelse hertil fra rådet (jfr. afsnit IV, B, 3.1.).

4. Visse funktioner uden for ligningsrådets kompetenceområde.

Det drejer sig om funktioner som direktoratet varetager alene i medfør af dets stilling som led i hierarkiet under ministerens øverste ledelse, jfr. afsnit A, 4.2. Afdelingen forestår herudover administrationen af de sagsområder, hvor afgørelsesmyndigheden direkte i loven (jfr. afsnit A, 4.2.) eller ved delegation fra ministeren (jfr. bilag 3) er tillagt direktoratet, og hvor sagsområdet ikke kan henføres til de andre sektors arbejdsområder.

5. Opgaver vedrørende kildeskatteordningen.

5.1. Afgrænsningen af A-indkomst og B-indkomst gennem administration af kilde-

skattelovens § 45, stk. 3, som udvalget har foreslået overført til ligningsrådets kompetenceområde (jfr. bilag 2).

5.2. Fastsættelse af lignings- og registreringskommune i særlige tilfælde i medfør af finansministeriets årlige bekendtgørelser vedrørende slutligningen og forskudsregistreringen m. v.

5.3. Konkrete sager vedrørende trækregler og trækgrundlag.

Det drejer sig især om reglerne for anvendelse af frikort, beregning af skattekortfradrag ved skattetræk i feriegodtgørelse, skattetræk hos udenlandske kunstnere samt spørgsmålet om, hvorvidt en udbetaling skal indgå i trækgrundlaget eller holdes uden for, f. eks. fordi der er tale om trækfri A-indkomst (kørselsgodtgørelse), refusion for et udlæg eller ydelse af lån.

5.4. Informations- og instruktionsvirksomhed vedrørende de af afdelingen administrerede kildeskattespørgsmål efter nærmere aftale med direktoratets informationssektion under administrationsafdelingen.

Kontrolafdelingen.

1. Planlægning og koordinering af revisionsarbejdet samt information.

1.1. Afdelingen må under anvendelse af oplysninger fra indkomst- og anden statistik sammenligne forholdene for grupper af skattepligtige (brancher o. l.) vedrørende avancer, lønudgifter, materialeforbrug m. v. og derigennem søge at belyse arter og størrelse af beløb som unddrages beskatning.

1.2. Afdelingen udarbejder indstilling til ligningsrådet om udnyttelse af de kontrolbeføjelser, der er hjemlet i skattelovgivningen om regnskabspligt og adgang til indhentning af oplysninger.

1.3. Afdelingen instruerer og informerer den lokale skatteforvaltning om fremgangsmåder ved kritisk gennemgang af selvangivelsen med bilag.

Dette kan ske ved udarbejdelse af revisionsvejledninger og ved mødevirksomhed.

1.4. Afdelingen planlægger, leder og bedømmer kontrolaktioner på lokalt plan, her-

under formidle samarbejdet med toldvæsenet.

1.5. Afdelingen udarbejder forslag til blanketter til eget brug og til brug i lokalforvaltningen indenfor sagsområdet.

2. Sanktioner.

Afdelingen forestår administrationen af de dele af skattelovgivningens sanktionsbestemmelser, der henlægges under ligningsrådets kompetenceområde, herunder udarbejdelse af vejledninger til de lokale myndigheder på de områder, hvor disse enten er første instans eller afgiver indstillinger.

3. Konkret sagsbehandling.

3.1. Behandling af konkrete sager som ikke er udlagt til behandling på lokalt plan.

3.2. Afsluttende behandling af sager hvor forlig ikke har kunnet opnås på lokalt plan.

3.3. Afdelingen udarbejder indstilling til ligningsrådet om endelig godkendelse af forlig i efterbetalings- og bødesager, hvor muligheden for en administrativ afslutning på sagen skønnes at være tilstede.

3.4. I efterbetalings- og bødesager, der overgives til anklagemyndigheden med henblik på retsforfølgning ved domstolene, forestår afdelingen eventuel assistance til anklagemyndigheden.

4. Opkrævningsspørgsmål, herunder lempelse og henstand med betaling af skat, bøder og tillæg.

Udvalget forudsætter, at den forestående nedlæggelse af amtsstuerne i almindelighed fører til en ordning med central indbetaling af pengekrav indenfor forvaltningsområdet i tilknytning til direktoratets øvrige opkrævningsvirksomhed, jfr. nedenfor under afsnittet om direktoratets opkrævningsafdeling.

4.1. Udvalget foreslår, at afdelingen forestår inddrivelse af krav, hvor betalingsindgang svigter, og denne svigten ikke løses af direktoratets opkrævningsafdeling som led i

systemet. Herunder hører sager om henstand med betaling, aftaler om afdragsordninger, sikkerhedsstillelse, afgangsføring af uerholdelige krav, adgang til modregning og spørgsmål der opstår i forbindelse med betalingsstandsning, konkurs o. 1.

4.2. Udvalget foreslår, at afdelingen forestår administrationen af de beføjelser, der er tillagt ligningsrådet vedrørende lempelse i skatter, bøder og tillæg, herunder instruktion af lokale myndigheder, der er tillagt beføjelser indenfor området.

Regnskabs- og opkrævningsafdelingen.

Opkrævningsafdelingen skal varetage de centrale opkrævningsfunktioner i videste forstand. Til afdelingen henlægges al opkrævning, registrering og kontering af kildeskat samt de driftsfunktioner, der har en naturlig forbindelse hermed. Om indholdet af de enkelte arbejdsopgaver henvises til redegørelsen foran i afsnit B.

Afdelingen får herefter følgende som nr. 1–9 angivne hovedfunktioner med de derunder anførte arbejdsopgaver:

1. Regnskab

Skatteregnskab

Kommuneregnskab

Fejlregnskab

Direktoratets driftsregnskab

Kassefunktioner.

Med hensyn til direktoratets *drifts- og lønningsskema* har man fundet det mest hensigtsmæssigt, at dette, ligesom under den gældende ordning i kildeskattedirektoratet, lægges i samme afdeling som kildeskatteregnskabet.

Kildeskattedirektoratet forestår lønudbetalinger til samtlige under direktoratet ansatte og benytter ikke statens lønanvisning. Det må overvejes, om det samme skal gælde i et eventuelt statsskattedirektorat. Det forekommer i hvert fald hensigtsmæssigt, at der gennemføres samme fremgangsmåde for samtlige under direktoratet ansatte.

Kassefunktionen omfatter såvel egentlige kasseforretninger for direktoratet som modtagelse og registrering af samtlige checkindbetalinger, der modtages af direktoratet.

2. *Driftskontrol.*

3. *Drift af EDB-registre.*

4. *Administration af udbytteskatten.*

5. *Særlige sager m. v. vedrørende skatteopkrævning*, herunder kontrol med kommunernes restanceinddrivelse samt konkrete enkeltsager vedrørende opkrævningen der ikke henhører under kontrolafdelingen.

6. *Konvertering.*

7. *Postbehandling.*

8. *Fejlrettelse.*

9. *Information og instruktion vedrørende opkrævningen.* Afdelingen må i samarbejde med administrationssektorens informationskontor udarbejde det instruktions- og informationsmateriale, som knytter sig til sektorens funktioner. Materialet vil særlig skulle belyse følgende områder:

a) Hele indberetningsproceduren til det centrale system. I forbindelse hermed be-

handling og indberetning vedrørende diverse fejllister fra EDB-kørslerne, hvor rettelserne foretages af kommunerne.

b) Konkrete instrukser særlig til kommunerne om behandlingen af resultatmaterialet fra de enkelte EDB-kørsler.

c) Specielle vejledninger vedrørende opkrævningsspørgsmål.

Større vejledninger af mere generel art udarbejdes i samarbejde med informationssektionen under administrationsafdelingen.

Afdelingen for vurdering af fast ejendom.

Udvalget stiller ikke forslag om en ændret organisation af denne afdeling. Der henvises til beskrivelsen foran side 41—43.

Intern revision.

Kontorets arbejdsopgaver er under overvejelse i en udenfor udvalget nedsat arbejdsgruppe. Udvalget fremsætter ikke forslag om strukturændringer, der berører denne sektor.

Forslag til den organisatoriske opbygning af statsskattedirektoratet.

Direktør

Vicedirektør (-er)

I	II	III	IV	V	VI
Administrationsafd.	Forespørgselsafd.	Kontrolafd.	Opkrævningsafd.	Afd. for vurdering af fast ejendom.	Intern revision.
1. Planlægning og organisation 2. Personaleforvaltningen 3. Budget og bevillingskontrol 4. Lokale-, materiel- og blanketforvaltningen 5. Uddannelse og undervisning 6. Direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed.	1. Overordnet styring af og tilsyn med ligningen (kontrol, instruktion og information m. v.) 2. Medvirken i visse landsskatteretssager 3. Visse sekretariatsfunktioner for ligningsrådet 4. Visse funktioner, der påhviler eller er pålagt direktoratet som instans under departementet (ministeren), eller som påhviler direktoratet direkte i medfør af lovbestemmelser 5. Visse opgaver vedr. kildeskatteordningen.	1. Planlægning og koordinering af revisionsarbejdet samt information 2. Sanktioner 3. Konkret sagsbehandling 4. Inddrivelse af skatter, bøder og tillæg, lempelser og henstand m. v.	1. Regnskab skatteregnskab, kommuneregnskab, fejlregnskab, direktoratets driftsregnskab, kassefunktioner 2. Driftskontrol 3. Drift af EDB-registrene 4. Udbytteskatten 5. Særlige sager m. v. om opkrævning 6. Konvertering 7. Postbehandling 8. Fejlrettelse 9. Information og instruktion inden for opkrævningsområdet.	1. Overordnet styring af og tilsyn med vurderingerne (kontrol, instruktion og information m. v.) 2. Revisionsvirksomhed 3. Responderende virksomhed 4. Medvirken i landsskatteretssager.	1. Bistand til direktøren i tilsynet med de regnskabs- og betalingsmæssige funktioner 2. Revision af indtægter, udgifter og beholdninger 3. Tilsyn med forretningsgangen vedr. ind- og udbetalinger og bevægelser på beholdningskontiene.

VI.

Amtsskatteinspektorerne.

1. Ved lov nr. 309 af 7. juni 1946 blev der oprettet amtsskatteråd og amtsligningsinspektorater, der skulle virke inden for amtskattekredsen, hvis område som hovedregel blev amtet.

Amtsskatterådet består af formændene for skatterådene i amtsskattekredsen og kredsens amtsligningsinspektør(er), der virker som forretningsfører(e) for amtsskatterådet. Formanden udpeges af finansministeren blandt skatterådsformændene. Ved normeringsloven for finansåret 1946-47 blev der normeret 20 stillinger som amtsligningsinspektører. I 1966 blev Københavns amt delt i 2 amtsskattekredse med hvert sit inspektorat.

I 1966 nedsatte finansministeren et udvalg med det kommissorium at undersøge, i hvilket omfang der frigøres arbejdskraft ved amtstuerne i forbindelse med ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver samt undersøge, hvordan ligningsdirektoratets og amtsligningsinspektoratemes tilsyn med skatteligningen kan styrkes ved, at amtstuernes personale i videre omfang end hidtil inddrages i arbejdet på indkomstbeskatningens område.

Udvalgets betænkning førte i 1967 til ændringer i amtsskatterådsloven, der bl. a. skabte hjemmel for en sammenlægning af amtstuer og amtsligningsinspektorater til amtsskatteinspektorater.

Der er pr. 1. januar 1972 normeret 15 amtsligningsinspektører, 7 amtsskatteinspektører og 20 amtsforvaltere.

Kommissoriet pålægger udvalget at undersøge de praktiske muligheder for at fremme amtstuernes og amtsligningsinspektoraternes sammenlægning og omdannelse til amtsskatteinspektorater. Denne opgave er blevet aktualiseret ved kildeskattens indførelse, hvorved amtstuernes medvirken ved skatteopkrævning og skatteberegning bortfalder, ligesom amtstuernes opgaver i forbindelse med vurdering af fast ejendom, beregning og op-

krævning af ejendomsskatter bortfaldt pr. 1. april 1972.

Udvalget finder herefter at forudsætningen for at sammenlægge de resterende amtstuer og amtsligningsinspektorater til amtsskatteinspektorater er tilstede.

2. Efter amtsskatterådsloven påhviler det amtsskatteinspektoraterne at føre tilsyn med ansættelser af indkomst og formue og at varetage opgaver af samme art, som amtstuen hidtil har varetaget.

Inspektoraternes opgaver falder indenfor følgende hovedgrupper:

- Kontrol med ligningen
- Bevillinger
- Sanktioner
- Informations- og instruktionsvirksomhed
- Afgifts- og skatteberegning på særlige områder
- Opgaver i forbindelse med kildeskattelovgivningen
- Sekretariatsopgaver.

2.1. Kontrollen med ligningen udøves bl. a. gennem inspektoraternes deltagelse i de kommunale og statslige ligningsmyndigheders møder såvel ved skatteansættelser som under klagebehandlingen.

Gennem deltagelse i dette arbejde har inspektoraterne haft mulighed for at udtage sager til revisionsbehandling.

2.2. Inspektoraterne afgør som første instans andragender om eftergivelse eller nedsættelse af pålignet almindelig indkomst- og formueskat for personer og andragender om frigivelse af investeringsfondshenlæggelser og etableringskonti samt meddeler tilladelse til omlægning af regnskabsår for personer.

2.3. Inspektoraterne indhenter på ligningsrådets vegne i et vist omfang tilbud om efterbetaling af skat og erlæggelse af bøder for

urigtig selvangivelse og er bemyndiget til at pålægge daglige bøder i forbindelse med kildeskatteordningen.

2.4. Inspektoraterne afholder instruktionsmoder for de lokale ligningsmyndigheder (statslige og kommunale) og besvarer et stort antal skriftlige og mundtlige henvendelser fra skatteydere, revisorer og ligningsmyndigheder.

2.5. Inspektoraterne beregner afgifts- og skattetilsvaret i forbindelse med ikke rettidigt anvendte investeringsfondshenlæggelser og ikke opfyldte indekskontrakter. Hvor der er oprettet amtsskatteinspektorater, beregner og opkræver disse de afgifter og skatter, der hidtil blev beregnet og opkrævet på amtsturne.

2.6. Inspektoraterne yder kommunerne bistand ved forskudsregistreringen og yder bistand ved og tilsyn med kommunernes arbejdsgiverkontrol.

2.7. Inspektoraterne stiller personale til rådighed for de skatteråd, for hvilke der i henhold til amtsskatterådsloven er etableret statslig sekretariatsbistand og yder sekretariatsbistand til amtsskatterådene.

Der er pr. 1. januar 1972 37 skatteråd, der modtager statslig sekretariatsbistand.

3.1. Amtsskatterådsloven lægger alene en ramme for inspektoraternes opgaver, og det er kun på meget begrænsede områder, at opgaverne er præciseret ved administrativ instruks fra skattedepartementet eller ligningsdirektoratet. Det har derfor i betydeligt omfang været overladt til den enkelte inspektør at tilrettelægge arbejdet under hensyntagen til det forhåndenværende personale og til, at dele af det lokale ligningsapparat, såvel det kommunale som det statslige, ikke hidtil har været tilstrækkelig udbygget til at løse ligningsopgaven. Dette sidste har igen haft til følge, at inspektoraterne i betydeligt omfang navnlig udenfor de tidligere købstæder har måttet medvirke ved løsningen af ligningsopgaver, der efter loven påhviler kommunerne og skatterådene.

Kommunalreformen førte til oprettelse af færre, men større kommuner med deraf følgende mulighed for at udbygge den bestående ligningsadministration.

Som følge af kommunalreformen har udvalget tidligere fremsat forslag til landets inddeling i skatte kredse, således at der blev færre, men større skatte kredse. De foreslåede ændringer, hvorefter antallet af skatte kredse blev indskrænket fra 87 til 65, er gennemført pr. 1. april 1970, jfr. bekendtgørelse nr. 89 af 17. marts 1970.

I forbindelse med ændringen af kredsinddeling bestemte finansministeren med hjemmel i amtsskatterådsloven, at ethvert skatteråd skal have sekretariatsbistand enten fra et inspektorat eller fra en kommune. Sådanne sekretariater er herefter oprettet overalt.

For at der kan opnås større effektivitet i ligningsarbejdet, finder udvalget, at den sekretariatsbistand, kommunerne og inspektoraterne skal yde skatterådene, nøje må fastlægges, ligesom udvalget finder, at fastlæggelse i forretningsordener af amtsskatterådenes og skatterådernes arbejde kan medvirke hertil.

For skatterådene er der i vejledning nr. 297 af 31. december 1912 til anvendelse af statsskatteloven af 1912 i andet afsnit optaget udførlige bestemmelser om skatterådernes arbejde. Denne vejledning er ikke længere tidssvarende.

Udbygningen af den kommunale ligningsadministration og den etablerede sekretariatsbistand til skatterådene bør efter udvalgets opfattelse medføre, at inspektoraterne i et vist omfang frigøres for fremmøde under ligningen, hvorved der skabes mulighed for at overføre personale til styrkelse af ligningskontrollen på anden måde.

Sådan frigørelse af personale med samme formål vil efter udvalgets opfattelse også kunne fremmes gennem en mere rationel tilrettelæggelse af de opgaver, skattelovgivningen pålægger inspektoraterne.

Udvalget har ikke foretaget en vægtbømmelse af omfanget af inspektoraternes opgaver og en vurdering af den tid og det personale, der anvendes til løsning af opgaverne. Udvalget mener dog at have konstateret, at opgaverne prioriteres og løses på uensartet måde fra inspektorat til inspektorat.

3.2. Udvalget indstiller foran i afsnit V, C, at statsskattedirektoratet udbygger sin styrende virksomhed på såvel revisions- som

informationsområdet med henblik på at styrke den lokale skatteadministration.

For såvel revisions- som informationsområdet stiller udvalget forslag om en omfattende udflytning af sager fra direktorat til amtsskatteinspektorat.

Det er udvalgets opfattelse, at inspektoraernes arbejdsopgaver vil blive af en sådan art, at inspektoraterne må have en ensartet funktionel opbygning og et ensartet sammensat personale.

I bilag 8 vises et forslag til en funktionsdeling af arbejdet i et amtsskatteinspektorat med udgangspunkt i de hovedopgaver inspektoratet forventes at komme til at beskæftige sig med opdelt således:

- Kontrol og revision
- Ligningsopgaver m. v.
- Andre opgaver, herunder administration.

3.2.1. Kontrol og revision.

Udvalgets forslag foran om udflytning af størstedelen af enkeltsagsbehandlingen til inspektoraterne vil medføre en forøgelse af antallet og sværhedsgraden af de sager, inspektoraterne skal beskæftige sig med.

Udvalget stiller forslag om, at inspektoraernes revision og kontrol omfatter følgende:

a) Undersøgelser:

- på foranledning af statsskattedirektoratet, f. eks. branche- og krydsrevisioner,
- i sager, som optages på inspektoraernes egen foranledning. Der vil her overvejende være tale om sager, som inspektoraerne er blevet bekendt med under deres tilsyn med ligningen og i medfør af amtsskatteinspektørens virksomhed som forretningsfører for amtsskatterådet samt om sager, der optages som led i inspektoraernes samarbejde med toldvæsenet,
- i sager optaget på foranledning af de lokale ligningsmyndigheder m. v.

b) Beregning og indhentning af tilbud om erlæggelse af for lidt erlagt skat i efterbetalingsager.

Udvalget er bekendt med, at der ikke foreligger instrukser fra de centrale skattemyndigheder om, hvornår en forhøjelse af et skattetilsvær bør ske ved regulering af skatteansættelsen eller ved gennemførelse af en efterbetalingssag. Man er ligeledes bekendt med, at praksis er forskellig inspektoraterne

imellem. Udvalget finder derfor, at der er behov for en instruks, der kan skabe ensartethed på området.

c) Stillingtagen til, om der i efterbetalingsager m. v. foreligger strafansvar for urigtig selvangivelse efter skattekontrollovens bestemmelser.

Udvalget henviser til skattekontrollovens § 20 om administrativ ikendelse af bøder for overtrædelse af skattekontrolloven og foreslår, at der udfærdiges instrukser for den fremgangsmåde, amtsskatteinspektoraterne skal følge i de pågældende sager,

d) Bistand til anklagemyndigheden i sager om overtrædelse af skattekontrollovens strafbestemmelser, i det omfang statsskattedirektoratet finder, at assistancen kan ydes fra lokalt hold.

3.2.2. Ligningsopgaver m. v.

Med udgangspunkt i beskrivelsen foran af statsskattedirektoratets hovedopgaver vedrørende tilsynet med ligningen stiller udvalget følgende forslag om indholdet af inspektoraernes tilsynsopgaver:

a) Direkte kontrol.

Inspektoratet må danne sig et indtryk af kvaliteten af såvel den foreløbige som den endelige ligning inden for inspektoratets områder, herunder påse, at love, cirkulærer, forskrifter og vejledninger efterleves.

Retningslinjer for indrapportering til statsskattedirektoratet fastlægges af dette og godkendes af ligningsrådet.

b) Information og instruktion.

Inspektoraterne må på møder med de lokale ligningsmyndigheder og efter henvendelse fra disse vejlede om den generelle information og instruktion, der udgår fra de centrale myndigheder.

c) Responderende virksomhed.

Udvalget henviser til de betragtninger om mulighed for udflytning af besvarelse af forespørgsler, der er behandlet foran under omtalen af statsskattedirektoratets responderende virksomhed.

d) Sekretariatsbistand til skatterådene og tilsyn med kommunale skatterådssekretariater.

Retningslinjer for inspektoraternes bistand til skatterådene og tilsyn med de kommunale

skatterådssekretariatet må fastlægges af de centrale styrelser, jfr. foran under 3.1.

e) Arbejdsgiverkontrol.

Arbejdsgiverkontrollen udøves af kommunerne. Statens tilsyn med arbejdsgiverkontrollen udøves såvel centralt af statsskattedirektoratet som lokalt af inspektoraterne efter instruktion fra direktoratet.

Inspektoraterne skal føre et almindeligt tilsyn med kommunernes kontrolvirksomhed og besvare spørgsmål herom samt påse, at inkasso af indeholdt A-skat fremmes på den mest hensigtsmæssige måde. I forbindelse med inkassovirksomheden skal inspektoraterne godkende afgangsførelse af de beløb, kommunerne skønner er uerholdelige.

Efterhånden som kommunernes arbejdsgiverkontrol udbygges, kan det forventes, at inspektoraternes tilsynsvirksomhed vil blive en begrænset opgave.

Til sikring af, at arbejdsgiverne overholder deres indeholdelses- og indbetalingspligt m. v. for indeholdte skatter, er der i kildeskatteloven fastsat sanktioner for overtrædelse af pligterne.

Strafbare forhold vil kunne konstateres som led i kommunernes arbejdsgiverkontrol og skal af kommunerne indberettes til kildeskattedirektoratet gennem inspektoraterne.

Der er i kildeskattelovens §§ 84-86 hjemmel til at fremtvinge underretning m. v. fra de indeholdelsespligtige ved pålæg af daglige bøder. Inspektoraterne er bemyndiget til at pålægge disse bøder.

f) Anden sagsbehandling.

- Bevillinger m.v. Inspektoratet skal fortsat behandle andragender om omlægning af regnskabsår for personer, enkers overtagelse af investeringsfondshenlæggelser, forlængelse af frist for anvendelse af investeringsfondsmidler, give indstilling til amtsskatterådet om indrømmelse af dobbelt personfradrag, indstilling til amtsskatterådet i andragender om fritagelse for tillæg for for sent indgivet selvangivelse.
- Inspektoratet behandler sager vedrørende ikke opfyldte indeksskontrakter og ikke anvendte investeringsfondsmidler i tilfælde af død, konkurs og lignende.
- Sanktioner. Inspektoratet afgiver indstilling om daglige bøder til fremtvingelse af

selvangivelser m.v. for personer, selskaber og foreninger m. v.

- Inspektoratet bemyndiger skatterådene til at ændre ansættelser efter retningslinjer der fastsættes af ligningsrådet, og som bør fremgå af en herom udarbejdet instruks.

3.2.3. Andre opgaver, herunder administration.

Arbejdet omfatter:

- a) Tværgående kontorfunktioner omfattende postbehandling, journalisering, maskinskrivning, mangfoldiggørelse, arkiv, statistik, fordeling af kontroloplysninger, blanketter o. l.
- b) Kasseforretninger, herunder opkrævningsopgaver, der eventuelt ikke bortfalder i forbindelse med nedlæggelse af amtsstuerne. Tilrettelæggelsen af disse opgaver må ske i samarbejde med revisionsdepartementet.
- c) Budgetbidrag.
- d) Personaleadministration, herunder udarbejdelse af indstillinger, udtalelser og indberetninger om personaleforhold, f. eks. forflyttelse, forfremmelse, afskedigelse, tjenesteforbehold, tilrettelæggelse af uddannelse for elever, lokale- og inventarsager.
- e) Stempelpapirsalg.
Som sekretariatssager tænkes endvidere behandlet sager, der ikke har en direkte tilknytning til revisionsarbejdet og tilsynet med ligningen, herunder:
- f) Afgiftssager, der hidtil har henhørt under amtsstuerne (lotteri-, totalisator- og gaveafgift). I forbindelse med udflytning af sagsområder fra centraladministrationen foreslås det, at inspektoraterne bemyndiges til at fritage for forhøjelse af gave- og lotteriafgift som følge af for sen indgivelse af anmeldelse, til at give henstand med afgiftens erlæggelse og til ladelse til afdragsvis betaling, efter retningslinjer, der fastsættes fra centralt hold.
- g) Eftergivelse af almindelig indkomst- og formueskat til staten samt af kommuneskat m. v. for personer i første instans.
- h) Sager vedrørende investeringsfond og etableringskonti.

4. Landets administrative inddeling i amtskatteinspektorer.

Efter amtskatterådsloven er finansministeren bemyndiget til udenfor København og Frederiksberg at oprette amtskatteråd, hvis område, amtskattekredsen, som regel skal være amtet, ligesom ministeren er bemyndiget til for hver amtskattekreds at oprette mindst eet amtskatteinspektorat, der forestås af en amtskatteinspektør.

Ved fastlæggelsen af det antal inspektorer, der bør oprettes, går udvalget ud fra, at ingen skattekreds må deles mellem flere inspektorer.

Til løsning af de opgaver, udvalget foreslår henlagt til inspektorerne, er det udvalgets opfattelse, at inspektorerne dels må have en sådan størrelse, at der til hvert inspektorat kan knyttes et personale med dyberegående indsigt i skatteret, erhvervsforhold og regnskabsmæssige forhold og dels må dække et sådant område, at det kvalificerede personale kan udnyttes hensigtsmæssigt.

Udvalget finder, at der navnlig bør lægges vægt på følgende:

- a) kommune- og skattekredsinddeling,
- b) indbyggertal, erhvervsfordeling og antal juridiske personer,
- c) beskatningsmasse,
- d) trafikale forhold (områdets geografiske udstrækning),
- e) omfanget af den sekretariatsbistand inspektorerne yder skatterådene.

Der henvises til de på bilag 9 meddelte oplysninger om de enkelte skattekredsers indbyggertal m. v.

En af udvalget nedsat arbejdsgruppe vedrørende amtskatteinspektorerne har indgående drøftet antallet af inspektorer, og et flertal i arbejdsgruppen har foreslået oprettet i alt 27 amtskatteinspektorer, medens et mindretal bestående af amtskatteinspektør P. Pedersen har foreslået oprettet i alt 24 amtskatteinspektorer. Efter at spørgsmålet har været drøftet i udvalget, foreslås der - i takt med de personalemæssige muligheder - oprettet 29 amtskatteinspektorer således:

Nordjyllands amtskommune har ca. 460.000 indbyggere, hvoraf ca. 155.000 er bosat i Ålborg kommune. Amtskommunen er delt i 6 skattekredse omfattende 27 kommuner. 4 af skatterådene får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår 3 amtskatteinspektorer (hvoraf 1 er oprettet) i amtet.

Viborg amtskommune har et befolkningstal på ca. 220.000. Amtskommunen er delt i 4 skattekredse omfattende 17 kommuner. 2 skatteråd får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår - under henvisning til amtets geografiske udstrækning - oprettet 2 amtskatteinspektorer i amtet.

Ringkøbing amtskommune har et befolkningstal på ca. 240.000. Amtet er delt i 4 skattekredse omfattende 18 kommuner. 2 af skatterådene får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår - ligeledes under henvisning til amtets geografiske udstrækning - oprettet 2 amtskatteinspektorer i amtet.

Århus amtskommune har et befolkningstal på ca. 540.000, hvoraf ca. 240.000 er bosat i Århus kommune. Amtet er delt i 6 skattekredse omfattende 26 kommuner. 3 skatteråd får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 3 amtskatteinspektorer.

Vejle amtskommune har et befolkningstal på ca. 310.000. Amtet er delt i 6 skattekredse omfattende 16 kommuner. 2 skatteråd får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår 2 amtskatteinspektorer (hvoraf 1 er oprettet) i amtet.

Ribe amtskommune har et befolkningstal på ca. 200.000. Amtet er delt i 3 skattekredse omfattende 14 kommuner. 2 skatteråd får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 1 amtskatteinspektorat i amtet.

Sønderjyllands amtskommune har et befolkningstal på ca. 240.000. Amtet er delt i 4 skattekredse omfattende 23 kommuner. Alle skatteråd får bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 2 amtskatteinspektorer i amtet.

Fyns *amtskommune* har et indbyggertal på ca. 435.000, hvoraf ca. 166.000 er bosat i Odense kommune. Amtskommunen er delt i 5 skattekrede omfattende 32 kommuner. 2 skatteråd får p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 3 amtsskatteinspektorater (hvoraf 1 er oprettet) i amtet.

Storstrøms *amtskommune* har et befolkningstal på ca. 250.000. Amtet er delt i 4 skattekrede omfattende 24 kommuner. Alle skatteråd får bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 2 amtsskatteinspektorater (hvoraf 1 er oprettet) i amtet.

Vestsjællands *amtskommune* har ca. 260.000 indbyggere. Amtet er delt i 4 skattekrede omfattende 23 kommuner. Alle skatteråd får bistand fra statslige sekretariater, tilknyttet de eksisterende 2 amtsskatteinspektorater.

Udvalget foreslår ikke ændringer i den nugældende opdeling.

Roskilde *amtskommune* har et befolkningstal på ca. 160.000. Amtet er delt i 3 skattekrede omfattende 11 kommuner. Et skatteråd får p. t. bistand fra et statsligt sekretariat.

Udvalget foreslår ikke oprettet inspektorater udover det nuværende.

Frederiksborg *amtskommune* har et indbyggertal på ca. 265.000. Amtet er delt i 5 skattekrede omfattende 19 kommuner. 3 skatteråd modtager p. t. bistand fra statslige sekretariater.

Udvalget foreslår oprettet 2 amtsskatteinspektorater i amtet.

Bornholms *amtskommune* har et indbyggertal på ca. 47.000. Øens ene skatteråd, som omfatter 5 kommuner, får sekretariatsbistand fra det nuværende amtsligningsinspektorat.

Udvalget er opmærksom på, at såvel befolkningstal som indkomstmasse taler imod oprettelse af et selvstændigt amtsskatteinspektorat på øen, men man finder dog, at den særlige geografiske beliggenhed og hensynet til den servicevirksomhed, som inspektoraterne skal yde såvel skatteyderne som de lokale skattemyndigheder, kan begrunde et forslag om på Bornholm at oprette et amtsskatteinspektorat.

Københavns *amtskommune* har et indbyggertal på ca. 620.000. Amtet er delt i 8 skattekrede omfattende 20 kommuner. 3 skatteråd modtager p. t. bistand fra statslige sekretariater. Områdets administrative inddeling i kommuner er endnu ikke fastlagt, hvilket igen har medført, at den nuværende inddeling i skattekrede ikke er endelig.

Udvalget finder det dog ikke sandsynligt, at der i området vil ske ændringer, som vil være af afgørende betydning for antallet af inspektorater.

Udvalget foreslår på det foreliggende oprettet 3 amtsskatteinspektorater i amtet.

Københavns og Frederiksberg kommuner. Med hjemmel i statsskattelovens § 17 er der ved kgl. anordninger givet særlige regler for tilrettelæggelsen af ligning og klagebehandling i København og Frederiksberg kommuner.

Den nuværende amtsskatterådslov indeholder alene hjemmel for finansministeren til at oprette amtsskatteinspektorater udenfor København og Frederiksberg.

I København og Frederiksberg kommuner udfører enten skattedirektoraterne eller skatterådene de opgaver, som i det øvrige land varetages af amtslignings-/amtsskatteinspektoraterne.

På indeværende tidspunkt, hvor der ikke er truffet afgørelse om den fremtidige kommunale organisation i hovedstadsområdet, stiller udvalget ikke forslag om ændring i den nuværende tilstand, der forudsætter, at tilsynet med ligningen i København og Frederiksberg kommuner udøves direkte fra ligningsdirektoratet (statsskattedirektoratet).

5. Et mindretal, amtsskatteinspektør P. Pedersen og sekretær H. Wiirtzen, bemærker:

»1. Mindretallet kan tiltræde flertalsindstillingens forslag om amtsskatteinspektoraternes opgaver og hovedsagelige opbygning. Man er også enig i, at der i højere grad end hidtil bør fastlægges generelle retningslinier for deres virksomhed, således som foreslået af flertallet.

Derimod kan man ikke tiltræde flertallets forslag om antallet af amtsskatteinspektorater og derfor heller ikke forslaget om disses lokalisering.

Det må her være afgørende, hvilken ordning der er bedst egnet til at effektivisere lig-

ningsarbejdet; der savnes i denne forbindelse en principiel stillingtagen **til**, om de personaleressourcer, man kan forvente at have til rådighed, anvendes bedst ved en fordeling på forholdsvis mange eller på forholdsvis få inspektorater.

I praksis er det et spørgsmål, om man på længere sigt skal søge frem mod en reduktion, eventuelt til antallet af amter, af det nuværende antal amtsskatte- og amtsligningsinspektorater, om man i hovedsagen skal bevare det, eller om det bør søges udvidet. Sammenlægningen af inspektoraterne og amtstuerne er imidlertid umiddelbart forstående, og på dette korte sigt synes overvejelserne at kunne koncentreres om, hvorvidt det nuværende antal inspektorater skal bevares eller udvides.

Efter mindretallets opfattelse taler meget for, at den bedst mulige kapacitetsudnyttelse vil kunne opnås ved at samle amtsskatteinspektoraternes virksomhed i forholdsvis få enheder, herom henvises til bemærkningerne nedenfor under pkt. 2. Mindretallet kan ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til inspektoraternes antal og placering under denne forudsætning, men skal henstille, at dette gøres til genstand for nærmere undersøgelse. Mindretallet må fraråde, at man inden en sådan undersøgelse er foretaget, træffer beslutning om oprettelse af yderligere amtsskatteinspektorater udover de allerede eksisterende 23 amtsskatte- og amtsligningsinspektorater. Det foreslås derfor, at der ved de forestående sammenlægninger ikke oprettes nye inspektorater.

2. Mindretallet skal nærmere anføre følgende:

- a. Amtsskatteinspektoraternes hovedopgave er revision af erhvervsdrivendes regnskaber, aktieselskaber og lignende, men ikke at deltage i det egentlige ligningsarbejde, jfr. udvalgets bemærkninger foran om inspektoraternes deltagelse i ligningsarbejdet. Det er mindretallets opfattelse, at dette revisionsarbejde m. v. mest effektivt vil kunne udføres i et stort og veludbygget inspektorat, der har de nødvendige specialister til rådighed. Særligt må arbejdet med krydsrevisioner kunne lettes, hvis inspektoraternes stedlige kompetenceområder er forholdsvis store.

Jo større et inspektorat er, desto mere

rationelt og effektivt vil det kunne arbejde; der vil således være bedre muligheder for at afhjælpe ujævnheder i arbejdsopgavernes omfang og karakter. Hertil kommer, at større inspektorater bedre vil kunne gøre sig gældende overfor de store og ofte veludbyggede kommunale skatteadministrationer.

- b. Det fremgår af flertalsindstillingen, at en række opgaver, der for tiden varetages af centraladministrationen, tænkes henlagt til amtsskatteinspektoraterne. Mindretallet kan tilslutte sig denne tanke. Udlægningen vil imidlertid på mange punkter forøge kravene til inspektoraternes sagskundskab, og det vil efter mindretallets opfattelse gøre det vanskeligt at imødekomme disse krav, hvis man kombinerer udlægningen med en forøgelse af inspektoraternes antal.
- c. Amtsligningsinspektoraterne har gennem mange år manglet kvalificeret personale, og selvom forholdene blev en del bedre efter overførelse af personale fra amtstuerne, er personaleforholdene gennem den seneste tid igen blevet væsentligt forringet, idet inspektoraterne har måttet afgive ca. 50 pct. af det omskolede og videreuddannede amtstuepersonale til de statslige skatterådssekretariater.

Af revisorer var der pr. 1 december 1971 ansat i alt 31 ved inspektoraterne, men heraf er de 15 ansat ved skatterådssekretariaterne, således at der pr. 1. december 1971 kun var 16 revisorer til rådighed for samtlige inspektorater til at udføre egentligt revisionsarbejde - et forhold, der kan forekomme så meget mere betænkeligt, som man overvejer at lægge yderligere revisionsopgaver ud til inspektoraterne.

Den mangel, der er på kvalificeret personale, kan næppe forventes afhjulpet inden for en kortere årrække. Det vil derfor efter mindretallets opfattelse være adskillige år, inden de allerede eksisterende inspektorater vil være bemandet på en blot nogenlunde tilfredsstillende måde.

Også ud fra de anførte personalemæssige hensyn må mindretallet således tage afstand fra flertallets indstilling om oprettelse af et yderligere antal inspektorater.

- d. De geografiske og trafikale forhold er en af flertallets begrundelser for den foreslåede forøgelse af antallet af amtsskatteinspektorater. Mindretallet finder ikke, at disse forhold taler imod en ordning med forholdsvis få inspektorater, idet amtsskatteinspektoraternes arbejdsopgaver er af en sådan art, at der ikke er tale om større fremmøde fra publikums side. Det store flertal af skatteydere vil i stedet for kontakte de stedlige kommunale skattekontorer, og skal inspektoraterne forhandle med en skatteyder, vil en sådan forhandling som regel foregå i skatteyderens opholdskommune — eventuelt i den nærmeste større by.
- e. De fleste amtsskatteinspektorater skal yde sekretariatsbistand til et eller flere skatteråd. Da de statslige skatterådssekretariater imidlertid stort set optræder som selvstændige skatterådskontorer, har dette forhold næppe større betydning ved overvejelserne om inspektoraternes størrelse og stedlige kompetenceområde. Det kan kun være et spørgsmål om ansættelse af det fornødne personale til at assistere det pågældende skatteråd.
- f. Den af flertallet foreslåede fordeling af amtsskatteinspektorater er foretaget efter indbyggertal, erhvervsfordeling, beskatningsmasse o. s. v. Der bør efter mindretallets opfattelse i højere grad end sket også tages hensyn til, at ligningsarbejdet i en stor del af de pågældende områder forestås af en stor og særdeles veludbygget kommunal skatteadministration.«

VIL

Skatteråd og amtsskatteråd.

Skatterådene.

1. Skatteligningen foretages efter stats-skatteloven af 1922 ved et samvirke mellem kommunale ligningsmyndigheder og skatteråd.

For Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende er der med hjemmel i statsskattelovens § 17 ved kongelige anordninger fastsat særlige regler for ligningsarbejdet.

Ved skattereformen af 1903 blev det overladt til finansministeren at foretage en inddeling af landet i skattekrede. Denne inddeling blev fastlagt i bekendtgørelse af 30. september 1903.

Bortset fra Sønderjyllands inddeling i skattekrede efter genforeningen er der indtil 1. april 1970 ikke foretaget ændringer i skattekredeenes antal udenfor Københavns amt.

Kommissoriet pålægger udvalget at fremkomme med forslag til de ændringer af skattekredeinddelingen, der må anses for påkrævede som følge af kommunalreformen.

Udvalget har den 11. december 1969 i en delbetænkning til finansministeren fremsat forslag til en nyinddeling af landet i skattekrede udenfor København, Frederiksberg og Københavns amt.

Efter at finansministeren ved lov nr. 76 af 12. marts 1970, nu ligningslovens § 31 A, blev bemyndiget til at nyinddele landet i skattekrede pr. 1. april 1970, er der i overensstemmelse med udvalgets indstilling ved bekendtgørelse nr. 89 af 17. marts 1970 (bilag 10) oprettet 65 skattekrede i hele landet. For hver skattekreds er der oprettet skatteråd med 5 medlemmer og 5 stedfortrædere. I skattekrede med 100.000 indbyggere eller derover er antallet af medlemmer og stedfortrædere efter finansministerens bestemmelse dog udvidet til 7. Finansministeren beskikker medlemmerne og stedfortræderne, ligesom han bestemmer, hvem af medlem-

merne, der skal være formand og næstformand. Medlemmer og stedfortrædere beskikkes for 6 år, således at halvdelen fratræder hvert 3. år.

2. Skatterådenes deltagelse i den foreløbige ligning.

Efter statsskattelovens § 23 skal den kommunale ligningsmyndigheds foreløbige ansættelse overværes af et medlem af skatterådet. Skatterådsmedlemmet har ikke stemmeret ved ansættelsen, men kan kræve sine eventuelle indvendinger imod ansættelsen protokolleret.

Skatterådets deltagelse har efter loven en dobbelt funktion dels at vejlede de kommunale myndigheder, dels at varetage statens interesse i at ansættelserne foretages korrekt.

3. Prøvelsen af ligningen.

Når den foreløbige ansættelse er tilendebragt, begynder skatterådets revisionsarbejde. Fristen for afslutningen af den foreløbige ligning er senest fastsat til den 15. juni. Skatterådets prøvelse af den foreløbige ligning består dels i at revidere de foretagne ansættelser, dels i at behandle og påkende klager.

Viser det sig ved den foreløbig gennemgang af ligningsmaterialet, at den kommunale ansættelse ikke kan godkendes, skal prøvelse af ansættelsen ske på møder, hvori den kommunale ligningsmyndighed er repræsenteret uden stemmeret og giver nærmere oplysning og forklaring. For så vidt angår klager over den foreløbige ansættelse indhenter skatterådet ligningsmyndighedens erklæring over de indkomne klager og indkalder klagere, som har ønsket mundtligt at redegøre for deres forhold, til forhandling.

Efter ligningslovens § 32 C kan skatterådene også tage en tidligere foretagne ansæt-

telse op til fornyet behandling, der dog skal være afsluttet inden udløbet af den frist, som er fastsat for afslutningen af skatterådets arbejde.

4. Efter selskabsskatteoven og kildeskatteoven er skatterådet første instans ved ligningen af selskaber, foreninger m. v. og dødsboer og foretager her ansættelsen uden forudgående foreløbig ansættelse fra de kommunale ligningsmyndigheder. I København foretages ansættelsen dog af direktoratet for Københavns skattevæsen.

5. Det er udvalget bekendt, at de gennem mange år såvel kvantitativt som kvalitativt stadigt stigende krav til ligningsarbejdet har medført, at det ikke har været muligt fuldt ud at fastholde statsskatteovens sontring mellem den foreløbige og den endelige ligning. Dette gælder særligt for ligningen i en række store og mellemstore kommuner, hvor den kommunale ligningsadministration tillige virker som sekretariat for skatterådet. Her er ligningsarbejdet i forståelse mellem ligningskommission og skatteråd i vidt omfang tilrettelagt således, at den kritiske gennemgang af ligningsmaterialet vedrørende skattepligtige med mere komplicerede indkomst- og formueforhold undlades under den foreløbige ligning og henskydes til skatterådsbehandlingen, så at der i en vis forstand praktiseres 1-ledsligning.

Udvalget er ligeledes bekendt med, at der i forbindelse med kildeskatteordningen finder overvejelser sted om en ændret arbejdsdeling mellem de kommunale og de statslige ligningsmyndigheder. Det kommunale skatteadministrationsudvalg har således til finansministeren fremsendt en betænkning af 14. august 1970 vedrørende hovedprincipperne for den fremtidige lokale ligningsadministration.

Under udvalgsarbejdet har landsretssagfører Hagen Hagensen oplyst, at skatterådsforeningen i en skrivelse til finansministeren har redegjort for sine synspunkter for skatterådernes placering i ligningsproceduren og formen for deres sekretariatsbistand.

Det falder udenfor udvalgets kommissorium at fremsætte forslag om en ændret opgavefordeling mellem de statslige og de kommunale ligningsmyndigheder. Udvalget peger alene på nødvendigheden af, at der i tilslutning til de foran nævnte overvejelser

udfærdiges en ny forretningsorden for skatterådernes virksomhed, jfr. foran i afsnit VI om amtsskatteinspektorerne.

6. De gennem årene stigende krav til skatterådernes medvirken i ligningsarbejdet har medført et øget behov for bistand til rådene.

Med hjemmel i amtsskatterådsloven er der etableret sekretariatsbistand til samtlige skatteråd. Sekretariatsbistanden ydes enten af amtsskatteinspektorerne eller af kommunale ligningskontorer. Pr. 1. januar 1972 modtager 37 skatteråd sekretariatsbistand fra amtslignings-/amtsskatteinspektorerne. 28 skatteråd får kommunal sekretariatsbistand.

Udvalget tager ikke stilling til, om den bestående ordning, hvorefter nogle skatteråd har et statsligt organ og andre en kommune til at virke som sekretariat for rådet, kan anses for hensigtsmæssig på længere sigt. Udvalget ønsker imidlertid at pege på, at det under de givne forhold er stærkt påkrævet, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at bistanden til skatterådene ydes efter ensartede retningslinjer. Udvalget skal derfor foreslå, at der optages bestemmelser herom, dels i en kommende forretningsorden for skatterådene, dels i de aftaler der træffes mellem staten og kommunerne om sekretariatsbistand.

Amtsskatte rådene.

Regler om amtsskatte rådene er givet i amtsskatte rådsloven, der bemyndiger finansministeren til uden for København og Frederiksberg at oprette amtsskatte råd, hvis område, amtsskatte kredsen, som regel skal være et amt.

Ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 109 af 20. marts 1970 er der oprettet 14 amtsskatte råd. (bilag 11).

Amtsskatte rådet består af formændene for skatterådene samt amtsskatte inspektørerne i amtsskatte kredsen, og dets opgave er at medvirke til en effektiv og ensartet ligning inden for amtsskatte kredsen.

Rådets formand udpeges af finansministeren blandt kredsens skatterådsformænd.

Efter loven kan amtsskatte rådet ændre skatterådernes ansættelser, for så vidt disse er foretaget inden for amtsskatte kredsen og forholdet ikke er påkendt af landsskatte retten.

Endvidere kan amtsskatte rådet bemyndi-

ges til - på ligningsrådets vegne og i det omfang, hvori det bestemmes af finansministeren efter ligningsrådets indstilling - at afslutte sager om efterbetaling af skat og om bødeansvar. Denne bestemmelse har hidtil ikke været benyttet.

Ifølge lovens § 2, stk. 4, er amtsskatterådet undergivet ligningsrådets og ligningsdi-

rektoratets tilsyn efter reglerne herom i landsskatteretsloven.

Udvalget stiller ikke på det foreliggende forslag vedrørende amtsskatterådene, men peger på det hensigtsmæssige i, at der i forbindelse med udarbejdelse af en forretningsorden for skatterådene også udfærdiges en forretningsorden for amtsskatterådene.

vin.

Vurderingsrådene og skyldrådene.

1. Grundlaget for ejendomsbeskatningen er den periodiske stedfindende vurdering af de faste ejendomme, ved hvilken vurderingsmyndighederne foretager ansættelse af ejendomsværdi og grundværdi med henblik på skattesvarelsen.

2. *Vurderingsmyndighederne.*

Reglerne om vurderingsmyndighedernes organisation findes i lovebekendtgørelse nr. 356 af 29. juli 1970 om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), afsnit E, Vurderingsmyndighederne, §§ 22-29.

Landet er delt i skyldkredse. Hver skyldkreds er delt i vurderingskredse og hver vurderingskreds er igen inddelt i vurderingsdistrikter.

For hvert vurderingsdistrikt vælger vedkommende kommunalbestyrelse 2 vurderingsmænd, medens finansministeren udnævner vurderingsformanden, der forestår vurderingskredsen. Udnævnelsen sker efter indstilling fra vedkommende amtsråd eller, for så vidt angår de vurderingskredse, der er beliggende i Københavns eller Frederiksberg kommuner, fra vedkommende kommunalbestyrelse.

For hvert vurderingsdistrikt findes et vurderingsråd, der består af de 2 af kommunalbestyrelsen valgte vurderingsmænd i forbindelse med vurderingsformanden i den vurderingskreds, under hvilken vurderingsdistriktet hører.

For hver skyldkreds er oprettet et skyldråd, der består af samtlige vurderingsformænd i skyldkredsen. En af disse beskikkes af finansministeren til formand for skyldrådet.

3. Vurderingerne foretages af vurderingsrådene, medens det er skyldrådenes opgave at yde vurderingsrådene vejledning ved vurderingen, at revidere vurderingsrådenes ansættelser samt at påkende klager over vurderingsrådenes ansættelser.

4. Almindelig vurdering af fast ejendom - d. v. s. en vurdering af samtlige ejendomme i hele landet - finder sted hvert 4. år, senest pr. 1. august 1969 (14. alm. vurdering). 15. alm. vurdering finder sted pr. 1. april 1973.

Uden for de almindelige vurderinger finder der een gang årlig en omvurdering sted af ejendomme, som i årets løb er undergået sådanne forandringer, f. eks. ved bygnings- eller grundforbedringer, frasalg eller tilkøb af areal, ekspropriation etc., at ny ansættelse til skattesvarelse er påkrævet.

Endvidere kan ejeren af en fast ejendom til enhver tid begære ejendommen optaget til vurdering (omvurdering).

5. Ved skattereformen af 1903 blev det overladt, til finansministeren at foretage inddeling af landet i skyldkredse. Dette skete ved bekendtgørelse af 14. august 1903.

I 1922 blev vurderingsorganisationen udbygget med skyldrådsinstitutionen, og de tidligere skyldkredse skulle i fremtiden betegnes som vurderingskredse.

Den 31. marts 1970 udgjorde antallet af vurderingsdistrikter 1.974, af vurderingskredse 205 og af skyldkredse 26.

6. Kommissoriet pålægger udvalget at fremkomme med forslag til de ændringer af skyld- og vurderingskredsinddelingen, der må anses for påkrævede som følge af kommunalreformen.

Udvalget har den 6. november 1970 i en delbetænkning fremsat forslag til en nyinddeling af landet i skyld- og vurderingskredse.

Ved bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970 (bilag 12) er landet — stort set i overensstemmelse med udvalgets indstilling — blevet inddelt i 27 skyldkredse og 223 vurderingskredse.

7. Udvalget har tillige overvejet skyld- og vurderingsrådenes fremtidige medhjælpsforhold.

Vurderingsformændene og skyldrådsfor-

mændene kan i henhold til vurderingslovens § 26 antage medhjælp til arbejde af kontormæssig art (§ 26-bistand). Endvidere ydes der i medfør af vurderingslovens § 40 bistand til arbejdet med udfærdigelse af vurderingsfortegnelse m. v. (§ 40-bistand).

Arbejdet i forbindelse med udfærdigelse af vurderingsfortegnelse m. v. (§ 40-bistand), er overflyttet til kommunerne og giver ikke anledning til bemærkninger.

For tiden er der alene oprettet egentlige skyldrådskontorer for København og Frederiksberg, Københavns amt, Frederiksborg amt og Ringkøbing amt.

Udvalget har nedsat et underudvalg med den opgave at fremkomme med forslag til den fremtidige medhjælp til skyldrådene og vurderingsrådene.

Underudvalgets redegørelse er optaget som bilag 13.

Udvalget finder i overensstemmelse med underudvalgets redegørelse, at der i videre omfang end hidtil må ydes skyldrådene kontormæssig bistand, og at dette kan ske enten i form af selvstændige skyldrådskontorer eller ved skyldrådskontorer tilknyttet et amtsskatteinspektorat. Spørgsmålet om, hvilken løsning, der i det enkelte tilfælde må anses for mest hensigtsmæssig, må efter udvalgets opfattelse gøres til genstand for overvejelser på administrativt plan.

For så vidt angår den kontormæssige bistand til vurderingsrådene indstiller udvalget i overensstemmelse med underudvalget, at denne bistand ydes af de enkelte kommuner.

IX.

Personaleforhold.

1. Personaleloftet for den statslige skatsektor er 1.946. For tiden er der beskæftiget ialt ca. 1.900 medarbejdere, fordelt således på institutioner:

Skattedepartementet	144
Landsskatteretten	129
Ligningsdirektoratet	
afd. for indkomst og formueansættelser (I. afdeling)	169
afd. for vurdering af fast ejendom (II. afdeling)	91
Kildeskattedirektoratet	437
Amtsskatteinspektoraterne	
(amtsskatteinspektoraterne, amtsligningsinspektoraterne og amtsstuerne)	865
Sømandsskattekontoret	51
Klasselotteriets direktorat	24
I alt	1.910

Bilag 14 og 15 indeholder oversigter over dette personale.

2. I skatteadministrationen er der i henhold til lovgivningen oprettet følgende råd og nævn:

2.1. *Landsskatteretten*, der består af en præsident, et antal retsformænd, for tiden 4, samt 24 medlemmer. Af de sidstnævnte 24 udnævnes 13 af finansministeren, medens 11 vælges af folketetinget.

2.2. *Ligningsrådet*, der består af ligningsdirektøren, der er formand, og 14 medlemmer. 8 vælges af finansministeren og 6 af folketetinget.

2.3. *Sømandsskatfævnets*, der består af 5 medlemmer, som udnævnes af finansministeren, der tillige bestemmer, hvilket af medlemmerne der skal være formand for nævnet.

2.4. *Amtsskatterådene*. Uden for København og Frederiksberg er der ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 109 af 20. marts 1970 (bilag 11) oprettet 14 amtskatteråd. Der er oprettet et amtsskatteråd i hver amtskommune. Københavns amtskommune er dog delt i 2 amtskredse, hvoraf den ene tillige omfatter Bornholms skattekreds. Amtsskatterådet består af formændene for skatterådene samt amtsskatteinspektørerne i amtsskattekredsen. Rådets formand udpeges af finansministeren blandt kredsens skatterådsformænd.

2.5. *Skatterådene*. Landet er inddelt i 65 skattekredse. København og Frederiksberg udgør i henhold til kgl. anordning selvstændige skattekredse. Det øvrige land er ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 89 af 17. marts 1970 (bilag 10) inddelt i 63 skattekredse.

Skatterådet består af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere. I skattekredse med 100.000 indbyggere eller derover kan finansministeren dog forøge antallet af medlemmer til 7. Finansministeren beskikker medlemmerne og stedfortræderne, ligesom han bestemmer, hvem af medlemmerne, der skal være formand og næstformand. For København og Frederiksberg gælder særlige regler.

2.6. *Skyldrådene*. Landet er ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970 (bilag 12) inddelt i 27 skyldkredse. Vurderingsformændene for vurderingskredsene i en skyldkreds udgør tilsammen et skyldråd. En af de pågældende vurderingsformænd beskikkes af finansministeren til formand for skyldrådet.

2.7. *Vurderingsrådene*. Landet er ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970 inddelt i 223 vurderings-

kredse, omfattende 1908 vurderingsdistrikter. Vurderingskredsen forestås af en vurderingsformand, der udnævnes af finansministeren. Denne og de to vurderingsmænd fra hvert vurderingsdistrikt inden for vurderingskredsen udgør tilsammen et vurderingsråd for vurderingsdistriktet.

3. Personaleforvaltningen.

I den statslige skatteadministration varetages personaleforvaltningen i udstrakt grad af skattedepartementet.

For lokalforvaltningens vedkommende afgøres stort set alle personale spørgsmål i departementet enten ved direkte resolution eller ved godkendelse af indstilling.

Til behandling på direktoratsplan og i landsskatteretten er henlagt spørgsmål om antagelse og afskedigelse af det overenskomstansatte kontorpersonele. Personale med akademisk uddannelse ansættes under forbehold af skattedepartementets godkendelse. Endvidere behandles en række personale spørgsmål i den løbende administration, der efter praksis ikke kræver forelæggelse for skattedepartementet.

Under henvisning til hvad der er anført foran under afsnit III om skattedepartementets opgaver, stiller udvalget forslag om, at skattedepartementet i videst muligt omfang frigøres for den konkrete sagsbehandling og alene forestår den overordnede styring af personaleadministrationen - herunder sager, der kræver forelæggelse for økonomi- og budgetministeriet eller sager, der drejer sig om indgåelse af overenskomster med de respektive organisationer - samt afgiver indstillinger til finansministeren i sager, der kræver dennes medvirken.

For så vidt angår råd og nævn inden for forvaltningsområdet forudsættes det, at forvaltningen forbliver i skattedepartementet.

Den foreslåede udlægning vil navnlig berøre statsskattedirektoratet, hvor der må etableres en personaleadministration, som foran under afsnit V er foreslået henlagt til statsskattedirektoratets administrationsafdeling.

For at sikre statsskattedirektoratet mulighed for effektivt at lede den samlede statslige ligningsindsats bør denne personaleadministration efter udvalgets opfattelse også omfatte lokaladministrationens personale.

Udvalget peger herefter på følgende opgavefordeling mellem skattedepartementet og statsskattedirektoratet:

1. *Ansættelser, afskedigelser, oprykninger og indplaceringer.* Indenfor tjenestemandslovens område antager direktoratet elever med henblik på senere tjenestemandsansættelse. Udnævnelser, afskedigelser, oprykninger og indplaceringer, der foretages af kongen eller finansministeren, henhører fortsat under skattedepartementet.

I øvrigt afgøres sagerne i direktoratet.

For de overenskomstansatte, herunder H.K.-området, foretager direktoratet ansættelser og afskedigelser.

For så vidt angår oprykninger og indplaceringer afgøres sagerne i direktoratet med mindre overenskomsterne foreskriver andet.

2. Andre personaleforhold.

Direktoratet afgør sager vedrørende tildeling af funktionsvederlag, orlov, forflyttelse, fritagelse for medregning af sygedage, flyttegodtgørelse, pligtforsømmelser m. v. Tvivlstilfælde forelægges skattedepartementet.

Sager vedrørende disciplinærfølgning - tjenestemandslovens kap. 4 - forelægges skattedepartementet.

4. Ansættelsesområder.

Ved tjenestemandreformen i 1969 gennemførtes særlige regler om tjenestemandens ansættelsesområder. Hovedsynspunktet med disse regler var alene at fjerne hidtidige retlige hindringer for omflytning af tjenestemandspersonalet inden for statsadministrationen, således at de nødvendige ændringer i administrationens opbygning ikke besværliggøres, idet en tjenestemand i fremtiden vil have forflyttelsespligt inden for sit ansættelsesområde. Ansættelsesområderne efter den nye tjenestemandslaw er endnu ikke fastlagt, men det vil ske ved aftale mellem staten og tjenestemandorganisationerne. Indtil videre er man derfor nødt til at tage særlige forbehold om ansættelsesområdet ved udnævnelse af tjenestemænd. På denne baggrund finder udvalget ikke anledning til at stille forslag om ansættelsesområder inden for den statslige skatteadministration.

5. Uddannelse.

5.1. I oktober 1966 nedsatte finansministeren et udvalg, der skulle undersøge mulighederne for og fremkomme med forslag til en forbedring af den skattemæssige og regnskabsmæssige uddannelse inden for skatteadministrationen - såvel den statslige som den kommunale - med henblik på at søge skattelægningen effektiviseret.

5.2. Udvalget behandlede forlods spørgsmålet om en grunduddannelse af etatspersonalet i den lokale statslige skatteadministration - amtsskatteinspektorerne - og afgav delbetænkning herom. Det heri indeholdte forslag til en grunduddannelse af eleverne er ført ud i livet. Uddannelsen strækker sig over 3 år, hvor eleverne foruden en praktisk uddannelse på tjenestestederne får ialt ca. 800 undervisningstimer på opholdskurser.

Udvalget har afsluttet sit arbejde med betænkning nr. 554/1970, Uddannelsen inden for skatteadministrationen. Betænkningen foreslår, at grunduddannelsen for henholdsvis statens og kommunernes skattepersonale efterfølges af en videregående specialundervisning på ca. 500 undervisningstimer inden for skatteområdet med hovedvægten lagt på skattelovgivning og revision.

5.3. Udvalget vedrørende uddannelsen inden for skatteadministrationen har endvidere stillet forslag til efteruddannelse af det akademiske personale. Skattedepartementet har i den anledning nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for de i undervisningen interesserede parter med den opgave nærmere at tilrettelægge undervisningens indhold m. v. Denne undervisning forventes påbegyndt i efteråret 1972.

5.4. Endelig har det nævnte udvalg stillet forslag til kursusvirksomhed for skatterådenes medlemmer.

6. Skattedepartementet.

Ved udlægning af konkrete sager fra skattedepartementet skabes der mulighed for, at departementet i højere grad kan koncentrere sig om de centrale styrings- og planlægningsopgaver.

Det vil ikke på forhånd være muligt at

skønne over departementets personalebehov på længere sigt.

Sagsudlægningen vil medføre, at departementets kontakt med praksis vil blive væsentligt mindre end i dag. Dette kan efter udvalgets opfattelse imødegås dels ved et udvidet samarbejde med de myndigheder uden for departementet, som varetager den løbende administration, dels ved at etablere mulighed for, at departementets personale kan gøre tjeneste i en vis tid i statsskattedirektoratet eller lokalforvaltningen.

7. Statsskattedirektoratet.

7.1. Den foreslåede sammenlægning af ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet medfører en sammensmeltning af de to direktoraters personale med samlet personaleloft og budget.

Efter hvad der er oplyst for udvalget er der ikke i tjenestemandsløvgivningens regler om forflyttelse eller i overenskomster noget til hinder for en sammenlægning.

7.2. Udlægningen af konkret sagsbehandling fra skattedepartementet, overførelse af kompetence fra finansministeren til rådet og en udvidet informationstjeneste vil medføre en forøget arbejdsbyrde for statsskattedirektoratet. På den anden side vil den foreslåede udlægning af konkret sagsbehandling fra direktoratet til lokaladministrationen (besvarelse af forespørgsler, konkrete revisionsager og virksomhed i forbindelse med landskatteretssager) på længere sigt medføre en aflastning for direktoratet.

7.3. Udvalget peger på, at den traditionelle bemanding af ligningsdirektoratets revisionskontorer med overvejende akademisk uddannet mandskab ikke svarer til den foreslåede kontrolafdelings arbejdsopgaver. Opgaverne tilsiger, at kontrolafdelingen udbygges med revisionsuddannet personale med skateteknisk indsigt.

De almindelige revisionsopgaver må såvel i statsskattedirektoratet som i amtsskatteinspektorerne varetages af personale, der uddannes af staten selv dels gennem den almindelige etatsuddannelse, dels ved en af staten iværksat supplerende uddannelse.

Nogle revisionsopgaver vil være af en sådan karakter og sværhedsgrad, at de kun

vil kunne løses af statsautoriserede revisorer eller personer med tilsvarende kvalifikationer. Det har under de givne lønvilkår ikke hidtil været muligt at ansætte et tilstrækkeligt antal revisorer i den statslige skatteadministration med en sådan uddannelse og indsigt. Udvalget anbefaler, at der fortsat udfoldes bestræbelser for, at der sikres direktoratet en tilstrækkelig stab af autoriserede revisorer. Udvalget peger i øvrigt på den mulighed, der måtte være for i det enkelte tilfælde at få løst revisionsopgaver af private revisionsfirmaer.

7.4. En væsentlig del af statsskattedirektoratets funktioner også udenfor revisionsområdet skal varetages af personale med en etatsuddannelse eller en anden uddannelse svarende hertil. Udvalget peger derfor på nødvendigheden af, at der snarest muligt fastlægges retningslinjer for rekrutteringen af dette personale, og at uddannelsen af personalet tilrettelægges således, at den dækker samtlige de funktioner, de pågældende kan forventes at skulle varetage i direktoratet.

8. Amtsskatteinspektoraterne.

8.1. De af udvalget stillede forslag angående inspektoraternes fremtidige arbejdsopgaver inden for tilsynet og kontrollen med ligningen — samt ønsket om en yderligere effektivisering af ligningen — indebærer, at amtskatteinspektoraternes personale må styrkes.

8.2. En vis bedring i personalesituationen er i de sidste år sket ved overflytning og omskoling af en del af amtsstuepersonalet.

I betænkning nr. 437/1966 vedrørende mulighederne for at inddrage amtsstuerne og deres personale i arbejdet på indkomstbeskatningens område er der nærmere redegjort for, at en sammenlægning af amtsstuerne og amtsligningsinspektoraterne kræver en omfattende omskoling af amtsstuepersonalet, således at dette bliver i stand til at varetage ligningsmæssige opgaver. Denne omskoling blev påbegyndt i 1967 ved skattedepartementets foranstaltning. Omskolingen omfatter en teoretisk undervisning på 4 uger og en praktisk uddannelse i ligningsarbejdet. For det omskolede personale er der i samarbejde med Danmarks Forvaltningshøjskole

endvidere tilrettelagt - og i vidt omfang tilendebragt - en videreuddannelse, der bringer personalets kvalifikationer op på et niveau svarende til forvaltningshøjskolens 2-årige skattekurser.

Pr. 1. december 1971 havde 232 medarbejdere deltaget i denne omskoling og videreuddannelse.

I forbindelse med nedlæggelsen af amtsstuerne forventes det, at der i løbet af 1972 vil blive overført yderligere ca. 200 personer til amtskatteinspektoraterne. Det er udvalget bekendt, at skattedepartementet har påbegyndt kursusvirksomhed for dele af dette personale.

8.3. På lidt længere sigt betyder den under 5.2. nævnte grunduddannelse af etats elever en væsentlig styrkelse af personalet ved amtskatteinspektoraterne.

8.4. Det må tages i betragtning, at en væsentlig del af det omskolede og videreuddannede personale anvendes til at yde skatterådene sekretariatsbistand.

8.5. For at styrke amtskatteinspektoraterne peger udvalget på

at de igangværende bestræbelser for at få amtskatteinspektoraterne normeret med større personale med revisionsmæssig uddannelse forstærkes. På kortere sigt vil det ikke være muligt at få et tilstrækkeligt personale til rådighed for revision og kontrol uden i et vist omfang at antage yderligere revisionsuddannede personale udefra,

at den fremtidige rekruttering af personale til lignings- og kontrolarbejdet i amtskatteinspektoraterne bør ske ved antagelse af etats elever. Der antages for tiden 20-25 elever om året. Udvalget foreslår, at der i en periode antages væsentlig flere elever,

at en central indsats på informations- og instruktionsområdet, en mere rationel tilrettelæggelse af arbejdet samt en ensartet prioritering af opgaverne vil øge personalets mulighed for at løse opgaverne,

at der bør tilstræbes en forenkling af den nuværende personalestruktur, således at man

forlader de gældende stillingsbetegnelser til fordel for en enklere struktur byggende på linjerne assistent, ligningssekretær - evt. ligningskontrollør - af forskellige grader efter stigende lønramme.

at det på lidt længere sigt må forventes, at der vil kunne opnås en mere hensigtsmæssig personalesammensætning end den, der etableres ved sammenlægning af amtsligningsinspektoraterne og amtstuerne.

Indstilling til finansministeren
vedrørende
sammenlægning af statens ligningsdirektorat og
det midlertidige kildeskattedirektorat
fra
udvalget vedrørende statsskatteadministrationen.

Statens ligningsdirektorat.

Strukturen i det direkte skattesystem blev lagt i forbindelse med den store skattereform i 1903. Ved denne reform indførte man en indkomst- og formueskat til staten og for ejendomsbeskatningens vedkommende en omlægning af de gamle matrikelskatter til ejendomsskyld på grundlag af en vurdering.

Indkomst- og formueskattens administration byggede i det væsentlige på det daværende kommunale indkomstskattesystem. Princippet i dette system var enkelt. Kommunalbestyrelsen opgjorde det beløb, der skulle udskrives på grundlag af de ansatte indkomster i budget- og regnskabsåret.

Den kommunale ligningsmyndighed havde til opgave at ansætte indkomster og formuer og fastsætte beskatningsprocenten.

Da man i 1903 indførte indkomst- og formueskat til staten, skete påligningen af disse skatter ved hjælp af de kommunale ligningsmyndigheder. De skulle foretage den foreløbige ligning, men således at skatteråd, hvis medlemmer udnævntes af finansministeren, deltog i ligningen. Efter 1. maj skulle skatterådene behandle indkomne klager og revidere de foreløbige ansættelser. Skatterådene skulle afslutte dette arbejde inden udgangen af august måned. September måned var til disposition til at beregne skatterne og til at udskrive skattelister til brug for opkrævning af statsskatterne, der skete på kommunalbestyrelsens an- og tilsvar.

Skatterådernes afgørelser kunne indbringes for et overskatteråd, hvis område var amtsråds kredsen og de der beliggende købstæder.

Man indførte ikke nogen central klage- og tilsynsmyndighed.

Det nødvendige materiale til brug for skatteligningen, selvangivelsesblanketter, mandtalslister, skattelister m. v., blev udarbejdet af skattedepartementet, der var oprettet i henhold til bekendtgørelse af 29. marts 1902.

Skattedepartementet udsendte almindelige vejledninger vedrørende skattespørgsmål og udtalte sig om tvivlstilfælde, ligesom departementet ifølge loven godkendte tilbud om efterbetaling af for lidt erlagt skat og bøder.

Det viste sig snart, at det var en afgørende

mangel ved systemet, at man ikke havde en for hele landet fælles klageinstans. Endvidere var ansættelserne i forskellige områder af landet så uensartede, at man måtte formode, at betydelige indkomster og formuer blev unddraget beskatning.

I 1912 oprettede man derfor landsoverskatterådet, der fik den dobbelte opgave at påkende klager over de enkelte ansættelser og tillige som tilsynsmyndighed at deltage i det aktive ligningsarbejde. I praksis udviklede der sig en deling mellem klagepåkendelsen og tilsynsvirksomheden.

Fra 1919 blev kontrollen med skatteligningen varetaget af en særlig ligningsafdeling, der blev ledet af rådets næstformand.

For ejendomsskyldens vedkommende oprettede man allerede i 1903 et overskyldsråd som øverste appelinstans og tilsynsmyndighed.

Kravene til landsoverskatterådets og overskyldsrådets vejledende virksomhed voksede imidlertid stadig. Det var af afgørende betydning, at den ulighed, der var en følge af mangler ved selve ligningen, blev reduceret til det mindst mulige.

For at opnå større ensartethed i ligningen og vurderingen af de faste ejendomme viste det sig nødvendigt at tilvejebringe en mere effektiv bistand ved lignings- og vurderingsarbejdet fra de centrale myndigheders side.

Efter at spørgsmålet havde været forelagt den store skattekommission, blev der i 1938 fremsat lovforslag om oprettelse af en landskatteret og tilsyn med skatteligningen m. v., som blev vedtaget ved lov nr. 108 af 31. marts 1938.

Loven henlagde klagepåkendelsen til landsskatteretten og tilsyns- og revisionsvirksomheden til ligningsrådet og statens ligningsdirektorat. Denne opdeling af funktionerne på to adskilte myndigheder havde sin baggrund i, at den bestående sammenblanding af den vejledende og reviderende virksomhed måtte anses for at indeholde en fare for, at skatteydernes tillid til afgørelserne i klagesager kunne svækkes, fordi den institution, der som øverste instans skulle påkende klager

over ligningen og vurderingen, selv deltog i ligningen og derfor kunne siges til en vis grad at være part i sagen.

Ligningsdirektoratets og ligningsrådets funktioner blev fastlagt dels i loven og dels i finansministeriets bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942, der tillige gav retningslinier for fordelingen af opgaverne mellem ligningsdirektoratet og ligningsrådet.

I forhold til skattedepartementet blev ligningsdirektoratets kompetence fastlagt således, at spørgsmål om forståelse af bestemmelser i love, bekendtgørelser, cirkulærer m. v., som ikke var udgået fra direktoratet selv, i tvivlstilfælde først skulle forelægges skattedepartementet.

Ligningsrådet og ligningsdirektoratet kunne ikke på egen hånd ændre en praksis, som hvilede på tidligere resolution eller godkendelse af finansministeren eller skattedepartementet, påkendelse af landsskatte retten eller på domstolsafgørelse.

Sager om godkendelse af tilbud om efterbetaling og bøder og indbringelse af sager for domstolene henhørte under skattedepartementet.

Ligningsdirektoratet og ligningsrådet i forening udgør den øverste lignings- og vurderingsmyndighed. Ligningsdirektoratet udøver den daglige administration, medens ligningsrådet giver direktiver og fastlægger retningslinier herfor, ligesom afgørelser og beslutninger af vigtigere karakterer er henlagt til rådet.

Såvel ligningsdirektoratet som ligningsrådet er delt i to afdelinger: en afdeling for indkomst- og formueansættelser og en afdeling for vurdering af fast ejendom.

Afdelingen for indkomst- og formueansættelser organiseredes ved sin oprettelse i to kontorer, eet til besvarelse af forespørgsler m. v. og eet til revision af skatteansættelse. Under hensyn til udviklingen på det skattemæssige område siden direktoratets oprettelse, oprettedes i 1940 et kontor til behandling af spørgsmål vedrørende aktieselskaber, andelsselskaber o. lign., og i 1943 oprettedes et 4. kontor til behandling af revisionssager, affødt af besættelsestidens forhold. Til den foreløbige administration af loven om den ekstraordinære formueopgørelse pr. 23. juli 1945 oprettedes et midlertidigt kontor og pr. 1. maj 1946 udvidedes afdelingen med to midlertidige kontorer. Heraf blev et kontor

gjort permanent pr. 1. april 1954 og to pr. 1. april 1958.

Vurderingsafdelingen organiseredes ved oprettelsen i to kontorer. Pr. 1. juli 1945 oprettedes et midlertidigt kontor, som pr. 1. april 1958 blev gjort permanent.

Under indtryk af de store skattebesvigelser, som blev afdækket i forbindelse med pengelovene og den ekstraordinære formueopgørelse, blev loven om oprettelse af amtskatteråd og amtsligningsinspektorater vedtaget i 1946, og ved normeringsloven for finansåret 1946-47 blev der normeret 20 stillinger som amtsligningsinspektører.

Amtsskatterådene og amtsligningsinspektoraterne skulle virke indenfor amtsskattekredsen, hvis område som hovedregel blev amtet.

Vejledningen af og tilsynet med de lokale ligningsmyndigheder blev henlagt til amtsligningsinspektørerne, som efter amtsskatterådsloven var ligningsdirektoratets stedlige repræsentanter for så vidt angår ansættelserne af indkomst og formue.

I praksis blev der udviklet en fordeling af arbejdet mellem ligningsdirektoratet og amtsligningsinspektoraterne, hvorefter amtsligningsinspektoraternes opgave blev at understøtte den løbende lignings medens ligningsdirektoratets revision skulle tage sigte på sådanne sager, hvori der indgik mere end ét skatteår.

I de følgende år søgte man at imødekomme et behov for kvalificeret arbejdskraft til bestridelse af amtsligningsinspektoraternes arbejdsopgaver, der med den stedfundne udvikling indenfor beskatning af indkomst og formue havde et stedse større omfang ved at udvide antallet af sekretærer i statens ligningsdirektorat, således at der i almindelighed blev udstationeret to sekretærer ved hvert amtsligningsinspektorat.

Efter indstilling af det af finansministeren i 1954 nedsatte tekniske udvalg om ændringer i landets administrative inddeling, blandt andet i skattekredse og amtsskattekredse, fik inspektoraterne en fast souschef.

Ved loven af 1967 om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorater, der blandt andet tog sigte på en sammenlægning af amtstuerne og amtsligningsinspektoraterne, blev der åbnet mulighed for en styrkelse af det lokale tilsyn med ligningsarbejdet ved omsko-

ling og overførelse af etatsuddannet personale fra amtsstuerne til inspektoraterne.

I medfør af den bemyndigelse loven gav finansministeren, er der ved flere amtskattainspektorater oprettet skatterådssekretariater.

Der er i dag 21 stillinger som amtsligningsinspektører og 1 stilling som amtskattainspektør.

I forbindelse med den ekstraordinære formueopgørelse fik ligningsrådet bemyndigelse til på finansministerens vegne at godkende forlig i visse summariske efterbetalingssager.

I 1960 decentraliserede man skattedepartementets arbejde vedrørende efterbetaling af skat og fastsættelse af ansvar for overtrædelse af kontrollovens bestemmelser. Man bemyndigede ligningsrådet til at afslutte forlig i disse sager og ikende bøder i henhold til kontrolloven. Samtidig bestemte man, at ligningsrådet i langt det overvejende antal sager kunne træffe bestemmelse om kontrollovsovertrædelsernes indbringelse for domstolene.

Amtsligningsinspektoraterne, der som nævnt skulle understøtte den løbende ligning, fik oprindeligt bemyndigelse til at efterforske og afgive forslag til statens ligningsdirektorat i visse mindre sager vedrørende det løbende skatteår.

I 1960 blev denne bemyndigelse udvidet til at omfatte tre skatteår, og beløbsrammen blev udvidet. I 1968 har man påny udvidet amtskattainspektoraternes bemyndigelse.

De opgaver, der påhviler ligningsrådet og ligningsdirektoratets afdeling for indkomst- og formueskat, er i hovedtræk følgende:

I. Tilsynet med ligningen er henlagt til amtsligningsinspektoraterne, således at ligningsdirektoratets opgave er at overvåge inspektoraternes tilsyn.

Udarbejdelse af vejledende anvisninger til brug for ligningsmyndighederne, herunder fastsættelse af faste fradrag uden dokumentation samt fastsættelse af kurser på unoterede aktier.

Instruktion og vejledning af lokale ligningsmyndigheder gennem afholdelse af moder og på anden måde.

II. Bevillingsmæssig nedsættelse af den skattepligtige indkomst i særlige tilfælde, ophævelse af bevilgede nedsættelser, frafald af

kontrollovstillæg samt ændringer af amtskatterådernes afgørelser vedrørende skatteyderes forsørgerstatus.

Indstilling vedrørende pålæg om afgivelse af generelle kontroloplysninger for ikke-navngivne skatteydere.

Behandling og afslutning af efterbetalings- og bødesager, godkendelse af de af amtsligningsinspektørerne og visse kommunale skattemyndigheder afsluttede efterbetalings- og bødesager, samt vejledning og bistand til inspektørerne og lokale ligningsmyndigheder vedrørende de af disse myndigheder behandlede efterbetalings- og bødesager og lignings-sager af særlig art.

Udstedelse af bemyndigelse til skatterådene til at ændre tidligere års ansættelser.

Bistand til politi og anklagemyndighed i skattesager, der søges opklaret ved politiets hjælp eller indbringes for domstolene.

Kontrol med at alle aktieselskaber medtages til beskatning.

III. Tilsyn med skatteberegningen.

IV. Indhentning af udtalelser samt afgivelse af erklæringer i sager vedrørende klager til landsskatteretten.

V. Besvarelse af forespørgsler fra skatteydere, deres repræsentanter og fra skattemyndighederne og andre vedrørende alle skattemæssige forhold samt afgivelse af udtalelser over sager til skattedepartementet og andre myndigheder, herunder udtalelser vedrørende lovforslag og cirkulærer.

VI. Afgørelse af klager over amtsligningsinspektørernes afgørelser vedrørende omlægning af regnskabsår for personer samt tilladelser til regnskabsomlægning for aktieselskaber, foreninger m. v.

Indstilling til skattedepartementet vedrørende affattelsen af skemaer til selvangivelse samt udfærdigelse af blanketter til brug for lønoplysninger m. v.

VII. Tilladelse til ændring af selvangivne indkomster og formuer (afskrivninger, varelager) samt nedsættelse af skatteyderes ansættelser, overføring af indtægt til tidligere år m. v.

Indrømmelse af lovhjemlede tilladelser til

fravigelse af almindelige regler for indkomst-opgørelse; indrømmelse af dispensationer bl. a. i forbindelse med aktiesalg, samt indrømmelse af datterselskabslempelse.

Indstilling vedrørende specifikationer og andre oplysninger i forbindelse med selvangivelsen.

Indstilling vedrørende pålæg af regnskabspligt for visse grupper af skatteydere, herunder mindstekrav til regnskaberne.

Der er i ligningsdirektoratets afdeling for indkomst- og formueskat ansat ca. 190 og ved amtsligningsinspektoraterne ca. 300.

Kildeskattedirektoratet.

Umiddelbart efter folketingsvalget i efteråret 1966 lå det fast, at kildeskattereformen skulle gennemføres, og den daværende regering fremsatte hurtigt efter valget forslag til lov om indførelse af kildeskat, hvilket forslag blev gennemført ved lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Efter loven tiisvares indkomst- og formueskat i løbet af indkomståret med foreløbige beløb.

For en række indtægter (»A-indkomster«), der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen, herunder arbejdsløn og pension m. v., indeholdes på grundlag af skattekort med individuelt fastsatte fradragbeløb og trækprocenter en forskuds-
skat, forinden indtægten kommer til udbetaling.

Af aktieudbytter skal der på tilsvarende måde indeholdes en foreløbig skat (udbytte-
skat) på 30 pct. For andre indtægter (»B-indkomster«) betales der en forskudsskat efter skattebillet.

De foreløbige indkomst- og formueskat-
ter skal for den enkelte skattepligtige såvidt muligt svare til de skatter, der udskrives på grundlag af en slutligning efter indkomstårets udløb.

Som grundlag for den foreløbige betaling i årets løb, skal der forud for indkomståret foretages en forskudsregistrering af forventede indtægter og fradrag og af formue ved indkomstårets udløb.

Opkrævningsmæssigt indebærer kilde-
skatteordningen bl. a. den ændring i forhold til det tidligere betalingssystem, at arbejdsgivere og andre, der udbetaler A-indkomst, indskydes som et mellemled mellem den skattepligtige og skattemyndighederne.

Vedtagelsen af kildeskatteloven stillede

skatteadministrationen overfor en omfattende arbejdsopgave. Store dele af skattead-
ministrationen måtte tilpasses de nye arbejdsfunktioner indenfor skattesystemet.

Opgaven måtte ses i lyset af den tekniske udvikling indenfor administrationsområdet. Det nye administrative system med centralisering af skatteopkrævningen, der hidtil var varetaget af kommunerne, måtte baseres på anvendelse af elektronisk databehandling. Det blev i denne forbindelse lagt til grund, at man ikke burde tilrettelægge en admini-
stration på traditionelle arbejdsmetoder for senere at overgå til en integreret databehandling med de deraf følgende strukturændringer.

Det er karakteristisk for EDB-administra-
tionen, at den kræver en omfattende og meget detaljeret planlægning.

Til at forestå den praktiske tilrettelæg-
gelse af kildeskattens administration oprette-
des ved regeringsbeslutning efter lovens ved-
tagelse en midlertidig kildeskattestyrelse. Under planlægningsperioden har skattede-
partementet arbejdet med ændringerne i reg-
lerne om skattepligtens indtræden og ophør og nye bestemmelser vedrørende ægtefællers og børns skattepligt samt med de generelle retsforskrifter vedrørende kildeskatten, som måtte udfærdiges, efterhånden som planlæg-
ningen skred frem.

Ledelsen af den midlertidige kildeskatte-
styrelse blev overladt til en direktør. Styrelsen blev opdelt i 4 kontorer.

Tilrettelæggelsen af EDB-systemet er sket i samarbejde med I/S Datacentralen og de 6 kommunale EDB-centraler, ligesom disse institutioner deltager i systemets drift efter en nærmere fastlagt arbejdsdeling.

Efter forhandling mellem den daværende finansminister og repræsentanter for kommu-

nerne blev det i 1967 fastlagt, at den lokale administration af den nye opkrævningsordning, herunder arbejdet med forskudsregistrering og restanceinddrivelser m. v., skulle varetages af kommunerne, medens de centrale funktioner skulle foretages af et kildeskattedirektorat på grundlag af centrale registre over de skattepligtige og de indeholdelsespligtige og kommunerne.

Til kildeskattedirektoratet blev som konsulenter knyttet personer, der i kraft af overordnet kommunal tjenestestilling eller på anden måde havde særligt kendskab til kommunal administration. Denne ordning er bragt til ophør.

Kildeskattedirektoratet har i den forløbne tid tilrettelagt administrationen af kildeskatten.

Planlægningsarbejdet har taget sigte på centralt og lokalt at organisere og instruere skatteadministrationen med henblik på at løse opgaver, som den nye betalings- og opkrævningsordning stiller.

I tilslutning til etableringen af de centrale registre har man tilrettelagt kommunikationerne for de skattepligtige og indeholdelsespligtige til postgirokontoret og de lokale skattemyndigheder.

Direktoratet har udsendt vejledninger vedrørende registrenes oprettelse og drift og om de opgaver, der påhviler de led, der er impliceret i betalingsordningen, herunder vejledninger om forskudsregistreringen, og om arbejdsgivernes og andre indeholdelsespligtiges regnskabsførelse m. v.

Som en bestanddel af kildeskatteordningen har direktoratet endvidere tilrettelagt regnskabs- og kontrolsystemer.

I indkøringsperioden vil der fortsat være opgaver af planlægningsmæssig karakter, ligesom der fremover vil være behov for en planlægning, der har til formål teknisk at forbedre kildeskattesystemet og være til rådighed i forbindelse med overvejelser om omlægninger indenfor systemet og om nye opgaver.

Kildeskattedirektoratets nuværende organisation er stort set baseret på følgende fordeling af planlægningsfunktionerne mellem de oprindelige 4 kontorer og fra sommeren 1969 en driftsafdeling:

1. kontor: Tilrettelæggelse af forskuds- og slutskatteberegningerne, herunder opgaver i forbindelse med forskudsregistreringen.

2. kontor: Tilrettelæggelse af indbetalinger og redegørelser m. v. fra de indeholdelsespligtige arbejdsgivere m. fl., endvidere direktoratets sekretariatsfunktioner, herunder personale-administrations- og informations-sager, samt sager vedrørende A-skat og arbejdsgiverkontrol.

5. kontor: Tilrettelæggelse af opkrævnings af B- og restskatte og inddrivelse af skattekantancer m. v. samt opkrævnings af udbytteskat, endvidere oprettelse af det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR) samt koordineringen af arbejdet med blanketter og formularer m. v., hvis indhold fastlægges af de enkelte kontorer indenfor de respektive sagsområder.

4. kontor: Tilrettelæggelse af de centrale skatteindbetalinger med konteringsplaner og afregninger til kommunerne m. v.

I indkøringsperioden er kontorets opgaver som led i tilrettelæggelse af driftsfunktionerne blevet opdelt i bogholderi- og kassefunktioner og intern revision.

Kildeskattedirektoratets største afdeling er personalemæssig driftsafdelingen.

Til driftsafdelingen er indtil videre henlagt konvertering, fejlrettelse, postfunktioner o. lign.

Driftsafdelingen har tillige deltaget i opgaver med EDB-systemets afprøvning.

Det samlede personaleantal udgjorde pr. 3. marts 1970 338 personer.

Udvalgets overvejelser og konklusioner.

Som foran omtalt er der for øjeblikket med statens ligningsdirektorat og det midlertidige kildeskattedirektorat to centrale myndighe-

der på direktoratsniveau i statens skatteadministration. I udvalgets kommissorium anføres det, at kildeskattedirektoratet er oprettet

som en midlertidig styrelse, fordi man har næret tvivl om, at det på længere sigt vil være hensigtsmæssigt, at tilsynet med skattelejningen og varetagelsen af skatteopkrævningen ligger hos to forskellige direktorater. I kommissoriet pålægges det derfor udvalget at fremskynde overvejelserne på dette punkt med henblik på, at udvalget snarest muligt fremkommer med indstilling om den fremtidige organisation af den centrale skatteforvaltning på direktoratsniveau.

Med den korte tid, udvalget har haft til rådighed, har det endnu ikke været muligt at tilendebringe overvejelserne af, hvordan statens centrale skatteadministration nærmere bør indrettes i fremtiden. Det vil imidlertid efter udvalgets opfattelse være nødvendigt, at man snarest træffer bestemmelse om, hvorvidt de nuværende to direktorater - statens ligningsdirektorat og kildeskattedirektoratet - skal bevares som selvstændige styrelser eller sammenlægges til et enkelt direktorat, som både har til opgave at føre tilsynet med skattelejningen og at varetage skatteopkrævningen. Spørgsmålet bør være afgjort, inden der sker en eventuel nybesættelse af stillingen som ligningsdirektør. Stillingen må påregnes at blive ledig om kort tid. En afgørelse trænger sig også på, fordi tyngdepunktet i kildeskattedirektoratets virksomhed har forskudt sig fra planlægning til drift med kildeskattens iværksættelse fra begyndelsen af indeværende år. Dermed er en række spørgsmål om kompetencefordelingen mellem ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet og om koordination af arbejdet i de to styrelser blevet aktuelle. Det er også et uløst spørgsmål, på hvilke punkter kildeskatteordningen nødvendiggør en ændring af de beføjelser, som i øjeblikket er tillagt ligningsrådet i medfør af landsskatteretsloven.

Under disse omstændigheder har udvalget fundet det rettest at fremskynde overvejelserne af, om en sammenlægning af ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet kan tilrådes, og at afgive særskilt indstilling herom. Udvalget har således ikke ment, at dets stillingtagen til spørgsmålet om en eventuel sammenlægning kunne afvente en nærmere undersøgelse af, i hvilket omfang der kan og bør henlægges nye opgaver til den fremtidige statsskatteadministration på direktoratsniveau. Man har heller ikke kunnet gå nærmere ind på, hvilke krav sådanne nye

arbejdsopgaver i forbindelse med de ændrede arbejdsvilkår under kildeskatteordningen vil stille til den organisatoriske opbygning af denne administration og til størrelsen og sammensætningen af dens personale. Udvalget vil senere fremkomme med indstilling herom og om løsningen af de overgangsproblemer, som en eventuel sammenlægning vil give anledning til.

Udvalget indstiller, at der oprettes et statens skattedirektorat ved sammenlægning af statens ligningsdirektorat og kildeskattedirektoratet under en fælles direktør. Statens skattedirektorat er tænkt at skulle varetage de forvaltningsopgaver, som for tiden påhviler ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet. Udvalget forudsætter dog, at der bliver tale om, at henlægge afgørelsen i en del af de nuværende direktoratssager til de lokale skattemyndigheder. Statens skattedirektorat påregnes endvidere at skulle overtage nye arbejdsopgaver, navnlig i det omfang den nærmere gennemgang af skattedepartementets sagsområde fører til udskillelsen af sager, hvis afgørelse det vil være hensigtsmæssigt at henlægge til skattedirektoratet.

Udvalget anser en sammenlægning af de to direktorater for nødvendig. Man vil ikke på anden måde kunne sikre, at arbejdet i statens centrale skatteadministration kan forløbe gnidningsfrit og uden unødigt dobbeltarbejde. Under kildeskatteordningen kan der ikke som hidtil trækkes en klar grænse mellem, hvad der vedrører skattelejningen, og hvad der er skatteopkrævningsspørgsmål. Sondringen mellem skattelejning og skatteopkrævning kan derfor heller ikke anvendes som en norm for en klar og hensigtsmæssig grænsedragning mellem ligningsdirektoratets og kildeskattedirektoratets sagsområder. En lang række af de spørgsmål, som kildeskattedirektoratet har måttet give lokale forskudsregistreringsmyndigheder, skatteydere, arbejdsgivere og andre indeholdelsespligtige vejledning om med henblik på opkrævnings af foreløbig A- og B-skat fra begyndelsen af indeværende år, lader sig i saglig henseende ikke klart adskille fra spørgsmål af ligningsmæssig karakter, som det ifølge landsskatteretsloven tilkommer ligningsrådet og ligningsdirektoratet at udtale sig om. Det har sin forklaring i det nye skatteopkrævningssystem, kildeskatteordningen bygger på.

Den nye skatteopkrævningsmetode skal så vidt muligt sikre, at skatteyderen betaler skat af sin indkomst i takt med indtjeningen. Derfor påbyder kildeskatteloven, at indkomstskat til staten, formueskat, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter skal tiisvares i løbet af indkomståret med foreløbige beløb. Det gælder, hvad enten opkrævningen af den foreløbige skat sker ved indkomstkilden (A-skat) eller ved betaling i henhold til skattebillet (B-skat). Kildeskatteloven foreskriver endvidere, at de foreløbige skattebeløb for den enkelte skattepligtige så vidt muligt skal svare til de beløb af skatter og afgifter, der udskrives efter kalenderårets udløb som slutskat.

Selv om den foreløbige skat af henholdsvis A-indkomst og B-indkomst beregnes og betales på forskellig måde, er udgangspunktet for skatteberegningen i begge tilfælde den indkomst, som vedkommende skattepligtige forventes at opnå i det pågældende indkomstår. Ansættelsen af den forventede indkomst ved forskudsregistreringen eller på et senere tidspunkt skal i princippet ske efter skattelovgivningens almindelige regler om, hvad der er skattepligtig indkomst og formue. Under den nuværende ordning har det derfor, som omtalt foran, ikke kunnet undgås, at tilrettelæggelsen af opkrævningen af foreløbig skat har bragt forskudsregistreringsmyndighederne (de kommunale ligningsmyndigheder) og kildeskattedirektoratet og i et vist omfang skattedepartementet i den situation at måtte tage stilling til spørgsmål af delvis ligningsmæssig karakter. Det vil ofte gælde, hvor man skal afgøre, om en nærmere bestemt indkomst er A- eller B-indkomst. Det samme vil kunne være tilfældet, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt en gift kvinde skal særskilt skatteansættes eller ikke, eller hvor der er spørgsmål om, at en gift kvinde deltager i væsentligt omfang i driften af mandens eller ægteparrets fælles erhvervsvirksomhed, således at dette forhold skal tages i betragtning ved beregningen af mandens indkomstskat.

For at en indkomst skal kunne anses for A-indkomst, må modtageren være skattepligtig af indkomsten. Heri ligger både, at indkomsten efter sin art skal være skattepligtig indkomst, og at modtageren har pligt til at svare skat her i landet. Begge dele må der derfor tages stilling til ved forskudsregistre-

ringen, uanset at det er ligningsmyndighedernes sag at træffe den endelige afgørelse.

Ifølge kildeskatteloven skal til A-indkomst blandt andet henregnes vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser.

De myndigheder, der skal foretage forskudsregistreringen, skal altså blandt andet afgøre, hvornår der kan anses at foreligge et tjenesteforhold til en arbejdsgiver, og afgør dermed samtidig, om fradraget på den pågældendes skattekort skal indbefatte lønmodtagerfradrag. Heller ikke her kan det undgås, at man ved forskudsregistreringen foregriber afgørelsen i et spørgsmål, hvis endelige bedømmelse henhører under ligningsmyndighederne. Når tvivlsspørgsmål af den art er fremkommet i forbindelse med skatte ligningen, er de ofte blevet behandlet i ligningsrådet, der i så fald kan fremkomme med vejledende anvisninger, som ligningsmyndighederne kan henholde sig til i det praktiske ligningsarbejde. Det har været følt som et savn, at der ikke har været en tilsvarende mulighed for at få tvivlsspørgsmål, som forskudsregistreringen har givet anledning til, behandlet af et sagkyndigt råd eller nævn. Det har i skattedepartementet været overvejet, om der burde oprettes et særligt kildeskattenævn til løsning af disse opgaver. Tanken er dog blevet opgivet på grund af de vanskeligheder, man forudså, at man ville komme ud for, når man skulle trække grænsen mellem nævnets og ligningsrådets opgaver.

Udvalget mener da heller ikke, at det vil være en hensigtsmæssig løsning at etablere et nyt råd eller nævn, men at man må foretrække at henlægge afgørelserne af de omhandlede spørgsmål til ligningsrådet, som i givet fald må tilpasses til at løse de nye opgaver.

Det påhviler statens ligningsdirektorat al føre tilsyn med og revidere skatteansættelserne, medens kildeskattedirektoratet har til opgave at vejlede de indeholdelsespligtige vedrørende regnskabsførelse og udfærdigelse af redegørelser og at fastlægge retningslinier for kontrollen med indeholdelsespligtiges lønningsregnskaber m. v.

Den indeholdelsespligtige vil i de fleste

tilfælde foruden at være pligtig til at indeholde skat for andre selv være skattepligtig af sin indkomst og formue. Derfor må det være mest hensigtsmæssigt, at man samler revisionen af hans selvangivelse og hans regdegørelser for indeholdelsen af A-skat på een hånd. Koordinationen af revisionen på de to felter vil være en naturlig opgave for det foreslåede statens skattedirektorat.

Afgørelsen af såvel overtrædelser af kontrolloven som overtrædelser af kildeskatteloven kan træffes enten ved de ordinære domstole eller administrativt af finansministeren, der har bemyndiget ligningsrådet og ligningsdirektoratet til at behandle og afgøre kontrollovssagerne.

Sanktionerne ved overtrædelser af kontrolloven og kildeskatteloven kan være forskellige; men de grundlæggende principper om administrativ bødekendelse og domstolsafgørelse er de samme. Hertil kommer, at der kan forekomme tilfælde, hvor der i samme sag foreligger overtrædelser af såvel kildeskatteloven som kontrolloven. Det vil være naturligt, at sager om overtrædelse af kildeskatteloven og om overtrædelse af kontrolloven behandles af samme myndighed.

Under det hidtidige skattesystem blev arbejdet med udskrivning af selvangivelser og udfærdigelse af skattelister og beregningsjournaler udført ved hjælp af hulkort og EDB-teknik. Det har været karakteristisk, at man før kildeskatteordningen alene har mekaniseret enkelte arbejdsfunktioner, medens målsætningen i planlægningen af kildeskattadministrationen har været at søge gennemført en mere integreret anvendelse af EDB-teknikken baseret på centrale registre over skatteydere, indeholdelsespligtige og kommuner.

Det må antages, at man i fremtiden med fordel kan anvende de centrale EDB-registre ikke blot til arbejdsgiverkontrollen, men også til ligningskontrollen.

Ifølge landsskatteretsloven påhviler det ligningsrådet til skattedepartementet at afgive indstilling om affattelsen af skemaerne til selvangivelse. Statens ligningsdirektorat har årligt forelagt forslag til selvangivelsesblanketten med tilhørende bilag for de forskellige skattemyndigheder og efter ligningsrådets godkendelse afgivet indstilling til skattedepartementet, der har forestået trykningen og har foranlediget selvangivelsesma-

terialet udsendt sammen med mandtalslister, skatteberegningsjournaler, indberetningsskemaer m. v.

Ligningsrådet og ligningsdirektoratet har ikke udformet det forskudsregistreringsskema, som skatteyderne fik tilsendt til udfyldning i sommeren 1969. Forslag til skemaet er kommet fra kildeskattedirektoratet, der også har udarbejdet det fornødne blanketmateriale til brug for de lokale myndigheder vedrørende forskudsregistrering og opkrævning af kildeskatten.

Det er en væsentlig forudsætning for, at skattemyndighedernes arbejde kan udføres rationelt, at der står et hensigtsmæssigt skema- og blanketmateriale til deres rådighed. I en administration, der er baseret på anvendelse af den elektroniske databehandling, må blanketterne, der anvendes til kommunikation af oplysninger, der skal indgå i EDB-systemet, være nøje tilpasset og afstemt efter systemet. Driften af den samlede blanketforvaltning bør derfor ske i nøje forbindelse med driften af de centrale skatteyderregistre.

Det vil iøvrigt være naturligt, at arbejdet med udviklingen af disse skemaer og blanketter foregår samlet, således at ansvaret for, at arbejdet hermed bliver rationelt tilrettelagt, er placeret på et enkelt sted.

Udvalget skal endvidere pege på, at det vil være nødvendigt at samordne det tilsyn med skatteberegningerne, som nu påhviler ligningsdirektoratet, med den interne revision og kontrol, der er blevet tilrettelagt i kildeskattedirektoratet i forbindelse med den centraliserede beregning og opkrævning af kildeskatten.

Skatteadministrationen vil fra 1. april 1970 i første led foregå i ca. 275 kommuner, hvis tjenestemænd beskæftiger sig med både ligningsopgaver, forskudsregistrering og visse funktioner i forbindelse med skatteopkrævningen. En del af disse kommuner fungerer tillige som sekretariater for skatterådene. På tilsvarende måde varetager amtsligningsinspektoraterne på det lokale plan både administrative opgaver, der henhører under ligningsdirektoratet, og opgaver henhørende under kildeskattedirektoratet, ligesom de i visse tilfælde er sekretariater for skatterådene.

Efter udvalgets opfattelse vil det, som al-

lerede fremhævet, af hensyn til kommunikationen mellem den centrale skatteadministration og de lokale kommunale og statslige skattemyndigheder være at foretrække, at ligningsdirektoratet og kildeskattedirektoratet sammenlægges til een styrelse. Også i forholdet til skattedepartementet vil et enkelt centralt direktorat byde på fordele i sammenligning med den nuværende tilstand. En fortsat opsplitning i to direktorater betyder, at skattedepartementet vedblivende må påtage sig den opgave at koordinere og skabe ensartethed i de to direktoraters afgørelser.

Endvidere vil en sammenlægning af de to direktorater til ét, så at der sker en koncentration af de opgaver, der naturligt administrativt hører sammen, øge mulighederne for at overføre opgaver fra skattedepartementet til det nye skattedirektorat meget væsentligt.

Skatteydere og andre, der skal i forbindelse med de centrale skattemyndigheder, har krav på, at man opbygger administratio-

nen så enkelt som muligt. Det har i praksis vist sig, at såvel publikum som skattemyndigheder ikke så sjældent har været i tvivl om, til hvilket af de to direktorater en forespørgsel skulle rettes.

Der har under udvalgsarbejdet været rejst spørgsmål om at udskille ligningsdirektoratets anden afdeling, der forestår arbejdet med vurderinger af landets faste ejendomme, til en selvstændig institution.

Det er blevet anført, at det pågældende arbejde kræver en specialviden, som er artsfremmed i forhold til arbejdet med indkomst- og formueskatteansættelserne, og at der ikke i de forløbne ca. 30 år har været fælles advancement for personalet i ligningsdirektoratets to afdelinger.

Udvalget har imidlertid endnu ikke kunnet tilendebringe sin overvejelser vedrørende den fremtidige organisation af den centrale administration af vurderingen af landets faste ejendomme.

Oversigt over beføjelser i skattelovgivningen som er tillagt finansministeren, og som foreslås overført til ligningsrådet.

Statsskatteloven

(lov nr. 149 af 10. april 1922).

Udarbejdelse af skemaer til brug ved selvangivelse (§ 22, stk. 7, jfr. § 49).

Eftergivelse eller nedsættelse af skat, pålagt: eller idømt erstatning (§ 37).

Kildeskatteloven

(lovbek. nr. 448 af 30. september 1971).

Udarbejdelse af skemaer til brug for indberetning af dødsboers aktiver og passiver (§ 14, stk. 5).

Indrømmelse af yderligere personfradrag for visse skatteydere (§ 37, stk. 5).

Evt. omgørelse af afgørelser om en indkomst skal anses for A-indkomst eller B-indkomst (§ 45, stk. 3).

Udarbejdelse af blanketter til brug for forskudsregistrering og ændring heraf (§§ 52 og 53).

Fastsættelse af særlige regler vedrørende indbetaling af A-skat (§ 56, stk. 2).

Fastsættelse af regler om de indeholdelsespligtiges pligt til at sikre oplysninger til brug for redegørelserne (§ 57).

Henstand med indbetaling af udbytteskat, fastsættelse af formen for selskabernes udbytteerklæring og sanktioner til fremtvingelse af denne (§ 66).

Tilbagebetaling af udbytteskat til udbyttegiveren samt udfærdigelse af attest herom (§ 67).

Fastsættelse af regler om underretning til modtageren af A-indkomst om indeholdelse og om opbevaringspligt samt pålæg af daglige bøder til sikring heraf (§ 84).

Fastsættelse af daglige bøder til sikring af kontrol med arbejdsgivers indeholdelsespligt (§ 86, stk. 2).

Ligningsloven

(senest lovbek. nr. 431 af 13. september 1971).

Fastsættelse af kilometertakster til brug ved fradrag af udgifter for brug af eget befordringsmiddel (§ 9 C, stk. 2).

Fritagelse for skattepligt af visse udlodninger fra selskaber og for salg af aktier (§ 16 A, stk. 2 og § 16 B, stk. 2).

Evt. omgørelse af skatteråds afslag på nedsættelse i tilfælde af 1. gangsetablering (§ 27).

Lov om særlig indkomstskat

(lovbek. nr. 450 af 30. september 1971).

Fritagelse for beskatning af fortjeneste ved salg af en- og to-familieshuse og ejerlejligheder i særlige tilfælde (§ 2 A, stk. 2).

Fritagelse for beskatning af fortjeneste indvundet ved mageskifte for så vidt angår ubebyggede arealer (§ 7 A, stk. 7).

Tilladelse til beskatning med særlig indkomstskat af visse fortjenester, der er undergivet alm. indkomstskattepligt (§ 17).

Skattekontrolloven

(Lovbek. nr. 37 af 9. februar 1972).

Fastsættelse af pligt til at specificere aktiver og passiver (§ 1, stk. 1).

Fastsættelse af pligt til at specificere indtægter og udgifter og meddele oplysninger om hovedposter indenfor privatforbrug (§ 2, stk. 1).

Fastsættelse af regnskabspligt for ikke bogføringspligtige samt nærmere regler for udarbejdelse af driftsregnskaber (§ 3).

Fastsættelse af regler om pligt for selvstændige erhvervsdrivende på begæring til at fremlægge regnskabsmateriale m. v. (§ 6, stk. 4).

Bestemmelse om afgivelse af de oplysninger, der hvert år uden opfordring skal indsendes til de skattelignende myndigheder (§ 7).

Bemyndigelse til at pålægge banker, forsikringsselskaber, andre erhvervsdrivende

in. v. oplysningspligt om omsætning evt. med unavngivne skatteydere (§§ 8 A-F).

Afgørelse af hvorvidt oplysningspligt i henhold til §§ 6, 7 og 8 A-F foreligger samt evt. fremtvingelse af at pligten efterkommes ved pålæg af daglige bøder (§ 9).

Fastsættelse af oplysningspligt vedrørende indløsning af rente- og udbyttekuponer (§ 10, stk. 1).

Bestemmelse om foretagelse af spærring af bank- og sparekassekonti m. v. (§ 11).

Ikendelse af bøde for urigtig selvangivelse m. v., såfremt der ikke kan antages at være forskyldt højere straf end bøde (§ 20).

Selskabsskatteoven

(lovbek. nr. 396 af 28. juli 1969).

Fastsættelse af bøde for undladelse af at gøre anmeldelse om et selskabs opløsning, overgang til skattefri virksomhed eller om ændring i beskattingsforhold (§ 5, stk. 2, § 5 A, stk. 2).

Tilladelse til afvigende opgørelsesmåde for udenlandske forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet (§ 12, stk. 3).

Datterselskabslempelse (§ 17, stk. 4 og 5, § 18, stk. 4).

Afgørelse af stedet for et selskabs skatteansættelse (§ 24, stk. 3).

Eftergivelse af forhøjelse af skatten i tilfælde, hvor behørig selvangivelse ikke foreligger (§ 28, stk. 2).

Indrømmelse af lempelse og henstand samt eftergivelse af pålignede selskabsskatter (§ 34).

Fusionsloven

(lovn. 143 af 2. maj 1967).

Tilladelse til skattefri fusion af aktieselskaber, foreninger m. v. (§§ 1 og 6).

Fastsættelse af nærmere vilkår for skattefri fusion (§ 2, stk. 1).

Tilladelse til at her i landet fuldt skattepligtige aktionærer eller andelshavere beskattes efter reglerne om sammenslutning af indenlandske selskaber og foreninger (§ 9).

Pensionsbeskatningsloven

(lovbek. nr. 310 af 9. juni 1971).

Tilladelse til at sager om overtrædelse af lo-

vens forskrifter - hvor højere straf end bøder ikke er forskyldt - afgøres uden retslig forfølgning (§ 61).

Afskrivningsloven

(lovbek. nr. 457 af 30. august 1971).

Forlængelse af fristen for udligning af et negativt saldobeløb, evt. mod sikkerhedsstillelse for skattebetalingen (§ 5, stk. 3).

Forlængelse af fristen for genopførelse eller genanskaffelse af »erstatningsejendom« (§ 29 A, stk. 4).

Tilladelse til at dok- og beddinganlæg afskrives efter reglerne om afskrivning på maskiner, inventar o. 1. (§ 29 D).

Tilladelse til at en efterlevende ægtefælle - evt. en enearving — indtræder i afdødes stilling med hensyn til påbegyndte forskudsafskrivinger (§ 29 R, stk. 2).

Fritagelse for beskatning af fortjeneste ved afståelse af en fiskekutter eller andet skib under 150 bruttoregister-ton (§ 43 A).

Fastsættelse af oplysningspligt til kontrol med overholdelse af loven samt fremtvingelse af oplysninger ved pålæg af daglige bøder (§ 44).

Lov om investeringsfonds

(lovbek. nr. 590 af 12. december 1969).

Forlængelse af 12-årsfristen for anvendelse af investeringsfondsmidler (§ 6, stk. 2).

Tilladelse til at en ikke benyttet investeringsfondshenlæggelse kan frigives inden udløbet af 12-årsfristen (§ 9, stk. 2).

Tilladelse til at investeringsfondshenlæggelse opretholdes, såfremt indehaveren inden 1 år efter erhvervsophør overtager en anden virksomhed, samt til at investeringsfondshenlæggelse overtages af en efterlevende ægtefælle (§ 10).

Lov om indskud på etableringskonto

(lovbek. nr. 448 af 29. august 1969).

Tilladelse til at undtage fra reglen om at formuegoder, der er anskaffet tidligere end 3 år før etableringsårets begyndelse ikke kan medregnes ved opgørelsen af de anskaffelser, der skal foretages for at etablering anses for at have fundet sted (§ 5, stk. 3).

Tilladelse til forlængelse af 10-årsfristen for etablering (§ 8, stk. 2).

Tilladelse til at indskud frigives inden 10-årsfristens udløb, uanset etablering ikke har fundet sted samt tilladelse **til**, at efterbeskatning af indskudsbeløb sker ved en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori indskuddet er bragt til fradrag (§ 9, stk. 2 og 3).

Tilladelse til fritagelse for efterbeskatning som følge af erhvervsophør, når nyetablering finder sted inden 1 år (§ 11, stk. 3).

Lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.

(lovbek. nr. 550 af 12. december 1969).

Fastsættelse af form og indhold af begæring om skattenedsættelse (§ 5).

Investeringsforeningsloven

(lovbek. nr. 130 af 6. april 1967).

Fastsættelse **af** regler for opgørelse af den del af medlemmernes særlige indkomst eller almindelige indkomst, der hidrører fra foreningens værdipapirer (§ 4).

Lov om vurdering af landets faste ejendomme

(lovbek. nr. 356 af 29. juli 1970).

Fastsættelse af oplysningspligt for offentlige myndigheder til brug ved afgørelse af spørgsmål om omvurdering skal finde sted (§ 2, stk. 5).

Udarbejdelse af skema til brug for vurdering (§38, stk. 1).

Oversigt over finansministerens beføjelser i skattelovgivningen der er udlagt ved delegation.

		Delegation til
Statsskatteloven (lov nr. 149 af 10/4 1922) § 37, stk. 1	Finansministeren kan eftergive eller nedsætte statsskatten, hvor forholdene i ganske særlig grad taler derfor.	Amtslign.inspk. — Frederiksberg, København og Gentofte skattevæsen
Kildeskatteloven (lovbek. af 30/9 1971) § 48, stk. 6, 4. pkt.	Finansministeren kan, når særlige forhold taler derfor, bestemme, at indeholdelse af skat i en vis art af A-indkomst skal undlades uden anvendelse af frikort.	Kildeskattedirektoratet
§ 66, stk. 2	Finansministeren, eller den han måtte bemyndige dertil, kan indrømme henstand med indbetaling af udbytteskat. Der kan kræves 1 pct. i rente pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen, og der kan kræves sikkerhedsstillelse for kravet.	Kildeskattedirektoratet
§ 66, stk. 3, 3. pkt.	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, fastsætter daglige bøder til fremtvingelse af indsendelsen af selskabernes udbytteerklæringer.	Kildeskattedirektoratet
§ 67, stk. 2, 3. pkt.	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan når særlige forhold taler derfor, bestemme, at der skal ske kontant udbetaling af udbytteskat til skattepligtige selskaber og foreninger m. v.	Kildeskattedirektoratet
§ 79, stk. 1, (som ændret ved lov af 7. juni 1972)	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan træffe afgørelse i sager om bøder for overtrædelse af kildeskatteloven.	Kildeskattedirektoratet

		Delegation til
Kildeskatteloven (fortsat) § 84	Fremtvingelse af underretning fra den indeholdelsespligtige til modtageren af A-indkomst kan ske ved pålæg af daglige bøder.	Amtslign./amtsskatteinsp., København og Frederiksberg skattevæsen
§ 86, stk. 2	Adgangen til eftersyn, fremlæggelse af dokumenter og indsendelse af regnskabsmateriale med bilag kan gennemtvinges ved daglige bøder, der fastsættes af finansministeren eller den, han bemyndiger dertil.	Amtslign./amtsskatteinsp. København og Frederiksberg skattevæsen
Ligningsloven (senest lovbek. af 13/9 71) § 16A, stk. 2	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, fritages for beskatning.	Ligningsdirektoratet
§ 16B, stk. 2	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan tillade, at den afståelsessum en aktionær opnår ved salg af aktier m. v. til det udstedende selskab fritages for beskatning.	Ligningsdirektoratet
Lov om særlig indkomstskat (lovbek. af 30/9 71) § 17, stk. 3	Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan, hvor udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber finder sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endelig opløses, tillade, at de udbetalte beløb eller en del af disse ikke skal medregnes i modtagerens skattepligtige almindelige indkomst.	Ligningsdirektoratet
Skattekontrolloven (lovbek. af 9/2 1972) § 9	Finansministeren afgør, hvorvidt oplysningspligt i henhold til §§ 6, 7 og 8A-F foreligger og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af daglige bøder.	Amtsskatterådene, i København og Frederiksberg: skatterådene
§ 20	Finansministeren kan ikende bøde for urigtig selvangivelse m.v. såfremt der ikke kan	Ligningsrådet

		Delegation til
	antages at være forskyldt højere straf end bøde.	
Selskabsskatteloven (lovbek. af 28/7 1969) § 17, stk. 4, § 18, stk. 4.	Finansministeren kan eftergive et udbyttemodtagende selskab/forening (moderselskab) en del af den skat, der vedrører ubytte fra et datterselskab samt helt eller delvis eftergive skat pålignet et selskab/forening, hvis eneste virksomhed består i at eje og administrere aktier (over 25 pct.) i et andet selskab.	Ligningsdirektoratet
§ 28, stk. 2	Finansministeren kan helt eller delvis eftergive forhøjelse af skatten, i tilfælde, hvor behørig selvangivelse ikke foreligger.	Ligningsrådet
Fusionsloven (lov af 2/5 1967) §§ 1 og 6	Finansministeren kan tillade sammenslutning af aktieselskaber, foreninger m. v. samt kooperative virksomheder, således at den beskatning som normalt finder sted ved et selskabs opløsning bortfalder.	
	Bemyndigelsen er for så vidt angår tilladelse til fusion af banker overdraget til	Ligningsrådet
§ 2. stk. 1	Finansministeren kan fastsætte vilkårene for tilladelse til skattefri fusion udover de i loven opstillede ufravigelige betingelser. Vilkårene fastsættes for så vidt angår bankfusion af	Ligningsrådet
Afskrivningsloven (lovbek. af 31/8 1971) § 29A, stk. 4	Finansministeren kan forlænge fristen for genopførelse eller genanskaffelse af »erstatningsejendom«.	Amtslign./amtsskatteinspk. København, Frederiksberg og Gentofte skattevæsen
§ 29R, stk. 2	Finansministeren kan tillade at en efterlevende ægtefælle - evt. en enearving - indtræder i afdødes stilling med hensyn til påbegyndte forskudsafskrivinger.	Amtslign./amtsskatteinspk. København, Frederiksberg og Gentofte skattevæsen

Delegation til

Lov om investeringsfonds
(lovbek. af 12/12 1969)
§ 10, stk. 3

Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil kan, hvor en erhvervsvirksomhed afhændes eller opløses, tillade, at investeringsfondshenlæggelse opretholdes såfremt indehaveren inden 1 år efter overtager en anden virksomhed.

Amtslign./amtsskatteinspk.
København, Frederiksberg
og Gentofte skattevæsen

§ 10, stk. 4

Finansministeren, eller den han bemyndiger dertil, kan tillade, at investeringsfondshenlæggelse overtages af en efterlevende ægtefælle.

Amtslign./amtsskatteinspk.
København, Frederiksberg
og Gentofte skattevæsen

Ligningsrådets beføjelser efter bestemmelser udenfor landsskatteretsloven.

Ligningsloven

(lovbek. nr. 431 af 13. september 1971).
Tilladelse til afvigende opgørelsesmåde af kursgevinster ved afhændelse eller indfrielse af obligationer, pantebreve m. v. indtjent af forsikringsselskaber, banker, m. fl. (§ 4, stk. 1).

Statsskatteloven (som ændret ved § 3 i lov af 17. december 1971).
Fritagelse for erlæggelse af tillægsskat (§ 43, stk. 6).

Lov om særlig indkomstskat

(lovbek. nr. 450 af 30. september 1971).
Tilladelse til at fortjeneste eller tab ved afhændelse af aktier, der er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej, opgøres efter andre regler end fastsat i loven (§ 7, stk. 4).

Somandsskatteloven

(lovbek. nr. 453 af 11. oktober 1971).
Fastsættelse af værdien af fri kost om bord (§ 4, stk. 3).

Fastsættelse af retningslinjer for, hvorledes drikkepenge skal medregnes ved opgørelsen af indtægter om bord (§ 4, stk. 4).

Skattekontrolloven

(lovbek. nr. 37 af 9. februar 1972).
Ændringsbeføjelse f. s. v. angår de af amtskatterådene (i København og Frederiksberg skatterådene) hel eller delvis givne fritagelser for skatteforhøjelse i henhold til lovens §§ 1 og 2 (§ 4 A, stk. 3).

Selskabsskatteloven

(lovbek. nr. 396 af 28. juli 1969).
Tilladelse til at første skatteansættelse fore-

tages for andet skatteår end det, der følger umiddelbart efter udløbet af første regnskabsperiode samt til at en skatteansættelse først skal ske, når der er forløbet et år siden stiftelsen eller påbegyndelsen af skattepligtig virksomhed (§ 4).

Tilsvarende bemyndigelser som i henhold til § 4, stk. 2 og 3, f. s. v. angår udenlandske selskaber (§ 6).

Tilladelse til at benytte et regnskabsår, der afviger fra indkomståret (§ 10, stk. 1 og 3).

Pålæg om at benytte samme regnskabsår for personer og selskaber, som beherskes af disse (§ 10, stk. 4).

Tilladelse til at en nedsættelse for visse selskabers og foreningers beregnede indkomstskat, hvor en del af indtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, beregnes på særligt grundlag (§ 17, stk. 3, jfr. § 18, stk. 3).

Tilladelse til sambeskatning af to eller flere selskaber og fastsættelse af nærmere vilkår herfor (§ 31).

Pensionsbeskatningsloven

(lovbek. nr. 310 af 9. juni 1971).
Godkendelse af fravigelse fra krav om rådighedsunddragelse over kapitalpensionsordninger indtil arbejdstagerens 60. år, i tilfælde hvor lavere aldersgrænse for pensionering er fastsat (§ 12, stk. 3).

Afskrivningsloven

(lovbek. nr. 457 af 30. august 1971).
Tilladelse til at reglerne om skattemæssig afskrivning på visse bygninger anvendes på andre bygninger, som efter rådets skøn kan sidestilles hermed (§ 18, stk. 2).

Tilladelse til forlængelse af frist for levering eller fuldførelse af formuegoder, hvorpå forskudsafskrivning er foretaget (§ 29 Q)

Tilladelse til at foretagne afskrivninger

kan ændres efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse (§ 30, stk. 3).

Varelagerloven

(lovbek. nr. 255 af 18. juni 1968).

Tilladelse til ændring af afskrivning på varelagre m. v. efter udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse (§ 7).

Vurderingsloven

(lovbek. nr. 356 af 29. juli 1970).

Ved vurderingen af skovbrugsejendomme fastsættes grundværdien til en af ligningsrådet fastsat procent af vedkommende ejendoms normalværdi (§ 15, stk. 3).

Fastsættelse af nærmere regler for anvendelse af sagkyndig medhjælp (§ 25, stk. 3 og 4)..

Påklage af bøde for for sent indgivet vurderingsskema kan endeligt indbringes for

ligningsrådet, der tillige helt eller delvis kan eftergive bøden (§ 38, stk. 3).

Ligningsloven

(lovbek. nr. 431 af 13. september 1971).

Ved behandlingen af bestemmelsen i folketingsudvalget gav ministeren tilsagn om, at ligningsrådet skal give indstilling i sager vedr. godkendelse af foreninger m. v. med almennyttige formål, der kan modtage gaver således, at give inde for visse beløbsgrænser kan fradrage gaver ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (§ 8 A, stk. 2).

Skattekontrol lo ven

(lovbek. nr. 37 af 9. februar 1972).

Ved behandlingen af bestemmelsen i folketingsudvalget gav ministeren tilsagn om, at ligningsrådet træffer bestemmelse om, hvorvidt politiets bistand skal søges til at foretage uanmeldt besøg på stedet. (§ 6, stk. 4).

De statslige skattemyndigheders informations- og instruktionsvirksomhed.

A. Information af offentligheden.

1. Informationen i dag:

1.1. Kildeskattedirektoratet har siden etableringen af kildeskatteordningen gennemført en alsidig orientering af offentligheden i form af

Pjecer.

Vejledninger.

Radio- og TV-udsendelser.

Pressemeddelelser og pressemøder.

Annoncering, samt

»KD-meddelelser«.

Om »KD-meddelelser« oplyses, at der under opbygningen af kildeskattesystemet og den hertil benyttede administration opstod behov for hurtigt at kunne instruere samtlige myndigheder, der var involveret i ordningen.

Det fandtes nødvendigt til dækning af dette behov, at indføre en ny meddelelsesform, der ikke var alt for formel, og som kunne fungere hurtigt.

KD-meddelelserne indeholder fortrinsvis korte instrukser og vejledninger samt forklaringer om, hvorledes administrationen er tilrettelagt på en række områder, herunder hvilke opgaver der er pålagt de enkelte myndigheder, og hvorledes de løses. KD-meddelelserne sendes foruden til en række kommunale og statslige forvaltningsorganer til *pressen* samt diverse *private interesseorganisationer*.

1.2. Udover kildeskattedirektoratets nævnte virksomhed udfolder de centrale skattemyndigheder kun en beskeden informationsvirksomhed over for offentligheden.

Når bortses fra den påbudte offentliggørelse af love, bekendtgørelser og cirkulærer i lovtidende, ministerialtidende eller statstidende har deres generelle orientering af skatteyderne om skattespørgsmål til de seneste år stort set været begrænset til vejledning

gen til selvangivelsen. Vel udsender *landsskatteretten* halvårligt publikationen »Meddelelser fra landsskatteretten« med referat af nogle kendelser af mere principiel betydning og *skattedepartementet* 3-4 gange årligt »Meddelelser fra skattedepartementet« med oplysning om love og bekendtgørelser, lovforslag samt visse departementsafgørelser og domstolsafgørelser, ligesom *ligningsdirektoratet* i januar måned hvert år udsender »Meddelelser fra statens ligningsdirektorat og ligningsrådet« med optryk af vigtigere skattelove, rådets vejledende anvisninger og diverse andre oplysninger til brug ved ligningen, men disse publikationer må efter deres form og indhold - dette gælder i hvert fald de to sidstnævnte - anses først og fremmest at være udarbejdet med information af de lokale skattemyndigheder for øje.

I de seneste år har *skattedepartementet* på enkelte specielle områder orienteret offentligheden gennem pjecer m. v., der er affattet med direkte henvendelse til bredere kredse af skattepligtige m. v. for øje. Pjecerne har omhandlet spørgsmål vedrørende henholdsvis sømandsbeskatningen, stempelafgift og beskatningen af fremmedarbejdere. Departementet har også ved stigende brug af meddelelser gennem pressen taget skridt henimod en mere »forbrugervenlig« informationsvirksomhed.

2. Skitse til informationsplan.

Det forekommer mest rationelt, at informationen af offentligheden om skattereglerne i love og bekendtgørelser m. v., om forståelsen af disse regler og om de bidrag til fortolkning af reglerne, der er givet i domstolsafgørelser eller administrative afgørelser, i størst muligt omfang koordineres og forstås af *statsskattedirektoratet*. Informationen kunne gives under følgende former:

2.1. Løbende information af mere generel art.

Der bør i dagblade og fagskrifter, gennem pressemeddelelser og pressemøder, annoncering, artikler m. v. løbende informeres om:

- a. nye love m. v. - evt. blot med korte, populært tilskårne redegørelser for de vigtigste bestemmelser,
- b. evt. de vigtigste lovforslag med fornødne, »populære« kommentarer,
- c. de seneste domme og administrative afgørelser af mere principiel karakter, samt
- d. andre skattemæssige forhold, herunder spørgsmål vedrørende opkrævningen, som man måtte finde det rimeligt at orientere offentligheden om.

2.2. Orientering vedrørende specielle problemkomplekser.

Visse interesseforbundne grupper af skatteydere (f. eks. landbrugere og parcellhusejere) har behov for skattemæssig orientering vedrørende deres specielle interesseområder. En sådan orientering bør af statsskattedirektoratet gives i særlige pjecer eller på instruktionsmøder med repræsentanter for de pågældende grupper af skatteydere. Der bør også udsendes pjecer til offentligheden om generelle beskatnings- og opkrævningsspørgsmål, hvor dette er hensigtsmæssigt.

2.3. Instruktionsmøder med revisorer, advokater, regnskabskonsulenter o. lign.

Sådanne møder bør iværksættes af statsskattedirektoratet, når der skønnes at være behov derfor - efter nærmere aftale med de pågældendes organisationer om emne, mødeform o. s. v.

2.4. Radio og TV.

Direktoratet bør bestræbe sig for en aktiv og planmæssig udnyttelse af radio og TV i skatteinformationens tjeneste. Rigtigt udnyttet kan disse medier også medvirke til at skabe et bedre klima for skattemyndighedernes arbejde i det hele.

2.5. Modernisering af en række vejledninger.

Mange skemaer (f. eks. vejledningen til selvangivelsen) bør tiiskæres med henblik på at gøre dem mere læseværdige, forståelige og populært informerende - f. eks. ad modum vejledningen til forskudsskemaet.

B. Information og instruktion af skattemyndighederne.

1. Informationen i dag.

1.1. *Amtsskatteinspektoraterne* holder normalt hvert år instruktionsforedrag for samtlige lokale myndigheder indenfor amtsskattekredsen. Ved disse møder redegøres dels for problemer, der er behandlet i ligningsdirektoratets instruktionsforedrag (»januarforedraget«) for skatterådene - tilskåret efter det lokale behov - dels for eventuelle særlige lokale problemer.

Herudover instrueres der undertiden ved udvidede amtsskatterådsmøder, hvortil samtlige skatterådsmedlemmer er indbudt. Tilsvarende instruktion har været givet af adskillige amtsligningsinspektorater ved fælles møder med ligningskommissionerne og ved møder med skattemyndighedernes embedsmænd.

1.2. *Ligningsdirektoratets* information af de lokale skattemyndigheder gives under følgende former:

- a. Udsendelse af »visdomskort« vedrørende særligt vigtige afgørelser, der er truffet i direktoratets sager. Udsendelsen sker nu samordnet med tilsvarende udsendelse vedrørende afgørelser truffet af domstolene, skattedepartementet, landsskatte retten og kildeskattedirektoratet (»Fælleskartoteket«).
- b. Udsendelse i januar måned af »Meddelelser fra statens ligningsdirektorat og ligningsrådet«. Disse årlige udsendelser indeholder bl. a. nyere love, lovebekendtgørelser og cirkulærer m. v., vejledende anvisninger, der er bindende for ligningsmyndighederne samt uddrag af domme og af ligningsdirektoratets besvarelser af særlige spørgsmål. I 1968 udsendte direktoratet 2. den - og foreløbig den seneste - udgave af sin »Vurderingsvejledning«, som i første række er udarbejdet til brug for vurderingsrådene og skyldrådene i det praktiske vurderingsarbejde. Vejledningen, der er godkendt af ligningsrådet, jfr. landsskatte retslovens § 3, stk. 1, indeholder en omfattende redegørelse for bestemmelserne i loven om vurdering af landets faste ejendomme. Hovedvægten er lagt på en gennemgang af vurderingsreglerne og

vurderingsmyndighedernes administrative opgaver.

c. *Instruktion ved møder:*

- 1) 2-3 gange årligt med *amtsligningsinspektørerne*.
- 2) I januar måned hvert år med *samtlige skatteråd* (nu et møde i hvert storamt). Til disse møder inviteres undertiden også de kommunale ligningsmyndigheder.
- 3) *Specielle instruktionsmøder*. Eksempelvis har specialister fra ligningsdirektoratet gennemført en omfattende møderække med instruktion om dødsbøbeskatning m. v. Møderne har været afholdt i hvert storamt for skatterådene og skifteretternes juridiske personale.

d. Der udsendes efter de under c nævnte instruktionsmøder med amtskatteinspektøraterne og skatterådene skriftlige referater af møderne til de lokale myndigheder m. v. Der udsendes endvidere til amtskatteinspektørerne (amtsligningsinspektørerne) og visse skattedirektører m. fl. *referater af ligningsrådets møder*.

e. Ligningsdirektoratet udsender hvert år en omfattende *»fortrolig kursliste«*, til samtlige skattemyndigheder og skifteretter m. v. Listen omfatter samtlige her i landet indregistrerede aktieselskaber og den seneste for de ikke-børsnoterede selskaber af direktoratet beregnede skattekurs samt selskabernes aktiekapital og senest deklarerede udbytte.

f. Direktoratet tilsender i årets løb de lokale skattemyndigheder diverse *vejledende cirkulæreskrivelser* — bl. a. vedrørende de af ligningsrådets vedtagne, bindende vejledende anvisninger.

1.3. *Kildeskattedirektoratets* information og instruktion af kommunerne og amtskatteinspektøraterne har været meget intensiv såvel under indarbejdelsen af kildeskattesystemet som løbende derefter.

Man har udsendt talrige større og mindre generelle og konkrete *vejledninger* til myndighederne. Nogle af vejledningerne er udfærdiget efter løbbladssystemer og fornyes løbende, når nye materielle regler, nye pro-

cedurer, ændret arbejdsgang o. s. v. gør det nødvendigt. *KD-meddelelserne*, der er nærmere omtalt foran, side 94, er af stor betydning for direktoratets information af myndighederne. Visse instrukser sendes som *skrivelse* til myndighederne, fordi man ikke finder det hensigtsmæssigt, at de - som alle KD-meddelelserne - automatisk også tilsendes pressen.

Instruktion og undervisning. Forud for kildeskattens indførelse gik et større instruktions- og undervisningsarbejde, idet man centralt uddannede ca. 45 »kildeskatteinstruktører«. Instruktionen var tilrettelagt af skattedepartementet, medens medarbejdere fra kildeskattedirektoratet og skattedepartementets kildeskattegruppe forestod selve undervisningen. »Kildeskatteinstruktørerne«, der kom fra hele landet, blev undervist såvel i de nye materielle regler, der indførtes, som i kildeskatteordningens administrative tilrettælgelse.

Instruktørerne fik herefter til opgave at viderebringe deres viden om kildeskatten til de lokale myndigheder, det øvrige skattepersonale etc.

Kildeskattedirektoratet har selv uddannet et mindre antal instruktører i hele indberetningsproceduren vedrørende forskudsregistrering samt ændring af denne og slutligning. Disse har herefter holdt instruktion for de stedlige myndigheder rundt om i landet.

Det kan også nævnes, at direktoratet i august 1971 gennemførte en instruktion over hele landet om slutopgørelsen og i marts 1972 et kursus i skatteopkrævning for personalet ved amtskatteinspektøraterne.

1.4. *Skattedepartementets* særlige informationsvirksomhed overfor skattemyndighederne har - udover udsendelse af vejledninger (f. eks. vejledning vedrørende dødsbøbeskatningen) og cirkulærer til de skatteliggende myndigheder - været koncentreret om udsendelsen 3-4 gange årligt af »Meddelelser fra skattedepartementet«, hvori oplyses om verserende skattelovsforslag, seneste skattelovgivning, skatteretslige domme og vigtigere afgørelser fra skattedepartementet m. m.

Departementet instruerer efter behov om ny lovgivning og særlige spørgsmål ved ligningsdirektoratets møder for amtsligningsinspektørerne og har - i særlige tilfælde hvor

det har været anset for påkrævet - iværksat instruktionsmoder og -kurser vedrørende ny lovgivning (kildeskatteordningen, dødsbøbeskatningen) for medarbejdere ved de regionale og lokale skatteforvaltningsorganer.

2. Skitse til en informations- og instruktionsplan for statsskattedirektoratet.

De centrale myndigheders information og instruktion af de regionale og lokale skattemyndigheder koordineres og forestås af statsskattedirektoratet.

Direktoratets virksomhed udøves under følgende former:

2.1. *Overordnet tilsyn med amtsskatteinspektoraternes informationsvirksomhed.* Som oplyst foran holder amtsligningsinspektoraterne instruktionsmøder med ligningsmyndighederne inden for amtsskattekredsen. Instruksen er såvel efter hyppighed som efter form og indhold meget varierende fra inspektorat til inspektorat. Statsskattedirektoratet må påse, at samtlige inspektorater iværksætter fornøden instruktion, og direktoratet må også om nødvendigt medvirke ved tilrettelæggelse af instruktionen m. v.

2.2. *Generel vejledning vedrørende ligning, kontrol og opkrævning.*

Direktoratet udarbejder en generel *ligningsvejledning*, (jfr. d.f.K.s. ligningsvejledning samt »skattekartoteket« udgivet af A/S Skattekartoteket). Der må i vejledningen gives oplysning om love, bekendtgørelser, cirkulærer og ministerielle vejledninger til lovene, ligningsrådets vejledende anvisning og andre administrative forskrifter, domstolsafgørelser, landsskatteretskendelser samt principielle afgørelser truffet af skattedepartementet eller statsskattedirektoratet. Muligt bør der også bringes meddelelser om lovforslag m. v.

Vejledningen må løbende bringes ajour ved udsendelse af rettelsesmeddelelser m. v.

Ligningsvejledningen skulle kunne gøre i hvert fald »Meddelelser fra ligningsdirektoratet og ligningsrådet« og formentlig også »Meddelelser fra skattedepartementet« samt »Meddelelser fra landsskatteretten« og »Fælleskartoteket« overflødige. Udarbejdelsen af grundvejledningen såvel som

ajourføringen bør ske efter forudgående samråd med de lokale kommunale og statlige skattemyndigheder for så vidt muligt at imødekomme disse myndigheders ønsker om vejledningens indhold og form.

Der bør tillige udarbejdes en generel »kontrolvejledning«, som angiver den praktiske fremgangsmåde ved prøvelsen af selvangivelser og ansættelser samt ved den egentlige skattemæssige revision.

Sideløbende med ligningsvejledningen og kontrolvejledningen må fortsat udsendes de for *kildeskatte-systemets* kørsel nødvendige instruktioner og vejledninger, som nu udsendes løbende til kommuner og amtsskatteinspektorater.

Lignings-, kontrol- og opkrævningsvejledningerne bør så vidt muligt samordnes - formentlig helt eller delvis efter et løbsbladssystem - i en publikation (f. eks. med et hovedafsnit for hvert hovedsektorumråde), med eet format redigeret under een systematik og harmoniseret efter indhold, således at man f. eks. undgår de gensidige misforståelser, der i dag kan indsnige sig i oplysninger fra de to direktorater på områder, hvor deres arbejdsopgaver overlapper hinanden.

Man bør også ved tilrettelæggelsen af de centrale myndigheders informationsmateriale være opmærksom på muligheden af at gøre materialet til genstand for EDB-behandling.

2.3. *Pjecer m. v. vedrørende særlige lignings- og opkrævningsproblemer.* Ny lovgivning, ændret praksis, ændring af politiske, sociale eller samfundsmæssige forhold o. s. v. kan motivere direktoratet til udsendelse af pjecer med mere dybtgående redegørelser for specielle lignings- eller opkrævningsproblemer. For kontrolafdelingens vedkommende vil det f. eks. kunne blive fornødent i forbindelse med en påtænkt revisionskampagne vedrørende en bestemt branche at udsende specielle vejledninger vedrørende branchens forhold og den fremgangsmåde, der må følges ved revisionen.

2.4. *Instruktionsmøder.* Ligningsdirektoratets hidtidige instruktionsvirksomhed ved møder med *skatterådene* (»januarmøderne«) bør ændres bl. a. under hensyn til den foran under 1.2. foreslåede skriftlige, løbende information af skattemyndighederne.

Man bør sigte imod, at fremtidige instruktionsmøder normalt kun afholdes efter nærmere drøftelser mellem statsskattedirektoratet og vedkommende myndigheder eller deres organisationer, at man ved disse drøftelser aftaler, hvilke problemer, der skal instrueres om, at instruktionen tilrettelægges mindre som foredrag end som »paneldiskussioner« eller anden lignende form for mere aktiv deltagelse fra mødedeltagernes side, samt at kredsene af mødedeltagere begrænses, således at der bliver mere kontakt mellem instruktørerne og den enkelte deltager til gavn bl. a. for dennes aktive medvirken i mødet og dermed for hans udbytte af dette.

De årlige møder med *amtsskatteinspektørerne* bør ligeledes programmeres i samråd med inspektørerne selv og emnemæssigt fornyes med hensyntagen til den nye informationsvirksomhed iøvrigt.

2.5. Kildeskattedirektoratet gennemførte i samråd med skattedepartementet et omfattende *undervisningsarbejde* (undervisning af instruktører) i anledning af kildeskattens indførelse. En sådan midlertidig intensiv un-

dervisning og instruktion bør også fremtidig gennemføres i forbindelse med gennemførelsen af væsentlige nyordninger, selv om disse måtte være af mindre størrelsesorden end kildeskatten.

2.6. Den interne kommunikation, information og instruktion.

Det vil såvel af hensyn til en gunstig og rationel gennemførelse af direktoratets informations- og instruktionsvirksomhed over for offentligheden og de lokale skattemyndigheder som af hensyn til direktoratets arbejde i øvrigt være nødvendigt, at statsskattedirektoratet oparbejder en effektiv og rationel intern kommunikation mellem dets forskellige afdelinger vedrørende deres arbejdsopgaver og afgørelser m. v. og en intern informations- og instruktionsvirksomhed vedrørende love, cirkulærer, domstolsafgørelser m. v., som tilgår direktoratet udefra.

Man må tillægge oprettelsen af et velforsynet og velledest »*statens skattebibliotek*« i statsskattedirektorat stor betydning som et led i den interne information.

Statistisk undersøgelse vedrørende Ligningsdirektoratets medvirken i klagesager.

Undersøgelsen omfatter ca. $\frac{1}{3}$ af de i ligningsdirektoratet registrerede klagesager vedrørende skatteåret 1968-69. Man har så vidt muligt udtaget hvert tredje journalnummer vedrørende det pågældende skatteår. Undersøgelsens resultater er nedfældet i omstående tabel.

Hvor sagen er afvist af landsskatteretten eller klage frafaldet, er sagen kun medregnet henholdsvis i kolonne 5 og 7 og ikke i nogen anden kolonne, idet dette fandtes uforment efter formålet med undersøgelsen. I alle andre kolonner end kol. 5 og 7 er således kun registreret sager, hvori der er afsagt kendelse.

Af de undersøgte sager afsagdes kendelse i 2.314 eller i 84,6 pct. De resterende 15,4 pct., der afsluttedes uden kendelse, fordeler sig således:

Klager afsluttet uden kendelse		
	Antal sager	Pct. af de undersøgte sager
1. Afvist af landsskatteretten	29	1,1
2. Klagefrafald på høringsstadiet . .	86	3,0
3. Klagefrafald over for landsskatteretten	307	11,3
I alt	422	15,4

Overensstemmelsen mellem kendelse og henholdsvis direktoratets og landsskatteretskontorets indstillinger.

Der er konstateret overensstemmelse mellem kendelse og ligningsdirektoratets indstilling i 95 pct. af de påkendte sager (kol. 6). I samme procentdel af sagerne stemte kendelsen overens med landsskatteretskontorenes

indstilling. Det er tilfældigt, at ligningsdirektoratet og landsskatteretskontorerne begge har 2.197 sager, hvori indstillingerne stemmer med landsskatterettens afgørelser, og 117 sager, hvor indstillingerne afviger fra kendelsen. De i de 2 ja-kolonner henholdsvis i de 2 nej-kolonner registrerede sager er ikke fuldt ud de samme sager.

Den indbyrdes overensstemmelse mellem ligningsdirektoratets og landsskatteretskontorets indstillinger.

En særskilt undersøgelse viste, at i 94 sager eller i ca. 4 pct. af samtlige sager var såvel ligningsdirektoratets som landsskatteretskontorets indstilling afvigende fra kendelsen. Der var indbyrdes enighed mellem landsskatteretskontorerne og ligningsdirektoratet i 85 af de i alt 94 sager.

Der var indbyrdes uenighed mellem de to institutioners indstillinger i forhold til kendelsen i 2 pct. af sagerne. I halvdelen af disse 2 pct. var kendelsen overensstemmende med ligningsdirektoratets - i den anden halvdel med landsskatterettens indstilling.

Som det fremgår af kolonne 4 b, var der i godt 90 pct. af kendelsessagerne svaret »i. a. b.« fra ligningsdirektoratet alene med påstempling på landsskatterettens referat uden forudgående skriftligt referat i direktoratet. I de resterende 10 pct. (kol. 4 a) havde ligningsdirektoratet udarbejdet skriftligt referat i sager og givet påtegning herefter. En særskilt undersøgelse viste, at der i forhold til kendelsen var overensstemmelse mellem ligningsdirektoratets og landsskatteretskontorets indstillinger i 81,4 pct. af »referatsagerne«. Disse 81,4 pct. svarer til ca. 8 pct. af samtlige sager med kendelse. Sammenholdes disse 8 pct. »referatsager« med de 90 pct. af sagerne, hvori ligningsdirekto-

ratet har erklæret »i. a. b.« uden referatbehandling, kan man med god tilnærmelse fastslå, at *der har været overensstemmelse mellem ligningsdirektoratets og landsskatte- retskontorets indstillinger i ca. 98 pct. af de sager, hvori der er afsagt kendelse.*

Fordeling efter emne.

En undersøgelse af fordelingen efter emne af henholdsvis samtlige sager med kendelse og de nævnte 226 »tvivlssager«, hvori lignings- direktoratet har udarbejdet referat inden af- givelsen af erklæring, viser følgende:

	Pct. af samtlige 2.314 sager med kendelse	Pct. af lig- ningsdirekto- ratets 226 »re- feratsager«
Skønsmæssige ansæt- telser efter tilsidesæt- telse af regnskab m.v.	40,6	13,3
Skønssager iøvrigt . .	21,2	19,1
Andre sager	38,2	67,6
	100,—	100,—

Tabel. De i ligningsdirektoratet registrerede klagesager vedrørende skatteåret 1968–69.

	2			3		4		5				6				7	
	Emne			Hvem har forhøjet ?		Særskilt referat i ligningsdirektoratet ?		Kendelsen				Kendelsen i overensstemmelse med indstilling fra				Klagefrafald	
	a	b	c	a	b	a	b	a	b	c	d	a		b		a	b
	Tilsidesættelse af regnskab eller kørselsregnskab (skøn)	Skønssager i øvrigt	Andre sager	Den kommunale ligningsmyndighed eller skatteråd	Amtsskatteråd	ja	nej	Stad-fæstet	Nedsat	Forhøjet	klagen afvist	Ligningsdirektoratet		Landsskatte-rettens kontor		På høringsstadiet	Efter høringsstadiet
												ja	nej	ja	nej		
Antal sager med kendelse	939	492	883	2191	123	226	2088	1525	756	33		2197	117	2197	117		
Pct. af antal sager i alt med kendelse	40,6	21,2	38,2	94,7	5,3	9,7	90,3	65,9	32,7	1,4		95	5	95	5		
Antal sager uden kendelse											29					86	307
Pct. af samtlige sager											1,1					3	11,3
Kol. 2a.	Sager, hvori der var foretaget skønsmæssig ansættelse af indkomst og/eller formue efter tilsidesættelse af regnskab, herunder kørselsregnskab, eller skønsmæssig ansættelse, hvor regnskab skulle have været ført, men ikke var ført.																
Kol. 2b.	Sager med forhøjelse af konkrete skønsposter (forbrug af egne varer, lejeværdi, forbedring etc., vedligeholdelse o.lign.).																
Kol. 2c.	Sager med forhøjelser, som ikke vedrører skønsposter og ikke er fastsat efter skøn. Blandede sager med såvel forhøjelser efter skøn som forhøjelser uden islæt af skøn er også registreret under 2c.																
Kol. 4.	Sager, hvori ligningsdirektoratet har referatbehandlet sagen, inden svar er afgivet til landsskatteretten, og ikke blot påstemplet »til forslaget findes intet at bemærke« uden forudgående skriftligt referat. Skriftligt referat i ligningsdirektoratet indicerer, at sagen har en højere »tvivlsgrad« end gennemsnittet af klagesagerne. Man kan derimod ikke af det forhold, at en sag er referatbehandlet i direktoratet udlede, at direktoratet ikke har tiltrådt landsskatteretskontorets indstilling i sagen. En sag med referat kan således godt have indstillingen »i.a.b.«																
Kol. 6.	Viser hvorvidt ligningsdirektoratets indstilling henholdsvis landsskatteretskontorets indstilling var i overensstemmelse med kendelsen.																
Kol. 7.	Viser antal klagefrafald – under høringen, inden sagen blev realitetsbehandlet i landsskatteretskontoret (kol. 7a), og efter dette stadium, d.v.s. under landsskatteretskontorets behandling af sagen (kol. 7b).																

Statistisk undersøgelse vedrørende sager, der behandles af ligningsdirektoratets forespørgselsafdeling.

Materialet.

Undersøgelsen omfatter de i 1. og 4. kvartal af kalenderåret 1968 i ligningsdirektoratets 4 »forespørgselskontorer« journaliserede sager bortset fra klagesager (landsskatterets-sager) samt visse principielle sager, der var optaget af direktoratet selv eller på foranledning af ligningsrådet med henblik på publikationen »Meddelelser fra ligningsdirektoratet og ligningsrådet«.

Foruden de egentlige forespørgselssager angående forståelsen af gældende skatteret i konkrete tilfælde omfatter materialet sager angående andragender om visse nedsættelser eller reguleringer af skatteansættelser, sager med afsluttende skatteansættelser for ophørende selskaber, sager om datterselskabslempe og andre (mindre) sagsområder, som varetages af forespørgselskontorerne.

Materialet omfatter sagstyper, der senere er faldet bort som følge af lovændringer — således registreredes i 1968 ca. 300 sager fra sagstyper, der senere er afviklet som følge af ophævelsen af skattefradragets retten. Omvendt savnes i statistikken de sagstyper, der er opstået i medfør af senere lovgivning, herunder særlig kildeskatteoven (med dødsbo-beskatningsreglerne) og loven om frigørelsesafgift m. v.

Der blev i de af undersøgelsen omfattede 2 kvartaler optaget i alt 2.045 forespørgsels-sager m. v. Heraf måtte bortses fra 104 sager (uafsluttede, henlagt efter telefonisk aftale med forespørger etc.), således at undersøgelsen kun kom til at omfatte 1.941 realitetsbehandlede og afsluttede sager, svarende til et årligt antal på ca. 4.000 sager.

Tabel 1, kol. 1 og kol. 3: Hvem er oprindelig forespørger, og hvem indsender sagerne til direktoratet?

Afvigelserne mellem tallene i de to kolonner skyldes de sager, hvor den oprindelige fore-

spørgsel m. v. er rettet til andre myndigheder end direktoratet, og hvor disse andre myndigheder har indsendt sagen til direktoratet til afgørelse eller udtalelse.

1. Skatteyder eller hans revisor, advokat oprindelig forespørger.

I ca. 84 pct. af de undersøgte sager var, som det fremgår af kol. 1, skatteyderen eller hans revisor/advokat oprindelig forespørger. 148,1 pct. af de undersøgte sager var *skatteyderen* selv den oprindelige forespørger, medens *revisor/advokat* var oprindelig forespørger i 35,7 pct. af sagerne. Da forespørgsler fra skattepligtige selv normalt er mindre principielle og krævende end forespørgsler fra revisor/advokat, tyder disse resultater på, at en væsentlig del af sagerne var af en sådan enklere karakter, at de - hvis alene henses til sagernes sværhedsgrad — kunne være udlagt til afgørelse ved de regionale eller lokale skattemyndigheder.

Antal sager indsendt direkte til direktoratet fra skatteyder eller revisor/advokat.

Ifølge kol. 3 var 958 sager d. v. s. ca. halvdelen af sagerne sendt direkte til direktoratet fra skatteyderen eller hans revisor/advokat og ikke først til en anden myndighed, som måske kunne have besvaret forespørgselen - i hvert fald i de tilfælde, hvor den pågældende myndighed havde kompetence dertil. Denne oplysning antyder også muligheden for overførelse af sager til selvstændig afgørelse hos lokale ligningsmyndigheder.

/ hvor mange sager var skatteyder (revisor/advokat) pligtig at indsende sagerne direkte til direktoratet (rådet)?

Til belysning af kompetencespørgsmålet er i tabel 2 vist, i hvor mange af de indsendte sager - fordelt på hovedgrupper af indsen-

dere - der efter retsfor skrifter m. v. har været: pligt til at forelægge sagen for ligningsdirektoratet eller ligningsrådet. Indsendelsen var foreskrevet i ialt 526 eller ca. 55 pct. af de nævnte 958 sager, der var indsendt direkte til direktoratet af skatteyderen eller hans revisor/advokat. Tilbage bliver 432 sager - på årsbasis ca. 900 sager eller ca. 20 pct. af de årligt optagne sager - som var indsendt direkte til direktoratet af skatteyder eller revisor/advokat uden om de lokale myndigheder, selv om der ikke var pligt til forelæggelse for direktoratet eller ligningsrådet. *De nævnte ca. 20 pct. af sagerne skulle således under den gældende kompetencefordeling kunne henvises til behandling hos de lokale skattemyndigheder, når det forudsættes, at disse myndigheder har fornøden indsigt og arbejdskraft til at overtage sagsbehandlingen.*

2. Forespørgsler fra de regionale og lokale skattemyndigheder.

Amtsskatteinspektorerne og de lokale skattemyndigheder står som oprindelige forespørgere i 6,6 pct. af samtlige undersøgte sager (på årsbasis ca. 250 sager). Heraf er de kommunale ligningsmyndigheder registreret for de 2,6 pct., skatterådene for 3,3 pct. og amtsligningsinspektorerne for 0,7 pct. Ser man på antallet af indsendte sager (kol. 3) - der altså for myndighedernes vedkommende omfatter såvel sager, hvori de selv er forespørgere, som sager, hvor forespørgslen er rettet fra private til den pågældende skattemyndighed, men af denne videresendt til direktoratet - er de nævnte myndigheder registreret for tilsammen 402 sager (på årsbasis ca. 800 sager) eller 20,7 pct. af samtlige sager, der fordeles sig med 7 pct. på de kommunale ligningsmyndigheder (270 årligt), 8,2 pct. på skatterådene (320 årligt) og 5,5 pct. på amtskatteinspektorerne (214 årligt).

I hvor mange sager var de lokale skattemyndigheder pligtige at indsende sagerne til direktoratet (rådet)?

I tabel 2 ses det, at i 42,2 pct. af de af kommunerne indsendte sager, var forelæggelse for direktoratet eller rådet pligtsmæssig efter gældende regler eller praksis. Det tilsvarende tal var for skatterådene 54,5 pct. og

for amtsligningsinspektorerne 47,7 pct. De kommunale myndigheder har således i hele året 1968 indsendt ca. 165 sager (ca. 60 pct. af de af kommunerne årligt indsendte 270 sager) til ligningsdirektoratet, hvori de efter gældende kompetenceregler selv kunne have truffet endelig afgørelse (besvarelse). De tilsvarende tal var for skatterådene ca. 150 sager og for amtsligningsinspektorerne ca. 110 sager. *Samlet kunne de lokale skattemyndigheder, når alene henses til gældende kompetenceregler, selv have truffet afgørelse (svaret) i ca. 425 sager eller ca. 10 pct. af samtlige de årligt til ligningsdirektoratet indsendte forespørgselssager m. v.*

3. Direktoratet og skattedepartementet.

3.1. Skattedepartementets henvendelser til ligningsdirektoratet vedrører helt overvejende sager om konkrete spørgsmål rejst overfor departementet fra skatteydere m. v. Det ses af kol. 3 i tabel 1, at 16 pct. af samtlige til direktoratet indsendte sager af de i undersøgelsen omhandlede kommer fra skattedepartementet. Af disse er ca. $\frac{1}{3}$ oversendt til videre foranstaltning, medens $\frac{2}{3}$ er sendt til udtalelse i direktoratet. Kun i 0.2 pct. af sagerne står departementet ifølge kol. 1 som oprindelig forespørger.

3.2. I de 300 sager, der ifølge kol. 9 er fremsendt fra ligningsdirektoratet til departementet til afgørelse, indgår de 212 sager, som ifølge kol. 3 er tilsendt direktoratet fra departementet til udtalelse. De resterende 88 sager (på årsbasis ca. 175 sager) er overvejende sådanne fortolkningssager, som efter hidtidig praksis har været forelagt departementet. Som det ses i kol. 10 har skattedepartementets afgørelse i det omfang, man har kunnet konstatere det (ikke alle departementets endelige afgørelser har været kommuniceret for ligningsdirektoratet), ganske overvejende været i overensstemmelse med direktoratets indstilling.

4. Pligtig forelæggelse for direktorat eller råd.

Kol. 4 i tabel 1 viser, at i 399 sager eller i 20,6 pct. af samtlige af undersøgelsen omfattede sager var forelæggelse for ligningsdirek-

toratet foreskrevet efter gældende regler. Kol. 5 viser, at forelæggelse for *rådet* var foreskrevet i 509 eller i 26,2 pct. af de indsendte sager.

Man har altså konstateret det måske noget overraskende, at *forelæggelse var foreskrevet i i alt 46,8 pct. af de indsendte sager.*

4.1. En nærmere undersøgelse af de således pligtmæssigt indsendte sager har vist, at disse sager grupperer sig i ret få hovedgrupper af sagstyper. Således vedrørte af de sager, der efter gældende kompetencebestemmelser skulle forelægges *ligningsdirektoratet*, ca. 40 pct. selskabsskattelovens § 5, stk. 2 og § 5 A, stk. 2 (visse ekstraordinære ansættelser af selskaber m. v.) og ca. 12 pct. datterselskabslempelse efter selskabsskattelovens § 17, stk. 4.

4.2. Af de pligtmæssige forelæggelser for *rådet* i ialt 509 sager (på årsbasis godt 1.000 sager) blev ca. 90 pct. afsluttet af ligningsdirektoratet »på ligningsrådets vegne« uden forelæggelse for rådet.

Sagerne kunne opdeles i følgende hovedgrupper efter emne:

Sager om nedsættelse af ansættelser, herunder om fordeling af engangsindtægter.	23,2
Sager angående ændring af kontrollovstillæg efter kontrollovens § 4	10,2
Sager vedrørende ansættelse af aktiekurser.	32,0
Sager om omlægning af regnskabsår for selskaber m. v. (selskabsskattelovens § 10).	17,1
Diverse	17,5
	100,0

Tabel 1. Forespørgselssager

Tabel 1. Fore

1			2			3					4	
Oprindelig forespørger			Geografisk fordeling efter skatteyderens skattekommune m. v.			Sendt til dir. fra	Til udta- lelser	Til endelig besvarelse		Forelæggelse for direkto- ratet, pligtig iflg. lov, cirk. m. v.		
	antal	pct.		antal	pct.			antal	pct.	ja	nej	
Skatteyder												
Skatteyder..	936	48,1	Købhvn.	357	18,4	dir.	—	958	49,3	399	1542	
Adv./rev. for klient...	692	35,7	Frederiks- berg.....	53	2,7	Kommune	—	135	7,0			
Kommune..	50	2,6	Gentofte	94	4,8	Skatteråd	—	160	8,2			
Skatteråd...	64	3,3	Århus....	38	2,0	Al.insp.	—	107	5,5			
Al.insp.....	13	0,7	Ålborg...	38	2,0	Skattedep.	212	99	16,0			
Skattedep...	4	0,2	Øvr. land	1301	67,1	Andre ...	53	217	14,0			
Andre	182	9,4	Skattedep.	4	0,2			1941	100			
	1941	100	Diverse ..	56	2,8							
				1941	100							

spørgselssager.

5		6		7		8		9		10	
Forelæggelse for rådet pligtig iflg. lov, cirk. m. v.		Har direk- toratet hørt anden myndighed		Sagen forelagt rådet?		Er direktoratets svar = den hørte myndigheds indstilling		Sagen fore- lagt skd. til afgørelse		Skd. afgørel- se i overens- stemmelse med dir. indstilling	
ja	nej			ja	nej			ja	nej	ja	delvis
509	1432	Ikke hørt	1237	97	1844			300	1641	187	9

Afgjort af
ld. efter
bem. fra
rådet

	Kommune	498		Kommune	406	46
445	Skatteråd	582		Skatteråd	497	52
	Al.insp.	148		Al.insp.	123	23
	Skattedep.	9		Skattedep.	7	
	Anden inst.	10		Anden inst.	4	1

Tabel 2. Pligtige forelæggelser af forespørgselssager m.v.

Indsender	Antal undersøgte sager	Pligtig forelæggelse for ligningsdirektoratet		Pligtig forelæggelse for ligningsrådet	
		antal	Pct. af under- søgte sager	antal	Pct. af under- søgte sager
Skatteyder	958	160	16,7	366	38,2
Kommune	135	15	11,1	42	31,1
Skatteråd	160	60	37,5	27	16,9
Al. insp.	107	16	15,0	35	32,7
Skattedepartementet	311	25	8,0	17	5,5
Andre	270	123	45,6	22	8,1
I alt	1941	399	20,1	509	26,2

Forslag til en funktionsdeling i et amtsskatteinspektorat.

Kontrol og revision.	Ligningsopgaver m. v.	Andre opgaver, herunder administration m. v.
1. Revisionssager vedrørende personer (herunder dødsboer), selskaber, foreninger m. v., rejst på foranledning af: a) statsskattedirektoratet b) inspektoratet som led i ligningskontrollen og i medfør af inspektørens virksomhed som forretningsfører for amtsskatterådet c) ligningsmyndighederne m. v. 2. Indberetning af skattekontrollovsager m. v. 3. Samarbejde med toldvæsenet	1. <i>Tilsynsopgaver</i> a) Direkte kontrol med ligningen b) Information og instruktion c) Besvarelse af forespørgsler d) Tilsyn med skatterådssekretariater e) Arbejdsgiverkontrol 2. Sekretariatsbistand til amtsskatterådene 3. Øvrig sagsbehandling Bevillinger Lovbundne reguleringer Sanktioner Bemyndigelser til skatterådene Gavesager	1. Kontorfunktioner Journalisering maskinskrivning arkivering statistik blanketter o. l. 2. Kasseforretninger 3. Budgetbidrag 4. Personale-, lokale- og inventarsager 5. Stempelpapir- og mærkeforhandling 6. Afgiftssager Gavegift lotteriafgift totalisatorafgift 7. Alm. lempersager 8. Sager vedr. investeringsfond og etableringskonti

Skattekredsene. Oplysninger om indbyggertal m. v.

Skattekreds	Antal kom- mu- ner	Indbyg- gertal pr. 1. juli 1971	Indkomst- masse (forsku- dsre- gistreret for 1971). — 1.000 kr. —	Sekretariats ordning		Selskaber foreninger m. v.	
				kom- munal	statslig	antal	indk.masse sk.året 70/71 — 1.000 kr. —
Aggersund.....	6	52.828	367.932		×	197	7.601
Brønderslev.....	5	59.935	448.913		×	153	6.998
Frederikshavn.....	4	65.892	566.116		×	237	15.879
Hjørring.....	4	63.424	506.663	×		230	11.546
Hobro.....	7	60.605	439.092		×	236	6.595
Ålborg.....	1	155.445	1.568.704	×		623	80.339
<i>Nordjyllands amt:</i>	27	458.129	3.897.420			1.676	128.953
Bjerringbro.....	6	52.175	404.036		×	190	6.205
Skive.....	4	46.448	371.046	×		208	14.241
Viborg.....	3	50.875	478.137	×		226	12.474
Vilsund.....	4	71.571	480.241		×	254	8.977
<i>Viborg amt:</i>	17	221.069	1.733.460			878	41.897
Herning.....	2	69.907	698.836	×		333	36.758
Holstebro.....	5	68.770	605.053		×	280	29.777
Ringkøbing.....	5	50.708	416.765	×		180	9.646
Skjern.....	6	53.407	409.791		×	189	12.223
<i>Ringkøbing amt:</i>	18	242.792	2.130.445			982	88.404
Grenå.....	5	48.496	383.088		×	166	7.487
Randers.....	1	64.359	621.814	×		267	30.218
Rougsø.....	8	61.699	477.360		×	198	4.778
Silkeborg.....	4	62.008	543.667	×		273	44.400
Skanderborg.....	7	61.131	539.654		×	268	6.774
Århus.....	1	238.449	2.648.699	×		1.071	161.164
<i>Århus amt:</i>	26	536.142	5.214.282			2.243	254.821

Skattekreds	Antal kom- mun- er	Indbyg- gertal pr. 1. juli 1971	Indkomst- masse (forsku- dsre- gistreret for 1971). — 1.000 kr. —	Sekretariats ordning		Selskaber foreninger m. v.	
				kom- munal	statslig	antal	indk.masse sk.året 70/71 — 1.000 kr. —
Bjerre	6	58.722	458.347		×	237	8.317
Fredericia	1	44.128	460.641	×		150	10.104
Give	6	49.225	381.782		×	215	2.283
Horsens	1	52.453	504.508	×		247	22.511
Kolding	1	52.895	551.305	×		273	35.967
Vejle	1	49.853	524.060	×		268	21.422
<i>Vejle amt</i>	16	307.276	2.880.643			1.390	100.604
Esbjerg	2	79.417	798.302	×		337	20.084
Ribe	5	53.740	432.101		×	222	18.942
Varde	7	65.325	515.280		×	358	53.156
<i>Ribe amt</i>	14	198.482	1.745.683			917	92.182
Haderslev	3	55.655	500.501		×	166	14.780
Sønderborg	6	66.756	671.130		×	149	115.660
Tønder	8	56.864	451.984		×	199	4.724
Åbenrå	6	59.750	537.925		×	208	13.870
<i>Sønderjyllands amt</i>	23	239.025	2.161.540			722	149.034
Nordfyn	10	71.272	633.472		×	201	8.598
Odense	1	166.141	1.885.000	×		755	90.002
Svendborg	7	68.525	608.907	×		217	35.339
Sydfyn	7	71.061	623.332	×		209	20.481
Vestfyn	7	57.734	511.906		×	210	7.258
<i>Fyns amt</i>	32	434.733	4.262.617			1.592	161.678
Guldborgsund	6	65.309	614.625		×	273	12.380
Næstved	4	59.563	615.492		×	244	14.825
Vestlolland	7	59.795	543.290		×	175	6.612
Vordingborg	7	68.517	662.834		×	210	12.387
<i>Storstrøms amt:</i>	24	253.184	2.436.241			902	46.204
Holbæk	7	71.316	700.343		×	249	16.509
Kalundborg	7	58.043	554.599		×	140	22.842
Ringsted	4	55.722	569.698		×	231	26.707
Slagelse	5	75.075	765.075		×	297	28.394
<i>Vestsjællands amt:</i>	23	260.156	2.589.715			917	94.452

Skattekreds	Antal kom- mu- ner	Indbyg- gertal pr. 1. juli 1971	Indkomst- masse (forskudsre- gistreret for 1971). — 1.000 kr, —	Sekretariats ordning		Selskaber foreninger m. v.	
				kom- munal	statslig	antal	indk.masse sk.året 70/71 — 1.000 kr. —
Greve	6	50.941	602.316		×	126	2.223
Køge	4	55.417	623.184	×		153	8.408
Roskilde	1	50.873	681.884	×		215	24.946
<i>Roskilde amt:</i>	11	157.231	1.907.384			494	35.577
Birkerød	3	50.951	891.447		×	298	18.602
Fredensborg	4	43.087	550.477		×	119	5.555
Frederikssund	9	71.475	840.431		×	197	30.635
Helsingør	1	53.499	704.507	×		185	11.398
Hillerød	2	45.546	616.822	×		150	25.185
<i>Frederiksborg amt:</i>	19	264.558	3.603.684			949	91.375
Amager	3	55.351	812.461		×	152	10.550
Ballerup	2	67.312	902.157	×		197	30.832
Gentofte	1	76.597	2.038.537	×		556	87.408
Gladsaxe-Herlev	2	99.015	1.442.896	×		520	56.408
Glostrup	4	75.690	1.072.254	×		319	59.583
Hvidovre-Rødovre	2	88.933	1.287.989		×	367	111.188
Høje Tåstrup	4	62.502	795.146		×	270	59.839
Lyngby-Søllerød	2	92.570	1.873.829	×		447	46.862
<i>Københavns amt:</i>	20	617.970	10.225.269			2.828	462.670
<i>Bornholms amt</i>	5	47.277	381.204		×	109	6.713
— skattekreds	5						
<i>Frederiksberg kommune</i>	1	100.401	1.812.619	×		944	309.940
<i>Københavns kommune</i>	1	621.100	9.077.000	×		7.231	1.830.779

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 89 af 17. marts 1970.

Bekendtgørelse om inddeling af landet i skattekredse.

I henhold til § 31 A i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 610 af 17. december 1969 som ændret ved lov nr. 76 af ¹²/₃ 1970 bestemmes:

§ 1» Uden for København og Frederiksberg inddeles de enkelte amtskommuner i følgende skattekredse:

Københavns amtskommune.

1. *Amager skattekreds:*
Dragør, Store Magleby, Tårnby.
2. *Ballerup skattekreds:*
Ballerup-Måløv, Værløse.
3. *Gentofte skattekreds:*
Gentofte.
4. *Gladsaxe-Herlev skattekreds:*
Gladsaxe, Herlev.
5. *Glostrup skattekreds:*
Brøndbyvester-Brøndbyøster, Glostrup, Torslunde-Ishøj, Vallensbæk.
6. *Hvidovre-Rødovre skattekreds:*
Hvidovre, Rødovre.
7. *Høje-Taastrup skattekreds:*
Herstedøster-Herstedvester, Høje-Taastrup, Ledøje-Smørum, Sengeløse.
8. *Lyngby-Søllerød skattekreds:*
Lyngby-Taarbæk, Søllerød.

Frederiksborg amtskommune.

1. *Birkerød skattekreds:*
Birkerød, Farum, Hørsholm.
2. *Fredensborg skattekreds:*
Asminderød-Grønholt, Græsted-Gilleleje, Helsing, Karlebo.
3. *Frederikssund skattekreds:*
Frederikssund, Frederiksværk, Hundested, Jægerspris, Skibby, Skævinge, Slangerup, Stenløse, Ølstykke.

4. *Helsingør skattekreds:*
Helsingør.

5. *Hillerød skattekreds:*
Allerød, Hillerød.

Roskilde amtskommune.

1. *Greve skattekreds:*
Bramsnæs, Greve, Gundsø, Hvalsø, Lejre, Ramsø.
2. *Køge skattekreds:*
Køge, Skovbo, Solrød, Vallø.
3. *Roskilde skattekreds:*
Roskilde.

Vestsjællands amtskommune.

1. *Holbæk skattekreds:*
Dragsholm, Holbæk, Jernløse, Nykøbing-Rørvig, Svinninge, Trundholm, Tølløse.
2. *Kalundborg skattekreds:*
Bjergsted, Dianalund, Gørlev, Hvidebæk, Høng, Kalundborg, Tornved.
3. *Ringsted skattekreds:*
Haslev, Ringsted, Sorø, Stenlille.
4. *Slagelse skattekreds:*
Fuglebjerg, Hashøj, Korsør, Skælskør, Slagelse.

Storstrøms amtskommune.

1. *Guldborgsund skattekreds:*
Nykøbing Falster, Nysted, Nørre-Alslev, Sakskøbing, Stubbekøbing, Sydfalster.
2. *Næstved skattekreds:*
Fladså, Holmegaard, Næstved, Suså.
3. *Vestlolland skattekreds:*
Holeby, Højreby, Maribo, Nakskov, Ravnsborg, Rudbjerg, Rødby.
4. *Vordingborg skattekreds:*
Fakse, Langebæk, Møn, Præstø, Rønnede, Stevn, Vordingborg.

Bornholms amtskommune.

Bornholms skattekreds:

Allinge-Gudhjem, Hasle, Nsxø, Rønne, Aakirkeby.

Fyns amtskommune.

1. *Nordfyns skattekreds:*

Bogense, Broby, Kerteminde, Lange-
skov, Munkebo, Otterup, Søndersø, Tom-
merup, Vissenbjerg, Årlev.

2. *Odense skattekreds:*

Odense.

3. *Svendborg skattekreds:*

Gudme, Marstal, Rudkøbing, Svend-
borg, Sydlangeland, Tranekær, Vestærø.

4. *Sydfyns skattekreds:*

Egebjerg, Faaborg, Nyborg, Ringe, Rys-
linge, Ullerslev, Ørbæk.

5. *Vestfyns skattekreds:*

Assens, Ejby, Glamsbjerg, Haarby,
Middelfart, Nørre-Åby, Årup.

Sonderjyllands amtskommune.

1. *Haderslev skattekreds:*

Christiansfeld, Haderslev, Vojens.

2. *Sønderborg skattekreds:*

Augustenborg, Broager, Nordborg, Sun-
deved, Sydals, Sønderborg.

3. *Tønder skattekreds:*

Bredebro, Gram, Højer, Løgumkloster,
Nørre-Rangstrup, Rødding, Skærbæk,
Tønder.

4. *Aabenraa skattekreds:*

Bov, Graasten, Lundtoft, Rødekro,
Tinglev, Aabenraa.

Ribe amtskommune.

1. *Esbjerg skattekreds:*

Esbjerg, Fanø.

2. *Ribe skattekreds:*

Bramminge, Brørup, Holsted, Ribe,
Vejen.

3. *Varde skattekreds:*

Billund, Blåbjerg, Blåvandsluk, Grind-
sted, Helle, Varde, Ølgod.

Vejle amtskommune.

1. *Bjerre skattekreds:*

Brædstrup, Gedved, Hedensted, Juels-
minde, Nørre-Snede, Tørring-Uldum.

2. *Fredericia skattekreds:*

Fredericia.

3. *Give skattekreds:*

Børkop, Egved, Give, Jelling, Lunder-
skov, Vamdrup.

4. *Horsetis skattekreds:*

Horsens.

5. *Kolding skattekreds:*

Kolding.

6. *Vejle skattekreds:*

Vejle.

Ringkøbing amtskommune:

1. *Herning skattekreds:*

Herning, Ikast.

2. *Holstebro skattekreds:*

Aulum-Haderup, Holstebro, Struer, Thy-
holm, Vinderup.

3. *Ringkøbing skattekreds:*

Holmsland, Lemvig, Ringkøbing, Thybo-
røn-Harboøre, Ulfborg-Vemb.

4. *Skjern skattekreds:*

Brande, Egvad, Skjern, Trehøje, Vide-
bæk, Aaskov.

Århus amtskommune.

1. *Grenaa skattekreds:*

Ebeltoft, Grenaa, Midt-Djurs, Nørre-
Djurs, Rønde.

2. *Randers skattekreds:*

Randers.

3. *Rougsø skattekreds:*

Hadsten, Langå, Mariager, Nørhald,
Purhus, Rosenholm, Rougsø, Sønderhald.

4. *Silkeborg skattekreds:*

Gjern, Ry, Silkeborg, Them.

5. *Skanderborg skattekreds:*

Galten, Hammel, Hinnerup, Hørning,
Odder, Samsø, Skanderborg.

6. *Århus skattekreds:*

Århus.

Viborg¹ amtskommune.1. *Bjerringbro skattekreds:*

Bjerringbro, Fjends, Hvorslev, Karup,
Kjellerup, Tjele.

2. *Skive skattekreds:*

Sallingsund, Skive, Spøttrup, Sundsøre.

3. *Viborg skattekreds:*

Møldrup, Viborg, Aalestrup.

4. *Vilsund skattekreds:*
Hanstholm, Morsø, Sydthy, Thisted.

5. *Hobro skattekreds:*
Arden, Hadsund, Hobro, Nørager, Sejlflod, Skørping, Støvring.

6. *Aalborg skattekreds:*
Aalborg.

Nordjyllands amtskommune.

1. *Agger sund skattekreds:*
Brovst, Farsø, Fjerritslev, Løgstør, Nibe, Aars.
2. *Brønderslev skattekreds:*
Brønderslev, Dronninglund, Hals, Pandrup, Aabybro.
3. *Frederikshavn skattekreds:*
Frederikshavn, Læsø, Skagen, Sæby.
4. *Hjørring skattekreds:*
Hirtshals, Hjørring, Løkken-Vrå, Sindal.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Bekendtgørelse af 30. september 1903, jfr. bekendtgørelse nr. 297 af 31. december 1912 og bekendtgørelse nr. 617 af 25. november 1920, med senere ændringer ophæves uden for København og Frederiksberg kommuner.

Finansministeriet, den 17. marts 1970.

Poul Møller.

/ C. E. Haumann.

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 109 af 20. marts 1970.

Bekendtgørelse om oprettelse af amtsskatteråd.

I henhold til § 1, stk. 1, i lov nr. 204 af 3. juni 1967 om amtsskatteråd og amtskatteinspektorater bestemmes:

§ 1. Uden for København og Frederiksborg oprettes følgende amtsskatteråd:

Amtsskatterådet for Københavns amts vestre amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Ballerup, Glostrup, Hvidovre-Rødovre og Høje-Taastrup skattedkredse.

Amtsskat toradet for Københavns amts østre og Bornholms amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Amager, Bornholm, Gentofte, Gladsaxe-Herlev og Lyngby-Søllerød skattedkredse.

Amtsskatterådet for Frederiksborg amtskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Birkerød, Fredensborg, Frederikssund, Helsingør og Hillerød skattedkredse.

Amtsskatterådet for Roskilde amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Greve, Køge og Roskilde skattedkredse.

Amtsskatterådet for Vestsjællands amtskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Holbæk, Kalundborg, Ringsted og Slagelse skattedkredse.

Amtsskatterådet for Storstrøms amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Guldborgsund, Næstved, Vestlolland og Vordingborg skattedkredse.

Amtsskatterådet for Fyns amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Nordfyns,

Odense, Svendborg, Sydfyns og Vestfyns skattedkredse.

Amtsskatterådet for Sønderjyllands amtskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Haderslev, Sønderborg, Tønder og Aabenraa skattedkredse.

Amtsskatterådet for Ribe amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Esbjerg, Ribe og Varde skattedkredse.

Amtsskatterådet for Vejle amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Bjerre, Fredericia, Give, Horsens, Kolding og Vejle skattedkredse.

Amtsskatterådet for Ringkøbing amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Herning, Holstebro, Ringkøbing og Skjern skattedkredse.

Amtsskatterådet for Århus amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Grenaa, Randers, Rougsø, Silkeborg, Skanderborg og Århus skattedkredse.

Amtsskatterådet for Viborg amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Bjerringbro, Skive, Viborg og Vilsund skattedkredse.

Amtsskatterådet for Nordjyllands amtsskattedkreds,
omfattende: skatterådene for Aggersund, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Hobro og Aalborg skattedkredse.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 545 af 31. oktober 1946 ophæves.

Finansministeriet, den 20. marts 1970.

Poul Møller.

/ C. E. Haumann.

Finansministeriets bekendtgørelse nr. 507 af 18. december 1970.

Bekendtgørelse om landets inddeling i skyldkredse og vurderingskredse.

I henhold til §§ 23 og 24 i lovebekendtgørelse nr. 356 af 29. juli 1970 af lov om vurdering af landets faste ejendomme bestemmes:

§ 1. Landet inddeles i følgende skyldkredse og vurderingskredse:

København og Frederiksberg kommuner udgør 1 skyldkreds inddelt i 13 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Brønshøj vurderingskreds, der omfatter Brønshøj.

Børsens vurderingskreds, der omfatter Frimands, Klædebo, Købmager, Nørre, Nørrevold, Rosenborg, Snarens, Strand, Vester og Øster kvarterer.

Frederiksberg vurderingskreds, der omfatter Frederiksberg kommune.

Husum vurderingskreds, der omfatter Husum.

Nørrebro vurderingskreds, der omfatter den del af Udenbys Klædebo kvarter, der ligger vest for Lyngbyvej, Øster Allé, Trianglen og Østerbrogade.

Sundby vestre vurderingskreds, der omfatter Eksercerpladsen, Sundby Overdrev og Sundbyvester.

Sundby østre vurderingskreds, der omfatter Sundbyøster.

Toldbodens vurderingskreds, der omfatter Amagerbro, Christianshavns, Set. Annæ Vester og Set. Annæ Øster kvarterer samt den del af Østervold kvarter, der ligger sydvest for Østerbrogade, Dag Hammarskjølds Allé, Oslo Plads og Grønningen til Esplanaden.

Utterslev vurderingskreds, der omfatter Emdrup og Utterslev.

Valby vurderingskreds, der omfatter Valby og Vigerslev.

Vanløse vurderingskreds, der omfatter Damhussøen og Vanløse.

Vesterbro vurderingskreds, der omfatter Kgs. Enghave og Vesterbro (Udenbys Vester kvarter).

Østerbro vurderingskreds, der omfatter Frihavns kvarter, den del af Udenbys Klædebo kvarter, der ligger øst for Lyngbyvej, Øster Allé, Trianglen og Østerbrogade samt den del af Østervold kvarter, der ligger nordøst for Østerbrogade, Dag Hammarskjølds Allé, Oslo Plads og Grønningen til Esplanaden.,

Københavns amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 10 og 11 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Gentofte vurderingskreds, der omfatter Gentofte og Vangede sogne samt Vangede by i Dyssegård sogn og Gentofte by, Jægersborg by og Vangede by i Jægersborg sogn.

Gladsaxe vurderingskreds, der omfatter Bagsværd og Gladsaxe ejerlav.

Hellerup vurderingskreds, der omfatter Hellerup, Helleruplund og Magiegårds sogne samt Gentofte by i Dyssegård sogn.

Herlev vurderingskreds, der omfatter Herlev kommune.

Lyngby nordre vurderingskreds, der omfatter Frederiksdal hovedgård, Lundtofte og Virum ejerlav.

Lyngby søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Lyngby-Tårnbæk kommune.

Ordrup vurderingskreds, der omfatter Ordrup og Skovshoved sogne samt ejerlavene Bernstorff og Ermelunden i Jægersborg sogn.

Søborg vurderingskreds, der omfatter Buddinge og Mørkhøj ejerlav.

Søllerød vestre vurderingshreds, der omfatter Dronninggård, Geelskov, Nærum, Hildegard og Søllerød ejerlav.

Søllerød østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Søllerød kommune.

Søndre skyldkreds:

Amager nordre vurderingskreds, der omfatter den nord for Tømmerup ejerlav beliggende del af Tårnby kommune.

Amager søndre vurderingskreds, der omfatter Dragør og Store Magleby kommuner samt den øvrige del af Tårnby kommune.

Ballerup-Måløv vurderingskreds, der omfatter Ballerup-Måløv kommune.

Brøndbyernes vurderingskreds, der omfatter Brøndbyvester-Brøndbyøster kommune.

Glostrup vurderingskreds, der omfatter Glostrup kommune.

Hvidovre vurderingskreds, der omfatter Hvidovre kommune.

Høje Tåstrup vurderingskreds, der omfatter Høje Tåstrup kommune.

Rødovre vurderingskreds, der omfatter Rødovre kommune.

Smørum herreds søndre vurderingskreds, der omfatter Herstedvester-Herstedøster, Ledøje-Smørum og Sengeløse kommuner.

Torslunde-Ishøj-Vallensbæk vurderingskreds, der omfatter Torslunde-Ishøj og Vallensbæk kommuner.

Værløse vurderingskreds, der omfatter Værløse kommune.

Frederiksborg amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 8 og 9 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Vestre skyldkreds:

Frederikssund-Ølstykke vurderingskreds, der omfatter Frederikssund og Ølstykke kommuner.

Frederiksværk nordre vurderingskreds, der omfatter Melby og Vinderød sogne.

Frederiksværk søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Frederiksværk kommune.

Helsingør vestre vurderingskreds, der omfatter Tibirke og Vejby sogne.

Helsingør østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Helsingør kommune.

Hundested vurderingskreds, der omfatter Hundested kommune.

Jæg er spris-Skibby vurderingskreds, der omfatter Jægerspris og Skibby kommuner.

Skævinge-Slangerup-Stenløse vurderingskreds, der omfatter Skævinge, Slangerup og Stenløse kommuner.

Østre skyldkreds:

Allerød-Farum vurderingskreds, der omfatter Allerød og Farum kommuner.

Asminderød-Grønholt-Karlebo vurderingskreds, der omfatter Asminderød-Grønholt og Karlebo kommuner.

Birkerød vurderingskreds, der omfatter Birkerød kommune.

Græsted-Gilleleje vestre vurderingskreds, der omfatter Blistrup og Græsted sogne.

Græsted-Gilleleje østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Græsted-Gilleleje kommune.

Helsingør vestre vurderingskreds, der omfatter følgende ejerlav: Bistrup, Borsholm, Bøtterup, Ellekilde, Espergærde, Gurte, Gurte huse, Gurtevang, Harreshøj, Havreholm, Holmegård, Hornbæk by, Hornbæk fiskerleje, Hornbæk plantage, Horneby, Horserød by, Horserød hegn, Jonstrup, Kathøjgård, Kelleris hegn, Klosteris hegn, Krogenberg hegn, Krogenberg og Munkegårde, Lille Esbønderup, Mørdrup, Nygård by, Nyrup, Nyrup indhegning, Plejelt, Reerstrup, Risby fredskov, Risby huse, Saunte, Skibstrup, Sofienlyst, Stenstrup by, Stenstrup overdrev, Såne, Tejlstrup hegn, Tikøb, Tikøb skovhuse, Tibberup, Ørsholtgård.

Helsingør østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Helsingør kommune.

Hillerød vurderingskreds, der omfatter Hillerød kommune.

Hørsholm vurderingskreds, der omfatter Hørsholm kommune.

Roskilde amtskommune udgør 1 skyldkreds inddelt i 10 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Bramsnæs-Hvalsø vurderingskreds, der omfatter Bramsnæs og Hvalsø kommuner.

Greve nordre vurderingskreds, der omfatter Greve sogn med undtagelse af Mosede ejerlav og Kildebrønde sogn.

Greve søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Greve kommune.

Gundsø vurderingskreds, der omfatter Gundsø kommune.

Køge vurderingskreds, der omfatter Køge kommune.

Lejre-Ramsø vurderingskreds, der omfatter Lejre og Eamsø kommuner.

Roskilde vestre vurderingskreds, der omfatter den del af Roskilde kommune, der ligger vest for en linie, der følger vestgrænsen af ejerlavene Klostermarken og Roskilde Jomfrukloster og derpå går østpå ad Algade, øst om Hestetorvet og videre langs nordgrænsen af ejerlavet Vestermarken indtil Vindinge sognegrænse, der følges sydpå indtil grænsen mod Greve kommune.

Roskilde østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Roskilde kommune.

Skovbo-Vallø vurderingskreds, der omfatter Skovbo og Vallø kommuner.

Solrød vurderingskreds, der omfatter Solrød kommune.

Vestsjællands amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 9 og 8 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Bjergsted-Hvidebæk-Svinninge vurderingskreds, der omfatter Bjergsted, Hvidebæk og Svinninge kommuner.

Dragsholm vurderingskreds, der omfatter Dragsholm kommune.

Holbæk nordre vurderingskreds, der omfatter Butterup, Hagedsted, Hørby, Orø, Tuse og Udby sogne samt den i Holbæk kommune beliggende del af Søstrup sogn.

Holbæk søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Holbæk kommune.

Jernløse-Tornved-Tølløse vurderingskreds, der omfatter Jernløse, Tornved og Tølløse kommuner.

Kalundborg vurderingskreds, der omfatter Kalundborg kommune.

Nykøbing-Rørvig vurderingskreds, der omfatter Nykøbing-Rørvig kommune.

Trundholm nordre vurderingskreds, der omfatter den i Trundholm kommune beliggende del af Højby sogn.

Trundholm søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Trundholm kommune.

Søndre skyldkreds:

Dianalund-Høng-Stenlille vurderingskreds, der omfatter Dianalund, Høng og Stenlille kommuner.

Fuglebjerg-Haslev vurderingskreds, der omfatter Fuglebjerg og Haslev kommuner.

Gørlev vurderingskreds, der omfatter Gørlev kommune.

Hashøj-Skælskør vurderingskreds, der omfatter Hashøj og Skælskør kommuner.

Korsør vurderingskreds, der omfatter Korsør kommune.

Ringsted vurderingskreds, der omfatter Ringsted kommune.

Slagelse vurderingskreds, der omfatter Slagelse kommune.

Sorø vurderingskreds, der omfatter Sorø kommune.

Storstrøms amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 8 og 8 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Fakse-Stemts vurderingskreds, der omfatter Fakse og Stevn kommuner.

Fladså-Rønnede vurderingskreds, der omfatter Fladså og Rønnede kommuner.

Holmegård-Suså vurderingskreds, der omfatter Holmegård og Suså kommuner.

Langebæk-Præstø vurderingskreds, der omfatter Langebæk og Præstø kommuner.

Møn vurderingskreds, der omfatter Møn kommune.

Næstved indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Næstved bygrunde, Næstved jorder (herunder Grimstrup, Lille Næstved, Rønnebæksholm hovedgård, Ydernæs og Aderup), Næstved markjorder samt ejerlavene Herlufsholm, Holsted, Lille Næstved, Vridsløse og Øverup fra Herlufsholm sogn.

Næstved ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Næstved kommune.

Vordingborg vurderingskreds, der omfatter Vordingborg kommune.

Søndre skyldkreds:

Holeby-Maribo vurderingskreds, der omfatter Holeby og Maribo kommuner.

Højreby-Ravnsborg vurderingskreds, der omfatter Højreby og Ravnsborg kommuner.

Nakskov vurderingskreds, der omfatter Nakskov kommune.

Nykøbing Falster vurderingskreds, der omfatter Nykøbing Falster kommune.

Nysted-Sakskøbing vurderingskreds, der omfatter Nysted og Sakskøbing kommuner.

Nørre-Ålslev-Stubbekøbing vurderingskreds, der omfatter Nørre-Ålslev og Stubbekøbing kommuner.

Rudbjerg-Rodby vurderingskreds, der omfatter Rudbjerg og Rødby kommuner.

Sydfalster vurderingskreds, der omfatter Sydfalster kommune.

Bornholms **amtskommune** udgør 1 skyldkreds inddelt i 3 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Allinge-Gudhjem-Hasle vurderingskreds, der omfatter Allinge-Gudhjem og Hasle kommuner.

Neksø-Åkirkeby vurderingskreds, der omfatter Neksø og Åkirkeby kommuner samt Christiansø.

Rønne vurdering skreds, der omfatter Rønne kommune.

Fyns **amtskommune** inddeles i 3 skyldkredse med henholdsvis 9, 7 og 7 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Bogense-Søndersø vurderingskreds, der omfatter Bogense og Sønder sø kommuner.

Kerteminde-Munkebo vurderingskreds, der omfatter Kerteminde og Munkebo kommuner.

Odense indre vurderingskreds, der omfatter Hans Tausens, Sot. Hans, Set. Knuds og Vor Frue sogne samt Fredens sogn bortset fra den del, der ligger øst for en linie fra Odense gamle kanal sydpå langs Skibhusvej og Carl Lundsvej og østpå ad Døckerlundvej og Riisingsvej til sognegrænsen.

Odense midtvestlige vurderingskreds, der omfatter Pårup og Sanderum sogne.

Odense nordvestlige vurderingskreds, der omfatter Allesø, Lumby, Næsby, Næsbyhovedbroby, Trøstrup-Korup og Ubberud sogne.

Odense sydvestlige vurderingskreds, der omfatter Bellinge, Brændekilde, Dalum, Fangel og Stenløse sogne.

Odense østre vurderingskreds, der omfatter Agedrup, Allerup, Davinde, Fraugde, Højby, Korsløkke, Seden og Åsum sogne samt den øvrige del af Fredens sogn.

Odense-Hunder up vurderingskreds, der omfatter Set. Ansgar, Bolbro, Munkebjerg og Thomas Kingo sogne.

Otterup vurderingskreds, der omfatter Otterup kommune.

Vestre skyldkreds:

Assens-Hårby vurderingskreds, der omfatter Assens og Hårby kommuner.

Broby-Tommerup-Årslev vurderingskreds, der omfatter Broby, Tommerup og Årslev kommuner.

Ejby-Nørre-Åby vurderingskreds, der omfatter Ejby og Nørre-Åby kommuner.

Fåborg vurderingskreds, der omfatter Fåborg kommune.

Glamsbjerg-Vissenbjerg-Årup vurderingskreds, der omfatter Glamsbjerg, Vissenbjerg og Årup kommuner.

Middelfart vurderingskreds, der omfatter Middelfart kommune.

Ring e-Ry slinge vurderingskreds, der omfatter Ringe og Ryslinge kommuner.

Østre skyldkreds:

Egebjerg-Gudme vurderingskreds, der omfatter Egebjerg og Gudme kommuner.

Langeland vurdering skreds, der omfatter Rudkøbing, Sydlangeland og Tranekær kommuner.

Langeskov-Ullerslev-Ørbæk vurderingskreds, der omfatter Langeskov, Ullerslev og Ørbæk kommuner.

Nyborg vurderingskreds, der omfatter Nyborg kommune.

Svendborg indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Bjørnemose hovedgård fra Tved sogn, Svendborg bygrunde, Svendborg jorder (herunder Bjørnemose hovedgård, Græsholmene, Set. Jørgens, Ørkilds møller samt Sørup bortset fra den del, der ligger nord for matr. nr. e. 15 a, 14 c, f, a, 61 b, 8 a Sørup og Sørup Kirkevej) og Svendborg markjorder bortset fra den nord for Græsholmene beliggende del.

Svendborg ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Svendborg kommune.

Ærø vurderingskreds, der omfatter Marstal og Ærøskøbing kommuner.

Sonderjyllands amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 6 og 6 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Christians feld-Rødding vurderingskreds, der omfatter Christiansfeldt og Rødding kommuner.

Gram-Vojens vurderingskreds, der omfatter Gram og Vojens kommuner.

Haderslev indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Erlev, Fredsted, Gammel Haderslev, Haderslev, Haderslev dam og Sdr. Otting.

Haderslev ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Haderslev kommune.

Løgumkloster-Skærbæk vurderingskreds, der omfatter Løgumkloster og Skærbæk kommuner.

Nørre-Rangstrup-Rødekr. vurderingskreds, der omfatter Nørre-Rangstrup og Rødekr. kommuner.

Søndre skyldkreds:

Augustenborg-Nordborg-Sydals vurderingskreds, der omfatter Augustenborg, Nordborg og Sydals kommuner.

Bov-Tinglev vurderingskreds, der omfatter Bov og Tinglev kommuner.

Bredebro-Højer-Tønder vurderingskreds, der omfatter Bredebro, Højer og Tønder kommuner.

Broager-Gråsten-Sundeved vurderingskreds, der omfatter Broager, Gråsten og Sundeved kommuner.

Lundtoft-Åbenrå vurderingskreds, der omfatter Lundtoft og Åbenrå kommuner.

Sønderborg vurderingskreds, der omfatter Sønderborg kommune.

Ribe amtskommune udgør 1 skyldkreds inddelt i 9 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Billund-Grindsted vurderingskreds, der omfatter Billund og Grindsted kommuner.

Blåbjerg-Blåvandshuk vurderingskreds, der omfatter Blåbjerg og Blåvandshuk kommuner.

Bramminge-Helle vurderingskreds, der omfatter Bramminge og Helle kommuner.

Brørup-Holsted-V er en vurderingskreds, der omfatter Brørup, Holsted og Vejen kommuner.

Esbjerg indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Esbjerg, Esbjerg bygrunde, Esbjerg havn, Fourfeldt, Rørkær, Spangsbjerg, Strandby og Vognsbøl samt den del af ejerlavet Boldesager, der ligger vest for jernbanen mod Varde.

Esbjerg vestre og Fanø vurderingskreds, der omfatter Fanø kommune, Guldager sogn bortset fra Fourfeldt ejerlav samt Hostrup sogn.

Esbjerg østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Esbjerg kommune.

Ribe vurderingskreds, der omfatter Ribe kommune.

Varde-Ølgod vurderingskreds, der omfatter Varde og Ølgod kommuner.

Vejle amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 6 og 7 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Brædstrup-Gedved vurderingskreds, der omfatter Brædstrup og Gedved kommuner.

Give-Jelling vurderingskreds, der omfatter Give og Jelling kommuner.

Horsens indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Dagnæs, Horsens bygrunde, Horsens jorder (Bygholm hovedgård), Horsens markjorder, Torsted og Tyrsted.

Horsens ydre og Hedensted vurderingskreds, der omfatter Hedensted kommune samt den øvrige del af Horsens kommune.

Juelsminde vurderingskreds, der omfatter Juelsminde kommune.

Nørre-Snede-Tørring-Uldum vurderingskreds, der omfatter Nørre-Snede og Tørring-Uldum kommuner.

Søndre skyldkreds:

Egtved-Lunderskov-Vamdrup vurderingskreds, der omfatter Egtved, Lunderskov og Vamdrup kommuner.

Fredericia indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene De til grundene i staden Fredericia hørende jorder, Egeskov, Egum, Fredericia bjrgrunde, Fredericia jorder (herunder Fuglsang), Fredericia kobbeltjorder, Fredericia private ejendomsjorder, Himmerigshus, Kirstinebjerg, Stoustrup, Treide og Vejlby.

Fredericia ydre og Børkop vurderingskreds, der omfatter Børkop kommune samt den øvrige del af Fredericia kommune.

Kolding indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Kolding bygrunde og Kolding markjorders I. til IV. afdeling.

Kolding ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Kolding kommune.

Vejle indre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Engene, Nørremarken, Nørreskov, Pedersholm m. m., Søndermarken og Vejle bygrunde samt den nordlige del af Vinding ejerlav i Mølholm sogn, afgrænset mod syd af en linie, der fra Søndermarken følger vest- og nordgrænsen af matr. nr. 16 a Vinding indtil landevejen og herfra nordskellet af området for matr. nr. e med cifferbetegnelsen 16 indtil Vinding sogn.

Vejle ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Vejle kommune.

Ringkøbing amtskommune udgør 1 skyldkreds inddelt i 12 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Aulum - Haderup - Vinderup vurderingskreds, der omfatter Aulum-Haderup og Vinderup kommuner.

Brande-Åskov vurderingskreds, der omfatter Brande og Åskov kommuner.

Egvad vurderingskreds, der omfatter Egvad kommune.

Herning indre vurderingskreds, der omfatter Tjorring sogn og ejerlavene Baggeskær, Gullestrup, Herning bygrunde, Herningsholm, Holing, Holtbjerg, Lavlund, Nørholm m. m., Salholt, Sønderager m. m. og Vestervang.

Herning ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Herning kommune.

Holmsland-Ringkøbing vurderingskreds, der omfatter Holmsland og Ringkøbing kommuner.

Holstebro vurderingskreds, der omfatter Holstebro kommune.

Ikast vurderingskreds, der omfatter Ikast kommune.

Lemvig - Thyborøn - Harboøre vurderingskreds, der omfatter Lemvig og Thyborøn-Harboøre kommuner.

Skjern-Videbæk vurderingskreds, der omfatter Skjern og Videbæk kommuner.

Struer-Thyholm vurderingskreds, der omfatter Struer og Thyholm kommuner.

Trehøje-Ulfborg-Vemb vurderingskreds, der omfatter Trehøje og Ulfborg-Vemb kommuner.

Århus amtskommune inddeles i 3 skyldkredse med henholdsvis 7, 8 og 7 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordøstlige skyldkreds:

Ebeltoft vurderingskreds, der omfatter Ebeltoft kommune.

Grenå-Midt Djurs vurderingskreds, der omfatter Grenå og Midt Djurs kommuner.

Mariager-Nørhald-Purhus vurderingskreds, der omfatter Mariager, Nørhald og Purhus kommuner.

Nørre Djurs-Rougsø vurderingskreds, der omfatter Nørre Djurs og Rougsø kommuner.

Randers indre vurderingskreds, der omfatter Dronningborg sogn og ejerlavene Randers bygrunde og Randers markjorder.

Randers ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Randers kommune.

Rosenholm-Rønde-Sønderhald vurderingskreds, der omfatter Rosenholm, Rønde og Sønderhald kommuner.

Sydøstlige skyldkreds:

Århus City vurderingskreds, der omfatter Århus bygrunde samt Marselisborg under Århus bygrunde.

Århus indre vurderingskreds, der omfatter Århus markjorder og Hasle under Århus jorder samt Marselisborg under Århus jorder.

Århus nordre vurderingskreds, der omfatter Egå, Elev, Hjortshøj, Mejlbjerg, Skødstrup, Spørring, Todbjerg, Trige og Ølsted sogne samt ejerlavene Lisbjerg, Skejby og Terp.

Århus søndre og Samsø vurderingskreds, der omfatter Beder, Mallings og Mårslet sogne samt Samsø.

Århus vestre vurderingskreds, der omfatter Astrup, Borum, Framlev, Fårup, Harlev, Hvilsted, Kasted, Kolt, Lyngby, Ormslev, Sabro, Tilst, Tiset og Tulstrup sogne samt Fastrup ejerlav i Vitved sogn.

Århus-Risskov vurderingskreds, der omfatter Elsted, Risskov og Vejlbjerg sogne.

Århus-Viby vurderingskreds, der omfatter

Fredens, Holme, Skåde, Tranbjerg og Viby sogne.

Århus-Åby vurderingskreds, der omfatter Brabrand, Hasle, Åby og Årslev sogne.

Vestre skyldkreds:

Galten-Ry-Them vurderingskreds, der omfatter Galten, Ry og Them kommuner.

Gjern-Hammel-Hinnerup vurderingskreds, der omfatter Gjern, Hammel og Hinnerup kommuner.

Hadsten-Langå vurderingskreds, der omfatter Hadsten og Langå kommuner.

Hørning-Skanderborg vurderingskreds, der omfatter Hørning og Skanderborg kommuner.

Odder vurderingskreds, der omfatter Odder kommune.

Silkeborg indre vurderingskreds, der omfatter Balle sogn og ejerlavene Silkeborg bygrunde og Silkeborg markjorder.

Silkeborg ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Silkeborg kommune.

Viborg amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 6 og 8 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Morsø vestre vurderingskreds, der omfatter Alsted, Bjergby, Blistrup, Dragstrup, Ejerslev, Flade, Galtrup, Hvidbjerg, Jordsby, Karby, Møllerup, Outrup, Rakkeby, Redsted, Sejerslev, Skallerup, Solbjerg, Sundby, Sønder Dråby, Tæbring og Øster Jølby sogne.

Morsø østre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Morsø kommune.

Sallingssund-Sundsøre vurderingskreds, der omfatter Sallingssund og Sundsøre kommuner.

Sydthy vurderingskreds, der omfatter Sydthy kommune.

Thisted nordre og Hanstholm vurderingskreds, der omfatter Hanstholm kommune og Arup, Hillerslev, Hunstrup, Jannerup, Kåstrup, Sennels, Skinnerup, Tved, Vang-Tvorup, Vesløs, Øsløs, Østerild sogne, den øvrige del af Nors og Vester Vandet sogne samt den øst for Thisted markjorder beliggende del af Thisted landsogn og ejerlavene Kongens Hede, Råstrup hovedgård og Sjørring sø fra Hundborg sogn.

Thisted søndre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Thisted kommune.

Søndre skyldkreds:

Bjerringbro vurderingskreds, der omfatter Bjerringbro kommune.

Fjends-Spøttrup vurderingskreds, der omfatter Fjends og Spøttrup kommuner.

Hvorslev-Tjele vurderingskreds, der omfatter Hvorslev og Tjele kommuner.

Karup-Kjellerup vurderingskreds, der omfatter Karup og Kjellerup kommuner.

Møldrup-Ålestrup vurderingskreds, der omfatter Møldrup og Ålestrup kommuner.

Skive vurderingskreds, der omfatter Skive kommune.

Viborg indre vurderingskreds, der omfatter Viborg bygrunde og den del af Viborg markjorder, der ligger syd for en linie, som går nord om Asmild sogn og Nørresø, herfra langs den vestligste grænse mellem Viborg markjorder og Viborg Gråbrødre landsogn indtil Ringvejen og sydpå ad denne til jernbanen mod Skive, der følges vestpå til grænsen mod Ravnstrup sogn.

Viborg ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Viborg kommune.

Nordjyllands amtskommune inddeles i 2 skyldkredse med henholdsvis 11 og 10 vurderingskredse med følgende betegnelser:

Nordre skyldkreds:

Brovst-Fjerritslev vurderingskreds, der omfatter Brovst og Fjerritslev kommuner.

Brønderslev vurderingskreds, der omfatter Brønderslev kommune.

Dronninglund-Hals vurderingskreds, der omfatter Dronninglund og Hals kommuner.

Frederikshavn vurderingskreds, der omfatter Frederikshavn kommune.

Hirtshals-Skagen vurderingskreds, der omfatter Hirtshals og Skagen kommuner.

Hjørring indre vurderingskreds, der omfatter Set. Hans sogn og ejerlavene Bidstrupgård, Hjørring bygrunde og Hjørring markjorder.

Hjørring ydre vurderingskreds, der omfatter den øvrige del af Hjørring kommune.

Læsø-Sindal vurderingskreds, der omfatter Læsø og Sindal kommuner.

Løkken-Vrå-Åbybro vurderingskreds, der omfatter Løkken-Vrå og Åbybro kommuner.

Pandrup vurderingskreds, der omfatter Pandrup kommune.

Sæby vurderingskreds, der omfatter Sæby kommune.

Søndre skyldkreds:

Arden-Stovring vurderingskreds, der omfatter Arden og Stovring kommuner.

Farsø-Års vurderingskreds, der omfatter Farsø og Års kommuner.

Hadsund vurderingskreds, der omfatter Hadsund kommune.

Hobro-Norager vurderingskreds, der omfatter Hobro og Nørager kommuner.

Løgstør-Nibe vurderingskreds, der omfatter Løgstør og Nibe kommuner.

Sejlfjord-Skørping vurderingskreds, der omfatter Sejlfjord og Skørping kommuner.

Ålborg nordre vurderingskreds, der omfatter ejerlavene Nørresundby bygrunde og markjorder, den i Ålborg kommune beliggende del af Ajstrup sogn, Hammer, Horsens, Hvorup, Lindholm, Sulsted og Vadum sogne.

Ålborg søndre vurderingskreds, der omfatter Dall, Ellidshøj, Ferslev, Gunderup, Klarup, Nøvling, Romdrup, Svenstrup, Sønder Tranders og Volsted sogne samt den i Ålborg kommune beliggende del af Øster Hornum sogn.

Ålborg vestre vurderingskreds, der omfatter Frej lev sogn, Hasseris sogn bortset fra den nord for vejen Over Kæret liggende enklave (Kærbykvarteret), Nørholm, Skalborg, Sønderholm, og Vesterkær sogne samt den del af Ansgars, Budolfi og Vor Frelser sogne, der ligger vest for en linie, som fra Limfjorden sydpå følger jernbanen, Vesterbro og Hobrevej.

Ålborg østre vurderingskreds, der omfatter de under Ålborg jorder i Nørre Tranders og Vejgård kirkesogne liggende ejerlav Nørre Tranders, Rørdal, Uttrup og Øster Sundby samt Hans Egedes, Set. Markus og Vor Frue sogne og den øvrige del af Ansgars, Budolfi, Hasseris og Vor Frelser sogne.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 1971.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 50. af 19. februar 1923 med senere ændringer ophæves.

Finansministeriet, den 18. december 1970.

Poul Møller.

/ Karen N. Dahl.

Redegørelse fra det nedsatte underudvalg vedrørende skyld- og vurderingsrådenes medhjælpsforhold.

1. Skyldrådskontorerne.

1.1. *De mindste krav, der må stilles til et skyldrådskontor, synes at måtte være:*

- a) Træffe- og telefontid mindst 4 timer dagligt inden for almindelig kontortid på ugens 5 første dage; det anførte tidsrum må gælde for de mindste skyldkredse og må for de blot lidt større anses for utilstrækkeligt.
- b) Mulighed for udførelse af almindeligt kontorarbejde for skyldrådet - maskinskrivning, talbehandling på regnemaskine, arkivering af korrespondance, materiale m. v. - samt udarbejdelse af mødereferater, besvarelse af telefonforespørgsler m. v.
- c) Udførelse af elementære vurderingstekniske opgaver, navnlig revisionsmæssig kontrol med vurderingen, anvendelse af salgs- og vurderingsstatistik o. l.
- d) Selvstændig besvarelse af ukomplicerede forespørgsler vedrørende vurderingsproblemer og forberedelse af vurderingsarbejdet.

Formålet med en sådan skyldrådskontor-junktion skal være, foruden at yde ejere og lokale myndigheder en bedre betjening vedrørende konkrete spørgsmål, at aflaste skyldrådets medlemmer og navnlig skyldrådsformanden for en mængde kontormæssige opgaver.

Nedenfor belyses de foreliggende muligheder for kontormæssig bistand til varetagelse af skyldrådenes administrative arbejde. Der er i bilag til redegørelsen givet oplysning om personaleforholdene på de eksisterende skyldrådskontorer og anført et skøn over udgifterne ved drift af skyldrådskontorer. Det forudsættes, at der højst skal etableres eet kontor pr. skyldkreds, og at de nuværende 4 egentlige skyldrådskontorer i København og Frederiksberg, Københavns amt, Frederiksborg amt og Ringkøbing amt opretholdes.

1.2. *Et kontor i tilknytning til en kommune.*

Antallet af kommuner pr. skyldkreds varierer fra 2 til 18. Ligningsdirektoratet har tidligere udtalt, at det nærer betænkeligheder ved at knytte skyldrådets kontorfunktioner til en kommunal myndighed. Hertil kommer - som følge af det for langt de fleste skyldkredse store antal kommuner pr. kreds - vanskeligheden ved at udpege en enkelt kommunes administration til at varetage dette arbejde. Placeringen ville kunne tænkes foretaget ud fra den tilfældige omstændighed, i hvilken kommune skyldrådsformanden bor, hvilket måtte anses for uheldigt. Endvidere ville der kunne ventes interkommunal uenighed om placeringen.

Det må derfor nok frarådes, at gå ind for en placering som her anført.

1.3. *Et selvstændigt kontor, d. v. s. uden tilknytning til noget lokalt statsligt kontor.*

Et sådant kontor kan tænkes oprettet enten

- a) skyldkredsvis eller
- j) for to eller flere skyldkredse under eet.

Ad a. Skyldkredsene varierer betydeligt i størrelse, fra ca. 20.000 ejendomme på Bornholm til godt 80.000 ejendomme i Nordjyllands amts nordre skyldkreds.

Fordelt på størrelsesgrupper er billedet således:

20.000-35.000 ejendomme: 2 skyldkredse
 35.000-45.000
 45.000-55.000
 55.000-65.000
 65.000 og derover

For skyldkredse med over 35.000 ejendomme kan der næppe være særlige betænkeligheder ved oprettelse af et selvstændigt kontor, idet dette ejendomsantal må anses for tilstrækkeligt til beskæftigelse af et personale. For de to mindste skyldkredse (Bornholm og Viborg amts nordre skyld-

kreds, der i det væsentlige udgøres af det tidligere Thisted amt) spiller de geografiske forhold ind.

Ligningsdirektoratet har tidligere anført, at et skyldråds kontor utvivlsomt bedst kan fungere på basis af en enkelt skyldkreds. Denne opfattelse bygger i nogen grad på et skøn, jfr. nedenfor under ad b, idet de hidtidige erfaringer fra de skyldkredse, der er fælles om et kontor (Københavns amt, Frederiksborg amt og Vejle amt) ikke taler klart imod den her gældende ordning; men det må herved fremhæves, at opdelingen i 2 skyldkredse først er sket samtidig med eller efter kontorets oprettelse, således at der i forvejen forelå en vis samarbejdsrutine i skyldrådene. Ligningsdirektoratet har endvidere anført, at det formentlig vil være lettere at opnå tilslutning fra de nuværende skyldrådsformænd til en ensartet kontorbistand, såfremt denne etableres for hver skyldkreds for sig.

Med bibeholdelse af det nuværende fælles kontor for de to skyldkredse i Vejle amt ville der herefter blive tale om oprettelse af 20 selvstændige kontorer, såfremt denne løsning gennemføres.

Ad b. Til fordel for at oprette skyldrådskontorer fælles for to eller flere skyldkredse anføres for det første økonomiske hensyn, jfr. nedenfor under c, dernæst at der vil kunne opnås en større ensartethed i bistandsarbejdet. Det ville i givet fald næppe være hensigtsmæssigt at etablere kontorer for større geografiske enheder end et amt, og der ville herefter - uden for de eksisterende 4 egentlige skyldrådskontorer - blive tale om 11 kontorer. Fordelt på størrelsesgrupper ville billedet blive således:

20.000- 50.000 ejendomme:	1 amt
50.000- 75.000	- : 2 amter
75.000-100.000	- : 4 amter
100.000-125.000	- : 1 amt
125.000 og derover	: 3 amter

(Til sammenligning kan nævnes, at skyldrådskontorerne i Københavns amt og Frederiksborg amt omfatter henholdsvis ca. 113.000 og ca. 110.000 ejendomme).

En sådan ordning ville medføre, at 3 skyldrådskontorer i amter, nemlig Roskilde, Bornholm og Ribe amter kun fik et skyldråd at betjene; i 6 amter skulle et kontor dække 2 skyldkredse, nemlig i Vestsjællands amt,

Storstrøms amt, Sønderjyllands amt, Vejle amt, Viborg amt og Nordjyllands amt, og endelig ville kontorerne i 2 amter, nemlig Fyns amt og Århus amt, skulle dække hver 3 skyldkredse.

Ligningsdirektoratet har udtrykt betænkelighed ved en ordning af denne art bl. a. ud fra den betragtning at kontorenes område, hvad angår antal ejendomme i nogle amter vil blive større end ønskeligt, samt at afstanden inden for kontorenes område i visse amter vil vanskeliggøre skyldrådsformændenes udnyttelse af kontorerne.

Vedrørende udgifterne i forbindelse med oprettelse af selvstændige kontorer bemærkes: Størrelsen af det personale, der skal benyttes til et skyldråds kontor, vil - bortset fra lederen - i det væsentlige afhænge af, hvor mange skyldråd kontoret skal betjene, og hvor mange ejendomme det omfatter. Udgifterne kan spaltes op på følgende hovedgrupper:

- 1) Løn til kontorleder.
- 2) Løn til øvrigt personale.
- 3) Husleje.
- 4) Kontorhold.

ad 1) Denne post vil i første omgang være afhængig af, om der oprettes 20 eller 11 selvstændige kontorer; men besparelsen i sidste fald vil nok til en vis grad blive opvejet af, at lederen af et stort kontor formentlig skal gageres højere end lederen af et mindre kontor.

ad 2) Udgiften vil i det væsentlige være afhængig af størrelsen af det område, kontoret skal betjene, og der vil næppe - under iøvrigt lige forhold - blive synderlig forskel, om løsning a eller b foretrækkes.

ad 3) og 4): Disse poster følger i det væsentlige punkt 2. Der henvises i øvrigt til det i bilaget anførte.

1.4. *Et skyldråds kontor tilknyttet et i forvejen eksisterende lokalt statsligt kontor.*

Et sådant kontor kunne ligesom det under 1.3. omtalte selvstændige skyldråds kontor tænkes oprettet enten

- a) skyldkredsvis eller
- b) for to eller flere skyldkredse under eet.

Med hensyn til afvejningen af disse to muligheder henvises til det ovenfor under 1.3. anførte, idet omtrent samme betragtninger synes at kunne anføres. Det ville dog formentlig være lettere at lade skyldrådsbistanden udføre af eet kontor for flere skyldkredse, hvis funktionen knyttes til et i forvejen eksisterende statsligt kontor, end hvis nyetablering skulle ske.

1.5. En afvejning mellem 1.3. (selvstændigt kontor) og 1.4. skal herefter søges foretaget. Først bemærkes, at den mest nærliggende form for statsligt kontor, til hvilket et skyldrådskontor kunne knyttes, er et amtsskatteinspektorat / amtsligningsinspektorat / evt. skatteråd. Der er mindst et inspektorat pr. amt, oftest placeret i amtets hovedby, hvor placering af et skyldrådskontor ligeledes er mest naturligt.

Tilknytning til et inspektorat giver mulighed for deltagelse i telefon-, skrivestue-, mødelokale- og personalefaciliteter, f. eks. kantine. Der består et vist materielt interessefællesskab mellem vurderingsmyndigheder og de indkomstlignende myndigheder, som gør en tilknytning naturlig. Dette gælder såvel mellem de pågældende myndigheder som i forholdet til borgerne.

På den anden side bør der som hovedregel ikke blive tale om personalefællesskab, ej heller således at amtsskatteinspektøren skal være ansvarlig for skyldrådskontorets funktion. Dettets daglige leder skal alene stå til ansvar for skyldrådet (ene) inden for de fastsatte rammer for de selvstændige beføjelser. Det kan dog tænkes, at der kan forekomme tilfælde, hvor det må anses for hensigtsmæssigt at henlægge sekretariatsbistanden til et amtsskatteinspektorat som sådant, men i disse må det være amtsskatteinspektoratets personale, der yder bistanden, ligesom det er amtsskatteinspektøren, der er den ansvarlige leder.

Udgiftsmæssigt må det antages, at kontorform 1.4. i hvert fald ikke bliver dyrere end 1.3. snarere, at der vil kunne opnås ikke uvæsentlige besparelser.

Sammenfattende må det om placeringen af skyldrådskontorfunktionen siges, at det vel ikke er absolut nødvendigt, at samme ordning gennemføres i alle skyldkredse, og at det kan være naturligt ved afgørelsen heraf at tage hensyn til de lokale forhold.

2. Vedrørende kontormæssig bistand til vurderingsformændene (§ 26-bistand).

Af landets 223 vurderingskredse udgøres de 49 af een kommune, 67 vurderingskredse omfatter hver 2 kommuner og 19 vurderingskredse hver 3 kommuner. 3 kommuner er hver opdelt i 2 vurderingskredse dog således, at den ene vurderingskreds tillige omfatter en selvstændig nabokommune (Horsens og Hedensted, Fredericia og Børkop, Thisted og Hanstholm). Tårnby kommune er opdelt på 2 vurderingskredse, heraf en selvstændig, medens resten hører sammen med Dragør og St. Magleby kommune. Landets øvrige kommuner er alle opdelt på 2 eller flere vurderingskredse med følgende antal:

22 kommuner består af 2 vurderingskredse (overvejende forstadskommuner omkring København, de større provinsbyer samt nogle udprægede sommerhuskommuner).

2 kommuner består af 3 vurderingskredse (Gentofte og Esbjerg. Under en vurderingskreds i Esbjerg kommune indgår Fanø kommune).

1 kommune består af 4 vurderingskredse (Ålborg).

1 kommune består af 6 vurderingskredse (Odense).

1 kommune består af 8 vurderingskredse (Århus. Under en vurderingskreds i Århus kommune indgår Samsø kommune).

1 kommune består af 12 vurderingskredse (København).

Der er gennemsnitligt 8-9 distrikter pr. vurderingskreds. Ligningsdirektoratet er af den opfattelse, at man i alt væsentligt vil kunne bevare den nuværende vurderingskredsinddeling i hvert fald til 1975.

Uanset de betydelige variationer i vurderingskredsenes størrelse og sammensætning i ejendomsmæssig henseende er der et ret ensartet behov for kontormæssig bistand i de enkelte vurderingskredse.

Selv om det ikke hidtil har været det normale, at § 26-bistanden og § 40-bistanden blev ydet af den samme myndighed er det et spørgsmål om det ikke - bl. a. med henblik på en rationalisering af selve vurderingsarbejdet - vil være det mest praktiske om ydelsen af § 26-bistanden og § 40-bistanden, der jo nu ydes af samtlige kommuner blev knyttet sammen.

Tiltræder man dette, vil der ikke opstå særlige problemer i de 135 vurderingskredse, omfattende de 80 kommuner, der udgør een vurderingskreds eller er opdelt i flere vurderingskredse.

Vanskeligere vil det derimod være i de øvrige vurderingskredse, der består af 2 eller 3 kommuner. Her ydes jo § 40-bistanden af de enkelte kommuner, og skal § 26-bistanden følge § 40-bistanden, vil der opstå den ulempe for vurderingsformanden, at han skal søge sin kontormæssige bistand 2 eller 3 steder.

Denne ulempe synes dog at måtte være underordnet i forhold til de fordele, der er forbundet med, at det er den enkelte kommune, der er orienteret med hensyn til de

byplanmæssige og lignende forhold i kommunen, der yder bistanden.

En ordning hvorefter § 26-bistanden ydes af en enkelt af vurderingskredsens kommuner synes ikke at kunne anbefales. En sådan ordning vil kunne skabe vanskeligheder kommunerne imellem og indebærer ikke de fordele, som man har i de tilfælde, hvor det er den samme kommune, der yder både § 26- og § 40-bistanden.

En sammenknytning af § 26- og § 40-bistanden i samtlige kommuner, altså også i Københavns kommune vil betyde, at ydelsen af begge sorter bistand vil blive en egentlig kommunal opgave, hvilket formentlig vil indebære, at der ikke af staten skal ske betaling til kommunerne for bistandsydelse.

Underbilag til redegørelsen (bilag 13)

1. Personaleforhold på de eksisterende skyldrårdskontorer pr. 1. marts 1972.

Skyldrådskonforet for København og Frederiksberg:

- 1 kontorchef (lønramme 36)
- 1 sekretær (udstationeret fra ligningsdirektoratet)
- 1 overassistent (heltid)
- 1 assistent (heltid)
- 1 assistent (deltid - 4 dage om ugen)
- 1 assistent (V2)
- 1 kontorassistent (timelønnet, 4 timer pr. dag)
- 1 student (timelønnet, 1 dag om ugen)

Skyldrådskontoret for Københavns amt:

- 1 kontorchef (lønramme 36)
- 1 ekspeditionssekretær (udstationeret fra ligningsdirektoratet)
- 1 fuldmægtig (udstationeret fra ligningsdirektoratet)
- 2 assistenter (heltid)
- 1 kontorassistent (2/3)
- 1 kontorassistent (V2)

Skyldrådskontoret for Frederiksborg amt:

- 1 kontorchef (lønramme 36)
- 1 sekretær (3/7)
- 1 overassistent (heltid)
- 1 assistent (heltid)
- 1 assistent (heltid, timelønnet)

- 1 assistent (3/5, timelønnet)
- 1 kontorassistent (heltid)

Skyldrådskontoret for Ringkøbing amt:

- 1 kontorchef (lønramme 34)
- 1 assistent (heltid)

2. Personalestørrelse på nye skyldrådskontorer.

Følgende personale må i almindelighed anses for passende ved kontorerne etablering:

- 1 leder: kontorfuldmægtig eller overassistent, på de største kontorer eventuelt højere, ikke-akademisk charge.

Øvrige personale: afhængig af, om der oprettes regionale kontorer eller et kontor pr. skyldkreds, samt om kontorerne oprettes selvstændigt eller i tilknytning til andet statsligt kontor.

A) Selvstændigt kontor.

- a) skyldkredsvis: 1 assistent.
- b) for flere skyldkredse: 1-2 assistenter/kontorassistenter.

B) Kontor i tilknytning til et andet statsligt kontor.

- a) skyldkredsvis: V2 assistent.
- b) for flere skyldkredse: 1-1½ assistenter/kontorassistenter.

3. Skøn over udgiften ved drift af skyldråds-kontorer.

Med et personale gennemsnitligt bestående af en kontorleder og 1 assistent pr. kontor kan *lønudgiften* anslås således:

Løn til kontorleder: ca. 50.000 kr.

Løn til assistent: ca. 40.000 kr.

Udgiften til husleje, incl. varme, rengøring, elektricitet m. v., kan gennemsnitligt anslås til 150-200 kr. årligt pr. m² etageareal. Forudsættes det, at kontoret kan udnytte mødelokaler andetsteds vil huslejen formentlig blive 8.000 - 10.000 kr. årligt for et gennemsnitskontor, idet der ikke påregnes et

særskilt kontorlokale til skyldrådsformanden. Såfremt lejemålet skal omfatte et mødelokale, vil huslejeporten formentlig blive 4.000 - 6.000 kr. højere årligt. Det må herved bemærkes, at det anses for meget vigtigt for skyldrådets arbejde at have et fast mødelokale til rådighed.

Kontorholdsudgiften, herunder telefon, porto og maskiner, kan - med betydelig usikkerhed - anslås til gennemsnitligt 15.000 kr. Ved etablering af selvstændige skyldrådskontorer bør hvert kontor forsynes med egne skrive- og regnemaskiner, evt. ved overtagelse af skyldrådsformandens maskiner, samt et fotokopianlæg. Derimod er duplikator næppe fornøden.

Personaleoversigt vedr. den centrale skatteforvaltning m. v.

		Skatte- dep.	Ligningsdir. I afd.	II afd.	Landssk. retten	Kildesk. dir.	Klasse- lotteriets dir.
I alt		144	169	91	129	445	24
Chefer:	Dep.chef, rets- præsident, direktør	1	1		1	1	1
	Afd.chef Lign.chef Retsformand	4	2	1	4	2	
	Kontorchef Konsulent	11	7	8	6	3	
Akad. udd. personale		67	78	26	61	16	
Revisorer			13			6	
Personale i øvrigt. (Tjm.ansat)	Kontorchef					1	2
	Konsulent					2	
	Inspektør					1	
	Hovedbogholder					7	
	Eksp.sekr.					8	
	Fuldmægtig					15	
	Bogholder	1				1	
	Korttegner			1			
	Kancellist	2					
	Kontorfuldm.		2	1			5
	Overassistent	6	7	2	1	15	2
	Assistent	3	6	9	6	2	7
	Betjentformand	3	2		1	2	2
	Betjente						
Personale i øvrigt. (Ikke tjm. ansat)		46	51	43	48	363	5

I oversigten er ikke medtaget timelønnet medhjælp samt deltidsansat personale under halv tid.

Oversigt over personale ved amtsskatteinspektoraterne og sømandsskattekontoret pr. 1. december 1971 fordelt efter charge og tjenestested.

		Total	Amtsskatte/ lignings- inspektorater	Amtstuerne	Sømands- skatte- kontoret	Skatteråds- sekretaria- terne
Chefer:	Amtsskatte- inspektører	7	7			
	Amtslignings- inspektører	16	16			
	Amtsforvaltere	17		17		
	Adm.chef	1			1	
Akad. udd. personale samt revisorer:	Viceamtsskatte- inspektører	4	4			
	Akad. udd. perso- nale i øvrigt	34	33			1
	Revisorer	31	16			15
Personale i øvrigt herunder etats- personale: (Tjm.ansat)	Viceamtsskatte- inspektører	3	3			
	Kontorchefer	6	2	3	1	
	Eksp.sekr. – Fuldmægtige	97	34	36	3	24
	Overassistenten Assistenten	65	22	15	1	27
	Overkontorass. Kontorass.	27	3	21		3
	Assistentmedhj. Assistentelever	103	75			28
	Kontorfuldmægtige Overass.	44	18	14	5	7
Personale i øvrigt (Ikke tjm. ansat)	Assistenten Kontorass.*)	446	159	156	40	91
	Lærlinge	15	4	11		
		916	396	273	51	196

*) Heraf deltidsansatte 93.

